

Fremsat den 14. november 2014 af erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om betalingstjenester og elektroniske penge og forskellige andre love

(Erstatningsansvar ved handlinger i strid med god skik reglerne, forbrugerbeskyttelse ved kaution, krav om grundkursus til bestyrelsesmedlemmer, brugerbeskyttelse ved udbud af betalingstjenester og udstedelse af elektroniske penge m.v.)

§ 1

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 928 af 4. august 2014, som ændret ved § 2 i lov nr. 512 af 17. juni 2008, § 2 i lov nr. 244 af 19. marts 2014, § 1 i lov nr. 268 af 25. marts 2014 og ved § 1 i lov nr. 403 af 28. april 2014, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 16,«: »Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 346/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde, EU-Tidende 2013, nr. L 115, side 18, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 345/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde, EU-Tidende 2013, nr. L 115, side 1,«

2. § 1, stk. 12, ophæves.

Stk. 13-16 bliver herefter stk. 12-15.

3. Efter § 43 indsættes:

»§ 43 a. Handlinger i strid med regler udstedt i medfør af § 43, stk. 2, pådrager erstatningsansvar i overensstemmelse med dansk rets almindelige regler.«

4. § 48 affattes således:

»§ 48. Inden der indgås aftale om en kautionsforpligtelse uden for erhvervsforhold for lån eller kreditter ydet af et pengeinstitut, skal instituttet sikre sig, at kautionisten er tilstrækkelig informeret om indholdet og konsekvenserne af at påtage sig en kautionsforpligtelse. Denne information skal indeholde oplysninger om, hvad den konkrete kautionsforpligtelse indebærer og indeholde en afbalanceret beskrivelse af de risici, der er forbundet hermed. Endvidere skal penge-

instituttet for den debitor, hvis gæld kautionsforpligtelsen skal sikre, med samtykke fra debitor, udlevere

- 1) den seneste årsopgørelse fra SKAT,
- 2) de seneste tre lønsedler, eller
- 3) det seneste årsregnskab, hvis der kautioneres for en erhvervsdrivendes gæld.

Stk. 2. Et pengeinstitut, som ikke har overholdt stk. 1, kan kun gøre kautionsforpligtelsen gældende, såfremt kautionisten på anden vis har haft et forsvarligt grundlag for at bedømme de risici, der var forbundet med at indgå kautionsforpligtelsen.

Stk. 3. Kautionsaftaler efter stk. 1 skal udfærdiges på papir eller andet varigt medium for at kunne gøres gældende.

Stk. 4. En kautionist kan ikke hæfte for et beløb, der er større end lånets hovedstol eller kredittens maksimum ved kautionsaftalens indgåelse.

Stk. 5. Ved kautionsaftaler efter stk. 1 skal pengeinstituttet årligt og skriftligt meddele kautionisten størrelsen af den gældspost, som kautionen er stillet til sikkerhed for.

Stk. 6. Hvis låntageren udebliver med betaling af hovedstol, afdrag eller renter, skal der senest 3 måneder efter de pågældende ydelsers forfaldsdag gives meddelelse herom til kautionisten på papir eller andet varigt medium. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis pengeinstituttet giver låntageren henstand, uden at kautionisten har givet samtykke hertil.

Stk. 7. Overskrides fristen i stk. 6, kan kautionsforpligtelsen kun gøres gældende over for kautionisten for det beløb, som låntagerens gæld efter den sikrede fordring ville have udgjort, hvis låntageren havde betalt alle ydelser rettidigt indtil det tidspunkt, som ligger 3 måneder forud for det tidspunkt, hvor meddelelse gives.

Stk. 8. Overskridelse af fristen i stk. 6 medfører, uanset stk. 7, at pengeinstituttet taber sit krav over for kautionister-

ne, i det omfang disses regreskrav mod låntagerne er blevet forringet.

Stk. 9. En kautionsforpligtelse efter stk. 1 bortfalder efter 10 år eller, hvis kautionsaftalen er indgået til sikkerhed for en kredit med variabelt beløb eller for et lån uden fast forfaldstidspunkt, efter 5 år, medmindre forpligtelsen forinden er gjort gældende af pengeinstituttet. 1. pkt. finder ikke anvendelse på lån, der efter deres vilkår kan finansieres ved udstedelse af særligt dækkede obligationer, såfremt kautionisten udtrykkeligt er oplyst herom samt virkningen heraf.

Stk. 10. En aftale om en kautionsforpligtelse efter stk. 1 kan tilsidesættes helt eller delvist, hvis den står i misforhold til kautionistens økonomi.

Stk. 11. Stk. 1-10 finder tilsvarende anvendelse på tredje-mands pant uden for erhvervsforhold.«

5. Efter § 53 indsættes før overskriften, før § 54:

»§ 53 a. § 48, stk. 1-8, 10 og 11, finder tilsvarende anvendelse på realkreditinstitutter, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 48, stk. 4, finder ikke anvendelse på realkreditlån, når den pantsatte ejendom anvendes til beboelse for kautionisten og låntageren, og kautionisten er udtrykkeligt oplyst om, at hæftelsen kan overstige lånets hovedstol ved kautionsaftalens indgåelse.«

6. Efter § 64 a indsættes:

»§ 64 b. Et medlem af bestyrelsen i et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et forsikringsselskab skal hurtigst muligt og senest 12 måneder efter indtræden i bestyrelsen gennemføre et grundkursus i de kompetencer, der er nødvendige for at varetage de forpligtelser og funktioner, som kræves af bestyrelsesmedlemmer i den virksomhedstype, som den pågældende er indtrådt i.

Stk. 2. Finanstilsynet kan undtage et medlem af bestyrelsen fra kravet i stk. 1 hvis medlemmets viden, faglige kompetence eller erfaring må anses for tilstrækkelig.

Stk. 3. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om indholdet af et grundkursus som nævnt i stk. 1.«

7. I § 81, stk. 5, indsættes som 3. pkt.:

»Hvis repræsentantskabet alene vælges af sparekassens garantanter, skal mindst én garantants garantkapital være stemmebærende.«

8. I § 126 a, stk. 9, indsættes efter »investeringsselskaber«: »og regler udstedt i medfør af artikel 25-88«.

9. § 162 b affattes således:

»§ 162 b. En kapitalforening eller et udenlandsk investeringsinstitut omfattet af § 162, stk. 1, nr. 8, skal i sine vedtægter for hver afdeling fastsætte, at formuen kan investeres i overensstemmelse med reglerne i stk. 2, 3, 4 eller 5.

Stk. 2. Formuen kan investeres i overensstemmelse med kapitel 14 i lov om investeringsforeninger m.v.

Stk. 3. Formuen kan investeres i likvide midler, herunder valuta eller de instrumenter der er nævnt i bilag 5. Højst 10 pct. af formuen må investeres i finansielle instrumenter, som

er udstedt af samme emittent eller emittenter i samme koncern. 2 pkt. finder ikke anvendelse i følgende tilfælde:

1) Hvor afdelingen investerer i obligationer, der er udstedt af et land eller en international institution af offentlig karakter, som et eller flere lande i Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, deltager i, og som er godkendt af Finanstilsynet, jf. § 147, stk. 4, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.

2) Hvor afdelingen investerer i følgende typer af obligationer, dog således, at højst 30 pct. af formuen anbringes i obligationer, som er udstedt af en enkelt emittent eller emittenter i samme koncern:

a) Kasse- og skibskreditobligationer udstedt af Danmarks Skibskredit A/S, realkreditobligationer udstedt af danske realkreditinstitutter, og lignende realkreditobligationer udstedt af kreditinstitutter, som er godkendt af et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når en kompetent myndighed har meddelt obligationsudstedelserne og udstederne til Kommissionen.

b) Særligt dækkede realkreditobligationer (SDRO) og særligt dækkede obligationer (SDO) udstedt af danske pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller Danmarks Skibskredit A/S, eller tilsvarende særligt dækkede obligationer udstedt af lignende kreditinstitutter, som er godkendt af et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når en kompetent myndighed har meddelt obligationsudstedelserne og udstederne til Kommissionen.

Stk. 4. Formuen kan udelukkende investeres i pengemarkedsinstrumenter, idet højst 30 pct. af formuen kan anbringes i pengemarkedsinstrumenter, som er udstedt af den samme emittent eller emittenter i samme koncern, dog således at formuen fuldt ud kan investeres i pengemarkedsinstrumenter, der er udstedt af et land eller en international institution af offentlig karakter, som et eller flere lande i Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område deltager i, og som er godkendt af Finanstilsynet, jf. § 147, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.

Stk. 5. Formuen kan investeres i andele i afdelinger i UCITS, kapitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter, hvis vedtægter indeholder de begrænsninger der er anført i § 162 a, dog således at højst 75 pct. af formuen må anbringes i andele, som er udstedt af en enkelt afdeling af disse UCITS, kapitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter.«

10. I § 202, stk. 1, udgår »årlige«, og efter »overskudsdeling« indsættes: », beløb som sparekassens repræsentantskab beslutter at anvende til forrentning af sparekassens garantkapital, samt beløb der udloddes til indehavere af hybrid kernekapital udstedt af sparekassen, hvis garantkapitalen eller den hybride kernekapital opfylder betingelserne for at være egenkapital«.

11. I § 202, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »beløb«: »fra sparekassens årlige overskud«.

12. § 202, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

13. I § 343, stk. 1, ændres »kapitel 21 om tilsyn, kapitel 22 om afgifter og kapitel 23 om delegations- og klagebestemmelser« til: »kapitel 21, 22 og 23, samt regler udstedt i medfør af disse kapitler,«.

14. § 343 m, stk. 1, affattes således:

»Kapitel 21 og kapitel 23, samt regler udstedt i medfør af disse kapitler, finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse for investeringsrådgivere.«

15. I § 343 r indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Kapitel 21 og 23, samt regler udstedt i medfør af disse kapitler, finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse for fælles datacentraler.«

16. § 343 æ affattes således:

»§ 343 æ. Kapitel 21 og 23, samt regler udstedt i medfør af disse kapitler, finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse for CO2-kvotebydere.«

17. § 344 affattes således:

»§ 344. Finanstilsynet påser overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, forordninger og regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber og denne lov og af de regler, der er udstedt i medfør af loven, undtagen § 75 b og § 77, stk. 1 og 2. Dog påser Erhvervsstyrelsen overholdelsen af § 15, stk. 1, 2 og 4, og §§ 83, 87, 91 og 112. Finanstilsynet kontrollerer, at reglerne for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 183-193 og i regler udstedt i medfør af § 196 er overholdt for finansielle virksomheder, som har udstedt værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, jf. § 83, stk. 2 og 3, og § 83 b i lov om værdipapirhandel m.v. Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af regler udstedt i medfør af § 31, stk. 8, i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder.

Stk. 2. Finanstilsynet skal tilrettelægge den sædvanlige tilsynsvirksomhed med henblik på at fremme den finansielle stabilitet og tilliden til de finansielle virksomheder og markeder. Finanstilsynet skal i sin tilsynsvirksomhed lægge vægt på holdbarheden af den enkelte finansielle virksomheds forretningsmodel. Tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden skal ske ud fra et væsentlighedshensyn, hvor den tilsynsmæssige indsats står i forhold til de potentielle risici eller skadevirkninger. Finanstilsynet gennemgår hvert år sol-

vensbehovet hos de penge- og realkreditinstitutter, der har en arbejdende kapital på mere end 250 mio. kr. Væsentlighedstilsynet medfører, at Finanstilsynet fører et intensiveret tilsyn med de systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og de globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI). Finanstilsynets direktion har ansvaret for tilsynsvirksomhedens tilrettelæggelse.

Stk. 3. Finanstilsynet skal i tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden overveje de potentielle konsekvenser for den finansielle stabilitet i andre lande inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Det gælder navnlig i forbindelse med krisesituationer. For filialer beliggende her i landet af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal Finanstilsynet overvåge filialerne og bistå de kompetente tilsynsmyndigheder i tilsynet med filialerne. Finanstilsynet skal for væsentlige filialer og datterselskaber af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, deltage i eventuelle samarbejdsfora om tilsynet med den samlede koncern.

Stk. 4. Finanstilsynet kan indgå aftaler om at udføre visse typer af opgaver, eventuelt mod betaling, for offentlige myndigheder, statslige institutioner m.v., såfremt Finanstilsynet vurderer, at udførelsen af opgaven kan bidrage til at sikre den finansielle stabilitet.

Stk. 5. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde anvende fremmed bistand.

Stk. 6. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler for Finanstilsynets procedurer i overensstemmelse med bestemmelser herom fastsat i EU-retlige regler.

Stk. 7. Finanstilsynet kan i visse tilfælde, hvor en moder- virksomhed i en koncern er en finansiel holdingvirksomhed, en forsikringsholdingvirksomhed eller en finansiel virksomhed, fravige bestemmelser for koncerner fastsat i denne lov eller i regler udstedt i medfør af loven under hensyntagen til formålet med de pågældende bestemmelser og aktiviteterne i koncernen.

Stk. 8. Erhvervs- og Vækstministeriet kan fastsætte nærmere regler om samordning af tilsynspraksis.«

18. I § 344, stk. 8, indsættes efter »en finansiel holdingvirksomhed«: », en forsikringsholdingvirksomhed«.

19. I § 346, stk. 1, 1. pkt., ændres », forsikringsholdingvirksomheders og fælles datacentralers forhold« til: »og forsikringsholdingvirksomheders forhold«.

20. I § 347, stk. 1, 1. pkt., udgår »fælles datacentraler,«.

21. I § 347 a indsættes efter »finansielle virksomheders«: », finansielle holdingvirksomheders og forsikringsholdingvirksomheders«, og to steder ændres »den finansielle virksomhed« til: »virksomheden«.

22. I § 347 b, stk. 1, 1. pkt., ændres », en forsikringsholding-virksomhed eller en fælles datacentral« til: »eller en forsikringsholdingvirksomhed«.

23. I § 351, stk. 2, indsættes efter »eller § 64 a,«: »eller for et medlem af bestyrelsen i et pengeinstitut, realkreditinstitut eller forsikringselskab også § 64 b, stk. 1,«.

24. I § 351, stk. 5, indsættes efter »stk. 3, nr. 2, 3 eller 4,«: »§ 64 b,«.

§ 2

I lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 831 af 12. juni 2014, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »samt dele af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 648/2012/EU af 4. juli 2012 (EMIR), EU-Tidende 2012, nr. L 201, side 1. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 648/2012/EU af 4. juli 2012 (EMIR), EU-Tidende 2012, nr. L 201, side 1, samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014/EU af 23. juli 2014 (CSD-forordningen), EU-Tidende 2014, nr. L 257, side 1. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.«

2. § 7, stk. 1, affattes således:

»I denne lov forstås ved en operatør af et reguleret marked et aktieselskab, hvis virksomhed består i at drive et reguleret markeds forretninger.«

3. I § 7, stk. 2, ændres »De virksomheder, der er nævnt i stk. 1,« til: »En virksomhed, som nævnt i stk. 1«.

4. I § 7 a indsættes som *stk. 3 og 4*:

»*Stk. 3.* I denne lov forstås ved en central modpart (CCP) en virksomhed med tilladelse i henhold til afsnit I, III, IV og V i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EMIR-forordningen).

Stk. 4. I denne lov forstås ved en værdipapircentral (CSD) en virksomhed med tilladelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i EU og værdipapircentraler (CSD'er).«

5. § 8, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

6. § 8, stk. 2, nr. 2, affattes således:

»2) at selskabet har en aktiekapital, der mindst udgør 8 mio. kr.,«

7. § 8, stk. 3 og 4, ophæves.

Stk. 5 bliver herefter stk. 3.

8. Efter § 8 c indsættes:

»§ 8 d. En central modpart (CCP) skal have regler og tilslutningsaftaler, der indeholder bestemmelser, som fastsat i § 57 c.«

9. § 9, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en virksomhed omfattet af § 7, stk. 1, skal til enhver tid have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne udøve sit hverv eller varetage sin stilling i den pågældende virksomhed.

Stk. 2. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en virksomhed omfattet af § 7, stk. 1, skal til enhver tid have et tilstrækkeligt godt omdømme og udvise hæderlighed, integritet og uafhængighed for effektivt at kunne vurdere og anfægte afgørelser truffet af den daglige ledelse.«

Stk. 2-5 bliver herefter stk. 3-6.

10. I § 9, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres »et selskab« til: »en virksomhed«.

11. I § 9, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »stk. 2, nr. 1 og 3,« til: »stk. 2 og stk. 3, nr. 1 og 3,«.

12. I § 9, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1 og 3«, og »stk. 2« ændres til: »stk. 2 og 3«.

13. I § 11 udgår », af en clearingcentral, af en værdipapircentral«.

14. I § 12, stk. 2, udgår », værdipapirclearingvirksomhed« og »registreringsvirksomhed samt«.

15. I § 12 e, stk. 1 og 2, ændres »§ 9, stk. 2,« til: »§ 9, stk. 2 eller 3,«.

16. I § 12 e, stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 9, stk. 2, nr. 1« til: »§ 9, stk. 3, nr. 1«.

17. I § 12 e, stk. 4, ændres »§ 9, stk. 2, nr. 2 eller 3,« til: »§ 9, stk. 2, eller § 9, stk. 3, nr. 2 eller 3«.

18. I § 12 f, stk. 1, udgår »clearingcentraler og værdipapircentraler,«.

19. Efter § 12 f indsættes:

»§ 12 g. Bestyrelsen for en virksomhed omfattet af § 7, stk. 1, skal fastlægge en politik for mangfoldighed i bestyrelsen, der fremmer tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt bestyrelsens medlemmer.«

20. I § 13, stk. 1 og 2, og to steder i § 13, stk. 3, udgår »nr. 1 og 2,«.

- 21.** I § 23, stk. 4, nr. 9, indsættes efter »udbuddet«: »i Den Europæiske Union og lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område,«.
- 22.** I § 23, stk. 4, nr. 10, indsættes efter »udstedelsen«: »i Den Europæiske Union og lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område,«.
- 23.** I § 50, stk. 7, ændres »clearingcentral« til: »en central modpart (CCP), eller en værdipapircentral (CSD)«.
- 24.** §§ 51-53 ophæves.
- 25.** I *overskriften* til kapitel 16, før § 54 ændres »en clearingcentral« til: »en central modpart (CCP) og en værdipapircentral (CSD)«.
- 26.** § 54, stk. 1, ophæves.
Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 1 og 2.
- 27.** I § 54, stk. 2, der bliver stk. 1, ændres »clearingcentraler« til: »centrale modparter (CCP'er), værdipapircentraler (CSD'er)«.
- 28.** I § 54, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 2, 1. pkt., ændres »clearingcentralen« til: »værdipapircentralen (CSD'en)«.
- 29.** I § 54, stk. 3, 2. pkt., der bliver stk. 2, 2. pkt., ændres »Clearingcentralen« til: »Værdipapircentralen (CSD'en)«.
- 30.** § 54, stk. 4 og 5, ophæves.
- 31.** I § 55, stk. 1, og stk. 4, 1. pkt., to steder i § 55, stk. 7, 1. pkt., og i § 56, stk. 2, ændres »clearingcentral« til: »værdipapircentral (CSD)«.
- 32.** I § 55, stk. 1, ændres »clearingcentralen« til: »værdipapircentralen (CSD'en)«.
- 33.** To steder i § 56, stk. 2, ændres »clearingcentralens« til: »værdipapircentralens (CSD'ens)«.
- 34.** I § 57, stk. 1, § 57 b, stk. 1, 1. pkt., § 57 b, stk. 2, § 57 c, stk. 1 og 2, § 57 d, stk. 3, 1. pkt., og § 57 e, stk. 1, 2 og 3, ændres »clearingcentral« til: »central modpart (CCP), en værdipapircentral (CSD)«.
- 35.** To steder i § 57, stk. 2, ændres »clearingcentralen« til: »den centrale modpart (CCP'en), værdipapircentralen (CSD'en)«.
- 36.** I § 57, stk. 3 og 4, § 57 b, stk. 4, § 57 d, stk. 1, 1. pkt., og § 57 d, stk. 2, 1. pkt., ændres »clearingcentraler« til: »centrale modparter (CCP'er), værdipapircentraler (CSD'er)«.
- 37.** I § 57, stk. 3, ændres »Kommissionen i medfør af artikel 10, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF« til: »Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF med senere ændringer«.
- 38.** I § 57 b, stk. 3, 1. pkt., ændres: »clearingcentraler og betalingssystemer, der er anmeldt til Kommissionen i medfør af artikel 10, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF, hvis sikkerheden er stillet i overensstemmelse med clearingcentralens eller betalingssystemets regler« til: »centrale modparter (CCP'er), værdipapircentraler (CSD'er) og betalingssystemer, der er anmeldt til Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed i medfør af artikel 10, 1. afsnit i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF med senere ændringer, hvis sikkerheden er stillet i overensstemmelse med den centrale modparts (CCP'ens), værdipapircentralens (CSD'ens) eller betalingssystemets regler«.
- 39.** I § 57 b indsættes som *stk. 5*:
»Sikkerhed stillet af en systemoperatør over for en anden systemoperatør i forbindelse med et interoperabelt system kan ikke gøres til genstand for retsforfølgning af den sikkerhedsmodtagende systemoperatørs kreditorer.«
- 40.** I § 57 e, stk. 2, ændres »anmeldt til Kommissionen i medfør af artikel 10, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF,« til: »anmeldt til Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed i medfør af artikel 10, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF,«.
- 41.** I § 57 f, stk. 1, indsættes efter »central modpart«: »(CCP)«.
- 42.** I § 58 b, nr. 4, ændres »central medkontrahent« til: »central modpart (CCP)«.
- 43.** § 59, stk. 1 ophæves.
Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 1 og 2.
- 44.** § 59, stk. 4, ophæves.
Stk. 5 bliver herefter stk. 3.
- 45.** § 59, stk. 6, ophæves.
- 46.** I § 59, stk. 2, der bliver stk. 1, § 59, stk. 3, 1. og 2. pkt., der bliver § 59, stk. 2, 1. og 2. pkt., to steder i § 62, stk. 1, to steder i § 62, stk. 5, § 64, stk. 1, 2 og 3, § 64, stk. 4, 1. pkt., § 65, stk. 1, § 66, stk. 1 og 4, § 67, 2. pkt., § 68, stk. 4, § 69, 1. pkt., § 70, § 71, stk. 1 og § 71, stk. 2, 1. pkt., § 74, § 75, stk. 1, to steder i § 75, stk. 2, 1. pkt., § 77, stk. 1 og § 77, stk. 3, 1. pkt., § 78, nr. 3, to steder i § 80, stk. 1, 1. pkt., § 80, stk. 2, § 81, stk. 1 og 4, og § 82, stk. 3, ændres »værdipapircentral« til: »værdipapircentral (CSD)«.
- 47.** I § 59, stk. 3, der bliver stk. 2, indsættes efter »værdipapircentralen«: »(CSD'en)«.
- 48.** *kapitel 20* ophæves.
- 49.** I *kapitel 21* indsættes i *overskriften* efter »værdipapircentral«: »(CSD)«.

50. I § 62, stk. 1, nr. 6, og § 62, stk. 4, ændres »clearingcentraler« til: »centrale modparter (CCP'er) og værdipapircentraler (CSD'er)«.

51. I § 62, stk. 5, ændres »clearingcentral« til: »central modpart (CCP)«.

52. § 63 ophæves.

53. I § 64, stk. 1, ændres »central« til: »værdipapircentral (CSD)«.

54. I § 64, stk. 4, 2, pkt., § 66, stk. 3, to steder i § 68, stk. 2, § 71, stk. 2, § 75, stk. 2, 3. pkt., og § 77, stk. 3, 2. pkt., indsættes efter »værdipapircentralen«: »(CSD'en)«.

55. I § 65, stk. 2, indsættes efter »værdipapircentralers«: »(CSD'ers)«.

56. I § 68, stk. 3, indsættes efter »værdipapircentralens«: »(CSD'ens)«.

57. I §§ 68, stk. 5, § 76, stk. 2, § 78, nr. 2, § 82, stk. 1, og § 82 a, indsættes efter »værdipapircentralens«: »(CSD's)«.

58. § 82 ophæves.

59. I § 83, stk. 1, 3. pkt., ændres »Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 236/2012 af 14. marts 2012 (shortselling-forordningen) samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) bortset fra afsnit 6 og 7« til: »Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 236/2012 af 14. marts 2012 (shortselling-forordningen) og regler udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) og regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen), samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014/EU af 23. juli 2014 (CSD-forordningen) og regler udstedt i medfør heraf«.

60. I § 83, stk. 11, udgår »§ 52, stk. 1 og 2, § 54, stk. 4.«.

61. I § 83, stk. 12, ændres »clearingcentral« til: »central modpart (CCP) og en værdipapircentral (CSD)«, og »clearingcentralen« ændres til: »den centrale modpart (CCP'en) eller værdipapircentralen (CSD'en)«.

62. I § 84, stk. 2, ændres »Kommissionens forordning nr. 236/2012 af 14. marts 2012 (shortsellingforordningen) samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) bortset fra artikel 17« til: »Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2012 af 14. marts 2012 (shortsellingforordningen), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) bortset fra artikel 17 samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014/EU af 23. juli 2014 (CSD-forordningen), og forordninger og regler udstedt i medfør af Europa-Parla-

mentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014/EU af 23. juli 2014 (CSD-forordningen)«.

63. I § 84 a, stk. 6, indsættes efter nr. 30 som nyt nummer:
»31) Myndigheder, der varetager opgaver i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014/EU af 23. juli 2014 (CSD-forordningen).«

64. I § 84 b, stk. 1, indsættes efter »et registreret betalings-system«: »en central modpart (CCP), en værdipapircentral (CSD),«.

65. I § 84 c, stk. 1, indsættes som 10. pkt.:

»Tilsynsreaktioner givet for overtrædelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014/EU af 23. juli 2014 (CSD-forordningen) skal offentliggøres i medfør af § 84 k.«

66. Efter § 84 j indsættes:

»§ 84 k. Finanstilsynet offentliggør på sin hjemmeside i de sager, der er nævnt i stk. 2, påtaler, påbud eller tvangsbøder meddelt i henhold til § 83, stk. 1, § 93, stk. 3 og stk. 5, og § 95 for overtrædelse af afsnit III, IV og V i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) og afsnit III og IV i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014/EU af 23. juli 2014 (CSD-forordningen) og navnet på virksomheden eller personen. 1 pkt. gælder tilsvarende for påtaler, påbud og tvangsbøder truffet af Finanstilsynets bestyrelse i de sager, der er nævnt i stk. 2.

Stk. 2. Offentliggørelse, jf. stk. 1, skal ske i sager om overtrædelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) for så vidt angår afsnit III, IV og V og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014/EU af 23. juli 2014 (CSD-forordningen) for så vidt angår afsnit III og IV og retsakter, som vedtages af Europa-Kommissionen i medfør heraf.

Stk. 3. Offentliggørelse efter stk. 1 skal ske i anonymiseret form, hvis offentliggørelsen vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller personen, hvis efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse, hvis offentliggørelse vil true den finansielle stabilitet, eller hvis samfundsmæssige hensyn til offentliggørelse af en persons navn må vurderes ikke at være proportionale med hensynet til personen.

Stk. 4. Indbringes en påtale, et påbud eller en tvangsbøde som nævnt i stk. 1, jf. stk. 2, for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Status samt det efterfølgende resultat af Erhvervsankenævnets eller domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.

Stk. 5. Offentliggørelse efter stk. 1-4 skal ske hurtigst muligt efter, at personen eller virksomheden er underrettet om påtalen, påbuddet eller tvangsbøden og skal fremgå af Finanstilsynets hjemmeside i mindst 5 år fra offentliggørelsen. Offentliggørelse, som vedrører personer, skal dog kun fremgå af Finanstilsynets hjemmeside, så længe oplysningerne

anses for nødvendige i forhold til de samfundsmæssige hensyn bag offentliggørelsen.«

67. I § 86, stk. 1, 1 pkt., og § 87, stk. 1, udgår »clearingcentraler, værdipapircentraler«.

68. I § 87, stk. 5, udgår »en clearingcentral, en værdipapircentral«.

69. I § 88 stk. 1, 2. pkt., ændres »Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 236/2012 af 14. marts 2012 (shortsellingforordningen) samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 648/2012 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) med de begrænsninger, der følger af forordningen, og bortset fra artikel 14 og 15« til: »Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2012 af 14. marts 2012 (shortsellingforordningen) og regler udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) med de begrænsninger, der følger af forordningen, og bortset fra artikel 14 og 15, samt forordninger og regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen), samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014/EU af 23. juli 2014 (CSD-forordningen) samt forordninger og regler udstedt i medfør heraf«.

70. I § 88, stk. 3, 1. pkt., udgår: »clearingcentraler eller værdipapircentraler«.

71. Efter § 88 indsættes:

»§ 88 a. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler, som er nødvendige for at anvende eller gennemføre de afgørelser eller retsakter, som vedtages af Europa-Kommissionen i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014/EU af 23. juli 2014 (CSD-forordningen)«.

72. I § 92, stk. 1, udgår »en clearingcentral og en værdipapircentral,«.

73. I § 92, stk. 1, nr. 5, ændres »stk. 1 og 2,« til: »stk. 1-3,«.

74. I § 92, stk. 3, 1. pkt., udgår », en clearingcentral eller en værdipapircentral«.

75. § 92, stk. 3, 2. pkt., ophæves.

76. I § 93, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 9, stk. 4,« til: »§ 9, stk. 5,« og efter »§ 12 f, stk. 1, nr. 1,« indsættes: »§ 12 g,«.

77. I § 93 stk. 3, 2. pkt., ændres »(shortsellingforordningen) eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen)« til: »(shortsellingforordningen), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014/EU af 23. juli 2014 (CSD-forordningen)«.

78. I § 95, stk. 1, ændres »Undlader en direktion, bestyrelse eller revisor hos en værdipapirhandler, en operatør af et reguleret marked, en clearingcentral, en værdipapircentral,« til: »Undlader en direktion, bestyrelse eller revisor hos en værdipapirhandler, en operatør af et reguleret marked, en central modpart, (CCP), en værdipapircentral (CSD),«, og efter »i medfør heraf« indsættes: »samt efter afsnit III, IV og V i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) eller afsnit III og IV i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014/EU af 23. juli 2014 (CSD-forordningen)«.

§ 3

I lov om betalingstjenester og elektroniske penge, jf. lovbekendtgørelse nr. 365 af 26. april 2011, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1369 af 28. december 2011, § 6 i lov nr. 1383 af 23. december 2012, § 2 i lov nr. 1460 af 17. december 2013, § 11 i lov nr. 268 af 25. marts 2014 og senest ved § 8 i lov nr. 403 af 28. april 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, nr. 3, ændres »Udstedere af elektroniske penge« til: »E-penge-institutter«.

2. I § 4, nr. 10, indsættes efter »overføres«: », jf. dog § 79«.

3. I § 4 indsættes som nr. 15-17:

»15) Vederlagsfrie betalingssurrogater.

16) Betalingssurrogater, hvor beløbet ikke kan overstige 3.000 kr., og hvor der ikke kan ske automatisk genopladning, jf. dog § 39 s.

17) Elektroniske penge på op til 3.000 kr. med begrænset anvendelse, hvor der ikke kan ske automatisk genopladning, og hvor udstederens samlede forpligtelser hidrørende fra udestående elektroniske penge på intet tidspunkt overstiger et beløb, der modsvarer værdien af 5 mio. euro, jf. dog § 39 s.«

4. I § 7, stk. 3, nr. 1, udgår »stiftelsesoverenskomst,«.

5. § 18, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et betalingsinstitut og, hvor det er relevant, ledelsesansvarlige for virksomhedens betalingstjenestevirksomhed skal til enhver tid have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at udøve sit hverv eller varetage sin stilling i den pågældende virksomhed.

Stk. 2. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et betalingsinstitut og, hvor det er relevant, ledelsesansvarlige for virksomhedens betalingstjenestevirksomhed skal til enhver tid have et tilstrækkelig godt omdømme og udvise hæderlighed, integritet og uafhængighed for effektivt at kunne vurdere og anfægte afgørelser truffet af den daglige ledelse.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

6. I § 18, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »stk. 2« til: »stk. 2 og stk. 3«.

7. I § 18, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »og 2« til: »og 3«, og »stk. 2« ændres til: »stk. 2 og stk. 3«.

8. Efter § 18 b indsættes:

»§ 18 c. Bestyrelsen i et betalingsinstitut skal fastlægge en politik for mangfoldighed i bestyrelsen, der fremmer tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt bestyrelsens medlemmer.«

9. I § 20, stk. 7, 1. pkt., ændres »skal betalingsinstitutts reviderede årsrapport yderligere omfatte et særskilt regnskab for henholdsvis betalingstjenester og andre aktiviteter« til: »skal betalingsinstitutts samtidig med årsrapporten indsende særskilte regnskabsoplysninger for henholdsvis betalingstjenester og andre aktiviteter«.

10. § 20, stk. 7, 2. pkt., affattes således:

»Regnskabsoplysningerne skal være ledsaget af en revisionserklæring udarbejdet af betalingsinstitutts revisorer.«

11. I § 20, stk. 8, indsættes efter »betalingsinstitutter«: »og om udarbejdelse af særskilte regnskabsoplysninger og revisionserklæring, jf. stk. 7«.

12. §§ 37-39 affattes således:

»§ 37. Finanstilsynet kan give en begrænset tilladelse til her i landet at udbyde

- 1) betalingstjenester baseret på betalingsinstrumenter med begrænset anvendelse til brug for erhvervelse af varer eller tjenesteydelser, eller
- 2) betalingstjenester, hvis gennemsnittet af de samlede betalingstransaktioner for de foregående 12 måneder, der er gennemført af den pågældende virksomhed, ikke overstiger et beløb, der modsvarer værdien af 3 mio. euro pr. måned.

Stk. 2. En tilladelse til at udbyde betalingstjenester omfattet af stk. 1, nr. 2, bortfalder, hvis gennemsnittet af virksomhedens betalingstransaktioner for de foregående 12 måneder, der er gennemført af den pågældende virksomhed, overstiger et beløb, der modsvarer værdien af 3 mio. euro pr. måned. Hvis virksomheden senest 30 dage efter, at tilladelsen er bortfaldet, jf. 1. pkt., indsender en fyldestgørende ansøgning om tilladelse som betalingsinstitut efter § 7, stk. 3, kan virksomheden fortsætte sin aktivitet i henhold til stk. 1, nr. 2, mens ansøgningen behandles.

§ 38. Finanstilsynet giver tilladelse efter § 37, stk. 1, når

- 1) virksomheden har hovedkontor og hjemsted i Danmark,
- 2) virksomhedens ledelse opfylder kravene i § 18,
- 3) ejere af kvalificerede andele, jf. § 7 stk. 1, nr. 6, ikke skønnes at ville modvirke en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden, og
- 4) virksomheden har tilstrækkelige forretningsgange på alle væsentlige områder.

Stk. 2. En ansøgning om begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester skal indeholde de oplysninger, der er nød-

vendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i stk. 1 er opfyldt, herunder

- 1) beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel og forretningsomfang, herunder nuværende og planlagte aktiviteter, samt et budget for det kommende regnskabsår med oplysning om de forventede samlede betalingstransaktioner opgjort pr. måned med en gennemsnitsberegning, jf. § 37, stk. 1, nr. 2,
- 2) oplysninger om virksomhedens ledelse, der dokumenterer, at kravene i henhold til § 18 er opfyldt,
- 3) oplysninger om ejere af en kvalificeret ejerandel i virksomheden, størrelsen af disse andele og dokumentation for ejernes egnethed til at sikre en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden, og
- 4) virksomhedens væsentligste forretningsgange, jf. stk. 1, nr. 4.

Stk. 3. §§ 18 a og b finder tilsvarende anvendelse for virksomheder med begrænset tilladelse, jf. § 37, stk. 1.

Stk. 4. Virksomheder med begrænset tilladelse kan ikke anvende agenter ved udbud af betalingstjenester.

Stk. 5. Finanstilsynet fastsætter regler om sikring af midler modtaget fra brugerne.

§ 39. Virksomheder med begrænset tilladelse skal snarest muligt underrette Finanstilsynet, hvis der indtræder væsentlige ændringer i forhold til de oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse.

Stk. 2. Virksomheder med begrænset tilladelse, jf. § 37, stk. 1, nr. 2, skal underrette Finanstilsynet, når gennemsnittet af de samlede betalingstransaktioner for de foregående 12 måneder overstiger et beløb, der modsvarer værdien af 3 mio. euro pr. måned.

Stk. 3. Virksomheder med begrænset tilladelse skal senest den 1. april hvert år indsende

- 1) en erklæring til Finanstilsynet om, at virksomheden opfylder betingelserne for at opnå tilladelse efter §§ 37-38,
- 2) oplysning om gennemsnittet af de samlede betalingstransaktioner for de foregående 12 måneder opgjort pr. måned, og
- 3) en oversigt over virksomhedens ledelse og ejere af kvalificerede andele.«

13. § 39 j, stk. 2, affattes således:

»Hvis e-penge-instituttet udøver andre aktiviteter, som nævnt i § 39 e, stk. 1, skal e-penge-instituttet samtidig med årsrapporten indsende særskilte regnskabsoplysninger for henholdsvis udstedelse af elektroniske penge og andre aktiviteter. Regnskabsoplysningerne skal være ledsaget af en revisionserklæring udarbejdet af e-pengeinstitutts revisorer.«

14. I § 39 l, stk. 1, affattes således:

»E-penge-institutter, der udøver aktiviteter som nævnt i § 39 e, stk. 1, nr. 4, skal sikre de midler, der er modtaget fra brugere. Midlerne skal senest ved afslutningen af den arbejdsdag, hvor midlerne er modtaget, indsættes på et særskilt konto i et kreditinstitut eller investeres i sikre, likvide aktiver med lav risiko. Midlerne må ikke kunne gøres til

genstand for retsforfølgning fra e-penge-instituttets øvrige kreditorer.«

15. §§ 39 p-39 r affattes således:

»§ **39 p.** Finanstilsynet kan give en begrænset tilladelse til her i landet at udstede

- 1) elektroniske penge lagret på instrumenter med begrænset anvendelse til brug for erhvervelse af varer eller tjenesteydelser, eller
- 2) elektroniske penge, hvor udstederens samlede forpligtelser hidrørende fra udestående elektroniske penge på intet tidspunkt overstiger et beløb, der modsvarer værdien af 5 mio. euro.

Stk. 2. Udstedere med tilladelse i henhold til stk. 1, kan udbyde driftsmæssige og nært tilknyttede accessoriske betalingstjenester, der har tilknytning til udstedelse af elektroniske penge.

Stk. 3. En tilladelse til at udstede elektroniske penge, jf. stk. 1, nr. 2, bortfalder, hvis udstederens samlede forpligtelser hidrørende fra udestående elektroniske penge overstiger et beløb, der modsvarer værdien af 5 mio. euro. Hvis virksomheden senest 30 dage efter, at tilladelsen er bortfaldet, jf. 1. pkt., indsender en fyldestgørende ansøgning om tilladelse som e-penge-institut, jf. § 39 a, stk. 3, kan virksomheden uanset 1. pkt. fortsætte sin aktivitet i henhold til § 39 p, stk. 1, nr. 2, mens ansøgningen behandles.

§ **39 q.** Finanstilsynet giver tilladelse, jf. § 39 p, stk. 1, når

- 1) virksomheden har hovedkontor og hjemsted i Danmark,
- 2) virksomhedens ledelse opfylder kravene i § 18,
- 3) ejere af kvalificerede andele, jf. § 7 stk. 1, nr. 6, ikke skønnes at ville modvirke en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden, og
- 4) virksomheden har tilstrækkelige forretningsgange på alle væsentlige områder.

Stk. 2. En ansøgning om begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i stk. 1 er opfyldt, herunder

- 1) en beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel og forretningsomfang, herunder nuværende og planlagte aktiviteter, samt et budget for det kommende regnskabsår med oplysning om de forventede samlede forpligtelser hidrørende fra udestående elektroniske penge opgjort pr. måned,
- 2) oplysninger om virksomhedens ledelse, der dokumenterer, at kravene i henhold til § 18 er opfyldt,
- 3) oplysninger om ejere af kvalificeret ejerandel i virksomheden, størrelsen af disse andele og dokumentation for ejernes egnethed til at sikre en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden, og
- 4) virksomhedens væsentligste forretningsgange, jf. stk. 1, litra 4.

Stk. 3. §§ 18 a og b finder tilsvarende anvendelse for virksomheder med begrænset tilladelse, jf. § 39 p, stk. 1.

Stk. 4. Virksomheder med begrænset tilladelse, jf. § 39 p, stk. 1, kan ikke anvende agenter ved udstedelse af elektroniske penge.

Stk. 5. Finanstilsynet fastsætter regler om sikring af midler modtaget fra brugerne.«

§ **39 r.** Virksomheder med begrænset tilladelse skal snarest muligt underrette Finanstilsynet, hvis der indtræder væsentlige ændringer i forhold til de oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse.

Stk. 2. Virksomheder med begrænset tilladelse, jf. § 39 p, stk. 1, nr. 2, skal underrette Finanstilsynet, hvis virksomhedens samlede forpligtelser hidrørende fra udestående elektroniske penge overstiger et beløb, der modsvarer værdien af 5 mio. euro.

Stk. 3. Virksomheder med begrænset tilladelse skal senest den 1. april hvert år indsende

- 1) erklæring til Finanstilsynet om, at virksomheden opfylder betingelserne for at få tilladelse efter § 39 q,
- 2) oplysning om højeste beløb af samlede udestående elektroniske penge i det forrige regnskabsår, og
- 3) oversigt over virksomhedens ledelse og kvalificerede ejere.«

16. I § 52, *stk. 2*, ændres »mikrobetalingsmidler« til: »mikrobetalingsinstrumenter«.

17. I § 87 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* § 347 b i lov om finansiel virksomhed finder anvendelse med de fornødne tilpasninger.«

18. I § 89 a, *stk. 1* og *2*, ændres »stk. 2,« til: »stk. 2 og 3,«.

19. I § 89 a, *stk. 4*, ændres »§ 18, stk. 2,« til: »§ 18, stk. 3,«.

20. I § 90, *stk. 1, nr. 5*, ændres »med« til: »mod«.

21. I § 107, *stk. 2*, ændres »§ 18, stk. 4,« til: »§ 18, stk. 5,« og efter »§ 18 a, stk. 1,« indsættes: »§ 18 c,«.

22. I § 107, *stk. 4*, ændres »Undlader en udbyder« til: »Den, der undlader«, og »vedkommende« udgår.

23. I § 107, *stk. 5*, ændres »En udbyder« til: »Den«.

§ 4

I lov nr. 597 af 12. juni 2013 om investeringsforeninger m.v., som ændret ved § 7 i lov nr. 268 af 25. marts 2014 og § 9 i lov nr. 403 af 28. april 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 51, *stk. 1*, indsættes som *nr. 5*:

»5) fastlægge en politik for mangfoldighed i bestyrelsen, der fremmer tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt bestyrelsens medlemmer.«

2. I § 51 indsættes efter *stk. 3* som nyt stykke:

»Stk. 4. Bestyrelsen skal sikre, at dens medlemmer har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå investeringsforeningens aktiviteter og de hermed forbundne risici.«

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 5-7.

3. I § 52, stk. 1, indsættes som nr. 6:

»6) fastlægge en politik for mangfoldighed i bestyrelsen, der fremmer tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt bestyrelsens medlemmer.«

4. I § 52 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Bestyrelsen skal sikre, at dens medlemmer har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå SIKAV's aktiviteter og de hermed forbundne risici.«

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 5-7.

5. § 57, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en investeringsforening eller af bestyrelsen i en SIKAV skal til enhver tid have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne udøve sit hverv eller varetage sin stilling i den pågældende investeringsforening eller SIKAV.

Stk. 2. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en investeringsforening eller af bestyrelsen i en SIKAV, skal til enhver tid have et tilstrækkelig godt omdømme og udvise hæderlighed, integritet og uafhængighed for effektivt at kunne vurdere og anfægte afgørelser truffet af den daglige ledelse.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

6. I § 57, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »stk. 2, nr. 1, 3 og 4,« til: »stk. 2 og stk. 3, nr. 1, 3 og 4,«.

7. I § 57, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1 og 3«, og »stk. 2« ændres til: »stk. 2 og 3«.

8. I § 112 indsættes som stk. 7:

»Stk. 7. Reglerne i stk. 1-6 finder ikke anvendelse for afvikling efter § 119, stk. 7, § 125, stk. 7, og § 130, stk. 4.«

9. I § 115, stk. 2, nr. 1, udgår »og«.

10. I § 115, stk. 2, nr. 2, ændres »gæld.« til: »gæld, og«.

11. I § 115, stk. 2, indsættes som nr. 3:

»3) foreningens vedtægter, hvor foreningen har tilføjet »under afvikling« til foreningens eller afdelingens navn.«

12. I § 115, stk. 3, ændres »skal foreningen eller afdelingen tilføje »under afvikling« til sit navn« til: »kan foreningen påbegynde afviklingen«.

13. I § 119 indsættes som stk. 7:

»Stk. 7. En beslutning om fusion af den eneste eller sidste afdeling i en dansk UCITS, hvor denne er ophørende, anses samtidig for at være en beslutning om afvikling af den danske UCITS. En ansøgning til Finanstilsynet om godkendelse

af en sådan fusion skal være vedlagt en erklæring fra den danske UCITS' ledelse om, at al gæld til kreditorerne, som ikke overtages af den fortsættende enhed som en del af fusionen, er betalt.«

14. I § 125 indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»Stk. 7. En beslutning om fusion af den eneste eller sidste afdeling i en dansk UCITS, hvor denne er ophørende, anses samtidig for at være en beslutning om afvikling af den danske UCITS. En ansøgning til Finanstilsynet om godkendelse af en sådan fusion skal være vedlagt en erklæring fra den danske UCITS' ledelse om, at al gæld til kreditorerne, som ikke overtages af den fortsættende enhed som en del af fusionen, er betalt.«

Stk. 7 bliver herefter stk. 8.

15. I § 130 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. En beslutning om overflytning af den eneste eller sidste afdeling i en dansk UCITS, anses samtidig for at være en beslutning om afvikling af den danske UCITS. En ansøgning til Finanstilsynet om godkendelse af en sådan overflytning skal være vedlagt en erklæring fra den danske UCITS' ledelse om, at al gæld til kreditorerne, som afdelingen efter overflytningen ikke hæfter for, er betalt.«

16. I § 139, stk. 3, indsættes efter »stk. 1, nr.«: »2 og«.

17. Efter § 146 indsættes i *kapitel 14*:

»Indberetninger om formue, anbringelse af midlerne, likviditet m.v.

§ 146 a. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om indberetning af oplysninger om en dansk UCITS' formue, anbringelse af midlerne, likviditet, m.v.«

18. § 157, stk. 1, affattes således:

»En dansk UCITS må ikke i et enkelt aktieselskab erhverve aktier med stemmeret, som giver den danske UCITS mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på aktieselskabet.«

19. § 157, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. En dansk UCITS må ikke erhverve mere end

- 1) 10 pct. af aktierne uden stemmeret fra en og samme emittent,
- 2) 10 pct. af obligationerne fra en og samme emittent,
- 3) 10 pct. af pengemarkedsinstrumenterne fra en og samme emittent eller
- 4) 25 pct. af andelene fra en og samme afdeling af en dansk UCITS eller et og samme investeringsinstitut som nævnt i § 143, stk. 1, nr. 2 og 3.«

20. I § 161, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »overholdelsen af«: »regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (UCITS-direktivet), og af«.

21. I § 161 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:
»Stk. 3. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde anvende fremmed bistand.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

22. I § 172, stk. 1 og 2, ændres »stk. 2,« til: »stk. 2 og 3,«.

23. I § 172, stk. 3, 1. pkt., ændres »stk. 2, nr. 1« til: »stk. 3, nr. 1«.

24. I § 172, stk. 4, ændres »§ 57, stk. 2,« til: »§ 57, stk. 3,«.

25. I § 190, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 51, stk. 1-5,« til: »§ 51, stk. 1-6,«, »§ 52, stk. 1-5,« ændres til: »§ 52, stk. 1-6,«, og »§ 57, stk. 4, jf. stk. 2,« ændres til: »§ 57, stk. 5, jf. stk. 3,«.

26. I § 190, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »§§ 38 og 46,«: »§ 51, stk. 1, nr. 5, § 52, stk. 1, nr. 6,«.

§ 5

I lov nr. 598 af 12. juni 2013 om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., som ændret ved § 4 i lov nr. 268 af 25. marts 2014 og § 4 i lov nr. 403 af 28. april 2014, foretages følgende ændringer:

1. § 3, stk. 1, nr. 24, affattes således:

»24) Minimumskapital: Forvalterens minimumskapital, som består af midler omhandlet i artikel 26, stk. 1, litra a-e, i forordning (EU) 575/2013.«

2. I § 3, stk. 1, nr. 34, indsættes efter »investeringselskaber«: »og i regler udstedt i medfør af artikel 25-88«.

3. § 8, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Såfremt en forvalter har tilladelse til at udføre de i bilag 1, nr. 3, nævnte aktiviteter, finder §§ 43 og 72 i lov om finansiel virksomhed tilsvarende anvendelse på forvalterens udførelse af disse tjenesteydelser. Hvis forvalteren har tilladelse til at udføre aktiviteter omfattet af bilag 1, nr. 3, litra b, punkt. ii, finder § 16, stk. 1, 3. pkt., tillige anvendelse«.

4. I § 11, stk. 3, nr. 1, ændres »startkapital« til: »minimumskapital«.

5. § 13, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»Et medlem af ledelsen i en forvalter med tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde skal til enhver tid have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne udøve sit hverv eller varetage sin stilling i den pågældende forvalter.

Stk. 2. Et medlem af ledelsen i en forvalter med tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde skal til enhver tid have et tilstrækkelig godt omdømme og udvise hæderlighed, integritet og uafhængighed for effektivt at kunne vurdere og anfægte afgørelser truffet af den daglige ledelse.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

6. I § 13, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »stk. 2, « til: »stk. 2 og stk. 3,«.

7. I § 13, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1 og 3«, og »i stk. 2« ændres til: »i stk. 2 og 3«.

8. § 15, stk. 1, affattes således:

»En forvalter af alternative investeringsfonde skal underrette Finanstilsynet om planlagte, væsentlige ændringer af forhold, der er lagt til grund for meddelelsen af tilladelsen til at forvalte alternative investeringsfonde, herunder særligt ændringer i oplysningerne indsendt til Finanstilsynet i medfør af § 11. Underretningen skal ske, før ændringerne gennemføres. Uforudsete ændringer skal meddeles Finanstilsynet straks efter, at ændringen er sket.«

9. I § 15 indsættes som nyt stk. 4:

»Stk. 4. Ved afvikling eller oprettelse af alternative investeringsfonde eller afdelinger heraf, som har investeringsstrategier, der er omfattet af den tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde, som forvalteren er meddelt efter § 11, skal forvalteren orientere Finanstilsynet inden for 5 arbejdsdage. Oprettelse af alternative investeringsfonde eller afdelinger heraf, der har investeringsstrategier, som ikke er omfattet af forvalterens tilladelse, vil anses for en væsentlig ændring, jf. stk. 1.«

10. I § 16, stk. 1, 1. pkt., ændres »startkapital« til: »minimumskapital«.

11. I § 16, stk. 1, 2. pkt., ændres »startkapital« til: »minimumskapital«.

12. I § 16, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Såfremt en forvalter har tilladelse til at udføre de aktiver der er nævnt i bilag 1, nr. 3, litra b, punkt ii, skal forvalteren have en minimumskapital, svarende til værdien af mindst 730.000 euro.«

13. I § 16, stk. 7, 1. pkt., ændres »stk. 4« til: »stk. 5, nr. 1«.

14. § 16, stk. 11, affattes således:

»Stk. 11. Såfremt en forvalter tillige har tilladelse som investeringsforvaltningsselskab, jf. § 10 i lov om finansiel virksomhed, finder udover § 126 a i lov om finansiel virksomhed alene kravene i stk. 5 og 7 samt regler udstedt i medfør af i stk. 8-10 anvendelse. Såfremt en forvalter, der tillige har tilladelse som investeringsforvaltningsselskab, jf. § 10 i lov om finansiel virksomhed, har tilladelse til opbevaring og forvaltning i forbindelse med aktier eller andele i institutter for kollektiv investering i medfør af bilag 1, nr. 3, litra b, pkt. ii, skal forvalteren opfylde minimumskapitalkravet i § 126 a, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed.«

15. Overskriften før § 28 affattes således: »Sammensætning af det øverste ledelsesorgan m.v.«

16. Efter § 28 indsættes i kapitel 5:

»§ 28 a. Det øverste ledelsesorgan i en forvalter med tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde skal fastlægge en politik for mangfoldighed i ledelsesorganet, der

fremmer tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt ledelsesorganets medlemmer.«

17. § 130, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Der skal være indgået passende samarbejdsaftaler, der lever op til internationale standarder, og som gør det muligt at føre tilsyn med forvalteren, herunder overvåge de systemiske risici, mellem Finanstilsynet og de relevante tilsynsmyndigheder i forvalterens hjemland, samt Finanstilsynet og de relevante myndigheder i den alternative investeringsfonds hjemland, hvis fonden er etableret i et tredjeland. Såfremt fonden er etableret i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal der være indgået passende samarbejdsaftaler, som i 1. pkt., mellem de kompetente myndigheder i fondens hjemland og de relevante tilsynsmyndigheder i forvalterens hjemland.«

18. I § 130, stk. 4, indsættes efter »hvor«: »enten forvalteren eller«.

19. I § 153 indsættes som *stk. 3*:

»Stk. 3. En afdeling i en kapitalforening kan overflyttes til en dansk UCITS efter reglerne i §§130-134 i lov om investeringsforeninger m.v.«

20. I § 155, 1. pkt., indsættes efter »overholdelsen af«: »regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde, og af«.

21. I § 168, stk. 1 og 2, ændres »stk. 2,« til: »stk. 2 og 3,«.

22. I § 168, stk. 3, 1. pkt., ændres »stk. 2,« til: »stk. 3,«.

23. I § 168, stk. 4, ændres »stk. 2,« til: »stk. 3,«.

24. I § 168 a, stk. 3, ændres »stk. 2,« til: »stk. 3,«.

25. I § 168 a, stk. 4, ændres »stk. 2,« til: »stk. 3,«.

26. I § 170, stk. 11, 2. pkt., ændres »stk. 6,« til: »stk. 7,«.

27. I § 173, stk. 2, nr. 4, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-3«

28. I § 190 stk., 1, ændres »§ 13, stk. 4,« til: »§ 13, stk. 5,«, og efter »og § 149, stk. 1, 2. pkt.,« indsættes: »samt artikel 4, artikel 5, stk. 1, 1. pkt., artikel 5, stk. 2 og 3, artikel 6, stk. 1, artikel 7, artikel 8, stk. 1, 2. pkt., artikel 9, stk. 1, 3 og 4, artikel 10, artikel 11, stk. 1, artikel 12, stk. 1 og 2, artikel 13, stk. 1 og 2, og artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde og artikel 4, artikel 5, stk. 1, 1. pkt., artikel 5, stk. 2 og 3, artikel 6, stk. 1, artikel 7, artikel 8, stk. 1, 2. pkt., artikel 9, stk. 1, 3 og 4, artikel 10, stk. 1, artikel 11, artikel 12, stk. 1, artikel 13, stk. 1-3, artikel 14, stk. 1 og 2, og artikel 16 i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske sociale iværksætterfonde«.

29. I 190, stk. 2, ændres »§ 20, stk. 1-9,« til: »§ 15, stk. 4, § 20, stk. 1-9,« og efter »§ 28, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, nr. 1,« indsættes: »§ 28 a,«.

30. § 190, stk. 3, 2. pkt., ændres »§ 163, stk. 1, 1. pkt.,« til: »§ 163, stk. 1, 1. pkt.,«

31. I § 190, stk. 4, ændres »§ 18, stk. 2,« til: »§ 18, stk. 3,«.

§ 6

I lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1561 af 19. december 2007, som ændret bl.a. ved § 8 i lov nr. 579 af 1. juni 2010, § 2 i lov nr. 615 af 12. juni 2013, § 5 i lov nr. 268 af 25. marts 2014 og senest ved § 10 i lov nr. 403 af 28. april 2014, foretages følgende ændringer:

1. § 23 a, stk. 1, affattes således:

»Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en pensionskasse skal til enhver tid have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne udøve sit hverv eller varetage sin stilling i den pågældende pensionskasse.«

2. I § 23 a indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

»Stk. 3. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en pensionskasse skal til enhver tid have et tilstrækkelig godt omdømme og udvise hæderlighed, integritet og uafhængighed for effektivt at kunne vurdere og anfægte afgørelser truffet af den daglige ledelse.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter *stk. 4* og *5*.

3. I § 23 a, stk. 4, der bliver *stk. 5*, ændres »stk. 3« til: »stk. 1 og 4«, og »hvis forholdene efterfølgende ændres« ændres til: »om forhold nævnt i *stk. 3* og *4*, hvis forholdene efterfølgende ændres«.

4. I § 24 a indsættes efter *stk. 3* som nyt stykke:

»Stk. 4. Bestyrelsen skal sikre, at dens medlemmer har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå pensionskassens aktiviteter og de hermed forbundne risici.«

Stk. 4 og 5 bliver herefter *stk. 5* og *6*.

5. I § 24 a, stk. 5, der bliver *stk. 6*, ændres »stk. 1-4« til: »stk. 1-5«.

6. § 44 e, stk. 4, ophæves.

7. § 46 h affattes således:

»§ 46 h. En kapitalforening eller et udenlandsk investeringsinstitut omfattet af § 46 d, *stk. 1*, nr. 7, skal i sine vedtægter for hver afdeling fastsætte, at formuen kan investeres i overensstemmelse med reglerne i *stk. 2*, *3*, *4* eller *5*.

Stk. 2. Formuen kan investeres i overensstemmelse med i kapitel 14 i lov om investeringsforeninger m.v.

Stk. 3. Formuen kan investeres i likvide midler, herunder valuta eller de instrumenter der er nævnt i bilag 5 i lov om finansiel virksomhed. Højst 10 pct. af formuen må investe-

res i finansielle instrumenter, som er udstedt af samme emittent eller emittenter i samme koncern. 2. pkt. finder ikke anvendelse i følgende tilfælde:

- 1) Hvor afdelingen investerer i obligationer, der er udstedt af et land eller en international institution af offentlig karakter, som et eller flere lande i Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, deltager i, og som er godkendt af Finanstilsynet, jf. § 147, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.
- 2) Hvor afdelingen investerer i følgende typer af obligationer, dog således at højst 30 pct. af formuen anbringes i obligationer, som er udstedt af en enkelt emittent eller emittenter i samme koncern:
 - a) Kasse- og skibskreditobligationer udstedt af Danmarks Skibskredit A/S, realkreditobligationer udstedt af danske realkreditinstitutter og lignende realkreditobligationer udstedt af kreditinstitutter, som er godkendt af et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når en kompetent myndighed har meddelt obligationsudstedelserne og udstederne til Kommissionen.
 - b) Særligt dækkede realkreditobligationer (SDRO) og særligt dækkede obligationer (SDO) udstedt af danske pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller Danmarks Skibskredit A/S eller tilsvarende særligt dækkede obligationer udstedt af lignende kreditinstitutter, som er godkendt af et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når en kompetent myndighed har meddelt obligationsudstedelserne og udstederne til Kommissionen.

Stk. 4. Formuen kan udelukkende investeres i pengemarkedsinstrumenter, idet højst 30 pct. af formuen kan anbringes i pengemarkedsinstrumenter, som er udstedt af den samme emittent eller emittenter i samme koncern, dog således at formuen fuldt ud kan investeres i pengemarkedsinstrumenter, der er udstedt af et land eller en international institution af offentlig karakter, som et eller flere medlemslande deltager i, og som er godkendt af Finanstilsynet, jf. § 147, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.

Stk. 5. Formuen kan investeres i andele i afdelinger i UCITS, kapitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter, hvis vedtægter indeholder de begrænsninger, der er anført i § 46 g, dog således at højst 75 pct. af formuen må anbringes i andele, som er udstedt af en enkelt afdeling af disse UCITS, kapitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter.«

8. I § 62, nr. 7, ændres »stk. 3,« til: »stk. 3 og 4,«.

9. I § 65 b, stk. 1 og 2, ændres »stk. 3,« til: »stk. 3 og 4,«.

10. I § 65 b, stk. 3, 1. pkt., ændres »stk. 3, nr. 1« til: »stk. stk. 4, nr. 1«.

11. I § 65 b, stk. 4, ændres »stk. 3, nr. 2 eller 3,« til: »stk. 3 og § 23 a, stk. 4, nr. 2 eller 3,«.

12. Efter § 65 d indsættes:

»§ 65 e. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om firmapensionskassers pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af firmapensionskassen og om, at Finanstilsynet kan offentliggøre oplysningerne før firmapensionskassen.«

13. I § 71, stk. 1, ændres »§ 23 a, stk. 4,« til: »§ 23 a, stk. 5, jf. stk. 4, nr. 1 og 2,«, og »§ 24 a, stk. 1-4,« ændres til: »§ 24 a, stk. 1-5,«.

§ 7

I lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, jf. lovbekendtgørelse nr. 1109 af 9. oktober 2014, foretages følgende ændringer:

1. § 6 j affattes således:

»§ 6 j. En kapitalforening eller et udenlandsk investeringsinstitut omfattet af § 6 b, stk. 1, nr. 7, skal i sine vedtægter for hver afdeling fastsætte, at formuen kan investeres i overensstemmelse med reglerne i stk. 2, stk. 3, stk. 4 eller stk. 5.

Stk. 2. Formuen kan investeres i overensstemmelse med i kapitel 14 i lov om investeringsforeninger m.v.

Stk. 3. Formuen kan investeres i likvide midler, herunder valuta eller de instrumenter, der er nævnt i bilag 5 i lov om finansiell virksomhed. Højst 10 pct. af formuen må investeres i finansielle instrumenter, som er udstedt af samme emittent eller emittenter i samme koncern. 2. pkt. finder ikke anvendelse i følgende tilfælde:

- 1) Hvor afdelingen investerer i obligationer, der er udstedt af et land eller en international institution af offentlig karakter, som et eller flere lande i Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, deltager i, og som er godkendt af Finanstilsynet, jf. § 147, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.
- 2) Hvor afdelingen investerer i følgende typer af obligationer, dog således, at højst 30 pct. af formuen anbringes i obligationer, som er udstedt af en enkelt emittent eller emittenter i samme koncern:
 - a) Kasse- og skibskreditobligationer udstedt af Danmarks Skibskredit A/S, realkreditobligationer udstedt af danske realkreditinstitutter og lignende realkreditobligationer udstedt af kreditinstitutter, som er godkendt af et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når en kompetent myndighed har meddelt obligationsudstedelserne og udstederne til Kommissionen.
 - b) Særligt dækkede realkreditobligationer (SDRO) og særligt dækkede obligationer (SDO) udstedt af danske pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller Danmarks Skibskredit A/S eller tilsvarende særligt dækkede obligationer udstedt af lignende kreditinstitutter, som er godkendt af et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har

indgået aftale med på det finansielle område, når en kompetent myndighed har meddelt obligationsudstedelserne og udstederne til Kommissionen.

Stk. 4. Formuen kan udelukkende investeres i pengemarkedsinstrumenter, idet højst 30 pct. af formuen kan anbringes i pengemarkedsinstrumenter, som er udstedt af den samme emittent eller emittenter i samme koncern, dog således at formuen fuldt ud kan investeres i pengemarkedsinstrumenter, der er udstedt af et land eller en international institution af offentlig karakter, som et eller flere lande i Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, deltager i, og som er godkendt af Finanstilsynet, jf. § 147, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.

Stk. 5. Formuen kan investeres i andele i afdelinger i UCITS, kapitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter, hvis vedtægter indeholder de begrænsninger, der er anført i § 6, dog således at højst 75 pct. af formuen må anbringes i andele, som er udstedt af en enkelt afdeling af disse UCITS, kapitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter.

Stk. 6. Finanstilsynet kan for en tidsbegrænset periode dispensere fra bestemmelserne i stk. 1-5.«

2. I § 10, stk. 1, ændres »§§ 5 b, 5 c og 5 g« til: »§§ 5 b og 5 c, regler udstedt i medfør af §§ 5 e, og 5 f«.

3. Efter § 10 k indsættes i kapitel 5:

»§ 101. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om Lønmodtagernes Dyrtidsfonds pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af Lønmodtagernes Dyrtidsfond og om, at Finanstilsynet kan offentliggøre oplysningerne før Lønmodtagernes Dyrtidsfond.«

§ 8

I lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 278 af 14. marts 2013, som ændret ved § 6 i lov nr. 472 af 13. maj 2013, § 8 i lov nr. 615 af 12. juni 2013, § 5 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, § 16 i lov nr. 268 af 25. marts 2014 og ved § 17 i lov nr. 403 af 28. april 2014, foretages følgende ændringer:

1. § 70 e affattes således:

»§ 70 e. En kapitalforening eller et udenlandsk investeringsinstitut omfattet af § 69, stk. 1, nr. 7, skal i sine vedtægter for hver afdeling fastsætte, at formuen kan investeres i overensstemmelse med reglerne i stk. 2, stk. 3, stk. 4 eller stk. 5.

Stk. 2. Formuen kan investeres i overensstemmelse med i kapitel 14 i lov om investeringsforeninger m.v.

Stk. 3. Formuen kan investeres i likvide midler, herunder valuta eller de instrumenter der er nævnt i bilag 5 i lov om finansiell virksomhed. Højst 10 pct. af formuen må investeres i finansielle instrumenter, som er udstedt af samme emittent eller emittenter i samme koncern. 2. pkt. finder ikke anvendelse i følgende tilfælde:

- 1) Hvor afdelingen investerer i obligationer, der er udstedt af et land eller en international institution af offentlig karakter, som et eller flere lande i Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, deltager i, og som er godkendt af Finanstilsynet, jf. § 147, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.
- 2) Hvor afdelingen investerer i følgende typer af obligationer, dog således, at højst 30 pct. af formuen anbringes i obligationer, som er udstedt af en enkelt emittent eller emittenter i samme koncern:
 - a) Kasse- og skibskreditobligationer udstedt af Danmarks Skibskredit A/S, realkreditobligationer udstedt af danske realkreditinstitutter og lignende realkreditobligationer udstedt af kreditinstitutter, som er godkendt af et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når en kompetent myndighed har meddelt obligationsudstedelserne og udstederne til Kommissionen.
 - b) Særligt dækkede realkreditobligationer (SDRO) og særligt dækkede obligationer (SDO) udstedt af danske pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller Danmarks Skibskredit A/S eller tilsvarende særligt dækkede obligationer udstedt af lignende kreditinstitutter, som er godkendt af et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når en kompetent myndighed har meddelt obligationsudstedelserne og udstederne til Kommissionen.

Stk. 4. Formuen kan udelukkende investeres i pengemarkedsinstrumenter, idet højst 30 pct. af formuen kan anbringes i pengemarkedsinstrumenter, som er udstedt af den samme emittent eller emittenter i samme koncern, dog således at formuen fuldt ud kan investeres i pengemarkedsinstrumenter, der er udstedt af et land eller en international institution af offentlig karakter, som et eller flere lande i Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, deltager i, og som er godkendt af Finanstilsynet, jf. § 147, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.

Stk. 5. Formuen kan investeres i andele i afdelinger i UCITS, kapitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter, hvis vedtægter indeholder de begrænsninger, der er anført i § 70 e, dog således at højst 75 pct. af formuen må anbringes i andele, som er udstedt af en enkelt afdeling af disse UCITS, kapitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter.

Stk. 6. Finanstilsynet kan for en tidsbegrænset periode dispensere fra bestemmelserne i stk. 1-5.«

2. Efter § 73 indsættes:

»§ 73 a. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikrings pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring og om, at Finanstilsynet kan offentliggøre oplysningerne før Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring.«

§ 9

I lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1110 af 10. oktober 2014, foretages følgende ændringer:

1. § 26 i affattes således:

»§ 26 i. En kapitalforening eller et udenlandsk investeringsinstitut omfattet af § 26 b, stk. 1, nr. 7, skal i sine vedtægter for hver afdeling fastsætte, at formuen kan investeres i overensstemmelse med reglerne i stk. 2, stk. 3, stk. 4 eller stk. 5.

Stk. 2. Formuen kan investeres i overensstemmelse med i kapitel 14 i lov om investeringsforeninger m.v.

Stk. 3. Formuen kan investeres i likvide midler, herunder valuta eller de instrumenter der er nævnt i bilag 5 i lov om finansiel virksomhed. Højest 10 pct. af formuen må investeres i finansielle instrumenter, som er udstedt af samme emittent eller emittenter i samme koncern. 2. pkt. finder ikke anvendelse i følgende tilfælde:

- 1) Hvor afdelingen investerer i obligationer, der er udstedt af et land eller en international institution af offentlig karakter, som et eller flere lande i Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, deltager i, og som er godkendt af Finanstilsynet, jf. § 147, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v..
- 2) Hvor afdelingen investerer i følgende typer af obligationer, dog således, at højst 30 pct. af formuen anbringes i obligationer, som er udstedt af en enkelt emittent eller emittenter i samme koncern:
 - a) Kasse- og skibskreditobligationer udstedt af Danmarks Skibskredit A/S, realkreditobligationer udstedt af danske realkreditinstitutter og lignende realkreditobligationer udstedt af kreditinstitutter, som er godkendt af et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når en kompetent myndighed har meddelt obligationsudstedelserne og udstederne til Kommissionen.
 - b) Særligt dækkede realkreditobligationer (SDRO) og særligt dækkede obligationer (SDO) udstedt af danske pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller Danmarks Skibskredit A/S eller tilsvarende særligt dækkede obligationer udstedt af lignende kreditinstitutter, som er godkendt af et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når en kompetent myndighed har meddelt obligationsudstedelserne og udstederne til Kommissionen.

Stk. 4. Formuen kan udelukkende investeres i pengemarkedsinstrumenter, idet højst 30 pct. af formuen kan anbringes i pengemarkedsinstrumenter, som er udstedt af den samme emittent eller emittenter i samme koncern, dog således at formuen fuldt ud kan investeres i pengemarkedsinstrumenter, der er udstedt af et land eller en international institution af offentlig karakter, som et eller flere lande i Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med

på det finansielle område, deltager i, og som er godkendt af Finanstilsynet, jf. § 147, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.

Stk. 5. Formuen kan investeres i andele i afdelinger i UCITS, kapitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter, hvis vedtægter indeholder de begrænsninger, der er anført i § 26 h, dog således at højst 75 pct. af formuen må anbringes i andele, som er udstedt af en enkelt afdeling af disse UCITS, kapitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter.

Stk. 6. Finanstilsynet kan for en tidsbegrænset periode dispensere fra bestemmelserne i stk. 1-5.«

2. Efter § 27 k indsættes i kapitel 9:

»§ 27 l. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om Arbejdsmarkedets Tillægspensions pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af Arbejdsmarkedets Tillægspension og om, at Finanstilsynet kan offentliggøre oplysningerne før Arbejdsmarkedets Tillægspension.«

§ 10

I revisorloven, jf. lov nr. 468 af 17. juni 2008 godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 516 af 12. juni 2009, § 2 i lov nr. 1232 af 18. december 2012, § 11 i lov nr. 634 af 12. juni 2013 og senest ved § 20 i lov nr. 403 af 28. april 2014, foretages følgende ændring:

1. § 21, stk. 3, nr. 4, affattes således:

»4) virksomheder og foreninger, der er omfattet af kapital- eller formuekrav i henhold til lovgivningen for finansielle virksomheder eller foreninger, samt ATP koncernen, og«.

§ 11

I lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 850 af 25. juni 2014, som ændret ved § 1 i lov nr. 244 af 19. marts 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, stk. 3, 1. pkt., ændres »løbetid« til: »restløbetid«, og »ved refinansiering af lånet« ændres til: »første gang, de bliver anvendt til at finansiere realkreditlån«.

2. I § 6, stk. 4, indsættes som 2. og 3. pkt.:

»Ved de pågældende obligationers udløb efter de 12 måneders forlængelse skal der udstedes nye obligationer til erstatning herfor. Ved denne udstedelse finder stk. 1 og 2, og stk. 3, 2. pkt., ikke anvendelse.«

§ 12

I lov pantebrevsselskaber, jf. lov nr. 697 af 25. juni 2010, som senere ændret ved § 42 i lov nr. 1231 af 18. december 2012, § 13 i lov nr. 1287 af 19. december 2012, § 28 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, § 13 i lov nr. 268 af 25. marts 2014

og § 12 i lov nr. 403 af 28. april 2014, foretages følgende ændring:

1. Efter § 15 a indsættes:

»§ 15 b. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om pantebrevsselskabers pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af pantebrevsselskaber og om, at Finanstilsynet kan offentliggøre oplysningerne før pantebrevsselskabet.«

§ 13

I lov nr. 268 af 25. marts 2014 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love) (Gennemførelse af kreditinstitut- og kapitalkravsdirektiv (CRD IV) og ændringer som følge af den tilhørende forordning (CRR) samt lovgivning vedrørende SIFI'er m.v.) foretages følgende ændring:

1. § 1, nr. 133, ophæves.

§ 14

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2015, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 6, 17, 23 og 24.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 2, nr. 2, 3, § 7 a, stk. 4, i denne lovs § 2, nr. 4, § 2, nr. 5-7, 13, 14, 18, 20, 23-42, 48-58, 60, 61, 64, 67, 68, 70, 72, 74 og 75. Erhvervs- og vækstministeren kan herunder fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 4. §§ 48 og 53 a træder i kraft den 1. juli 2015.

Stk. 5. § 48, stk. 1, 2 og 10 i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 4, finder ikke anvendelse på kautionsaftaler og aftaler om tredjemands pant, der er indgået før lovens ikrafttræden, jf. stk. 4.

Stk. 6. § 48, stk. 6-8, i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 4, finder kun anvendelse på aftaler om tredjemands pant, hvis de pågældende ydelser forfalder efter lovens ikrafttræden, jf. stk. 4.

Stk. 7. § 48, stk. 3, 4 og 9, i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 4, finder ikke anvendelse på aftaler om tredjemands pant, der er indgået før lovens ikrafttræden, jf. stk. 4.

Stk. 8. § 1, nr. 5, finder ikke anvendelse på kautionsaftaler og aftaler om tredjemands pant, der er indgået før lovens ikrafttræden jf. stk. 4. § 48, stk. 6-8, i lov om finansiel virksomhed finder anvendelse på kautionsaftaler for lån ydet af realkre-

ditinstitutter og på aftaler om tredjemands pant for realkreditlån, hvis de pågældende ydelser forfalder efter lovens ikrafttræden, jf. stk. 4.

Stk. 9. For kautionsaftaler og aftaler om tredjemands pant, som er indgået før lovens ikrafttræden, jf. stk. 4, eller som er omfattet af overgangsbestemmelserne i stk. 5-8, finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 10. § 1, nr. 6, finder ikke anvendelse på medlemmer der på ikrafttrædelsestidspunktet, jf. stk. 2 er valgt til bestyrelsen i pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikrings-selskaber.

Stk. 11. For obligationer udstedt til finansiering af fast ejendom beliggende uden for Danmark, gælder denne lovs § 11 kun for obligationer til finansiering af lån optaget efter lovens ikrafttræden.

§ 15

Stk. 1. Der kan søges om tilladelse til værdipapirclearingvirksomhed og registreringsvirksomhed, jf. § 8 i lov om værdipapirhandel m.v. frem til et af erhvervs- og vækstministeren fastsat tidspunkt.

Stk. 2. En tilladelse til værdipapirclearingvirksomhed og registreringsvirksomhed givet i henhold til § 8 i lov om værdipapirhandel m.v. bortfalder, når en clearingcentral og en værdipapircentral får en tilladelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014/EU af 23. juli 2014 (CSD-forordningen).

Stk. 3. For eksisterende lån finder § 11 først anvendelse ved først kommende refinansiering efter lovens ikrafttræden.

Stk. 4. Tilladelser, der ikke er bortfaldet i henhold til stk. 2, bortfalder på det tidspunkt, der fastsættes af erhvervs- og vækstministeren i henhold til lovforslagets § 14, stk. 3, fastsætter tidspunktet for, hvornår der ikke længere er adgang til at søge om tilladelse til værdipapirclearingvirksomhed og registreringsvirksomhed, jf. § 8 i lov om værdipapirhandel m.v.

§ 16

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. §§ 1-5, 12 og 13 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. §§ 6, 10 og 11 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Styrkelse af forbrugerbeskyttelsesreglerne
 - 2.1.1. Erstatningsansvar ved handlinger i strid med god skik reglerne
 - 2.1.2. Information ved indgåelse af aftaler om kaution
 - 2.1.3. Kaution, der står i misforhold til kautionistens økonomi
 - 2.1.4. Udvidelse af anvendelsesområde for § 48 i lov om finansiell virksomhed til tredjemands pant og realkreditinstitutter
 - 2.1.5. Formkrav til kautionsaftaler
 - 2.2. Offentliggørelse af Finanstilsynets inspektionsredegørelser
 - 2.3. Styrkelse af kravene til ledelsen i finansielle virksomheder og virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet
 - 2.3.1. Krav om grundkursus til medlemmer af bestyrelsen i pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringselskaber
 - 2.3.2. Præcisering af kravene til ledelsesmedlemmers egnethed og hæderlighed, krav til bestyrelseres kollektive viden, kompetencer og erfaring og krav om mangfoldighedspolitik
 - 2.4. Stemmebærende garantkapital og anvendelse af overskud i sparekasser
 - 2.4.1. Krav om stemmebærende garantkapital i garantsparekasser
 - 2.4.2. Sparekassers anvendelse af overskud til renteudbetaling til garantier
 - 2.4.3. Ændring af begrænsning på sparekassers anvendelse af det årlige overskud til almennyttige eller velgørende formål
 - 2.5. Ændringer i lov om betalingstjenester og elektroniske penge
 - 2.5.1. Undtagelse af visse udstedere af elektroniske penge og betalingssurrogater fra lov om betalingstjenester og elektroniske penge
 - 2.5.2. Visse udbydere af tekniske tjenester må ikke have urimelige priser og avancer
 - 2.5.3. E-penge institutters sikring af brugermidler
 - 2.5.4. Skærpede krav til virksomheder med tilladelse til begrænset udbud af e-penge eller betalingstjenester
 - 2.6. Forordning om forbedring af værdipapirafviklingen i EU og om værdipapircentraler (CSD'er) – CSD-forordningen
 - 2.7. Sikkerhedsstillelse i et interoperabelt system
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at gennemføre en række ændringer i den finansielle lovgivning, som bl.a. har til hensigt at øge forbrugerbeskyttelsen i forbindelse med finansiell rådgivning. Med forslaget bliver der indført en ny bestemmelse, der udtrykkeligt fastsætter, at handlinger i strid med bestemmelserne om god skik, pådrager erstatningsansvar i overensstemmelse med dansk rets almindelige regler. Desuden bliver bestemmelserne om kaution uden for erhvervsforhold præciseret og udvidet til også at gælde for lån ydet af realkreditinstitutter og på tredjemands pant uden for erhverv.

Endvidere har lovforslaget til formål at styrke ledelsens kompetencer i finansielle virksomheder og øge åbenheden i

forbindelse med Finanstilsynets vurdering af en virksomhed under tilsyn. Virksomhedernes pligt til at offentliggøre inspektionsrapporter m.v. fra Finanstilsynet bliver udvidet til at gælde samtlige virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet, og for så vidt angår bestyrelsen i pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringselskaber bliver der indført krav om, at nye bestyrelsesmedlemmer skal gennemgå et kursusforløb, der giver introduktion til de væsentligste forpligtelser og funktioner, som bestyrelsen skal varetage.

Desuden medfører forslaget ændringer i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, herunder ændringer som vil mindske risikoen for tab af brugermidler og hvidvaskning af penge og terrorfinansiering. Derudover indeholder lovforsla-

get en række ændringer af mere teknisk karakter og ændringer som følge af EU-regulering.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Styrkelse af forbrugerbeskyttelsesreglerne

2.1.1. Erstatningsansvar ved handlinger i strid med god skik reglerne

2.1.1.1. Gældende ret

Der findes i dag ikke en udtrykkelig bestemmelse, der fastslår, at finansielle virksomheders handlinger i strid med reglerne om god skik for finansielle virksomheder eller reglerne om investorbeskyttelse vil kunne inddrages i vurderingen af, hvorvidt virksomheden har handlet ansvarspådragende (culpøst) i forbindelse med afgørelsen af, om en virksomhed har pådraget sig et erstatningsansvar. Derimod findes der på markedsføringslovens område en regel i § 20, stk. 2, der fastsætter, at handlinger i strid med loven pådrager erstatningsansvar i overensstemmelse med dansk rets almindelige regler. Markedsføringslovens § 20, stk. 2, finder imidlertid efter sin ordlyd ikke anvendelse på overtrædelser af reglerne om god skik for finansielle virksomheder eller af reglerne om investorbeskyttelse.

Det fremgår imidlertid af praksis, at tilsidesættelse af regler om god skik kan indgå i vurderingen af, om en finansiell virksomhed ifalder erstatningsansvar. Pengeinstitutankenævnet har dog tidligere været tilbageholdende med at tillægge tilsidesættelse af offentligretlige forskrifter betydning – eller har i hvert fald været tilbageholdende med at henvise til disse – i forbindelse med dets afgørelse af privatretlige tvister.

I den gældende ankenævnspraksis synes der heller ikke at være et klart og entydigt mønster i, under hvilke omstændigheder og i hvilke sagstyper offentligretlige forskrifter tillægges betydning, samt hvilken betydning de tillægges. Dog synes der at kunne spores en tendens til, at tilsidesættelse af offentligretlige forskrifter tillægges stigende betydning, hvis der er specifikke forskrifter, som pålægger den finansielle virksomhed bestemte pligter

2.1.1.2. Erhvervs- og vækstministeriets overvejelser

Udvalget om erstatningsansvar ved rådgivning om finansielle produkter afgav i februar 2014 en rapport til erhvervs- og vækstministeren og anbefalede i denne forbindelse, at der blev indsat en bestemmelse, som fastslår, at handlinger i strid med reglerne om god skik for finansielle virksomheder og reglerne om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel vil kunne medføre, at en finansiell virksomhed pådrager sig et erstatningsansvar i overensstemmelse med dansk rets almindelige regler.

Det fremgår af udvalgets overvejelser, at det har lagt vægt på, at det allerede fremgår af nyere ankenævns- og domspraksis, at overtrædelser af offentligretlige regler i et vist omfang tillægges betydning ved vurderingen af, om en finansiell virksomhed ifalder erstatningsansvar.

Imidlertid har en gennemgang af praksis for de finansielle ankenævn, som udvalget har gennemført, vist, at det synes at have været udgangspunktet på dette område, at offentligretlige forskrifter ikke altid har haft betydning for den erstatningsretlige ansvarsvurdering. Pengeinstitutankenævnet har først inden for de seneste år inddraget overtrædelser af offentligretlige forskrifter ved culpavurderingen. Endvidere har Højesteret i U.2013.182H haft lejlighed til at udtale sig om spørgsmålet om manglende overholdelse af offentligretlige forskrifter i forhold til bedømmelse af et muligt erstatningsansvar. Det fremgår af denne dom vedrørende en formueplejeaftale, at tilsidesættelse af offentligretlige forskrifter vil kunne tillægges betydning i erstatningsretlig sammenhæng.

Det var på den baggrund udvalgets opfattelse, at en lovregel svarende til § 20, stk. 2, markedsføringsloven, vil være en videreførelse af denne nyere praksis. En sådan lovregel vil endvidere skabe en klar retstilstand og indebære en processuel lettelse for sagsøgere, når de mødes med en påstand om, at offentligretlige regler ikke kan påberåbes i forbindelse med erstatningsretlige sager. Reglen vil hermed øge den reelle forbrugerbeskyttelse.

Se nærmere om udvalgets overvejelser i udvalgets rapport s. 88 ff.

2.1.1.3. Den foreslåede ordning

På baggrund af anbefalingerne fra Udvalget om erstatningsansvar ved rådgivning om finansielle produkter foreslås det at indsætte en bestemmelse i lov om finansiell virksomhed, der fastsætter, at handlinger i strid med regler udstedt i medfør af bestemmelserne om god skik i lov om finansiell virksomhed pådrager erstatningsansvar i overensstemmelse med dansk rets almindelige regler. De regelsæt, som i dag er udstedt med hjemmel i lov om finansiell virksomhed er bekendtgørelse nr. 928 af 28. juni 2013 om god skik for finansielle virksomheder og bekendtgørelse nr. 1583 af 18. december 2013 om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter ikke nærmere betingelser for, at handlinger i strid med regler udstedt i medfør af § 43, stk. 2, kan medføre erstatningsansvar, men henviser til dansk rets almindelige regler herom. Det vil sige, at de almindelige erstatningsretlige betingelser skal være opfyldt. Den finansielle virksomhed skal have optrådt uagtsomt (culpøst), kunden skal have lidt et tab, og der skal være årsagssammenhæng mellem den culpøse adfærd og det lidt tab, ligesom tabet skal være adækvat, og den skadelidte skal ikke have udvist egen skyld.

Den foreslåede bestemmelse vil have betydning for vurderingen af, om det fornødne ansvarsgrundlag er til stede, det vil sige om den finansielle virksomhed har handlet culpøst. Reglerne i bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder samt bekendtgørelse om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel vil påvirke denne vurdering.

Finanstilsynet fører tilsyn med, at reglerne i de to bekendtgørelser bliver fulgt. Hvor dette ikke er tilfældet, har tilsynet

mulighed for at udstede påbud eller udforme påtaler i forbindelse med overtrædelserne. I disse tilfælde vil der foreligge en afgørelse fra en offentlig tilsynsmyndighed, der fastslår, at der foreligger en overtrædelse. En sådan afgørelse vil naturligt kunne støtte vurderingen af, om der ifaldes erstatningsansvar. Ankenævnene og domstolene er imidlertid ikke forpligtede til at afvente en tilsynsafgørelse for at kunne træffe afgørelse i en sag, hvor der f.eks. er nedlagt påstand om erstatning for rådgivning i strid med de nævnte bekendtgørelser.

Det bemærkes endvidere, at den foreslåede bestemmelse ikke medfører yderligere beføjelser til Finanstilsynet.

2.1.2. Information ved indgåelse af aftaler om kaution

2.1.2.1. Gældende ret

Det følger af den gældende bekendtgørelse nr. 928 af 28. juni 2013 om god skik for finansielle virksomheder, at pengeinstitutterne har en forpligtelse til at informere kautionisten om indholdet og konsekvenserne af kautionsforpligtelsen.

Bestemmelsen indeholder såvel en generel informationspligt om kaution som en konkret informationspligt med hensyn til den konkrete låntagers forhold. I henhold til Pengeinstitutankenævnets praksis anses den generelle informationspligt for opfyldt ved udlevering af en pjece til kunden udarbejdet af Forbrugerrådet og Finansrådet. Denne pjece forklarer med almindelige ord, hvad kaution går ud på, og at det i sidste ende er kautionisten, der skal vurdere, om risikoen ved kaution er for stor. Den konkrete informationspligt opfyldes – udover ved udlevering af pjecen – ifølge en aftale mellem Forbrugerrådet og Finansrådet ved at udlevere en kopi af følgende oplysninger:

- 1) seneste årsopgørelse fra skattevæsnets,
- 2) seneste tre lønsedler eller
- 3) det seneste årsregnskab, hvis der er tale om en virksomhed.

Efter Pengeinstitutankenævnets praksis tilsidesættes kautionsforpligtelsen med henvisning til aftalelovens §§ 36 og 38 c, når oplysningskravene i ikke er blevet opfyldt. Ankenævnet lægger ved vurderingen heraf vægt på, om der er udleveret oplysninger i overensstemmelse med aftalen mellem Forbrugerrådet og Finansrådet.

2.1.2.2. Erhvervs- og vækstministeriets overvejelser

Udvalget om erstatningsansvar ved rådgivning om finansielle produkter fandt, at det vil være hensigtsmæssigt, hvis det fremgår direkte af lovgivningen, hvilke oplysninger en kautionist skal have, for at den pågældende er informeret om indholdet og konsekvenserne af at påtage sig en kautionsforpligtelse. Dette står i modsætning til den gældende retstilstand, hvor det fremgår af § 22, stk. 2, i god skik bekendtgørelsen, at et penge- eller realkreditinstitut inden, der indgås aftale om en kautionsforpligtelse, skal sikre sig, at kautionisten er informeret om indholdet og konsekvenserne af kautionsforpligtelsen, uden at indholdet af denne forpligtelse er præciseret nærmere.

Som nævnt fremgår det allerede af Pengeinstitutankenævnets praksis, at informationskravet i § 22, stk. 2, i god skik bekendtgørelsen anses for opfyldt ved udlevering af en pjece til kunden udarbejdet af Forbrugerrådet og Finansrådet, og når kautionisten har modtaget låntagers seneste årsopgørelse, de seneste tre lønsedler eller det seneste årsregnskab, hvis der kautioneres for en erhvervsdrivendes gæld.

En tilsidesættelse af informationskravene kan allerede i dag medføre, at et penge- eller realkreditinstitut taber deres rettigheder efter et kautionsløfte. Udvalget har imidlertid fundet, at dette forhold bør fremgå af lovgivningen. Hertil kommer, at en præcisering af oplysningsforpligtelsens indhold i overensstemmelse med ankenævnspraksis vil give kautionisterne et mere klart grundlag for at vurdere, om de har fået de tilstrækkelige oplysninger til at vurdere de risici, der er forbundet med at afgive et kautionsløfte. Hermed opnås et mere kvalificeret grundlag for at vurdere, om der er grundlag for at indbringe en uoverensstemmelse med det pågældende penge- eller realkreditinstitut for et ankenævn eller en domstol, hvilket kan være med til at reducere formentligt særligt antallet af kautionssager ved ankenævnene.

Se nærmere herom i udvalgets rapport s. 69 ff.

2.1.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i lov om finansiell virksomhed, hvori det fastsættes, at et institut, inden der indgås en aftale om en kautionsforpligtelse uden for et erhvervsforhold for lån eller kreditter ydet af et pengeinstitut, skal sikre, at kautionisten er informeret om konsekvenserne af at påtage sig en kautionsforpligtelse. Denne information skal indeholde oplysning om, hvad en kautionsforpligtelse indebærer og indeholde en afbalanceret beskrivelse af de risici, der er forbundet hermed. Instituttet skal endvidere for den debitor, hvis gæld kautionsforpligtelsen skal sikre, med samtykke fra debitor, udlevere:

- 1) den seneste årsopgørelse fra SKAT og
- 2) de seneste tre lønsedler eller
- 3) det seneste årsregnskab, hvis der kautioneres for en erhvervsdrivendes gæld.

Det foreslås endvidere, at en aftale om en kautionsforpligtelse kun kan gøres gældende, hvor der ikke er udleveret oplysninger i medfør af den nye bestemmelse, hvis kautionisten på trods af de manglende oplysninger har haft et forsvarligt grundlag for at bedømme de risici, der er forbundet med at indgå kautionsforpligtelsen.

Det vil medføre, at det, hvis der ikke er udleveret nogen af de påkrævede oplysninger, vil være vanskeligt at føre bevis for, at kautionisten har haft et forsvarligt grundlag for at bedømme de risici, der er forbundet med kautionsforpligtelsen, hvorfor kautionsforpligtelsen må forventes tilsidesat.

Bestemmelsen skal finde tilsvarende anvendelse på tredjemands pant uden for erhvervsforhold. Endvidere vil bestemmelsen finde anvendelse på realkreditinstitutter. Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.4.

2.1.3. Kaution, der står i misforhold til kautionistens økonomi

2.1.3.1. Gældende ret

Efter reglerne i god skik bekendtgørelsen, må en kautionsforpligtelse ikke stå i misforhold til kautionistens økonomi.

Har et penge- eller realkreditinstitut på trods heraf indgået en kautionsforpligtelse, som står i misforhold til kautionistens økonomi vil der være anledning til at begrænse kautionen med henvisning til generalklausulen i aftalelovens § 36.

Den ledende dom på området er Højesterets dom i U.2010.1628H, hvor to forældre havde kautioneret for halvdelen af et lån samt en kassekredit, som en sparekasse havde bevilliget til deres søn. Til sikkerhed for kautionsforpligtelsen fik sparekassen et ejerpantebrev i kautionisternes parcelhus. Forældrene havde ganske beskedne indtægter og havde ikke udsigt til en positiv ændring i indtægtsniveauet. Herudover havde forældrene kun en beskedne formue, der i al væsentlighed bestod i friværdien af deres hus. Sparekassen foretog i den forbindelse ikke en nærmere undersøgelse af kautionisternes økonomi, men var derimod omhyggelig med at orientere og vejlede kautionisterne om betingelserne for og konsekvenserne af kautionsforpligtelsen.

Det bemærkes i den forbindelse, at den i dommen omhandlede kautionsaftale var indgået forud for indførelsen af reglerne i god skik bekendtgørelsen, der som anført fastsætter, at kaution ikke må stå i misforhold til kautionistens økonomi.

Højesteret bemærker i sine præmisser for dommen, (1) at der forelå privat kaution overfor et pengeinstitut for et familiemedlems erhvervsmæssige gæld, (2) at kautionen var udformet, så den inden for kautionen på 750.000 kr. dækkede et lån på 1,5 mio. kr. og en kassekredit på op til 250.000 kr. og derudover al fremtidig gæld til pengeinstituttet, og (3) at kassekreditten løbende blev udvidet med dermed følgende øget risiko for, at værdien af hovedskyldners gård ikke ville kunne dække gælden, en risiko, der blev realiseret med træk på kassekreditten på ca. 1,4 mio. kr.

I det fjerde og sidste led i Højesterets præmisser anføres det:

»Hertil kommer misforholdet mellem kautionsforpligtelsens omfang og kautionisternes beskedne økonomi. A og B [kautionisternes forældre] var i februar 2001 henholdsvis 60 og 57 år gamle. A var på efterløn, mens B arbejdede som ufaglært med en timeløn på 95 kr. Deres formue indskrænkede sig i det væsentlige til A's parcelhus, som de boede i. Ifølge det foretagne syn og skøn ville huset i februar 2001 have kunnet indbringe et salgsprovenu på ca. 350.000 kr. Deres aktuelle og fremtidige økonomiske formåen indebar, at der ikke var nogen realistisk udsigt til, at de ville kunne komme i nærheden af at kunne opfylde en kautionsforpligtelse på 750.000 kr.«

Efter en samlet vurdering fandt Højesteret, at det ville være urimeligt fuld ud at gøre kautionsforpligtelsen gældende, jf. aftalelovens § 36. Højesteret nedsatte herefter kautionsforpligtelsen til 350.000 kr. Dette beløb svarede til friværdi-

en i huset på tidspunktet for påtagelse af kautionsforpligtelsen.

I forlængelse af Højesterets dom har det også i den efterfølgende praksis, i sager om tilsidesættelse af kautionsløfter afgivet af personer med beskedne indkomster fra Pengeinstitutsankenævnet været af afgørende betydning om kautionen stod i misforhold til klagerens økonomi ved påtagelsen af kautionsforpligtelsen.

2.1.3.2. Erhvervs- og vækstministeriets overvejelser

Udvalget om erstatningsansvar ved rådgivning om finansielle produkter fandt, at det vil kunne bidrage til klarhed over reguleringen af kautioner, hvis reglerne i god skik bekendtgørelsen flyttes til § 48 i lov om finansiell virksomhed. Herved samles den særlige lovregulering af kaution over for penge- og realkreditinstitutter i en bestemmelse. Det skal ses i lyset af, at den gældende § 48 i lov om finansiell virksomhed allerede indeholder en række forbrugerbeskyttende bestemmelser, som finder anvendelse på kaution uden for erhvervsforhold for lån ydet af et pengeinstitut.

Udvalget har endvidere foreslået, at sanktioneringen af den eksisterende bestemmelse i god skik bekendtgørelsen styrkes ved, at det i loven fastlægges, at kautioner, i det omfang de står i misforhold til kautionistens økonomi, ikke kan gøres gældende. Dette må anses for at udgøre en stramning i forhold til den hidtidige domstolspraksis, hvor kautionsforpligtelsen blev nedsat med henvisning til aftalelovens § 36 efter en samlet vurdering af forskellige momenter i sagen. Med den foreslåede lovfæstelse skal kautionen tilsidesættes helt eller delvist, alene hvis der foreligger et misforhold mellem kautionens størrelse og kautionistens økonomi. Dette synes i øvrigt at flugte med Pengeinstitutankenævnets praksis i forlængelse af Højesterets dom i U.2010.1628H.

2.1.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse i § 48, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed hvorefter en aftale om en kautionsforpligtelse kan tilsidesættes helt eller delvist, hvis den står i misforhold til kautionistens økonomi.

Ved vurderingen af, om en kaution står i misforhold til kautionistens økonomi, skal der foretages en vurdering af både kautionistens formue og betalingsevne. Denne vurdering skal foretages på baggrund af forholdene på tidspunktet for kautionens indgåelse. Hvis kautionisten kun har beskedne indtægter, bør der kun lægges vægt på formueforholdene. Ved kautionister med større indtægter eller ved forventninger om større indtægtsstigninger, bør de fremtidige indtægter og indtægtsforventninger indgå i vurderingen af, om kautionen står i misforhold til kautionistens økonomi. I sådanne tilfælde vil der kunne lægges mindre vægt på størrelsen af kautionistens formue på tidspunktet for påtagelse af kautionsforpligtelsen.

2.1.4. Udvidelse af anvendelsesområde for § 48 i lov om finansiel virksomhed til tredjemandspant og realkreditinstitutter

2.1.4.1. Gældende ret

Den gældende § 48 i lov om finansiel virksomhed indeholder en række forbrugerbeskyttende bestemmelser, som finder anvendelse på kaution uden for erhvervsforhold for lån ydet af et pengeinstitut. Bl.a. er det en betingelse, at kautionsaftalen er skriftlig for at kunne gøres gældende, og at kautionisten skal underrettes skriftligt i tilfælde af restancer senest 3 måneder efter de pågældende ydelsers forfaldsdag, eller hvis pengeinstituttet giver låntageren henstand, uden at kautionisten har givet samtykke hertil. Derudover kan en kautionist ikke hæfte for et beløb, der er større end lånets hovedstol eller kredittens maksimum ved kautionsaftalens indgåelse.

2.1.4.2. Erhvervs- og vækstministeriets overvejelser

Udvalget om erstatningsansvar ved rådgivning om finansielle produkter fandt, at privat tredjemandspant, dvs. uden for erhverv, i vidt omfang minder om privat kaution. Ved både kaution og tredjemandspant er der tale om, at en fordringshaver opnår sikkerhed for en fordring ved, at en tredjemand afgiver et løfte om, at skylderens forpligtelse opfyldes. Kaution indeholder en personlig hæftelse for den sikrede fordrings opfyldelse, hvorimod tredjemandspantsætteren som udgangspunkt kun hæfter med det stillede pant for fordrings opfyldelse. Herudover hæfter tredjemandspantsætteren ikke personligt, medmindre andet er aftalt.

På den baggrund foreslog udvalget, at bestemmelserne i den foreslåede § 48 også skulle finde anvendelse på tredjemandspant.

Endvidere fandt udvalget, at § 48 også bør udvides til at finde anvendelse på realkreditinstitutter, idet en kautionist som udgangspunkt har behov for samme beskyttelse, uanset om der kautioneres for et lån i et penge- eller i et realkreditinstitut.

Der ses således ikke at være grunde til, at § 48 ikke også burde finde anvendelse på realkreditinstitutter. Se nærmere herom i udvalgets rapport s. 72 ff.

2.1.4.3. Den foreslåede ordning

På baggrund af anbefalingen foreslås det, at § 48 i lov om finansiel virksomhed også skal finde anvendelse på privat tredjemandspant og det foreslås, at § 48 ligeledes skal finde anvendelse realkreditinstitutter, som i den foreslåede § 53 a.

Det foreslås dog, at § 48, stk. 5, der begrænser kautionistens hæftelse til lånets hovedstol eller kredittens maksimum ikke skal gælde for realkreditlån, når den pantsatte ejendom anvendes til beboelse for kautionisten og låntageren, og kautionisten er udtrykkeligt oplyst om, at hæftelsen kan overstige lånets hovedstol ved kautionsaftalens indgåelse. Baggrunden herfor er, at kaution for realkreditlån som stilles af en person med samme bopæl som hovedskylder, ofte fun-

gerer som et alternativ til at være meddebitor på realkreditlånet.

Lån ydet af realkreditinstitutter er sædvanligvis lange lån med en løbetid på op til 30 år, der samtidig er uopsigelige fra realkreditinstituttets side i hele lånets løbetid. Hertil kommer, at prisen på fundingen af disse lån er afhængig af de sikkerheder, der stilles for lånene. Derfor foreslås det i § 53 a, stk. 1, at den foreslåede § 48, stk. 9, der fastsætter, at en kautionsforpligtelse bortfalder efter som udgangspunkt 10 år, ikke bør gælde for kaution for lån ydet af realkreditinstitutter. Det fremgår endvidere af § 48, stk. 9, at bestemmelsen ikke finder anvendelse på pengeinstitutters lån, der efter deres vilkår kan finansieres ved udstedelse af særligt dækkede obligationer, såfremt kautionisten er udtrykkeligt oplyst herom samt virkningen heraf. Det vil sige, at kautionisten skal oplyses om, at lånet er finansieret på den nævnte måde, og at dette betyder, at den tidsmæssige begrænsning af kautionsforpligtelsen ikke finder anvendelse.

2.1.5. Formkrav til kautionsaftaler

2.1.5.1. Gældende ret

Ifølge de gældende regler, skal kautionsaftaler omfattet af § 48 være skriftlige for at kunne gøres gældende.

2.1.5.2. Erhvervs- og vækstministeriets overvejelser

For at gøre bestemmelsen teknologineutral foreslås det, at det også skal være muligt at indgå kautionsaftaler ved anvendelse af andet varigt medium. Herved sikres det, at kautionsaftaler også vil kunne indgås elektronisk.

2.1.5.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås på den baggrund, at kautionsaftaler omfattet af loven skal udfærdiges på papir eller andet varigt medium for at kunne gøres gældende. Herved forstås som efter § 4, nr. 13, i kreditaftaleloven en indretning, som sætter forbrugeren i stand til at lagre oplysninger rettet til forbrugeren personligt på en måde, der muliggør senere søgning i et tidsrum, som er afpasset efter oplysningernes formål, og som giver mulighed for uændret gengivelse af de lagrede oplysninger.

2.2. Offentliggørelse af Finanstilsynets inspektionsredegørelser

2.2.1. Gældende ret

Erhvervs- og vækstministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om, at virksomheder skal offentliggøre Finanstilsynets vurdering af virksomheden, de såkaldte inspektionsredegørelser, blev indsat i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 67 af 3. februar 2009 som en del af Bankpakke 2 (Kreditpakken), hvor bestemmelsen oprindeligt kun omfattede penge- og realkreditinstitutter. Bestemmelsen er efterfølgende udvidet til at omfatte fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og forsikringsselskaber, således at bestemmelsen nu omfatter alle finansielle virksomheder, ligesom erhvervs- og vækstministeren har fået bemyn-

digelse til at udstede regler om offentliggørelse for virksomheder under tilsyn efter andre love, herunder lov om værdipapirhandel m.v. og lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Erhvervs- og vækstministeren har benyttet sin bemyndigelse til at udstede bekendtgørelse nr. 449 af 5. maj 2014 om finansielle virksomheders m.v. pligt til at offentliggøre Finanstilsynets vurdering af virksomheden m.v., den såkaldte offentliggørelsesbekendtgørelse.

Bestemmelsen er med til at sikre gennemsigtighed således, at aktionærer og kunder i virksomheden får adgang til oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden.

2.2.2. Erhvervs- og vækstministeriets overvejelser

Vurderingen af hvilke typer virksomheder, der skal være omfattet af offentliggørelseskravet, er løbende foretaget ud fra en væsentlighedsvurdering i forhold til hensynet til øget åbenhed over for kunder og aktionærer.

Som en udløber af, at en stor del af virksomhederne under tilsyn af Finanstilsynet efterhånden er omfattet af offentliggørelsesbekendtgørelsen, vurderes det nu for hensigtsmæssigt at udvide anvendelsesområdet til alle virksomheder under tilsyn for at skabe lige vilkår på tværs af den finansielle sektor på dette område, herunder i forhold til virksomhedernes aktionærer og kunder.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås på denne baggrund at udvide anvendelsesområdet for erhvervs- og vækstministerens hjemmel til at udstede regler om virksomhedernes pligt til at offentliggøre Finanstilsynets vurdering af virksomheden, så alle typer af virksomheder under tilsyn efter lov om finansiell virksomhed er omfattet. Det foreslås derfor, at sparevirksomheder, investeringsrådgivere, fælles datacentraler og CO2-kvotebydere omfattes af anvendelsesområdet. For så vidt angår finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder præciseres den eksisterende hjemmel. Endvidere indsættes en tilsvarende bemyndigelsesbestemmelse i de hovedlove, som endnu ikke er omfattet af anvendelsesområdet. Det drejer sig om lovene, der regulerer firmapensionskasser, pantebrevsselskaber, LD, ATP og AES.

2.3. Styrkelse af kravene til ledelsen i finansielle virksomheder og virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet

2.3.1. Krav om grundkursus til medlemmer af bestyrelsen i pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber

2.3.1.1. Gældende ret

Det følger af lov om finansiell virksomhed, at medlemmer af bestyrelsen i en finansiell virksomhed til enhver tid skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne udøve hvervet som bestyrelsesmedlem i den finansielle virksomhed. Den påkrævede viden, faglige kompetence og erfaring kan være opnået ved såvel teoretisk uddannelse som praktisk erfaring, men der er ikke et egentligt uddannelseskraft i gældende finansiell lovgivning.

Finanstilsynet forestår en individuel egnetheds- og hæderlighedsvurdering (fit & proper) af bestyrelsesmedlemmernes viden, faglige kompetencer og erfaring ved de enkelte medlemmers indtræden i bestyrelsen i den finansielle virksomhed.

Dette sker i praksis ved, at det pågældende bestyrelsesmedlem indsender cv eller anden form for dokumentation for sin teoretiske og praktiske erfaring til Finanstilsynet. På baggrund heraf tager Finanstilsynets stilling til, om dette er tilstrækkeligt til at varetage det pågældende hverv. Såfremt Finanstilsynet finder, at den pågældende ikke har den påkrævede viden og erfaring, kan Finanstilsynet træffe beslutning om ikke at godkende det pågældende medlem.

2.3.1.2. Erhvervs- og vækstministeriets overvejelser

Efter de gældende regler stilles der ikke krav om gennemførelse af grundkursus eller anden uddannelse ved indtræden i en bestyrelse i en finansiell virksomhed. Rangvid-udvalget anbefaler i sin rapport "Den Finansielle Krise i Danmark - årsager, konsekvenser og læring", at der indføres en pligt til, at nye bestyrelsesmedlemmer skal gennemføre et kursusforløb, der giver en introduktion til de væsentligste pligter og funktioner, der skal varetages som bestyrelsesmedlem i et finansielt institut. Udvalget anbefaler, at der fastsættes nærmere krav til sådanne grundkurser for bestyrelsesmedlemmer i finansielle virksomheder, og at kursusudbydere skal godkendes af Finanstilsynet for at kunne udbyde et sådant kursus.

2.3.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at indføre en bestemmelse i lov om finansiell virksomhed, som angiver, at medlemmer af bestyrelsen i pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber skal gennemføre et grundkursus i de kompetencer, der er nødvendige for at varetage de forpligtelser og funktioner, som kræves af bestyrelsesmedlemmer i de pågældende typer af virksomheder.

Det foreslås, at kravet skal gælde for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber. I forbindelse med Finanstilsynets udarbejdelse af vejledningerne af 4. juli 2012 om evaluering af bestyrelsens viden og erfaring blev det vurderet, at der for disse typer af finansielle virksomheder var et særligt behov for at stille krav til bestyrelsesmedlemmernes viden og erfaring.

Forslaget indeholder adgang for Finanstilsynet til at undtage et bestyrelsesmedlem fra pligten til at gennemføre grundkurset, hvis medlemmets viden, faglige kompetence eller erfaring må ases for tilstrækkelig.

Det foreslås derudover, at Finanstilsynet gives adgang til at fastsætte nærmere regler om indholdet af et grundkursus for medlemmer af bestyrelsen i de omfattede virksomheder. Bemyndigelsesbestemmelsen vil blive anvendt til at fastlægge de kompetenceområder, som er relevante for bestyrelsesmedlemmerne, og hermed også indholdet af grundkurset. Der vil endvidere blive fastsat krav til godkendelse af ind-

holdet af kurser rettet mod medlemmer af bestyrelsen i omfattede virksomheder.

Det foreslås, at Finanstilsynet får adgang til at påbyde et medlem af bestyrelsen i de omfattede finansielle virksomheder at nedlægge sit hverv inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis medlemmet ikke har gennemført grundkurset. Ændringen foreslås at træde i kraft samtidig med, at kravet om gennemførelse af grundkursus træder i kraft.

Da indholdet af og de nærmere krav til grundkurset endnu ikke er fastlagt, er det foreslået, at erhvervs- og vækstministeren bemyndiges til at fastsætte tidspunktet for bestemmelsesens ikrafttræden. Derudover er der foreslået en overgangsbestemmelse, der medfører, at krav om gennemførelse af grundkursus ikke gælder for personer, der er valgt til bestyrelsen på tidspunktet for bestemmelsesens ikrafttræden. Dette gælder tillige i tilfælde af, at de pågældende personer genvælges til bestyrelsen efter bestemmelsesens ikrafttræden.

2.3.2. Præcisering af kravene til ledelsesmedlemmers egnethed og hæderlighed, krav til bestyrelsers kollektive viden, kompetencer og erfaring og krav om mangfoldighedspolitik

2.3.2.1. Gældende ret

I forbindelse med implementeringen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRD IV) i lov om finansiell virksomhed blev egnetheds- og hæderlighedskravene til medlemmer af bestyrelsen og direktionen i finansielle virksomheder præciseret. Det følger således af de gældende bestemmelser i lov om finansiell virksomhed, at medlemmer af bestyrelse og direktion i en finansiell virksomhed til enhver tid skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne udøve hvervet som bestyrelsesmedlem i den finansielle virksomhed. Der blev derudover indsat krav til ledelsesmedlemmernes omdømme, hæderlighed, integritet og uafhængighed. Endelig videreførtes de gældende krav om, at ledelsesmedlemmer ikke må være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, ikke må have indgivet konkursbegæring eller lignende, ikke direkte eller indirekte må have påført den finansielle virksomhed tab eller i øvrigt have udvist adfærd, der giver grund til at antage, at den pågældende ikke ville kunne varetage hvervet eller stillingen.

De øvrige hovedlove for virksomheder, som Finanstilsynet fører tilsyn med, indeholder krav om egnethed i form af fyldestgørende erfaring, men indeholder ikke specifikt henvisning til tilstrækkelig viden og faglige kompetence. De øvrige hovedlove indeholder heller ikke en hæderlighedsbestemmelse, udover hvad der følger af kravene om, at ledelsesmedlemmer ikke må være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven m.fl., ikke må have indgivet konkursbegæring eller lignende, ikke direkte eller indirekte må have påført den finansielle virksomhed tab eller i øvrigt have ud-

vist adfærd, der giver grund til at antage, at den pågældende ikke ville kunne varetage hvervet eller stillingen. Disse krav svarer til kravene i lov om finansiell virksomhed før implementeringen af CRD IV.

Der blev derudover i forbindelse med implementeringen af CRD IV i lov om finansiell virksomhed indsat en bestemmelse, der pålægger bestyrelsen i finansielle virksomheder pligt til at fastlægge en mangfoldighedspolitik for bestyrelsen, der fremmer en tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt bestyrelsens medlemmer. Der findes ikke tilsvarende bestemmelser i de øvrige hovedlove for virksomheder, som Finanstilsynet fører tilsyn med. Endelig medførte forslaget, der implementerede CRD IV, at pligten for bestyrelsen i en finansiell virksomhed til at sikre, at dens medlemmer har tilstrækkelig kollektiv viden, kompetencer og erfaring til at kunne forstå virksomhedens aktiviteter og de hermed forbundne risici, blev flyttet fra bekendtgørelsesniveau til at fremgå direkte af loven. For de øvrige hovedloves tilfælde fremgår pligten hertil fortsat på bekendtgørelsesniveau.

2.3.2.2. Erhvervs- og vækstministeriets overvejelser

I forlængelse af den finansielle krise blev reglerne om ledelsesmedlemmers egnethed og hæderlighed præciseret.

Forslagets formål er at ensrette egnetheds- og hæderlighedsreglerne inden for den finansielle lovgivning, således at de præciserede krav til ledelsesmedlemmers egnethed og hæderlighed, der blev indsat i lov om finansiell virksomhed i forbindelse med vedtagelsen af ændringsloven til implementering af bl.a. CRD IV, kommer til at gælde bredt inden for den finansielle lovgivning. Dette vil sikre en ensartet regel anvendelse ved egnetheds- og hæderlighedsvurderinger af ledelsesmedlemmer inden for den finansielle sektor ligesom det af hensyn til tilliden til den samlede finansielle sektor vurderes hensigtsmæssigt med ensartede krav til ledelsesmedlemmerne.

2.3.2.3. Den foreslåede ordning

Den foreslåede ændring fastsætter ensartede egnetheds- og hæderlighedsregler i en række hovedlove for virksomheder under Finanstilsynets tilsyn. Forslaget medfører krav om, at et medlem af bestyrelse og direktion i de virksomheder, der er omfattet af ændringsforslaget fremover vil skulle have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed. Derudover vil ledelsesmedlemmet skulle leve op til kravene om tilstrækkelig godt omdømme, hæderlighed, integritet og uafhængighed.

Bestyrelsens pligt til løbende at vurdere bestyrelsens kollektive viden, kompetencer og erfaring foreslås derudover indsat i lov om investeringsforeninger m.v. og lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Udover de individuelle krav til ledelsesmedlemmers egnethed og hæderlighed indeholder forslaget krav om, at bestyrelser i en række virksomheder omfattet af hovedlove under Finanstilsynets tilsyn skal sikre, at bestyrelsernes med-

lemmer samlet set har tilstrækkelig viden, kompetencer og erfaring til at sikre forsvarlig drift af de pågældende virksomheder. Formålet med forslaget er at understrege, at bestyrelsen har pligt til løbende at vurdere, om den samlede bestyrelse besidder de rette kompetencer og den nødvendige viden og erfaring til at sikre en forsvarlig drift af de pågældende virksomheder og håndtering af disses risici.

Med henblik på at fremme diversiteten i kvalifikationer og kompetencer blandt ledelsesmedlemmer i en række virksomheder omfattet af hovedlove under Finanstilsynets tilsyn, er det derudover foreslået at indsætte en bestemmelse om krav om mangfoldighedspolitik for bestyrelsen eller det øverste ledelsesorgan i visse hovedlove.

Forslaget fastsætter endvidere om krav mangfoldighedspolitik for bestyrelsen eller det øverste ledelsesorgan i virksomheder omfattet af § 7, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v., forvaltere omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, investeringsforeninger og SIKAV'er omfattet af lov om investeringsforeninger m.v. samt betalingsinstitutter omfattet af lov om betalingsstjenester og elektroniske penge.

Forslaget indeholder tillige en række konsekvensrettelser, som sikrer, at Finanstilsynet fortsat kan påbyde en virksomhed at afskedige en direktør, eller et bestyrelsesmedlem eller et medlem af det øverste ledelsesorgan at nedlægge sit hverv, såfremt den pågældende ikke længere opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene. Der er ligeledes konsekvensrettelser af de enkelte hovedloves straffebestemmelser, således at manglende oplysning om forhold omfattet af egnetheds- og hæderlighedsbestemmelserne kan medføre strafansvar. Endvidere indsættes henvisning til de nye bestemmelser om mangfoldighedspolitik for bestyrelsen eller det øverste ledelsesorgan og løbende vurdering af bestyrelsens samlede kompetencer i de pågældende hovedloves straffebestemmelser, således at manglende fastsættelse af en mangfoldighedspolitik og manglende vurdering af bestyrelsens samlede kompetencer vil kunne straffes med bøde.

2.4. Stemmebærende garantkapital og anvendelse af overskud i sparekasser

2.4.1. Krav om stemmebærende garantkapital i Sparekassers repræsentantskab

2.4.1.1. Gældende ret

Med lov nr. 268 af 25. marts 2014 om gennemførelsen af kreditinstitut- og kapitalkravsdirektivet (CRD IV) og ændringer som følge af den tilhørende forordning (CRR) blev der indført mulighed for garantklasser med forskellige stemmerettigheder, herunder uden stemmerettigheder. I sparekasser, hvor det i sparekassens vedtægter er fastsat, at sparekassens repræsentantskab alene vælges af garantterne, har en garant fra 0 til og med 100 stemmer for hver 1.000 kr. indbetalt garantkapital, dog højst 2.000 stemmer.

2.4.1.2. Erhvervs- og vækstministeriets overvejelser

Baggrunden for forslaget er, at der i de gældende regler for sparekasser, hvor det i sparekassens vedtægter er fastsat, at sparekassens repræsentantskab alene vælges af garantterne, kan opstå en situation, hvor ingen garant i den pågældende sparekasse har stemmeret. For at undgå en sådan situation, foreslås der indført en bestemmelse, der medfører at i tilfælde af, at en sparekasses repræsentantskab alene vælges af garantterne, skal mindst én garants garantkapital være stemmebærende. Princippet kendes ligeledes fra selskabsloven, hvor hele aktiekapitalen ej heller kan bestå af stemmeløse kapitalandele.

2.4.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ændre reglerne i § 81, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed således, at hvis repræsentantskabet i en sparekasse alene vælges af sparekassens garantter, skal mindst én garants garantkapital være stemmebærende, således at der ikke kan opstå en situation, hvor ingen garanters garantkapital er stemmebærende.

2.4.2. Sparekassers anvendelse af overskud til renteudbetaling til garantter

2.4.2.1. Gældende ret

Den gældende bestemmelse, hvorefter en sparekasses årlige overskud skal henlægges til egenkapitalen er fra en tid, hvor forrentning af sparekassernes garantkapital og hybrid kernekapital blev indregnet i resultatopgørelsen som en omkostning, og hvor overskuddet følgelig fremkom efter fradrag af disse omkostninger. Den gældende definition af egenkapital i regnskabsreglerne, som er afledt af de internationale regnskabsstandarder, IFRS, indebærer dog, at garantkapital afhængig af de konkrete vilkår kan være en del af egenkapitalen. Garantkapitalen i samtlige sparekasser har Finanstilsynet bekendt vilkår, der indebærer, at garantkapitalen er at betragte som en del af egenkapitalen i henhold til regnskabsreglerne. Hybrid kernekapital kan ligeledes have betingelser, der medfører, at denne skal klassificeres som egenkapital. Dette har den konsekvens, at forrentningen af garantkapitalen efter regnskabsreglerne ikke kan behandles som en omkostning i resultatopgørelsen men derimod skal behandles som en del af fordelingen af overskud. Ordlyden af bestemmelsen er dermed ikke længere tidssvarende i forhold til hvordan forrentning af garantkapital samt i visse tilfælde hybrid kernekapital præsenteres i regnskaberne. Efter de gældende bestemmelser i lov om finansiel virksomhed, kan en sparekassens repræsentantskab kun vælge at anvende beløb fra det årlige overskud til almennyttige eller velgørende formål, jf. § 202, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

2.4.2.2. Erhvervs- og vækstministeriets overvejelser

Givet at renteudbetalinger på garantkapital samt i visse tilfælde hybrid kernekapital efter de gældende regnskabsregler ikke behandles som en omkostning men derimod som en udlodning, er der behov for at ændre bestemmelsen i § 202, stk. 1, således, at der sikres ensartethed i behandlingen af

renteudbetalinger efter bestemmelsen og regnskabsreglerne. Baggrunden for ændringen af § 202, stk. 2, er at konsekvensrette bestemmelsen således, at den hidtidige retstilstand, hvorefter en sparekasses repræsentantskab kun kan beslutte at anvende beløb fra det årlige overskud til almenyttige eller velgørende formål, opretholdes i lyset af ændringen af bestemmelsen i stk. 1 om behandling af renteudbetalinger.

2.4.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ændre § 202, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed således, at en del af en sparekasses overskud kan anvendes til renteudbetaling til sparekassens garantanter samt i visse tilfælde til indehavere af hybrid kernekapital, da sådanne udbetalinger regnskabsteknisk i dag ikke anses for at være en omkostning, men derimod en udlodning. Det foreslås endvidere, at »årlige« udgår af bestemmelsen, da det ikke er et krav, at forrentningen skal kunne rummes inden for det årlige overskud. Repræsentantskabet kan således fortsat beslutte at betale renter af garantkapital i år, hvor resultatet er negativt.

Det foreslås som følge af ændringen i § 202, stk. 1, at konsekvensændre § 202, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, således at det fortsat kun er en del af det årlige overskud, der kan anvendes til almenyttige og velgørende formål.

2.4.3. Ændring af begrænsning på sparekassers anvendelse af det årlige overskud til almenyttige eller velgørende formål

2.4.3.1. Gældende ret

Efter den gældende bestemmelse i § 202, stk. 3, er der fastsat en maksimal grænse på 10 pct. af overskuddet for sparekassers mulighed for at anvende beløb til almenyttige eller velgørende formål, når solvensprocenten i henhold til § 124 er mindre end 15 pct. Baggrunden for bestemmelsen er at sætte en maksimumsgrænse for sparekassers mulighed for at anvende beløb til almenyttige eller velgørende formål, når sparekassernes solvensprocent når en grænseværdi på 15 pct. Med bestemmelsen sikres det, at sparekassens kapital ikke udhules ved udbetalinger til almenyttige eller velgørende formål.

2.4.3.2. Erhvervs- og vækstministeriets overvejelser

Baggrunden for forslaget er, at der med lov nr. 268 af 25. marts 2014 om gennemførelsen af kreditinstitut- og kapitalkravsdirektivet (CRD IV) og ændringer som følge af den tilhørende forordning (CRR), pr. 1. januar 2015 indføres et krav for bl.a. pengeinstitutter om overholdelse af et kombineret kapitalbufferkrav, der skal sikre, at virksomhederne i perioder med økonomisk vækst opbygger et tilstrækkeligt kapitalgrundlag til at dække tab i kriseperioder. Der indføres desuden begrænsninger for et pengeinstituts udlodning, hvis instituttet ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav eller hvis instituttet opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, men vil foretage udlodning i et omfang, der reducerer

den egentlige kernekapital til et niveau, hvor det kombinerede kapitalbufferkrav ikke længere er opfyldt. Gennemførelsen af CRD IV og ændringerne som følge af CRR medfører endvidere, at bl.a. pengeinstitutter skal indsende en kapitalbevaringsplan, såfremt kapitalen falder under det kombinerede kapitalbufferkrav. En kapitalbevaringsplan skal indeholde en virksomhedsplan for at sætte virksomheden i stand til at opfylde det kombinerede kapitalbufferkrav. Hvis Finanstilsynet ikke godkender kapitalbevaringsplanen, griber Finanstilsynet ind over for virksomheden med et eller flere tilsynsmæssige tiltag som eksempelvis at pålægge virksomheden yderligere begrænsninger på udlodning. Anvendelse af overskud til almenyttige eller velgørende formål er at betragte som udlodning i relation til overskud, som ikke overføres til egenkapitalen. Den gældende bestemmelse er endvidere fra en tid, hvor der ikke blev stillet krav om individuelt solvensbehov, buffere m.v. for pengeinstitutter, hvorfor bestemmelsen ikke længere har samme betydning. Der ses på baggrund heraf ikke længere behov for at opretholde bestemmelsen i § 202, stk. 3, som selvstændigt indeholder en buffer i forhold til anvendelsen af en sparekasses årlige overskud til almenyttige eller velgørende formål.

2.4.3.3. Den foreslåede ordning

På baggrund af indførelsen af det kombinerede kapitalbufferkrav for pengeinstitutter, der skal tilvejebringe incitamenter for virksomhederne til at opbygge kapitalbuffer, som skal fungere som et øget værn mod, at virksomhedernes kapitalgrundlag bliver utilstrækkeligt, foreslås det at ophæve § 202, stk. 3, som indeholder en buffer i forhold til anvendelsen af en sparekasses årlige overskud til almenyttige eller velgørende formål.

2.5. Ændringer i lov om betalingstjenester og elektroniske penge

2.5.1. Undtagelse af visse udstedere af elektroniske penge og betalingssurrogater fra lov om betalingstjenester og elektroniske penge

2.5.1.1. Gældende ret

Efter den gældende lov om betalingstjenester og elektroniske penge er eksempelvis centerforeninger og handelsstandsforeninger, der varetager gavekortadministration på vegne af forretningerne, omfattet af kravene til udstedere af elektroniske penge, hvis de udstedte gavekort er elektroniske.

Udstedere af elektroniske penge skal have tilladelse fra Finanstilsynet som enten e-penge-institut eller en begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge. I forhold til begge tilladelser kræves bl.a., at virksomheden har forretningsgange på alle væsentlige aktivitetsområder, herunder hvidvaskområdet, IT-sikkerhed, god skik m.v.

Herudover indeholder loven regler om såkaldte betalingsurrogater, som indebærer, at udstedelse af sådanne skal anmeldes til Forbrugerombudsmanden, samt at betalingsurro-

gatets restværdi til enhver tid kan indløses til pålydende værdi.

2.5.1.2. Erhvervs- og vækstministeriets overvejelser

Reglerne i lov om betalingstjenester og elektroniske penge pålægger udstedere af elektroniske penge med begrænset tilladelse en række administrative byrder i form af anmeldelseskrav, krav til ledelse og forretningsgange m.v., som ikke i alle tilfælde står mål med beskyttelsesbehovet.

Hertil kommer, at de nuværende regler om betalingssurrogater i lovens kapitel 10 tager udgangspunkt i den daværende definition af et betalingsmiddel i lov om visse betalingsmidler. Reglerne blev i forbindelse med implementering af direktiv 2007/64/EF fastholdt i loven, til trods for, at disse ikke er omfattet af direktivet, ud fra et ønske om at fastholde den hidtidige forbrugerbeskyttelse på området.

Der vurderes at være grundlag for at lette byrderne for udstedere af disse instrumenter og forenkle reglerne på området samtidig med, at den fornødne forbrugerbeskyttelse opretholdes. Der sker med nærværende forslag en af virksomhederne efterspurgt forenkling for så vidt angår de regler i loven, der ikke er direktivbaserede, mens en mere gennemgribende revision afventer implementeringen af det nye betalingstjenestedirektiv.

Markedsføringslovens regler om god markedsføringsskik er i alle tilfælde gældende og skønnes at ville udgøre en tilstrækkelig beskyttelse af forbrugeren.

Det er ikke hensigten med denne lov at undtage visse udstedere af elektroniske penge fra hvidvasklovens krav. Det indebærer, at ustederne af elektroniske fordringer fortsat vil skulle registreres hos Finanstilsynet i henhold til hvidvaskloven.

Uanset forslaget vil forudbetalte betalingssurrogater og elektroniske penge under den foreslåede bagatelgrænse fortsat være omfattet af § 39 s i loven, som giver forbrugerne ret til bl.a. indløsning af restværdi til pålydende værdi.

2.5.1.3. Den foreslåede ordning

Med forslaget undtages udstedelse af elektroniske penge på beløb under 3.000 kr. fra lov om betalingstjenester og elektroniske penge (med undtagelse af § 39 s), hvis elektroniske penge ikke kan genoplades automatisk og samtidig har et begrænset anvendelsesområde, eksempelvis kun kan benyttes i et butikcenter eller en handelsstandsforening. Forslaget vil medføre en administrativ lettelse for udbyderne heraf.

Fra lovens område undtages samtidig vederlagsfrie betalingssurrogater samt betalingssurrogater under 3.000 kr., hvis automatisk genopladning ikke er mulig. De vederlagsfrie betalingssurrogater undtages fra hele loven, mens de almindelige betalingssurrogater ikke undtages fra § 39 s i loven, der omhandler brugerens ret til indløsning.

2.5.2. *Visse udbydere af tekniske tjenester må ikke have urimelige priser og avancer*

2.5.2.1. Gældende ret

Lov om betalingstjenester og elektroniske penge forbyder urimelige priser og avancer ved gennemførelse af betalingstransaktioner med et betalingsinstrument som nævnt i lovens § 6, nr. 9.

Den gældende bestemmelse omfatter prisfastsættelsen hos enhver virksomhed, der fastsætter gebyrer og vederlag i forbindelse med gennemførelse af en betalingstransaktion med et betalingsinstrument, uanset hvilken funktion virksomheden udfører.

Det fremgår imidlertid samtidig af lovens § 4, nr. 10, at tjenester leveret af udbydere af tekniske tjenester, der understøtter udbuddet af betalingstjenester, uden at de på noget tidspunkt kommer i besiddelse af de midler, som skal overføres, er undtaget fra lovens anvendelsesområde.

2.5.2.2. Erhvervs- og vækstministeriets overvejelser

Med undtagelsen i lovens § 4, nr. 10 fremstår det uklart, om Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i medfør af § 79 har mulighed for at gribe ind over for virksomheders prisfastsættelse af tekniske tjenester som defineret i § 4, nr. 10. Det har imidlertid hele tiden været hensigten, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skulle have denne mulighed. Dette foreslås præciseret i loven, således at det sikres, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i medfør af lovens § 79 kan gribe ind over for alle aktører, der ved fastsættelse af gebyr m.v. i forbindelse med gennemførelse af en betalingstransaktion med et betalingsinstrument som nævnt i § 6, nr. 9, anvender urimelige priser og avancer.

2.5.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at det i § 4, nr. 10, fastslås, at udbydere af tekniske tjenester, som defineret i § 4, nr. 10, ikke er undtaget fra lovens § 79.

2.5.3. E-penge institutters sikring af brugermidler

2.5.3.1. Gældende ret

For e-penge-institutter, der udover at udstede elektroniske penge udfører andre aktiviteter, gælder i dag et krav om sikring af brugermidler, der er modtaget af instituttet med henblik på veksling til elektroniske penge, men hvor veksling endnu ikke har fundet sted. Kravet omfatter imidlertid ikke sikkerhed for de udestående elektroniske penge.

For udstedere af elektroniske penge med begrænset tilladelse, f.eks. Rejsekortet A/S, gælder der i dag ikke krav om sikring af brugermidler.

De manglende krav om sikkerhedsstillelse for indehavere af elektroniske penge indebærer en betydelig tabrisiko for brugerne i tilfælde af usteders konkurs.

2.5.3.2 Erhvervs- og vækstministeriets overvejelser

Der er behov for bedre sikring af brugermidler, der er indbetalt til udsteder som led i udstedelse af elektroniske penge.

For e-penge-institutter, der udover at udstede elektroniske penge også udøver andre aktiviteter, er der behov for krav om sikkerhedsstillelse for et samlet beløb svarende til instituttets til enhver tid udestående elektroniske penge samt eventuelle forudbetalte midler, der endnu ikke er vekslet til elektroniske penge. Et sådant krav er i overensstemmelse med det bagvedliggende e-pengedirektiv (2009/110/EF).

Direktivet giver ikke mulighed for at udvide sikringskravet til at omfatte e-penge-institutter, der ikke udfører andre aktiver end udstedelse af elektroniske penge, idet risikoen for brugermidler her vurderes at være lavere. Dette skal ses i sammenhæng med, at e-penge-institutter er underlagt kapitalkrav.

Der er endvidere behov for, at virksomheder med begrænset tilladelse til at udstede elektroniske penge, sikrer brugermidler i passende omfang. Behovet for sikring af brugermidler skal ses på baggrund af, at der ikke stilles kapitalkrav til disse udstedere.

2.5.3.3 Den foreslåede ordning

Det foreslås at stille krav til e-penge-institutter, der udover at udstede elektroniske penge udøver andre aktiviteter, om sikring af de midler, der er modtaget fra brugere som led i udstedelse af elektroniske penge. Brugermidlerne skal sikres enten gennem indsættelse på en særskilt konto i et kreditinstitut, investering i særligt sikre aktiver eller gennem en garanti hos enten et forsikringsselskab eller et kreditinstitut, som ikke er en del af samme koncern som e-penge-instituttet. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om sikkerhedsstillelse, herunder om mulige undtagelser fra sikringskravet i overensstemmelse med direktivet.

For virksomheder med begrænset tilladelse til at udstede elektroniske penge foreslås, at Finanstilsynet får mulighed for at fastsætte krav om sikring af brugermidler i passende omfang.

2.5.4. Skærpede krav til virksomheder med tilladelse til begrænset udbud af e-penge eller betalingstjenester

2.5.4.1. Gældende ret

Finanstilsynet kan give virksomheder en begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester, hvor der er tale om betalingstjenester baseret på betalingsinstrumenter med begrænset anvendelse til brug for erhvervelse af varer eller tjenesteydelser, eller betalingstjenester, hvor gennemsnittet af de samlede betalingstransaktioner for de foregående 12 måneder, der er gennemført af den pågældende virksomhed, ikke overstiger et beløb, der modsvarer værdien af 3 mio. euro pr. måned.

Finanstilsynet kan endvidere give virksomheder begrænset tilladelse til at udstede elektroniske penge, hvor der er tale om elektroniske penge lagret på instrumenter med begrænset anvendelse til brug for erhvervelse af varer eller tje-

nesteydelser, eller hvor udstederens samlede forpligtelser i forbindelse med udestående elektroniske penge på intet tidspunkt overstiger et beløb, der modsvarer værdien af 5 mio. euro.

I henhold til loven gives begrænset tilladelse, når virksomheden har hjemsted her i landet, virksomhedens ledelse opfylder sædvanlige krav til hæderlighed og egnethed, og virksomheden har forretningsgange på alle væsentlige forretningsområder.

Virksomheden er forpligtet til snarest muligt at underrette Finanstilsynet, hvis der indtræder ændringer i forhold til de oplysninger, som Finanstilsynet har lagt til grund ved meddelelse af tilladelse.

2.5.4.2 Erhvervs- og vækstministeriets overvejelser

Den hidtidige administration af lov om betalingstjenester og elektroniske penge har vist, at betingelserne for at opnå begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge eller udbud af betalingstjenester er for lempelige henset til risikoen for tab af brugermidler samt hvidvaskning af penge og terrorfinansiering.

Henset hertil bør de nuværende betingelser for at opnå begrænset tilladelse også omfatte krav til virksomhedens kvalificerede ejere for at sikre, at disse ikke vil modvirke en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden.

Der er endvidere behov for, at virksomhedens væsentligste forretningsgange forelægges for Finanstilsynet i forbindelse med behandling af ansøgning om tilladelse. Endelig er der behov for, at virksomheden hvert år indsender en oversigt med angivelse af virksomhedens ledelse og kvalificerede ejere.

2.5.4.3 Den foreslåede ordning

Med forslaget gøres det til en yderligere betingelse for opnåelse af begrænset tilladelse, at virksomhedens kvalificerede ejere ikke skønnes at ville modvirke en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden. Som grundlag for Finanstilsynets vurdering heraf skal ansøgeren indsende fornøden dokumentation for kravets opfyldelse. Finanstilsynet skal endvidere have forelagt virksomhedens væsentligste forretningsgange, herunder om it-sikkerhed, bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering og beskyttelse af brugermidler.

Fysiske eller juridiske personer, som myndighederne ikke har tilstrækkelig tillid til, skal kunne hindres i at eje en kvalificeret andel i en virksomhed med begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester eller udstede elektroniske penge, fordi der er risiko for, at de ikke vil medvirke til at sikre en forsvarlig drift af virksomheden.

Det foreslås endvidere, at virksomheden hvert år skal indsende en oversigt med angivelse af virksomhedens ledelse og kvalificerede ejere.

2.6. Forordning om forbedring af værdipapirafviklingen i EU og om værdipapircentraler (CSD'er) – CSD-forordningen

2.6.1. Gældende ret

En clearingcentral og en værdipapircentral er i dag reguleret af lov om værdipapirhandel m.v. En clearingcentral clearer og afvikler værdipapirhandler via et værdipapirafviklingssystem, mens en værdipapircentral registrerer rettigheder over værdipapirer. Både værdipapirclearingvirksomhed og registreringsvirksomhed kan drives i samme virksomhed, hvilket er tilfældet i dag for den eneste danske virksomhed inden for området – VP Securities A/S.

Finanstilsynet fører tilsyn med clearingcentraler og værdipapircentraler i henhold til lov om værdipapirhandel m.v., mens adgangen til at føre tilsyn med centrale modparters (CCP'ers) aktiviteter i Danmark er reguleret af EMIR-forordningen.

Værdipapirafviklingen er i dag i høj grad reguleret af clearing- og værdipapircentralens eget regelsæt, ligesom også markedspladsen, hvor en stor del af værdipapirerne handles, har regler om clearing og afvikling, som handelsmedlemmerne skal følge. CSD-Forordningen, der har til formål at harmonisere værdipapirafviklingen i EU, stiller krav om, at en række værdipapirhandler skal afvikles senest to dage efter handelsdagen (T+2). Afviklingsperioden er i dag ikke reguleret i dansk ret, men beror på kutyme og markedspladsernes regler, som er tre dage efter handelsdagen (T+3).

Reglerne om registreringsvirksomhed, dvs. udstedelse af værdipapirer og indskrivning af rettigheder over disse, er forholdsvis detaljeret reguleret i lov om værdipapirhandel m.v. og regler udstedt i medfør heraf. Det er en form for tinglysningssystem for værdipapirer. Registreringssystemet er bygget op således, at en række finansielle virksomheder kan tilsluttes registreringsystemet som kontoførende institutter. De kontoførende institutter kan registrere direkte på konti i værdipapircentralen. Det er i henhold til lov om værdipapirhandel m.v. forbundet med et objektivi ansvar for fejl at blive tilsluttet til værdipapircentralen som kontoførende institut.

Ved netting forstås, at to eller flere parters rettigheder og forpligtelser over for hinanden opgøres til én enkelt nettoforpligtelse/-fordring for hver af parterne. Den netting, der finder sted i værdipapirafviklingssystemer er reguleret af regler som følger af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF med senere ændringer (finality-direktivet). Direktivet er implementeret i kapitel 18 i lov om værdipapirhandel m.v. Disse regler vil fortsat være i lov om værdipapirhandel m.v., og de skal fremover ses i sammenhæng med CSD-forordningen, der regulerer de værdipapircentraler, central securities depositories (CSD'er), som driver værdipapirafviklingssystemerne. Tilsvarende er bestemmelserne i kapitel 18 også relevante for centrale modparters (CCP'er), der er reguleret i EMIR-forordningen, idet en CCP skal opfylde kravene i finality-direktivet, hvis den netting, der finder sted i CCP'en skal nyde beskyttelse mod konkurs.

§ 84 c i lov om værdipapirhandel m.v. indeholder i dag en pligt for Finanstilsynet og virksomheder under tilsyn til at offentliggøre reaktioner i sager af principiel karakter og sager, der har videregående betydelige følger givet til en virksomhed. I henhold til § 84 c er det kun reaktioner og beslutninger vedtaget af Finanstilsynets bestyrelse og reaktioner og beslutninger givet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse, som skal offentliggøres. Bestemmelsen giver ikke mulighed for offentliggørelse af reaktioner og beslutninger givet til fysiske personer.

Persondataloven regulerer behandling af personoplysninger, som foretages af offentlige myndigheder og private, når behandlingen helt eller delvist foretages ved hjælp af elektronisk databehandling. Den omfatter ligeledes ikke-elektronisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register, jf. § 1, stk. 1, i persondataloven. Persondatalovens regler gælder endvidere for anden ikke-elektronisk systematisk behandling af personoplysninger, som udføres for private, og som omfatter oplysninger om personers private eller økonomiske forhold eller i øvrigt oplysninger om personlige forhold, som med rimelighed kan forlanges unddraget offentligheden, jf. § 1, stk. 2, i persondataloven. Af bemærkningerne til § 2, stk. 1, i persondataloven fremgår det, at bestemmelsen indebærer, at persondataloven finder anvendelse, hvis regler om behandling af personoplysninger i anden lovgivning giver den registrerede en dårligere retsstilling. Det fremgår imidlertid også, at dette ikke gælder, hvis den dårligere retsstilling har været tilsigtet og i øvrigt ikke strider mod databeskyttelsesdirektivet (Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger). Persondataloven er ikke fraveget i forhold til de gældende regler om offentliggørelse efter § 84 c i lov om værdipapirhandel m.v.

2.6.2. Erhvervs- og vækstministeriets overvejelser

Lovforslaget indeholder bestemmelser, som er nødvendige for anvendelsen af Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i EU og om værdipapircentraler samt om ændring af direktiv 98/26/EF, direktiv 65/2014 EU og forordning (EU) nr. 236/2012/EU EU-Tidende 2014, nr. 257.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014/EU af 23. juli 2014 træder i kraft den 18. september 2014 (CSD-forordningen). Forordningen indeholder foranstaltninger, der skal medvirke til at øge sikkerheden i forbindelse med afviklingen af værdipapirhandler. Forordningen regulerer flere væsentlige områder, som har betydning for regler i lov om værdipapirhandel m.v.

Forordningen indeholder tre sæt foranstaltninger, som skal medvirke til at øge sikkerheden i forbindelse med afviklingen af værdipapirhandler. For det første bliver det obligatorisk at udstede alle værdipapirer, der handles på et reguleret marked, i elektronisk form. For det andet harmoniseres afviklingsperioden for værdipapirtransaktioner i hele EU. Pe-

rioden fastsættes til to dage efter handelsdagen (T+2). For det tredje harmoniseres de foranstaltninger, som skal fremme afviklingsdisciplinen, hvorved forstås, at købere og sælgere af værdipapirer rent faktisk leverer de værdipapirer, som de har forpligtet sig til, til den aftalte tid. Eksempelvis underlægges markedsdeltagerne en harmoniseret procedure for dækningskøb (såkaldt »buy-in«), hvis der ikke leveres værdipapirer på den planlagte afviklingsdato, og ved for sen afvikling skal der fastsættes bøder på værdipapircentralens (CSD'ens) niveau. Det skal fremgå af lov om værdipapirhandel m.v., at Finanstilsynet fører tilsyn med overholdelsen af forordningens forpligtelser i denne henseende.

Udover at fastsætte foranstaltninger, som skal medvirke til at øge sikkerheden i forbindelse med afviklingen af værdipapirhandler, fastsætter forordningen ligeledes et fælles europæisk regelsæt for værdipapircentraler (CSD'er), som er de virksomheder, der er involveret i værdipapirafviklingen.

En værdipapircentral (CSD) defineres i CSD-forordningen som en juridisk person, der driver et værdipapirafviklingssystem og i tilknytning hertil varetager udstedelse af værdipapirer som fondsaktiver og/eller udbyder og fører værdipapirkonti på øverste niveau (i forordningen betegnet som central maintenance service).

Forordningen indeholder regler om godkendelse af og tilsyn med værdipapircentraler (CSD'er). Der indføres et europæisk pas for værdipapircentraler (CSD'er). En tilladelse fra den eller de kompetente myndigheder i én EU-medlemsstat giver således adgang for en værdipapircentral (CSD) til at udøve virksomhed inden for hele EU. Endvidere indeholder CSD-forordningen regler om en anerkendelsesordning for værdipapircentraler (CSD'er) fra et land uden for EU.

En værdipapircentral (CSD) kan også udøve en række accessoriske aktiviteter i form af ydelser, der er med til at forbedre værdipapirmarkedernes sikkerhed, effektivitet og gennemsigtighed. Derudover kan en værdipapircentral (CSD) også udøve accessorisk virksomhed af banklignende karakter, f.eks. stille kontantkonti til rådighed for afviklingen, og i en sådan situation skal tilladelsen suppleres med en banktilladelse, som kun vedrører denne accessoriske virksomhed. Forordningen henviser her til reglerne for bankvirksomhed.

Reglerne i lov om værdipapirhandel m.v. om tilladelse til og tilsyn med drift af en værdipapircentral skal ophæves. Det fremgår af forordningen, at den tilladelse, som en værdipapircentral (CSD) har i henhold til nationale regler, fortsat vil være gyldig, indtil den pågældende værdipapircentral (CSD) har opnået en tilladelse i henhold til CSD-forordningens regler. De nationale regler, der regulerer CSD-virksomhed, skal også gælde, indtil den pågældende værdipapircentral (CSD) har fået tilladelse i henhold til CSD-forordningen.

CSD-forordningen giver en i udgangspunktet fri adgang for en udsteder af værdipapirer til at vælge en hvilken som helst værdipapircentral (CSD) i EU. Et dansk aktieselskab vil således have ret til at udstede sine aktier gennem en tysk værdipapircentral (CSD).

Endelig skal Finanstilsynet modtage oplysninger fra bl.a. bankerne om den afvikling af værdipapirhandler, der finder sted uden om CSD'erne. Der skal rapporteres kvartalsvist til Finanstilsynet herom, og denne rapportering skal sendes videre til den Europæiske Værdipapir- og markedstilsynsmyndighed (ESMA).

CSD-forordningen fastsætter i artikel 62, at medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder uden unødigt forsinkelse på deres officielle websted offentliggør eventuelle afgørelser, der pålægger en sanktion eller foranstaltning som følge af overtrædelse af CSD-forordningen. Det vurderes, at den foreslåede § 84 k i lov om værdipapirhandel m.v., nødvendiggør en fravigelse af persondataloven i forhold til offentliggørelse af oplysninger om, at fysiske personer har overtrådt lovgivningen og modtaget påbud og påtaler.

2.6.3. Den foreslåede ordning

Efter EU-retten gælder forordninger umiddelbart i medlemsstaterne og skal derfor ikke implementeres i national lovgivning. For at sikre, at Danmark lever op til sine forpligtelser efter forordningen, er det dog nødvendigt at ophæve eksisterende regler, eksempelvis om drift af virksomhed som clearingcentral og værdipapircentral. Der skal med forslaget fastsættes regler, der sikrer overholdelse af forordningen samt sikrer mulighed for administrative foranstaltninger og sanktioner i forbindelse med overtrædelser af forordningen.

Det foreslås, at Finanstilsynet udpeges som kompetent myndighed i forhold til forordningen. Som kompetent myndighed træffer Finanstilsynet afgørelse om tilladelse til værdipapircentraler (CSD'er) og fører tilsyn med forordningens overholdelse.

Der foreslås indsat regler om inddragelse af Finanstilsynets bestyrelse i sager af principiel karakter angående efterlevelse af CSD-forordningen. Tavshedspligtsreglerne i lov om værdipapirhandel m.v. foreslås ændret som følge af, at forordningen forpligter Finanstilsynet til at videregive oplysninger til andre myndigheder, der varetager opgaver efter forordningen.

Det foreslås, at der foretages ændringer i sanktionsbestemmelserne i lov om værdipapirhandel m.v., der gør det muligt at give påbud og sanktionere overtrædelser af forordningen. Det følger af forordningen, at sanktionsvalget som udgangspunkt tilkommer medlemsstaterne. Hjemlen i § 93, stk. 5, i lov om værdipapirhandel m.v., vil blive anvendt til at udstede en bekendtgørelse om sanktioner for overtrædelse af forordningen. Endelig foreslås, at der gives særskilt hjemmel til offentliggørelse af sanktioner og foranstaltninger, dvs. påbud og påtaler m.v., givet til både juridiske og fysiske personer, som er ansvarlige for overtrædelse af CSD-forordningen.

Ved offentliggørelsen indføres der en pligt for Finanstilsynet til, såfremt afgørelsen m.v. indbringes for Erhvervsankenævnet eller domstolene, at offentliggøre status samt det efterfølgende resultat af anken.

I tilfælde hvor en offentliggørelse med navns nævnelser vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse, eller offentliggørelse vil true den finansielle stabilitet, skal Finansstilsynet kunne udskyde offentliggørelsen eller offentliggøre i anonymiseret form. Dette gælder også, hvis der er tale om fysiske personer. Desuden skal offentliggørelse med navns nævnelser af fysiske personer udskydes eller anonymiseres, hvis de samfundsmæssige hensyn til offentliggørelse med navns nævnelser vurderes ikke at være proportionale i forhold til hensynet til personen.

Det bemærkes, at oplysninger, om at fysiske personer har overtrådt strafsanktioneret lovgivning og modtaget f.eks. påbud og påtaler, vil kunne være oplysninger om andre rent private forhold i henhold til § 8 i persondataloven, og offentliggørelse, som forudsat i CSD-forordningens artikel 62 findes ikke i alle tilfælde at kunne ske inden for persondatalovens rammer. Den foreslåede bestemmelse om offentliggørelse af sanktioner og foranstaltninger indebærer således i forhold til spørgsmålet om, hvorvidt offentliggørelse kan ske, en fravigelse af persondatalovens regler. Persondatalovens regler finder i øvrigt anvendelse, herunder eksempelvis regler om behandlingssikkerhed, indsigt m.v. Der henvises i den forbindelse også til præambelbetragtning 66 i CSD-forordningen hvoraf det fremgår, at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger i alle enkeltheder finder anvendelse på behandlingen af personoplysninger i forbindelse med CSD-forordningen.

Som det fremgår ovenfor af afsnit 2.6.1., er der mulighed for at fravige persondatalovens regler ved lov under forudsætning af, at det ikke strider mod databeskyttelsesdirektivet. Af artikel 8, stk. 5, i databeskyttelsesdirektivet følger, at behandling af oplysninger om lovovertrædelser, straffedomme eller sikkerhedsforanstaltninger kun må foretages under kontrol af en offentlig myndighed. Der er ikke i artikel 8, stk. 5, fastsat materielle behandlingskriterier for, hvornår der kan ske behandling af oplysninger om strafbare forhold. Dette spørgsmål må derfor skulle vurderes efter artikel 7 i databeskyttelsesdirektivet, hvorefter behandling af personoplysninger kan finde sted, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller henhørende under offentlig myndighedsudøvelse, som den registeransvarlige eller en tredjemand, til hvem oplysningerne videregives, har fået pålagt.

Det er vurderingen, at den foreslåede fravigelse af persondataloven er nødvendig for at kunne håndhæve CSD-forordningen, og at den foreslåede § 84 k ligger indenfor rammerne af databeskyttelsesdirektivet. Der er i den forbindelse lagt vægt på, at det fremgår af præambelbetragtning 66 i CSD-forordningen, at forordningen er i overensstemmelse

med databeskyttelsesdirektivet. Der er endvidere lagt vægt på, at persondatalovens regler, som anført i de specielle bemærkninger til § 84 k, stk. 5, i lov om værdipapirhandel m.v., i øvrigt finder anvendelse, herunder eksempelvis reglerne om behandlingssikkerhed, indsigt m.v., hvorfor reglerne er omfattet af de specifikke garantier, som databeskyttelsesdirektivet sætter. Endelig foreskriver det foreslåede stk. 3 i § 84 k, at offentliggørelse under visse omstændigheder skal udskydes eller ske i anonymiseret form.

2.7. Sikkerhedsstillelse i et interoperabelt system

2.7.1. Gældende ret

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer (finality-direktivet) fastslår, at sikkerhed stillet til fordel for et betalingssystem, clearingcentral eller centralbank eller deltagere i sådanne systemer ikke berøres af en deltagers insolvens. Sigtet er at undgå, at konkurslovgivningen i en medlemsstat ikke anerkender gyldigheden af den sikkerhed, der er stillet i en anden medlemsstat. Bestemmelsen er implementeret i § 57 b, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v. nr. 283 af 26. april 2000.

2.7.2. Erhvervs- og vækstministeriets overvejelser

Af hensyn til bestemmelserne om forbundne/interoperable centrale modparter (CCP'er) i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 648/2012/EU af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EMIR-forordningen), blev det anset for nødvendigt at ændre bestemmelserne om forbundne/interoperable systemer i direktiv 98/26/EF (finality-direktivet). Forbundne/interoperable systemer gør det muligt for deltagerne på en markedsplads, hvor de to systemer er forbundne, at klare handler på tværs af de to CCP'er. Den gældende § 57 b vedrører alene den situation, at der indledes insolvensbehandling mod den sikkerhedsstillende part, og således ikke den situation, hvor der indledes insolvensbehandling mod den sikkerhedsmottagende part. Forslaget til ændring af lov om værdipapirhandel m.v. § 57 b, skal således sikre, at den stillede sikkerhed ikke kan gøres til genstand for retsforfølgning af den sikkerhedsmottagende systemoperatørs kreditorer i forbindelse med insolvensbehandling, og at sikkerheden således leveres tilbage fra den sikkerhedsmottagende systemoperatør i tilfælde af dennes insolvens.

2.7.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ændre reglerne således, at en systemoperatørs ret til sikkerhed stillet over for en anden systemoperatør i forbindelse med et forbundet/interoperabelt system ikke berøres af en insolvensbehandling mod den systemoperatør, som sikkerheden er stillet overfor.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Den foreslåede bestemmelse vedrørende krav om gennemførelse af grundkursus for medlemmer af bestyrelsen i penge-

institutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber indeholder en bemyndigelse til at udstede nærmere regler om indholdet af et sådant grundkursus. Til brug for Finanstilsynets arbejde med at fastlægge grundkursernes indhold, er det hensigten, at der skal nedsættes et fagudvalg, som skal definere de væsentligste kompetenceområder for bestyrelsesmedlemmer i de pågældende virksomhedstyper. Finanstilsynet vil være formand og sekretariat for fagudvalget. Forslaget forventes at medføre et øget ressourcebehov i Finanstilsynet på 0,5 årsværk i 2015.

Finanstilsynet får flere nye opgaver som følge af CSD-forordningen. Opgaverne forventes at medføre et ressourcebehov i Finanstilsynet på 1 årsværk årligt fra 2015.

Finanstilsynet vil i henhold til forslag til ændring af lov om betalingstjenester og elektroniske penge i forbindelse med ansøgning om tilladelse skulle vurdere, om virksomheden er stand til at gennemføre en forsvarlig drift, herunder vurdere kvalificerede ejere og kvaliteten af virksomhedens væsentligste forretningsgange. Disse nye opgaver forventes at medføre et ressourcebehov i Finanstilsynet på 0,5 årsværk årligt fra 2015.

De økonomiske konsekvenser finansieres via afgifter med hjemmel i kapitel 22 i lov om finansiel virksomhed.

Lovforslaget har ikke konsekvenser for regioner og kommuner.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget vedrørende krav om grundkursus for medlemmer i bestyrelsen i pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber vurderes at have mindre økonomiske konsekvenser for de omfattede virksomheder i form af omkostninger til bestyrelsesmedlemmernes gennemførelse af grundkurset.

Konsekvenserne for erhvervslivet ved de foreslåede ændringer, som fremkommer som en konsekvens af CSD-forordningen, fremgår af CSD-forordningen, der er direkte anvendelig i Danmark. Lovforslaget indeholder således de nødvendige lovtekniske ændringer, så den danske lovgivning opfylder forordningens krav, men forslaget indeholder ikke selvstændige krav til virksomhederne.

Forslaget om undtagelse af visse udstedere af elektroniske penge og betalingssurrogater fra lov om betalingstjenester og elektroniske penge vurderes at medføre administrative lettelser forbundet med anmeldelse m.v. af de elektroniske penge og betalingssurrogaterne.

Forslaget har været sendt til Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) med henblik på en vurdering af, om der skal foretages en måling af de administrative konsekvenser for erhvervslovet inden lovforslaget fremsættes. Samlet vurderer TER, at samlelovforslaget medfører større administrative byrder end lettelser, men at byrderne på det nuværende grundlag ikke medfører administrative byrder for over 10.000 timer årligt på samfundsniveau. Der skal dermed ikke laves en ex ante undersøgelse af forslaget.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget gennemfører foranstaltninger, der er nødvendige til opfyldelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014/EU af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i EU og om værdipapircentraler (CSD'er).

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 2. september 2014 til den 30. september 2014 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Advokatrådet, Andelskassen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Børsmæglerforeningen, CorpNordic Denmark A/S, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærens Landsforening, Dansk Ejendomsmæglerforening, Danske Maritime, Danske Regioner, Dansk Erhverv, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Industri, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Metal, Dansk Pantebrevsforening, Dansk Kredit Råd, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den danske Fondsmæglerforening, Ejendomsforeningen, FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel, FDFA – Foreningen af Danske Forsikringsmæglere og ForsikringsAgenturer, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, Finansiell Stabilitet A/S, Finans og Leasing, Finansrådet – Danske Pengeinstitutters Forening, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikringsselskaber, Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen af J. A. K. Pengeinstitutter, FOREX, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Frivilligrådet, FSR – danske revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Garantifonden for indskydere og investorer, Garban-Intercapital Scandinavia, GXG Markets A/S, Horesta, Håndværksrådet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO), Investeringsfundsbranchen, ISACA Denmark Chapter, IT-branchen, KommuneKredit, KL, Kuratorforeningen, KøbmandStandens OplysningsBureau, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen af forsvarsadvokater, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), NASDAQ OMX Copenhagen A/S, Nets, Parcelhusejernes Landsforening, PostDanmarks Juridiske afdeling, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Rederiforeningen af 1895, Regionale

Bankers Forening, Regnskabsrådet, Revisornævnet, Revisortilsynet, Rigsrevisionen, Skibs- og Bådebyggeriets Arbejdsgiverforening, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, Telekommunikationsindustrien i Danmark, VP Securities A/S, Western Union, Færøer-

nes Hjemmestyre via Rigsombudsmanden på Færøerne, Grønlands Selvstyre via Rigsombudsmanden i Grønland, Udbetaling Danmark – International Pension & Social Sikring, Udenrigsministeriet, Undervisningsministeriet, Økonomi- og Indenrigsministeriet, Den Europæiske Centralbank.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner		<p>Finanstilsynet vil få en række yderligere opgaver som følge af lovforslaget. Finanstilsynets merudgifter finansieres via gebyrer fra den finansielle sektor.</p> <p>Forslaget krav om gennemførelse af grundkursus for medlemmer af bestyrelsen i pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber forventes at medføre et øget ressourcebehov i Finanstilsynet på 0,5 årsværk i 2015.</p> <p>Finanstilsynet får flere nye opgaver som følge af CSD-forordningen. Opgaverne forventes at medføre et ressourcebehov i Finanstilsynet på 1 årsværk årligt fra 2015.</p> <p>Finanstilsynet vil i henhold til forslag til ændring af lov om betalingstjenester og elektroniske penge i forbindelse med ansøgning om tilladelse skulle vurdere, om virksomheden er stand til at gennemføre en forsvarlig drift, herunder vurdere kvalificerede ejere og kvaliteten af virksomhedens væsentligste forretningsgange. Disse nye opgaver forventes at medføre et ressourcebehov i Finanstilsynet på 0,5 årsværk årligt fra 2015.</p> <p>De økonomiske konsekvenser finansieres via afgifter med hjemmel i kapitel 22 i lov om finansiel virksomhed.</p>
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner		Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet		Forslaget vedrørende krav om grundkursus for medlemmer i bestyrelsen i pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber vurderes at have mindre økonomiske konsekvenser for de omfattede virksomheder i form af omkostninger til bestyrelsesmedlemmernes gennemførelse af grundkurset.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet		Forslaget har været sendt til Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) med henblik på en vurdering af, om der skal foretages en måling af de administrative konsekvenser for erhvervslivet inden

		lovforslaget fremsættes. Samlet vurderer TER, at samlelovsforslaget medfører større administrative byrder end lettelser, men at byrderne på det nuværende grundlag ikke medfører administrative byrder for over 10.000 timer årligt på samfundsniveau. Der skal dermed ikke laves en ex ante undersøgelse af forslaget.
Administrative konsekvenser for borgerne	Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Lovforslaget har ikke konsekvenser for miljøet	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget gennemfører foranstaltninger, der er nødvendige til opfyldelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014/EU af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i EU og om værdipapircentraler (CSD'er).	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (fodnoten til lov om finansiel virksomhed)

Med lov nr. 403 af 28. april 2014 blev der foretaget enkelte ændringer i lov om finansiel virksomhed som en konsekvens af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde. Som følge heraf indeholdt lov nr. 403 af 28. april 2014 en ændring af fodnoten til lov om finansiel virksomhed. I denne var der imidlertid ikke taget højde for, at der i lov nr. 268 af 25. marts 2014, der blev behandlet parallelt af Folketinget, tilsvarende var foretaget ændringer af fodnoten til lov om finansiel virksomhed. Fodnoten foreslås derfor ændret for at bringe den i overensstemmelse med dette.

Til nr. 2 (§ 1, stk. 12, i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af § 1, stk. 12, i lov om finansiel virksomhed, at kapitel 20 e finder anvendelse på danske kreditinstitutter, der bidrager som stillere til fastsættelse af danske og udenlandske referencerenter. Kreditinstitutter er dog allerede underlagt lov om finansiel virksomhed, hvorfor lovens bestemmelser generelt finder anvendelse for kreditinstitutter, herunder tilsynsbestemmelserne i kapitel 21.

For at præcisere dette foreslås det at ophæve henvisningen i § 1, stk. 12, så det bliver klart, at lovens generelle bestemmelser om f.eks. Finanstilsynets tilsyn med og beføjelser over for kreditinstitutter også finder anvendelse i forbindelse med kreditinstitutternes fastsættelse af referencerenter.

Til nr. 3 (§ 43 a i lov om finansiel virksomhed)

Med den foreslåede § 43 a fastsættes, at handlinger i strid med regler udstedt i medfør af § 43, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed pådrager erstatningsansvar i overensstemmelse med dansk rets almindelige regler.

Den foreslåede bestemmelse berører ikke mulighederne for at anvende aftaleretlige sanktioner ved overtrædelse af god skik bekendtgørelsen og investorbeskyttelsesbekendtgørelsen, såfremt betingelserne herfor er opfyldt. Hvorvidt en handling i strid med de nævnte bekendtgørelser medfører aftaleretlige konsekvenser, bør således afhænge af dansk rets almindelige aftaleretlige regler, herunder aftalelovens § 36 og § 38 c.

Med hjemmel i § 43, stk. 2, er der i dag kun udstedt bekendtgørelse nr. 928 af 28. juni 2013 om god skik for finansielle virksomheder og bekendtgørelse nr. 1583 af 18. december 2013 om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel. Derfor vil det på nuværende tidspunkt kun være overtrædelser af disse bekendtgørelser, som er omfattet af den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter ikke de nærmere betingelser for, at handlinger i strid med regler udstedt i medfør af § 43, stk. 2, kan medføre erstatningsansvar men henviser til dansk rets almindelige regler herom. Det vil sige, at de almindelige erstatningsretlige betingelser skal være opfyldt. Den finansielle virksomhed skal have optrådt uagtsomt (culpøst), kunden skal have lidt et tab, der skal være årsagssammenhæng mellem den culpøse adfærd og det lidt tab, ligesom tabet skal være adækvat, og den skadelidte skal ikke have udvist egen skyld.

Den foreslåede bestemmelse vil have betydning for vurderingen af, om det fornødne ansvarsgrundlag er til stede, det vil sige om virksomheden har handlet culpøst. Dette vil kunne være tilfældet i de situationer, hvor reglerne, som er opregnet nedenfor, er overtrådt. Det vil altid bero på en konkret vurdering, om en given overtrædelse af god skik reglerne medfører erstatningsansvar. Bestemmelsen berører derimod ikke de øvrige erstatningsretlige betingelser.

Det er alene god skik regler, der har private interesser som beskyttelsesformål, der kan antages at få betydning for vurderingen af ansvarsgrundlaget. Som et eksempel kan nævnes § 6, stk. 1, 1. pkt., i god skik bekendtgørelsen, hvorefter en finansiel virksomhed skal indgå eller bekræfte alle væsentlige aftaler med sine kunder i papirformat eller på andet varigt medium. En aftale skal indeholde en beskrivelse af parternes

væsentlige rettigheder og pligter samt en beskrivelse af de finansielle ydelser, der er omfattet af aftalen. Er der i forbindelse med aftalens indgåelse ydet individuel rådgivning, skal væsentlige forudsætninger for rådgivningen nedfældes i aftalen eller fremgå af bilag til aftalen i enten papirformat eller på andet varigt medium. Som et andet eksempel kan nævnes reglen i § 7, stk. 2 og 3, i god skik bekendtgørelsen om finansielle virksomheders rådgivningsforpligtelse samt bestemmelsen om kend-din-kunde i § 8. Endelig fremgår det af § 15 i god skik bekendtgørelsen, at der skal udleveres et standardskema, der dokumenterer indholdet af rådgivningen i forbindelse med indgåelse af en aftale om lån med sikkerhed i fast ejendom. Ovenstående er eksempler på regler med private interesser som beskyttelsesformål, og skal således ikke ses som en udtømmende liste.

Fra praksis kan nævnes eksempler på, at regler fra bekendtgørelse nr. 928 af 28. juni 2013 om god skik for finansielle virksomheder indgår i vurderingen af, om betingelserne for erstatningsansvar er opfyldt.

Fra Realkreditankenævnets praksis kan nævnes RAN 21101002 og RAN 21101018, hvor henholdsvis § 6, stk. 1, og § 15 i god skik bekendtgørelsen havde betydning for ankenævnets afgørelser.

Endvidere kan der henvises til Pengeinstitutankenævnets kendelse nr. 48/2013, hvor det indgik i vurderingen af, om kravet om årsagsforbindelse var opfyldt, at der forelå en overtrædelse af § 46 i lov om finansiel virksomhed vedrørende spørgsmålet om reglens beskyttelsesbehov.

Bekendtgørelse om investorbekyttelse ved værdipapirhandel, nr. 1583 af 18. december 2013 indeholder tilsvarende en række regler, der har private interesser som beskyttelsesformål. Som eksempler kan nævnes reglerne om gennemførelse af en egnedestest, jf. bekendtgørelsens § 16, i forbindelse med, at en værdipapirhandler udøver investeringsrådgivning eller porteføljepleje. Efter § 17 gælder en forpligtelse til at gennemføre en hensigtsmæssighedstest, når en værdipapirhandler udfører eller formidler en ordre, og efter § 19 kan der i særlige tilfælde udføres en ordre uden, at der gennemføres en egnedestest eller hensigtsmæssighedstest. Endvidere kan der henvises til eksempelvis §§ 6, 10, 12 og 18 i investorbekyttelsesbekendtgørelsen.

Det fremgår også af Pengeinstitutankenævnets praksis, at reglerne i investorbekyttelsesbekendtgørelsen indgår i vurderingen af, om betingelserne for erstatningsansvar er opfyldt.

Som eksempel kan nævnes PAN nr. 571/2008, hvor ankenævnet fandt, at nogle handler med ScandiNotes og Kalvebod obligationer ikke opfyldte betingelserne i investorbekyttelsesbekendtgørelsens § 19, hvorfor handlerne ikke kunne gennemføres efter reglerne om udelukkende ordreførelse. I forbindelse med kundens køb af obligationerne i juni 2008 burde banken derfor have udført en hensigtsmæssighedstest, jf. bekendtgørelsen § 17, med henblik på at fastslå, om kunden havde den nødvendige erfaring og viden til at forstå den særlige risiko, som var forbundet med disse obligationer, og i benægtende fald have gjort kunden udtrykke-

ligt opmærksom herpå. Under disse omstændigheder fandt ankenævnet, at det måtte påhvile banken at godtgøre, at den manglende rådgivning havde været uden betydning for kundens dispositioner.

I PAN 20/2013 der vedrørte et valutalån og terminsforretninger, fandt ankenævnets flertal, at det påhvilede pengeinstituttet at godtgøre, at rådgivning af klageren vedrørende valutalånet og terminsforretningen havde været fyldestgørende. Da pengeinstituttet ikke kunne dokumentere dette, var det erstatningsansvarlig over for klager. Som led i sin argumentation henviste ankenævnet til investorbekyttelsesbekendtgørelsens § 6 og § 16.

Det vil bero på en konkret vurdering hos domstolene eller ved de finansielle ankenævn, om en overtrædelse af reglerne i god skik bekendtgørelsen eller investorbekyttelsesbekendtgørelsen medfører erstatningsansvar. Det vil for eksempel næppe i sig selv kunne medføre erstatningsansvar, hvis der ikke er givet oplysninger om en værdipapirhandlers navn, jf. § 11, stk. 1, nr. 1, i investorbekyttelsesbekendtgørelsen, blandt andet fordi denne regel må betragtes som en ren ordensforskrift, ligesom kravet om årsagssammenhæng ikke vil være opfyldt. Derimod vil en manglende egnedestest, jf. den samme bekendtgørelses § 16, som anført ovenfor kunne tillægges betydelig vægt ved vurderingen af, om en finansiel virksomhed ifalder erstatningsansvar.

Der henvises endvidere til de almindelige bemærkninger – afsnit 2.1.1.

Til nr. 4 (§ 48 i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at nyaffatte den eksisterende § 48 om kaution uden for erhvervsforhold, fordi der i bestemmelsen indsættes en forpligtelse til at informere kautionisten om forskellige forhold, forinden der indgås en aftale om en kautionsforpligtelse, ligesom det foreslås, at kautionsforpligtelser, som står i misforhold til kautionistens økonomi, skal kunne tilsidesættes helt eller delvist. Endvidere foreslås at ændre rækkefølgen af den eksisterende bestemmelses stykker for at sikre en mere sammenhængende bestemmelse, og endelig foreslås, at § 48 også skal finde anvendelse på tredjemands-pant.

Som efter den gældende § 48 finder den foreslåede bestemmelse kun anvendelse på kaution uden for erhvervsforhold. Ved kaution uden for erhvervsforhold forstås kaution, der ikke indgår i en erhvervsmæssig relation mellem låntager og kautionist. Er kautionen eksempelvis stillet for en virksomheds gæld af ejeren af virksomheden, vil forholdet ikke være omfattet af bestemmelsen. Kaution fra ejerens forældre vil derimod være omfattet, da der i dette tilfælde vil være tale om en kaution uden for erhvervsforhold.

Den foreslåede § 48, stk. 1, viderefører § 22, stk. 2, i bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder, nr. 928 af 28. juni 2013, der indeholder en informationsforpligtelse, inden der indgås aftaler om kaution. I modsætning til § 22, stk. 2, i god skik bekendtgørelsen indeholder den foreslåede bestemmelse en præcisering af, hvilke oplysninger en

forbruger skal have, inden forbrugeren påtager sig en kautionsforpligtelse.

Ifølge den foreslåede § 48, stk. 1, 1. pkt., skal et pengeinstitut, inden der indgås aftale om en kautionsforpligtelse uden for erhvervsforhold for lån eller kreditter, sikre sig, at kautionisten er informeret om indholdet og konsekvenserne af at påtage sig en kautionsforpligtelse.

Det præciseres nærmere i bestemmelsen, at denne information skal indeholde oplysninger om, hvad en kautionsforpligtelse indebærer og indeholde en afbalanceret beskrivelse af de risici, der er forbundet hermed.

Information om, hvad en kautionsforpligtelse indebærer, vil som i dag ifølge praksis efter § 22, stk. 2, i god skik bekendtgørelsen kunne opfyldes ved udlevering af den pjece, der er udarbejdet i fællesskab mellem Finansrådet og Forbrugerrådet for så vidt angår kaution for lån ydet af pengeinstitutter. Den foreslåede bestemmelse medfører imidlertid ikke, at den nævnte pjece skal udleveres. Det står således långiver frit for at udarbejde andet informationsmateriale, så længe dette forklarer, hvad en kautionsforpligtelse indebærer og indeholder en afbalanceret beskrivelse af de risici, der er forbundet med at kautionere.

Ved tilstrækkelig forstås, at informationen skal være udformet, så en kautionist uden for erhvervsforhold har mulighed for at forstå indholdet og konsekvenserne ved at påtage sig kautionsforpligtelsen. Der vil derfor kunne være behov for at supplere en udleveret pjece med yderligere information over for kautionister, der har svært ved at forstå indholdet og konsekvenserne ved en kautionsforpligtelse.

Det fremgår endvidere af den foreslåede § 48, stk. 1, 2. pkt., at pengeinstituttet for den debitor, hvis gæld kautionsforpligtelsen skal sikre, med samtykke fra debitor, skal udlevere

- 1) den seneste årsopgørelse fra SKAT,
- 2) de seneste tre lønsedler eller
- 3) det seneste årsregnskab, hvis der kautioneres for en erhvervsdrivendes gæld.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at kautionisten får de mest opdaterede oplysninger om debitorens økonomi. Såfremt virksomheden ikke er forpligtet til at udarbejde et årsregnskab efter årsregnskabsloven, skal pengeinstituttet udlevere andre relevante oplysninger om virksomhedens økonomi, eksempelvis den seneste årsopgørelse fra SKAT.

Et pengeinstitut må kun udlevere oplysningerne om debitor til kautionisten med samtykke fra debitor, jf. også forbuddet mod uberettiget videregivelse i § 117 i lov om finansiel virksomhed. Kravene til et samtykke findes i § 123, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed hvorefter samtykke til videregivelse af oplysninger skal afgives i skriftlig form. Ved et samtykke forstås en frivillig, specifik og informeret viljestilkendegivelse fra kunden, hvorved kunden indvilger i, at oplysninger om kunden videregives.

Hvis et pengeinstitut ikke får et samtykke fra debitor til at videregive de i stk. 1 nævnte oplysninger, kan instituttet ikke efterleve informationsforpligtelsen efter dette stykke.

Hvis instituttet alligevel indgår en kautionsaftale, vil det bero på en vurdering efter forslaget til § 48, stk. 2, om kautionsforpligtelsen kan gøres gældende, jf. herom nedenfor.

Det fremgår af den foreslåede § 48, stk. 2, at såfremt oplysningsforpligtelsen efter stk. 1 ikke er opfyldt, eller de for debitor angivne dokumenter ikke er udleveret, kan kautionsforpligtelsen kun gøres gældende, hvis kautionisten på trods af de manglende oplysninger og dokumenter har haft et forsvarligt grundlag for at bedømme de risici, der er forbundet med at indgå kautionsforpligtelsen.

Det beror på en konkret vurdering, om kautionisten har haft et forsvarligt grundlag for at bedømme de risici, der er forbundet med at indgå kautionsforpligtelsen. Er der tvivl om, hvorvidt kautionisten har haft et forsvarligt grundlag for at bedømme de risici, der er forbundet med at indgå kautionsforpligtelsen, vil reglen føre til, at kautionsaftalen bliver tilsidesat.

Udleverer et pengeinstitut f.eks. kun den 4., 3. og næstsidsede lønseddel men ikke den seneste lønseddel, vil der imidlertid næppe skulle ske tilsidesættelse af kautionsaftalen, medmindre de udeladte oplysninger har indeholdt oplysninger om, at debitorens økonomiske situation er blevet forringet, og at kautionisten derved er blevet frataget et forsvarligt grundlag for at bedømme de risici, der er forbundet med at indgå kautionsforpligtelsen.

Hvis der derimod slet ikke er udleveret nogen af de i den foreslåede § 48, stk. 1, anførte oplysninger, vil det som udgangspunkt være vanskeligt at føre bevis for, at kautionisten har haft et forsvarligt grundlag for at bedømme de risici, der er forbundet med kautionsforpligtelsen. I disse tilfælde må kautionsforpligtelsen derfor forventes tilsidesat.

I det foreslåede § 48, stk. 3, kræves, at en kautionsaftale skal udfærdiges på papir eller andet varigt medium for at være gyldig. Gyldighedsbetingelsen skal give en større grad af sikkerhed for, at kautionisten ved, hvilke forpligtelser den påtager sig.

Ved varigt medium forstås i overensstemmelse med § 4, nr. 13, i kreditaftaleloven en indretning, som sætter forbrugeren i stand til at lagre oplysninger rettet til forbrugeren personligt på en måde, der muliggør senere søgning i et tidsrum, som er afpasset efter oplysningernes formål, og som giver mulighed for uændret gengivelse af de lagrede oplysninger.

Den foreslåede § 48, stk. 4, svarer til den eksisterende stk. 4, som sætter et samlet maksimum for kautionistens forpligtelse og sikrer, at kautionisten ikke bliver mødt med krav om betaling af gæld, der ved eksempelvis renter og overtræk er blevet langt større end forudset ved afgivelsen af kautionsløftet. Bestemmelsen medfører, at der kun kan stilles kaution for fordringer med et maksimum. Bestemmelsen sætter således også en begrænsning for anvendelsen af alskyldserklæringer.

Den foreslåede § 48, stk. 5, er en videreførelse af den gældende § 48, stk. 7, hvoraf det følger, at pengeinstituttet ved kautionsaftaler efter stk. 1 årligt og skriftligt skal meddele kautionisten størrelsen af den gældspost, som kautionen er

stillet til sikkerhed for. Bestemmelsen skal sikre, at kautionisten har mulighed for at følge med i udviklingen af den fordring, som kautionisten har sikret. Formålet hermed er, at kautionisten derved har bedre mulighed for at være forbedret i tilfælde af, at kautionen bliver gjort effektiv. Denne meddelelse er en undtagelse til reglerne om tavshedspligt i § 117 i lov om finansiel virksomhed.

De foreslåede § 48, stk. 6-8, viderefører den gældende § 48, stk. 1-3.

Det fremgår af den foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, at hvis låntageren udebliver med betaling af hovedstol, afdrag eller renter, skal der senest 3 måneder efter de pågældende ydelsers forfaldsdag gives skriftlig meddelelse herom til kautionisten.

Underretningspligten indtræder, når låntager har været i restance gennem en sammenhængende periode ved lån med en aftalt afdragsordning og ved kassekreditter, når der igenem en sammenhængende periode på 3 måneder har været ikke bevilgede overtræk. Underretningspligten indtræder således, uanset om låntager har foretaget indbetalinger efter tidspunktet for overtrækkets henholdsvis restancens indtræden og for så vidt angår lån, skal restancen således ikke udgøre et beløb svarende til 3 måneders ydelser.

Det er efter den foreslåede bestemmelse en betingelse, at meddelelse skal gives til kautionisten på papir eller andet varigt medium. Herved forstås som efter § 4, nr. 13, i kreditaftaleloven en indretning, som sætter forbrugeren i stand til at lagre oplysninger rettet til forbrugeren personligt på en måde, der muliggør senere søgning i et tidsrum, som er afpasset efter oplysningernes formål, og som giver mulighed for uændret gengivelse af de lagrede oplysninger. I modsætning til den gældende regel i § 47 om kaution inden for erhvervsforhold er det ikke muligt at give meddelelsen til »den eller dem af disse, der er bemyndiget til at modtage meddelelsen på disse kautionisters vegne«. Hvis der er flere kautionister, skal der som udgangspunkt gives meddelelse til hver af kautionisterne. Dette udelukker dog ikke, at meddelelse kan gives til andre, hvor der er en rimelig begrundelse herfor, eksempelvis hvis en blandt flere kautionister har bopæl i udlandet.

Stk. 6, 2. pkt., indeholder en udtrykkelig bestemmelse om, at der også skal gives meddelelse inden 3 måneder ved bevilget henstand uden samtykke fra kautionisten. Dette indebærer, at der, som det antages i gældende ret, ikke kan lægges vægt på en generel forhåndstilladelse til at indrømme henstand, der er indeholdt i kautionsaftalen.

Med den foreslåede *stk. 7* følger det, at hvis fristen i *stk. 6* overskrides, kan kautionsforpligtelsen kun gøres gældende over for kautionisten for det beløb, som låntagerens gæld efter den sikrede fordring ville have udgjort, hvis låntageren havde betalt alle ydelser rettidigt indtil det tidspunkt, som ligger 3 måneder forud for det tidspunkt, hvor meddelelse gives.

Formålet med *stk. 7* er at give institutterne et økonomisk incitament til at overholde fristen i *stk. 6*. Reglen betyder, at kautionisten ikke skal betale forfaldne ydelser, såfremt disse

er mere end 3 måneder gamle. Fristen regnes fra kautionistens modtagelse af underretningen. Dette indebærer en beskyttelse af kautionisten, der supplerer *stk. 8*. Det er ikke et krav efter *stk. 7*, at kautionisten kan påvise et tab som følge af manglende overholdelse af fristen i *stk. 6*.

Hvis eksempelvis et pengeinstitut har et misligholdt lån, hvor der mangler ydelser fra en 8 måneders periode inden fremkomst af meddelelsen efter *stk. 6*, kan pengeinstituttet ikke kræve renter, afdrag, gebyrer o. lign., der skulle have været betalt i de 5 måneder inden perioden på 3 måneder. Kautionisten vil stadig skulle hæfte for den resterende hovedstol.

Ifølge forslaget til *stk. 8* vil en overskridelse af fristen i *stk. 6*, uanset *stk. 7*, medføre, at pengeinstituttet taber sit krav over for kautionisterne, i det omfang disses regreskrav mod låntagerne er blevet forringet.

Reglen i *stk. 8* svarer til reglen i den gældende § 47, 2. pkt., om kaution inden for erhvervsforhold, hvorefter undladdelse af at underrette kautionisten om låntagers misligholdelse af lånet, kan indebære, at långiver fortaber sit krav over for kautionisten, såfremt denne stilles ringere over for muligheden for at gennemføre et regreskrav mod låntager. Dette medfører, at kautionsforpligtelsen kan nedsættes yderligere end efter *stk. 7*.

Med den foreslåede § 48, *stk. 9, 1. pkt.*, sker en videreførelse af den gældende § 48, *stk. 6*. I bestemmelsen er der fastsat en tidsbegrænsning for kautionsløfter. Varigheden af kautionsaftalen er afhængig af karakteren af den sikrede fordring. Er kautionen stillet for flere fordringer af forskellig karakter, vil kautionsdækningen af de enkelte fordringer bortfalde på forskellige tidspunkter.

Tidsbegrænsningen vil medføre, at kautionister ikke præsenteres for krav efter meget gamle kautionsaftaler. Tidsbegrænsningen regnes fra kautionsaftalens indgåelse. Efter udløb af en kautionsaftale er det muligt at aftale en forlængelse af kautionen ved at iagttage de krav, der gælder i forbindelse med en kautionsaftales indgåelse, jf. § 48, *stk. 1*.

Den fastsatte tidsbegrænsning omfatter ikke tilfælde, hvor anden lovgivning har forudsat eller foreskriver kautionsaftaler, der løber længere tid end foreskrevet i dette stykke.

Den foreslåede § 48, *stk. 9*, berører ikke reglerne om forældelse i forældelsesloven. Forældelsesreglerne finder anvendelse, når kravet efter kautionsløftet forfalder. Når en fordring er sikret ved kaution, bestemmes forældelsesfristen over for kautionisten efter de regler, der gælder for forældelse af fordringen mod hovedskyldneren jf. § 11 i forældelsesloven.

Det foreslås videre i § 48, *stk. 9, 2. pkt.*, at de i 1. pkt. fastsatte tidsbegrænsninger ikke gælder for lån, der efter deres vilkår kan finansieres ved udstedelse af særligt dækkede obligationer, såfremt kautionisten udtrykkeligt er oplyst herom samt virkningen heraf.

Lån ydet af realkreditinstitutter er sædvanligvis lange lån med en løbetid på op til 30 år. Disse lån er fra realkreditinstituttets side uopsigelige i hele lånets løbetid. Dette står i modsætning til lån ydet af pengeinstitutter, hvor det vil være

muligt at betinge låneforholdets beståen af, at der stilles ny kaution inden udløbet af en 10 årig periode. Hertil kommer, at prisen på finansiering af disse lån er afhængig af de sikkerheder, der stilles for lånene. I forslaget til § 53 a foreslås derfor ikke at lade stk. 9 finde anvendelse på kaution for lån ydet af realkreditinstitutter. Da tilsvarende forhold gør sig gældende for pengeinstitutters lån, der efter deres vilkår kan finansieres ved udstedelse af særligt dækkede obligationer både i forhold til løbetid og finansiering, foreslås også at undtage disse lån, der i dag er omfattet af bestemmelsen. Det foreslås dog, at det er en betingelse for kautionistens hæftelse, at kautionisten skal være udtrykkeligt oplyst herom samt virkningen heraf. Det vil sige, at kautionisten skal oplyses om, at lånet er finansieret på den nævnte måde, og at dette betyder, at den tidsmæssige begrænsning af kautionforpligtelsen ikke finder anvendelse.

Den gældende § 22, stk. 1, i bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder indeholder et forbud mod, at penge- og realkreditinstitutter medvirker til ydelse af lån mod kaution, hvor kautionforpligtelsen står i misforhold til kautionistens økonomi.

Det foreslås at overføre denne bestemmelse til § 48, stk. 10, og affatte bestemmelsen, så det udtrykkeligt fremgår, at en aftale om en kautionforpligtelse kan tilsidesættes helt eller delvist, hvis den står i misforhold til kautionistens økonomi. Med forslaget til § 53 a sikres det endvidere, at bestemmelsen også finder anvendelse på realkreditinstitutter. Se nærmere herom nedenfor.

Ved vurderingen af, om en kaution står i misforhold til kautionistens økonomi, skal der foretages en vurdering af både kautionistens formue og betalingsevne. Denne vurdering skal som udgangspunkt foretages på baggrund af forholdene på tidspunktet for kautionens påtagelse. Hvis kautionisten kun har beskedne indtægter, bør der kun lægges vægt på formueforholdene. Der skal kun i særlige tilfælde tages hensyn til efterfølgende ændringer i kautionistens økonomi. Fremtidige, kendte indtægtsstigninger kan indgå i vurderingen sammen med kendte mærkbare formueforøgelser inden for rimelig tid efter påtagelsen af kautionforpligtelsen. Ved kautionister med større indtægter eller ved forventninger om større indtægtsstigninger, bør de fremtidige indtægter og indtægtsforventninger indgå i vurderingen af, om kautionen står i misforhold til kautionistens økonomi. I sådanne tilfælde vil der kunne lægges mindre vægt på kautionistens formue.

Ved vurderingen af, om der er et »misforhold«, skal der ses på kautionistens reelle risiko ved kautionen, dvs. hvad kautionforpligtelsen reelt dækker over. Ved denne vurdering kan indgå værdien af eventuelle pantsikkerheder eller øvrige sikkerheder, der er stillet af hovedskyldneren til sikkerhed for den kautionssikrede fordring. Der kan endvidere efter omstændighederne lægges vægt på sikkerheder, herunder kautioner, stillet af tredjemand. Også her ses der som udgangspunkt på forholdene på tidspunktet for kautionsaftalens indgåelse. Der skal kun i særlige tilfælde tages hensyn til efterfølgende ændringer i værdien af pantsikkerheder.

Vurderingen efter den foreslåede bestemmelse sker som udgangspunkt alene på baggrund af forholdene mellem kreditor, debitor og kautionisten. Der tages således kun hensyn til, at kautionisten har påtaget sig kautions-, pantsætnings- eller debitorforpligtelser over for andre kreditorer, hvis kreditor kender til sådanne forpligtelser.

Med forslaget til en ny § 48, stk. 10, indsættes en særlig urimelighedsregel i forhold til kautioner, der står i misforhold til kautionistens økonomi. Generalklausulen i aftalelovens §§ 36 og 38 c vil forsat kunne bringes i anvendelse i øvrigt i forhold til kautionforpligtelser.

Det foreslås i § 48, stk. 11, at reglerne om kaution skal finde tilsvarende anvendelse på tredjemands pant uden for erhverv. Tredjemands pant stillet af en privatperson minder på flere punkter om privat kaution. Både ved kaution og tredjemands pant er der tale om, at en fordringshaver opnår sikkerhed for en fordring ved, at en tredjemand afgiver et løfte om at indestå for, at skylderens forpligtelse opfyldes. I modsætning til kaution hæfter en tredjemands pantsætter dog ikke personligt for den sikrede fordring, men derimod kun med det stillede pant, medmindre andet er aftalt.

Der foreligger ikke tredjemands pant i henhold til den foreslåede bestemmelse i § 48, stk. 11, såfremt et lån med to låntagere med solidarisk hæftelse sikres ved pant i den ene låntagers faste ejendom.

Den foreslåede bestemmelse medfører bl.a., at § 48, stk. 4, vil finde tilsvarende anvendelse på tredjemands pant. Dette betyder, at en aftale om tredjemands pant uden for erhvervsforhold, kan tilsidesættes helt eller delvist, hvis den står i misforhold til tredjemands pantsætters økonomi. Såfremt en person stiller et tredjemands pant, der udgøres af et ejerpandebrev med en større nominel værdi end friværdien i den pågældendes ejendom, vil tredjemands pantet som udgangspunkt kun kunne gøres gældende i forhold til værdien på pantsætningstidspunktet. Dette skyldes, at vurderingen af, om der foreligger et misforhold mellem tredjemands pantsætters økonomi og pantsætningens omfang, skal foretages på dette tidspunkt. Værdistigninger vil derfor som udgangspunkt ikke kunne gøres gældende ved personer med en beskedent indkomst. Der vil normalt ikke være tale om et misforhold, hvis forpligtelsen ikke overstiger friværdien af det stillede pant ved pantsætningen. Dette gælder uanset, at pantsætters nettoformue er mindre end friværdien eller pantsætter slet ikke har en formue.

Til nr. 5 (§ 53 a i lov om finansiell virksomhed)

Det foreslås med § 53 a, stk. 1, at den foreslåede § 48, stk. 1–8 og stk. 10–11, skal finde tilsvarende anvendelse på realkreditinstitutter, fordi en kautionist som udgangspunkt har behov for samme beskyttelse, uanset om der kautioneres for et lån i et penge- eller i et realkreditinstitut, jf. også afsnit 2.1.4.2. i de almindelige bemærkninger. Det vil sige, at de nævnte bestemmelser både vil finde anvendelse på aftaler om kaution for realkreditlån og aftaler om tredjemands pant stillet for denne type lån.

Det foreslås, at § 48, stk. 9, ikke skal finde anvendelse på realkreditlån. Lån ydet af realkreditinstitutter er sædvanligvis lange lån med en løbetid på op til 30 år. Disse lån er fra realkreditinstitutets side uopsigelige i hele lånets løbetid. Dette står i modsætning til lån ydet af pengeinstitutter, hvor det vil være muligt at betinge låneforholdets beståen af, at der stilles ny kaution inden udløbet af en 10 årig periode. Hertil kommer, at prisen på fundingen af disse lån er afhængig af de sikkerheder, der stilles for lånene.

Det fremgår af forslaget til § 53 a, stk. 2, at den foreslåede § 48 stk. 4, ikke skal finde anvendelse på realkreditlån, når den pantsatte ejendom anvendes til beboelse for kautionisten og låntageren, og kautionisten er udtrykkeligt oplyst om, at hæftelsen kan overstige lånets hovedstol ved kautionsaftalens indgåelse. Baggrunden herfor er, at kaution for realkreditlån, som stilles af en person med samme bopæl som hovedskylderen, ofte fungerer som et alternativ til at være meddebitor på realkreditlånet. Da visse realkreditlån ved førtidig indfrielse skal indfries med et beløb, der overstiger lånets restgæld, såfremt kursværdien på de bagvedliggende obligationer ligger over kurs 100, er denne undtagelse nødvendig for at muliggøre, at kaution kan være et reelt alternativ til at være meddebitor på et realkreditlån.

Til nr. 6 (§ 64 b i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslåede § 64 b, stk. 1, vil medføre, at medlemmer af bestyrelsen i pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber skal gennemføre et grundkursus i de kompetencer, som er nødvendige for at varetage de forpligtelser og funktioner, som kræves af bestyrelsesmedlemmer i de pågældende virksomhedstyper, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, litra a, b og e.

Da grundkursets formål bl.a. er at introducere medlemmer af bestyrelsen i de omfattede finansielle virksomheder til relevante kompetenceområder og de pligter og funktioner, som medlemmet skal varetage i forbindelse med bestyrelsesarbejdet, er det en betingelse, at medlemmet gennemfører grundkurset hurtigst muligt og senest 12 måneder efter sin indtræden i bestyrelsen i den finansielle virksomhed. Krav om gennemførelse af grundkurset gælder for såvel generalforsamlingsvalgte som medarbejdervalgte bestyrelsesmedlemmer og suppleanter. For suppleanter indtræder pligten til at gennemføre et grundkursus, når suppleanten træder ind som bestyrelsesmedlem, f.eks. i forbindelse med et andet bestyrelsesmedlems varige forfald. På denne måde sikres, at også suppleanter får den nødvendige uddannelse, men samtidig undgår man at uddanne bestyrelsesmedlemmer, der aldrig reelt kommer til at deltage i bestyrelsesarbejdet.

Det er ikke et krav, at bestyrelsesmedlemmet skal bestå en prøve, men alene at medlemmet gennemfører det kompetencegivende grundkursus.

Kravet er, jf. det foreslåede § 64 b, stk. 1, foreslået begrænset til at gælde for medlemmer af bestyrelsen i pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber.

I forbindelse med Finanstilsynets udarbejdelse af tre vejledninger af 4. juli 2012 om evaluering af bestyrelsens viden

og erfaring rettet mod henholdsvis penge- og realkreditinstitutter og forsikringsselskaber blev det vurderet, at der for disse finansielle virksomhedstyper var særligt behov for at stille krav til bestyrelsesmedlemmernes viden og erfaring.

Vejledningerne indeholder Finanstilsynets fortolkning af § 3 i den nu ophævede bekendtgørelse nr. 1325 af 1. december 2010 om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. og bekendtgørelse nr. 1575 af 15. december 2010 om ledelse og styring af forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser (ledelsesbekendtgørelserne) og har til formål at styrke bestyrelsernes overvejelser om, hvorvidt den nødvendige viden og erfaring er repræsenteret i bestyrelserne set i forhold til de enkelte virksomheders konkrete forretningsmodel og særlige risikofaktorer. Bestyrelsens pligt til evaluering af bestyrelsens kollektive viden, faglige kompetencer og erfaring fremgår nu af § 70, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, jf. lov nr. 268 af 25. marts 2014.

Den foreslåede § 64 b ændrer ikke ved den finansielle virksomheds bestyrelses pligt til at sikre, at bestyrelsens medlemmer har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå virksomhedens aktiviteter og de hermed forbundne risici. Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at de enkelte medlemmer af bestyrelsen opnår en grundlæggende viden inden for de kompetenceområder, der er væsentlige for bestyrelsesarbejdet i den pågældende type finansielle virksomhed.

Finanstilsynet kan, jf. det foreslåede § 64 b, stk. 2, undtage et medlem af bestyrelsen fra kravet om at gennemføre grundkurset, hvis medlemmets viden, faglige kompetence eller erfaring må anses for tilstrækkelig. Dette kan for eksempel være tilfældet, hvor det nye bestyrelsesmedlem må anses for at have oparbejdet den fornødne viden, faglige kompetence og erfaring som bestyrelsesmedlem eller direktør i en større erhvervsvirksomhed eller en finansiell virksomhed. Medlemmer, der som deres almindelige job varetager nøglefunktioner i en finansiell virksomhed, vil også kunne undtages fra kravet om et grundkursus forudsat at Finanstilsynet finder, at medlemmet opfylder kravene i stk. 2. Dette kan for eksempel være tilfældet, hvis medlemmet har fungeret som kreditchef, risikoansvarlig eller lignende i en finansiell virksomhed. Finanstilsynets muligheder for at undtage efter stk. 2 skal hver gang ske på baggrund af en individuel vurdering.

Finanstilsynet kan, jf. det foreslåede § 64 b, stk. 3, fastsætte nærmere regler om grundkurset, herunder grundkursets indhold og hvilke kompetenceområder, som må anses for nødvendige at have kendskab til for at varetage de forpligtelser og funktioner, som kræves af bestyrelsesmedlemmer i de omfattede virksomheder.

Grundkurset vil som minimum skulle indeholde undervisning inden for følgende kompetenceområder: Bestyrelsens opgaver og ansvar, de lovgivningsmæssige rammer for indretning af et pengeinstitut, realkreditinstitut eller forsikringsselskab, herunder ledelsesbekendtgørelserne for de enkelte virksomhedstyper og arbejdsdelingen mellem bestyrelse og direktion, krav til risikostyring, og de forskellige risikotyper, herunder kreditrisici, operationelle risici, markedsrisici, krav

til compliancefunktionen, solvens og likviditetskrav, reassurance, regnskab og revision.

Grundkursets formål er at introducere medlemmer i bestyrelsen i de omfattede finansielle virksomheder til de pligter og funktioner, der skal varetages som bestyrelsesmedlem, og at alle medlemmer af bestyrelsen opnår en basal faglig viden inden for hvert enkelt kompetenceområde. Grundkurset skal tillige sikre, at alle medlemmer i bestyrelsen er bevidste om deres ansvar inden for de fastsatte kompetenceområder, og at det samlede generelle kompetenceniveau i bestyrelsen højnes.

Det vil blive overladt til et fagudvalg nedsat af Finanstilsynet at foreslå og definere de væsentlige kompetenceområder for et medlem af bestyrelsen i de omfattede finansielle virksomheder, herunder også at komme med konkrete forslag til indhold af grundkurser for henholdsvis pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber. Fagudvalget vil udover Finanstilsynet bestå af repræsentanter med praktisk erfaring, udpeget efter indstilling fra den finansielle sektors brancheorganisationer, og repræsentanter med teoretisk erfaring udpeget af Finanstilsynet. Fagudvalgets forslag vil danne grundlag for Finanstilsynets udstedelse af en bekendtgørelse.

Udover at foreslå og definere de væsentlige kompetenceområder for de omfattede virksomheder, skal fagudvalget også foreslå hvilke kriterier, der skal kunne tillægges vægt ved Finanstilsynets vurdering af om et bestyrelsesmedlem kan undtages fra kravet om at gennemføre et grundkursus.

Bemyndigelsesbestemmelsen vil herudover blive anvendt til at fastsætte nærmere regler for godkendelse af rammer og indhold af grundkurser rettet mod medlemmer af bestyrelsen i de omfattede finansielle virksomheder.

Bestemmelsen gælder kun for bestyrelsesmedlemmer, som indtræder efter, at bestemmelsen er sat i kraft, jf. det foreslåede § 14, stk. 2.

Til nr. 7 (§ 81, stk. 5, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ændring i § 85, stk. 5, 3. pkt., har til formål at sikre, at der i en sparekasse, hvor det i sparekassens vedtægter er fastsat, at sparekassens repræsentantskab alene vælges af garantterne, ikke kan opstå en situation, hvor ingen garantter i den pågældende sparekasse har stemmeret og dermed ikke kan vælge et repræsentantskab. Med ændringen af bestemmelsen sikres det, at hele garantkapitalen ikke består af stemmeløs garantkapital. Princippet kendes ligeledes fra selskabsloven, hvor hele aktiekapitalen heller ikke kan bestå af stemmeløse kapitalandele.

Til nr. 8 (§ 126 a, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed)

§ 126 a, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed definerer kapitalgrundlaget for investeringsforvaltningsselskaber. Kapitalgrundlaget defineres ved en henvisning til artikel 25-88 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsforvaltningsselskaber.

Investeringsforvaltningsselskaber er ikke direkte omfattet af forordning (EU) 575/2013, men direktiv 2009/65/EF, der er implementeret i lov om finansiel virksomhed, indeholder en række henvisninger til direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og til direktiv 2006/49/EF om kravene til investeringsforvaltningsselskaber. Disse to direktiver er pr. 1. januar 2014 ophævet og erstattet af forordning (EU) 575/2013 og direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsforvaltningsselskaber. Det følger af ikrafttrædelsesbestemmelserne til forordning (EU) 575/2013 og direktiv 2013/36/EU, at henvisninger til direktiv 2006/48/EF og direktiv 2006/49/EF i andre EU-retsakter skal forstås som henvisninger til bestemmelser i forordning (EU) 575/2013 og direktiv 2013/36/EU i overensstemmelse med korrelationsstabeller, der er udarbejdet som bilag til forordning (EU) 575/2013 og direktiv 2013/36/EU. Dette er baggrunden for, at der i § 126 a, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed henvises til artikel 25-88 i forordning (EU) 575/2013, således at artikel 25-88 skal anvendes ved opgørelsen af kapitalgrundlaget for investeringsforvaltningsselskaber. Finanstilsynet vil udarbejde en vejledning, der nærmere redegør for reglerens anvendelse i forhold til investeringsforvaltningsselskaber.

Indeholdt i artikel 25-88 er en række bestemmelser, der bemyndiger Kommissionen til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder. Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) udarbejder udkast til de reguleringsmæssige tekniske standarder og forelægger disse for Kommissionen. Reglerne vil blive udstedt som delegerede retsakter, typisk som umiddelbart gældende forordninger. De reguleringsmæssige tekniske standarder kan i visse tilfælde være relevante for investeringsforvaltningsselskaber i forbindelse med opgørelsen af kapitalgrundlaget. For at de reguleringsmæssige tekniske standarder kan finde anvendelse for investeringsforvaltningsselskaber, foreslås der indsat en henvisning til regler udstedt i medfør af artikel 25-88 i § 126 a, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed.

Følgende bestemmelser indeholder bemyndigelser til Kommissionen til at fastsætte reguleringsmæssige tekniske standarder:

Artikel 26, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013 har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere betydningen af forventet, når det skal fastslås, om en forventet udgift eller et forventet udbytte er blevet fratrukket.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 27, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013 har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de betingelser, hvorefter de kompetente myndigheder kan fastslå, om en virksomhedstype, som er godkendt i henhold til gældende national lovgivning, kan klassificeres som et gensidigt selskab, et andelsselskab, en sparekasse eller et lignende institut med henblik på denne del.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 28, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013 har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) de relevante former for indirekte finansiering af kapitalgrundlagsinstrumenter
- b) hvorvidt og hvornår multiple udlodninger vil udgøre et uforholdsmæssigt stort indhug i kapitalgrundlaget
- c) betydningen af præferenceudlodninger.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 29, stk. 6, i forordning (EU) nr. 575/2013 har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere arten af de nødvendige indfrielsesbegrænsninger, når instituttets nægtelse af indfrielse af kapitalgrundlagsinstrumenter er forbudt i henhold til gældende national lovgivning.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 32, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013 har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere begrebet »gevinst ved salg« som nævnt i stk. 1, litra a).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standar-

der i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 33, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013 har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvad der udgør den snævre sammenhæng mellem værdien af obligationer og værdien af aktiver som omhandlet i stk. 3, litra c).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. september 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 36, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013 har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere reglerne for anvendelse af fradragene i stk. 1, litra a), c), e), f), h), i) og l) i nærværende artikel, og de tilknyttede fradrag i artikel 56, litra a), c), d) og f), og artikel 66, litra a), c) og d).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 36, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere de typer kapitalinstrumenter i finansieringsinstitutter og, i samråd med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) (EIO-PA) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010, i tredjelandforsikrings-selskaber og -genforsikrings-selskaber samt i virksomheder, som ikke er omfattet af direktiv 2009/138/EF, jf. artikel 4 i nævnte direktiv, og som skal fratrækkes følgende kapitalgrundlagsposter:

- a) egentlige kernekapitalposter
- b) hybride kernekapitalposter
- c) supplerende kapitalposter.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 41, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013 har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de kriterier, hvorefter en kompetent myndighed tillader et institut at reducere værdien af aktiver i ydelsesbaserede pensionskasser som omhandlet i stk. 1, litra b).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 49, stk. 6, i forordning (EU) nr. 575/2013 har følgende ordlyd:

»EBA, EIOPA og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (ESMA), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 udarbejder via Det Fælles Udvalg udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for med henblik på anvendelse af denne artikel at præcisere betingelserne for anvendelse af beregningsmetoderne i del II i bilag I til direktiv 2002/87/EF med henblik på anvendelse af alternativerne til fradrag som omhandlet i stk. 1 i nærværende artikel.

EBA, EIOPA og ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 52, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013 har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) formen og arten af indfrielsesincitamenterne
- b) arten af en eventuel opskrivning af et hybridt kernekapitalinstruments hovedstol efter en midlertidig nedskrivning
- c) procedurerne og tidspunktet for at:
 - i) fastslå, at den udløsende hændelse er indtruffet
 - ii) opskrive et hybridt kernekapitalinstruments hovedstol efter en midlertidig nedskrivning
- d) egenskaber ved instrumenterne, som kan være til hinder for rekapitalisering af instituttet
- e) anvendelse af enheder med særligt formål (SPE'er) til udstedelse af kapitalgrundlagsinstrumenter.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 73, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013 har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere betingelserne for, hvilke indeks der anses for at kvalificere som brede markedsindeks med henblik på stk. 4.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 76, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013 har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) hvornår et skøn, der anvendes som alternativ til beregningen af den i stk. 2 omhandlede underliggende eksponering, er tilstrækkeligt konservativt
- b) betydningen af stor administrativ byrde med henblik på anvendelsen af stk. 3.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 78, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013 har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) betydningen af forsvarlig i forhold til instituttets indtjeningsevne
- b) det passende omfang af begrænsningen af indfrielsen som nævnt i stk. 3
- c) proceduren og datakravene i forbindelse med instituttets ansøgning om at få den kompetente myndigheds tilladelse til at indlede en aktion som omhandlet i artikel 72, herunder den procedure, der skal anvendes i tilfælde af indfrielse af aktier udstedt til medlemmer af andelsselskaber, og fristen for behandling af en sådan ansøgning.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 79, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013 har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere begrebet midlertidigt

med henblik på anvendelse af stk. 1, og under hvilke omstændigheder en kompetent myndighed kan skønne, at hensigten med disse midlertidige besiddelser er at anvende dem som led i en finansiel bistandsoperation med henblik på at omstrukturere og redde en relevant enhed.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 83, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013 har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de aktivtyper, der kan vedrøre SPE'ernes drift, og begreberne minimal og ubetydelig som nævnt i stk. 1, andet afsnit.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 84, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013 har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere den beregning på delkonsolideret niveau, der kræves i henhold til stk. 2 samt artikel 85 og 87.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Til nr. 9 (§ 162 b i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at præcisere, hvilke begrænsninger en kapitalforenings eller et udenlandsk investeringsinstituts vedtægter skal indeholde, for at et forsikringsselskabs eller en pensionskasses andele i kapitalforeningen eller det udenlandske investeringsinstitut kan indgå i aktiverne omfattet af § 159 i lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede nyaffattelse af § 162 b har til formål at fastslå, at de kapitalforeninger, som er omfattet af § 162, stk. 1, nr. 8, skal have de samme investeringsmuligheder, som danske UCITS, de hidtidige placeringsforeninger, pengemarkedsforeninger eller investeringsinstitutforeninger. Dermed skal kapitalforeningen efter sine vedtægter enten investere som en UCITS, som en placeringsforening, som en pengemarkedsforening eller som en investeringsinstitutforening.

Den gældende § 162 b er opdelt i nr. 1)-6) men foreslås omformuleret til stk. 1-5. Bestemmelsen er affattet på en sådan måde, at der enten skal investeres efter nr. 1, nr. 2, eller nr. 3 og så fremdeles. Det indebærer, at en kapitalforening ikke vil kunne investere som en placeringsforening, fordi reglerne i de gældende nr. 2, 3 og 4 tilsammen indeholder de placeringsregler, der var gældende for de hidtidige placeringsforeninger. Disse placeringsregler er i den foreslåede ændring af bestemmelsen samlet i stk. 3.

I medfør af stk. 3 må afdelingens formue investeres i likvide midler, herunder valuta eller de instrumenter der er nævnt i bilag 5, under forudsætning af at højst 10 pct. af formuen investeres i finansielle instrumenter, som er udstedt af samme emittent eller emittenter i samme koncern. Der undtages dog for spredningskravet på 10 pct., hvis afdelingen investerer i overensstemmelse med de i stk. 3, nr. 1, og stk. 3, nr. 2, litra a og b, nævnte tilfælde. Undtagelserne i stk. 3, nr. 1, og stk. 3, nr. 2, litra a og b, er alternative og en afdeling kan udnytte en eller flere af undtagelserne samtidigt.

I medfør af stk. 3, nr. 1, og stk. 4, kan afdelinger investere i henholdsvis obligationer og pengemarkedsinstrumenter udstedt af lande eller internationale institutioner af offentlig karakter, som et eller flere lande fra EU/EØS m.v. deltager i, og som er godkendt af Finanstilsynet i medfør af § 147, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v. Eksempler på sådanne institutioner er Nordic Investment Bank, European Investment Bank, World Bank (International Bank for Reconstruction and Development) og lignende. Finanstilsynet har på sin hjemmeside offentliggjort en liste over alle godkendte internationale institutioner af offentlig karakter, som Finanstilsynet har godkendt i medfør af § 147, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.

Det foreslås, at en kapitalforeningsafdeling ikke kan kombinere investeringsreglerne i de foreslåede stk. 2-5. En kapitalforening kan dog både have en eller flere afdelinger, som opfylder § 162 b, stk. 2-5, og andre afdelinger, som ikke opfylder § 162 b. Afdelinger, der ikke opfylder § 162 b, vil ikke være omfattet af § 162, stk. 1, nr. 8.

Forslaget har derimod ikke til formål at foretage materielle ændringer i de enkelte numre, der bliver til stykker.

§ 162 b blev indsat med lov nr. 615 af 12. juni 2013. Formålet med kravene var at sikre, at foreningens eller det udenlandske investeringsinstituts midler placeres i finansielle instrumenter, der svarer til de instrumenter, som danske UCITS kunne investere i, og ud fra bestemmelser om risikospredning. Kravene i § 162 b sammenholdt med § 162 a afspejlede de regler om finansielle instrumenter og risikospredning, der gjaldt for specialforeninger i den gældende lov om investeringsforeninger m.v. Der er for eksempel tale om, at værdipapirer (aktier, obligationer m.v.) og pengemarkedsinstrumenter som hovedregel skal være børsnoterede eller optaget til handel på et reguleret marked. Med den ændrede § 162 b vil der fortsat være regler om spredning af den enkelte afdelings investeringer i finansielle instrumenter, således at formuen skal placeres inden for de i stk. 2-5 nævnte grænser.

Baggrunden for, at der med lov nr. 615 af 12. juni 2013 blev indsat en § 162 b med krav til vedtægterne for de kapitalforeninger og udenlandske investeringsinstitutter i hvis andele, forsikringselskaber og pensionskasser kan placere deres formue, var, at specialforeningerne indtil da havde risikospredningsregler, der var lidt videre, end de regler, der gjaldt for danske UCITS (investeringsforeninger, SIKAV'er og værdipapirfonde). Med lovændringen videreførtes disse regler for de kapitalforeninger og udenlandske investeringsinstitutter, så forsikringselskaber og pensionskasser også fremover kunne investere, som de gjorde.

I bestemmelsen anvendes fortsat terminologien finansielle instrumenter, der anvendes i lov om investeringsforeninger m.v., fordi vedtægterne for kapitalforeningerne og udenlandske investeringsinstitutter skal indeholde placeringsregler svarende til kapitel 14 i lov om investeringsforeninger m.v. uanset, at terminologien i bilag 5 til lov om finansiell virksomhed er instrumenter. Hvis et udenlandsk investeringsinstitut ikke har vedtægter men for eksempel fondsregler, der indeholder placeringsregler, kan de sidestilles med vedtægter.

Med lov nr. 615 af 12. juni 2013 blev § 162 b formuleret, så afdelingerne i kapitalforeninger og udenlandske investeringsinstitutter skulle have regler om finansielle instrumenter og risikospredning af deres investeringer, der svarede til de hidtil gældende. Det skete for at sikre, at investeringerne havde samme risiko fremover som indtil da. § 162 b tog udgangspunkt i de bestemmelser, der i den dagældende lov om investeringsforeninger m.v. gjaldt for specialforeningers spredning af deres investeringer alt efter, om de er placeringsforeninger, pengemarkedsforeninger eller investeringsinstitutforeninger. Disse regler foreslås videreført i forslaget til den nye bestemmelse:

– *Stk. 2* svarer til den gældende nr. 1, der igen svarede til § 142, stk. 1, i den tidligere lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 333 af 20. marts 2013 (placeringsforeninger).

– *Stk. 3, 1. pkt.*, svarer til den gældende nr. 2, der igen svarede til § 142, stk. 2, i den tidligere lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 333 af 20. marts 2013 (placeringsforeninger).

– *Stk. 3, nr. 1*, svarer til den gældende nr. 3, der igen svarede til § 142, stk. 3, i den tidligere lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 333 af 20. marts 2013 (placeringsforeninger).

– *Stk. 3, nr. 2*, litra a og b, svarer til den gældende nr. 4, litra a og b, der igen svarede til § 142, stk. 4, nr. 1 og 2, og stk. 5, i den tidligere lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 333 af 20. marts 2013 (placeringsforeninger).

– *Stk. 4* svarer til den gældende nr. 5, der igen svarede til § 143 i den tidligere lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 333 af 20. marts 2013 (pengemarkedsforeninger).

– *Stk. 5* svarer til den gældende nr. 6, der igen svarede til § 144 i den tidligere lov om investeringsforeninger m.v., jf.

lovbekendtgørelse nr. 333 af 20. marts 2013 (investeringsinstitutforeninger).

Til nr. 10 (§ 202, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed)

Ændringen af § 202, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed skyldes regnskabstekniske forhold, der indebærer, at såvel garantkapital og hybrid kernekapital under visse betingelser regnskabsteknisk er egenkapital. Det følger heraf, at renterne af garantkapital samt udlodning af hybrid kernekapital i disse tilfælde regnskabsmæssigt ikke kan indregnes som en omkostning i resultatopgørelsen men derimod skal præsenteres i regnskabet som en udlodning af egenkapital (udbytte), jf. bekendtgørelse nr. 281 af 26. marts 2014 om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl. Bestemmelsens ordlyd er på nuværende tidspunkt til hinder for dette.

En sparekasses repræsentantskab fastsætter efter gældende ret den specifikke forrentning af garantkapitalen, som efter repræsentantskabets beslutning kan fastsættes til 0. Den foreslåede ændring indebærer ikke en materiel ændring heraf men indebærer, at sparekasserne efter repræsentantskabets beslutning kan anvende en del af overskuddet til forrentning af sparekassens garantkapital. Det er ikke et krav, at forrentningen skal kunne rummes inden for det årlige overskud. Repræsentantskabet kan således beslutte at betale renter af garantkapital af tidlige års akkumulerende overskud i de år, hvor resultatet er negativt.

Hybrid kernekapital udstedt af en sparekasse kan opfylde vilkår, der medfører, at den hybride kernekapital opfylder betingelserne for at være egenkapital. Hvis en sparekasse har udstedt hybrid kernekapital, der opfylder betingelserne for at være egenkapital, skal renterne på denne hybride kernekapital præsenteres i regnskabet som en udlodning af egenkapital.

Hvis garantkapital henholdsvis hybrid kernekapital i en sparekasse ikke opfylder betingelserne for at være egenkapital, skal udgifterne til disse indregnes som en omkostning under resultatopgørelsen.

Til nr. 11 (§ 202, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiell virksomhed)

Den foreslåede ændring af § 202, stk. 2, 1. pkt., er af regnskabsteknisk karakter og præciserer, at anvendelse af beløb til almenyttige og velgørende formål skal kunne rummes inden for sparekassens årlige overskud. Bestemmelsen har til formål at sikre, at den hidtidige retstilstand, hvor det kun er beløb, der kan rummes inden for det årlige overskud, der kan anvendes til almenyttige eller velgørende formål, fortsat er gældende for sparekasser.

Til nr. 12 (§ 202, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed)

Den foreslåede ophævelse af § 202, stk. 3, sker som en konsekvens af indførelsen af et krav for bl.a. pengeinstitutter om overholdelse af et kombineret kapitalbufferkrav samt indførelsen af begrænsninger for et pengeinstituts udlodning. Hvis et institut ikke opfylder det kombinerede kapitalbuffer-

krav, eller hvis et institut opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, men vil foretage udlodning i et omfang, der reducerer den egentlige kernekapital til et niveau, hvor det kombinerede kapitalbufferkrav ikke længere er opfyldt, vil sparekassen kun kunne anvende et beløb fra sparekassens årlige overskud til almennyttige eller velgørende formål i medfør af § 202, stk. 2, inden for grænserne af § 125 b. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 2.4.3.

Til nr. 13 (§ 343, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Sparevirksomheder er underlagt bestemmelserne om sparevirksomheder i kapitel 20 i lov om finansiel virksomhed. Derudover henviser nogle af bestemmelserne i kapitel 20 til øvrige bestemmelser i loven, som finder tilsvarende anvendelse på sparevirksomheder. Dette er f.eks. tilfældet i § 343, stk. 1, hvorefter §§ 6, 6 a og 6 b, kapitel 21 om tilsyn m.v., kapitel 22 om afgifter og kapitel 23 om delegations- og klagebestemmelser finder anvendelse på sparevirksomheder med de fornødne tilpasninger.

Med den foreslåede ændring af § 343, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed præciseres det, at bekendtgørelser udstedt i medfør af bestemmelserne i kapitel 21, 22 og 23 tillige med de fornødne tilpasninger finder anvendelse på sparevirksomheder.

Dette betyder eksempelvis, at sparevirksomheder vil kunne blive omfattet af bekendtgørelse nr. 449 af 5. maj 2014 om finansielle virksomheders m.v. pligt til at offentliggøre Finanstilsynets vurdering af virksomheden m.v., som bl.a. er udstedt i medfør af § 347 a i kapitel 21 om tilsyn m.v. I henhold til denne bekendtgørelse er virksomheder forpligtede til at offentliggøre bl.a. Finanstilsynets vurdering af virksomheden på baggrund af Finanstilsynets inspektionsvirksomhed; de såkaldte inspektionsredegørelser. Der er hensigten, at sparevirksomheder ligeledes skal omfattes af anvendelsesområdet for bekendtgørelsen. Med udvidelsen af anvendelsesområdet for bekendtgørelsen skabes der ens vilkår på tværs af den finansielle sektor. Bestemmelsen skal medvirke til, at offentligheden i højere grad får adgang til den information, der i dag kun går fra Finanstilsynet til virksomhedens ledelse og ikke til aktionærer og kunder. Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i de almindelige bemærkninger.

Det betyder endvidere, at sparevirksomheder vil kunne blive omfattet af erhvervs- og vækstministerens bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om samordning af tilsynspraksis, jf. § 344, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed.

Erhvervs- og vækstministerens bemyndigelse til at fastsætte strengere nationale foranstaltninger end det, der følger af CRD IV/CRR med henblik på at imødegå opbygning af makroprudentielle eller systemiske risici i den finansielle sektor, jf. § 350 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, og ministerens hjemmel til at fastsætte administrative bestemmelser til opfyldelse af de afgørelser eller retsakter (niveau 2-regulering), som Kommissionen måtte vedtage, jf. § 372 a i lov om finansiel virksomhed, er ikke relevante for sparevirksomheder.

Det bemærkes, at bestemmelserne i kapitel 24 i lov om finansiel virksomhed, som indeholder straffebestemmelser m.v., finder anvendelse for sparevirksomheder, i det omfang bestemmelsen, som sættes i kraft, er strafsanktioneret i medfør af kapitel 24. Tilsvarende gælder muligheden for anvendelse af de øvrige reaktionsmuligheder i kapitel 24, f.eks. tvangsbøder.

Til nr. 14 (§ 343 m, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

På nuværende tidspunkt fremgår det af § 343 m, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at § 344, stk. 1, §§ 345 og 346, § 348, stk. 2, og §§ 351, 352 og 354-356 finder tilsvarende anvendelse for investeringsrådgivere.

Med den foreslåede ændring af § 343 m, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, udvides den kreds af bestemmelser, der finder tilsvarende anvendelse for investeringsrådgivere. Den foreslåede ændring indebærer, at kapitel 21 om tilsyn m.v. og kapitel 23 om delegations- og klagebestemmelser, samt regler udstedt i medfør af disse kapitler, vil finde tilsvarende anvendelse for investeringsrådgivere med de fornødne tilpasninger.

Dette betyder eksempelvis, at investeringsrådgivere vil kunne blive omfattet af bekendtgørelse nr. 449 af 5. maj 2014 om finansielle virksomheders m.v. pligt til at offentliggøre Finanstilsynets vurdering af virksomheden m.v., som bl.a. er udstedt i medfør af § 347 a i kapitel 21 om tilsyn m.v. I henhold til denne bekendtgørelse er virksomheder forpligtede til at offentliggøre bl.a. Finanstilsynets vurdering af virksomheden på baggrund af Finanstilsynets inspektionsvirksomhed; de såkaldte inspektionsredegørelser. Det er hensigten, at investeringsrådgivere ligeledes skal omfattes af anvendelsesområdet for bekendtgørelsen. Med udvidelsen af anvendelsesområdet for bekendtgørelsen skabes der ens vilkår på tværs af den finansielle sektor. Bestemmelsen skal medvirke til, at offentligheden i højere grad får adgang til den information, der i dag kun går fra Finanstilsynet til virksomhedens ledelse og ikke til aktionærer og kunder. Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i de almindelige bemærkninger.

Det betyder endvidere, at investeringsrådgivere vil kunne blive omfattet af erhvervs- og vækstministerens bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om samordning af tilsynspraksis, jf. § 344, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed.

Erhvervs- og vækstministerens bemyndigelse til at fastsætte strengere nationale foranstaltninger end det, der følger af CRD IV/CRR med henblik på at imødegå opbygning af makroprudentielle eller systemiske risici i den finansielle sektor, jf. § 350 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, og ministerens hjemmel til at fastsætte administrative bestemmelser til opfyldelse af de afgørelser eller retsakter (niveau 2-regulering), som Kommissionen måtte vedtage, jf. § 372 a i lov om finansiel virksomhed, er ikke relevante for investeringsrådgivere.

At de nævnte kapitler finder anvendelse for investeringsrådgivere »med de fornødne tilpasninger« betyder, at kun de bestemmelser, hvis indhold er relevant i forhold til investeringsrådgivere, vil finde anvendelse. Eksempelvis vil §§ 346

a, 346 b og 346 c ikke være relevante for investeringsrådgivere, da disse bestemmelser alene omhandler investeringsforvaltningsselskabers administration af danske UCITS. Endvidere må der ved anvendelse af bestemmelser i de nævnte kapitler tages hensyn til investeringsforvaltningsselskabers størrelse og organisering, i det omfang disse adskiller sig fra øvrige finansielle virksomheders.

Det bemærkes, at bestemmelserne i kapitel 24 i lov om finansiel virksomhed, som indeholder straffebestemmelser m.v., finder anvendelse for investeringsrådgivere, i det omfang bestemmelsen, som sættes i kraft, er strafsanktioneret i medfør af kapitel 24. Tilsvarende gælder muligheden for anvendelse af de øvrige reaktionsmuligheder i kapitel 24, f.eks. tvangsbøder.

I den foreslåede bestemmelse henvises der til kapitel 21 og 23 generelt for at skabe en ens tilgang i forhold til henvisninger til tilsynskapitlerne i lovens kapitel 20-20 f.

Til nr. 15 (§ 343 r, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

På nuværende tidspunkt er der i § 343 r, stk. 1-3, i lov om finansiel virksomhed sat specifikke bestemmelser i lov om finansiel virksomhed i kraft for fælles datacentraler. Ligeledes er fælles datacentraler på nuværende tidspunkt nævnt i § 346, stk. 1, § 347, stk. 1, og § 347 b, hvorfor disse bestemmelser ligeledes finder anvendelse for fælles datacentraler.

Den foreslåede nye § 343 r, stk. 4, indebærer, at kapitel 21 om tilsyn m.v. og kapitel 23 om delegations- og klagebestemmelser, samt regler udstedt i medfør af disse kapitler, vil finde tilsvarende anvendelse for datacentraler med de fornødne tilpasninger. Med den foreslåede ændring udvides den kreds af bestemmelser, der finder tilsvarende anvendelse for fælles datacentraler således, ligesom det gøres mere klart, at de generelle tilsynsbestemmelser i lov om finansiel virksomhed finder anvendelse for fælles datacentraler. Dette betyder for eksempel, at partsbegrebet i kapitel 21 og reglerne om anke m.v. i kapitel 23 ligeledes finder anvendelse på fælles datacentraler.

Dette betyder eksempelvis, at fælles datacentraler vil kunne blive omfattet af bekendtgørelse nr. 449 af 5. maj 2014 om finansielle virksomheders m.v. pligt til at offentliggøre Finanstilsynets vurdering af virksomheden m.v., som bl.a. er udstedt i medfør af § 347 a i kapitel 21 om tilsyn m.v. I henhold til denne bekendtgørelse er virksomheder forpligtede til at offentliggøre bl.a. Finanstilsynets vurdering af virksomheden på baggrund af Finanstilsynets inspektionsvirksomhed; de såkaldte inspektionsredegørelser. Det er hensigten, at fælles datacentraler ligeledes skal omfattes af anvendelsesområdet for bekendtgørelsen. Med udvidelsen af anvendelsesområdet for bekendtgørelsen skabes der ens vilkår på tværs af den finansielle sektor. Bestemmelsen skal medvirke til, at offentligheden i højere grad får adgang til den information, der i dag kun går fra Finanstilsynet til virksomhedens ledelse og ikke til aktionærer og kunder. Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i de almindelige bemærkninger.

Det betyder endvidere, at fælles datacentraler vil kunne blive omfattet af erhvervs- og vækstministerens bemyndi-

gelse til at fastsætte nærmere regler om samordning af tilsynspraksis, jf. § 344, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed.

Erhvervs- og vækstministerens bemyndigelse til at fastsætte strengere nationale foranstaltninger end det, der følger af CRD IV/CRR med henblik på at imødegå opbygning af makroprudentielle eller systemiske risici i den finansielle sektor, jf. § 350 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, og ministerens hjemmel til at fastsætte administrative bestemmelser til opfyldelse af de afgørelser eller retsakter (niveau 2-regulering), som Kommissionen måtte vedtage, jf. § 372 a i lov om finansiel virksomhed, er ikke relevante for fælles datacentraler.

At de nævnte kapitler finder anvendelse »med de fornødne tilpasninger« betyder, at kun de bestemmelser, hvis indhold er relevant i forhold til fælles datacentraler, vil finde anvendelse. Eksempelvis vil §§ 346 a, 346 b og 346 c ikke være relevante for fælles datacentraler, da disse bestemmelser alene omhandler investeringsforvaltningsselskabers administration af danske UCITS. Endvidere må der ved anvendelse af bestemmelser i de nævnte kapitler tages hensyn til fælles datacentralers størrelse og organisering, i det omfang disse adskiller sig fra øvrige finansielle virksomheders.

Den foreslåede udvidelse betyder blandt andet, at der er en række strafbelagte bestemmelser, som vil finde anvendelse for fælles datacentraler, jf. kapitel 24 i lov om finansiel virksomhed. Ved den foreslåede ændring vil blandt andet § 350 i lov om finansiel virksomhed, som omhandler Finanstilsynets mulighed for at påbyde en virksomhed at foretage de nødvendige foranstaltninger, hvis virksomhedens økonomiske stilling er så forringet, at investorernes m.v. interesser er udsat for fare, eller der er en ikke uvæsentlig risiko for, at virksomhedens økonomiske stilling vil udvikle sig således, at virksomheden vil miste sin tilladelse, finde anvendelse. Efter § 373, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed straffes en virksomhed, der ikke efterkommer et påbud fra Finanstilsynet i medfør af § 350, stk. 1, med bøde. Strafsubjektet er den fælles datacentral og medlemmerne af den fælles datacentral's bestyrelse og direktion.

Herudover vil blandt andet § 351 i lov om finansiel virksomhed ved den foreslåede ændring finde anvendelse for fælles datacentraler. Bestemmelsen giver Finanstilsynet mulighed for at gribe ind over for den direktør eller det bestyrelsesmedlem, der ikke længere viser sig at være egnet eller hæderlig til at bestride stillingen. Efter § 351, stk. 2, kan Finanstilsynet påbyde et medlem af bestyrelsen at nedlægge sit hverv, hvis vedkommende ikke kan bestride hvervet grundet nogle nærmere angivne fit and proper-krav. På tilsvarende måde kan Finanstilsynet efter § 351, stk. 3, påbyde et medlem af bestyrelsen i et systemisk vigtigt finansielt institut eller i et globalt systemisk vigtigt institut at nedlægge sit hverv, hvis vedkommende ikke opfylder kravet i § 313, stk. 1, som indeholder grænser for antal ledelsesposter. Finanstilsynet kan endelig påbyde et medlem af bestyrelsen i en virksomhed at nedlægge sit hverv, jf. § 351, stk. 4, 3. pkt., når der er rejst tiltale i en straffesag om overtrædelse af straffeloven eller den finansielle lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at vedkom-

mende ikke kan varetage sit hverv på betryggende måde. Det fremgår af § 373, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, at den der ikke efterkommer et påbud, der er givet i medfør af § 351, stk. 2 og 3, og stk. 4, 3. pkt., straffes med bøde. Strafsubjektet er det pågældende medlem af bestyrelsen.

§ 354 a i lov om finansiel virksomhed vil endvidere ved den foreslåede ændring finde anvendelse for fælles datacentraler. Efter § 354 a skal virksomheden offentliggøre reaktioner givet af Finanstilsynets bestyrelse i sager af principiel karakter og i sager, der har videregående betydelige følger. Manglende eller mangelfuld offentliggørelse efter § 354 a, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 1.-7. pkt., straffes efter § 373, stk. 2, med bøde. Strafsubjektet er den fælles datacentral og medlemmerne af den fælles datacentralers bestyrelse og direktion.

Det bemærkes, at bestemmelserne i kapitel 24 i lov om finansiel virksomhed, som indeholder straffebestemmelser m.v., finder anvendelse for fælles datacentraler, i det omfang bestemmelsen, som sættes i kraft, er strafsanktioneret i medfør af kapitel 24. Tilsvarende gælder muligheden for anvendelse af de øvrige reaktionsmuligheder i kapitel 24, f.eks. tvangsbøder.

I den foreslåede bestemmelse henvises der til kapitlerne 21 og 23 generelt for at skabe en ens tilgang i forhold til henvisninger til tilsynskapitlerne i lovens kapitel 20-20 f.

Til nr. 16 (§ 343 æ i lov om finansiel virksomhed)

På nuværende tidspunkt fremgår det af § 343 æ i lov om finansiel virksomhed, at § 344, stk. 1, § 345, stk. 2, 8 og 12, § 346, § 347, stk. 1, 2 og 5, og §§ 352 og 354-356 finder tilsvarende anvendelse for CO₂-kvoteydere.

Med den foreslåede ændring af § 343 æ udvides den kreds af bestemmelser, der finder tilsvarende anvendelse for CO₂-kvoteydere. Den foreslåede ændring indebærer, at kapitel 21 om tilsyn m.v. og kapitel 23 om delegations- og klagebestemmelser, samt regler udstedt i medfør af disse kapitler, vil finde tilsvarende anvendelse for CO₂-kvoteydere med de fornødne tilpasninger.

Dette betyder eksempelvis, at CO₂-kvoteydere vil kunne blive omfattet af bekendtgørelse nr. 449 af 5. maj 2014 om finansielle virksomheders m.v. pligt til at offentliggøre Finanstilsynets vurdering af virksomheden m.v., som bl.a. er udstedt i medfør af § 347 a i kapitel 21 om tilsyn m.v. I henhold til denne bekendtgørelse er virksomheder forpligtede til at offentliggøre bl.a. Finanstilsynets vurdering af virksomheden på baggrund af Finanstilsynets inspektionsvirksomhed; de såkaldte inspektionsredegørelser. Det er hensigten, at CO₂-kvoteydere ligeledes skal omfattes af anvendelsesområdet for bekendtgørelsen. Med udvidelsen af anvendelsesområdet for bekendtgørelsen skabes der ens vilkår på tværs af den finansielle sektor. Bestemmelsen skal medvirke til, at offentligheden i højere grad får adgang til den information, der i dag kun går fra Finanstilsynet til virksomhedens ledelse og ikke til aktionærer og kunder. Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i de almindelige bemærkninger.

Det betyder endvidere, at CO₂-kvoteydere vil kunne blive omfattet af erhvervs- og vækstministerens bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om samordning af tilsynspraksis, jf. § 344, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed.

Erhvervs- og vækstministerens bemyndigelse til at fastsætte strengere nationale foranstaltninger end det, der følger af CRD IV/CRR med henblik på at imødegå opbygning af makroprudentielle eller systemiske risici i den finansielle sektor, jf. § 350 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, og ministerens hjemmel til at fastsætte administrative bestemmelser til opfyldelse af de afgørelser eller retsakter (niveau 2-regulering), som Kommissionen måtte vedtage, jf. § 372 a i lov om finansiel virksomhed, er ikke relevante for CO₂-kvoteydere.

At de nævnte kapitler finder anvendelse for CO₂-kvoteydere »med de fornødne tilpasninger« betyder, at kun de bestemmelser, hvis indhold er relevant i forhold til CO₂-kvoteydere, vil finde anvendelse. Eksempelvis vil §§ 346 a, 346 b og 346 c ikke være relevante for CO₂-kvoteydere, da disse bestemmelser alene omhandler investeringsforvaltningsselskabers administration af danske UCITS. Endvidere må der ved anvendelse af bestemmelser i de nævnte kapitler tages hensyn til CO₂-kvoteyderes størrelse og organisering, i det omfang disse adskiller sig fra øvrige finansielle virksomheders.

Den foreslåede udvidelse betyder blandt andet, at der er en række strafbelagte bestemmelser, som vil finde anvendelse for CO₂-kvoteydere, jf. kapitel 24 i lov om finansiel virksomhed. Ved den foreslåede ændring vil blandt andet § 350 i lov om finansiel virksomhed, som omhandler Finanstilsynets mulighed for at påbyde en virksomhed at foretage de nødvendige foranstaltninger, hvis virksomhedens økonomiske stilling er så forringet, at investorernes m.v. interesser er udsat for fare, eller der er en ikke uvæsentlig risiko for, at virksomhedens økonomiske stilling vil udvikle sig således, at virksomheden vil miste sin tilladelse, finde anvendelse. Efter § 373, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed straffes en virksomhed, der ikke efterkommer et sådant påbud fra Finanstilsynet i medfør af § 350, stk. 1, med bøde. Strafsubjektet er CO₂-kvoteyderen og medlemmerne af CO₂-kvoteyderens bestyrelse og direktion.

Herudover vil blandt andet § 351 i lov om finansiel virksomhed ved den foreslåede ændring finde anvendelse for CO₂-kvoteydere. Bestemmelsen giver Finanstilsynet mulighed for at gribe ind over for den direktør eller det bestyrelsesmedlem, der ikke længere viser sig at være egnet eller hæderlig til at bestride stillingen. Efter § 351, stk. 2, kan Finanstilsynet påbyde et medlem af bestyrelsen at nedlægge sit hverv, hvis vedkommende ikke kan bestride hvervet grundet nogle nærmere angivne fit and proper-krav. På tilsvarende måde kan Finanstilsynet efter § 351, stk. 3, påbyde et medlem af bestyrelsen i et systemisk vigtigt finansielt institut eller i et globalt systemisk vigtigt institut at nedlægge sit hverv, hvis vedkommende ikke opfylder kravet i § 313, stk. 1, som indeholder grænser for antal ledelsesposter. Finanstilsynet kan endelig påbyde et medlem af bestyrelsen i en virksomhed at nedlægge sit hverv, jf. § 351, stk. 4, 3.

pkt., når der er rejst tiltale i en straffesag om overtrædelse af straffeloven eller den finansielle lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv på betryggende måde. Det fremgår af § 373, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, at den der ikke efterkommer et påbud, der er givet i medfør af § 351, stk. 2 og 3, og stk. 4, 3. pkt., straffes med bøde. Strafsubjektet er det pågældende medlem af bestyrelsen.

Det bemærkes, at bestemmelserne i kapitel 24 i lov om finansiel virksomhed, som indeholder straffebestemmelser m.v., finder anvendelse for CO2-kvotebydere, i det omfang bestemmelsen, som sættes i kraft, er strafsanktioneret i medfør af kapitel 24. Tilsvarende gælder muligheden for anvendelse af de øvrige reaktionsmuligheder i kapitel 24, f.eks. tvangsbøder.

I den foreslåede bestemmelse henvises der til kapitlerne 21 og 23 generelt for at skabe en ens tilgang i forhold til henvisninger til tilsynskapitlerne i lovens kapitel 20-20 f.

Til nr. 17 (§ 344 i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede nyaffattelse af § 344 svarer i sin helhed til § 344, som affattet i § 1, nr. 133, i lov nr. 268 af 25. marts 2014, som bliver ophævet med dette lovforslag, jf. § 13, nr. 1. Ophævelsen og nyaffattelsen er nødvendig af lovtekniske årsager for at kunne indsætte »en forsikringsholdingvirksomhed« i bestemmelsens stk. 7. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 13, nr. 1.

Derudover henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 132 og 133, i lov nr. 268 af 25. marts 2014.

Til nr. 18 (§ 344, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed)

Med lov nr. 1613 af 26. december 2013 blev ordene »en forsikringsholdingvirksomhed« indsat i § 344, stk. 8. Det skete som led i, at begrebet »forsikringsholdingvirksomheder« generelt blev indført i lov om finansiel virksomhed. Ved omskrivningen af § 344 med lov nr. 268 af 25. marts 2014, jf. lovforslagets § 1, nr. 132, udgik ordene »en forsikringsholdingvirksomhed« ved en fejl. Denne ændring af § 344 trådte i kraft den 31. marts 2014.

Begrebet »forsikringsholdingvirksomhed« foreslås derfor genindsat i § 344, stk. 8.

Til nr. 19, 20 og 22 (§ 346, stk. 1, § 347, stk. 1, og § 347 b, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af, at der i § 343 r, stk. 4, er indsat en henvisning til, at kapitel 21 og 23, samt regler udstedt i medfør af kapitlerne, finder tilsvarende anvendelse for fælles datacentraler. Henvisningen til fælles datacentraler udgår derfor af de bestemmelser, som indgår i kapitel 21 og 23.

Til nr. 21 (§ 347 a i lov om finansiel virksomhed)

Efter den gældende § 347 a i lov om finansiel virksomhed kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte regler om finansielle virksomheders pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af den finansielle virksomhed.

Det fremgår af § 1, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, at § 347 a endvidere finder anvendelse for finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder. Bemyndigelsen i § 347 a har dog ikke været udnyttet for så vidt angår finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder. Med ændringen af § 347 a foreslås det at præcisere i § 347 a, at bestemmelsen finder anvendelse for finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder.

Bekendtgørelse nr. 449 af 5. maj 2014 om finansielle virksomheders m.v. pligt til at offentliggøre Finanstilsynets vurdering af virksomheden m.v. er bl.a. udstedt i medfør af § 347 a i lov om finansiel virksomhed. I henhold til denne bekendtgørelse er de omfattede virksomheder forpligtede til at offentliggøre bl.a. Finanstilsynets vurdering af virksomheden på baggrund af Finanstilsynets inspektionsvirksomhed; de såkaldte inspektionsredegørelser. Det er hensigten, at finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder ligeledes skal omfattes af anvendelsesområdet for bekendtgørelsen. Med udvidelsen af anvendelsesområdet for bekendtgørelsen skabes der ens vilkår på tværs af den finansielle sektor. Bestemmelsen skal medvirke til, at offentligheden i højere grad får adgang til den information, der i dag kun går fra Finanstilsynet til virksomhedens ledelse og ikke til aktionærer og kunder. Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 23 (§ 351, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ændring af § 351, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed medfører, at Finanstilsynet får adgang til at påbyde et medlem af bestyrelsen i pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber at nedlægge sit hverv inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis medlemmet ikke har gennemført grundkurset, jf. dette lovforslags § 1, nr. 6, senest 12 måneder efter sin indtræden i den finansielle virksomheds bestyrelse. Det forudsættes, at Finanstilsynet inden afgivelse af påbud om nedlæggelse af hvervet har givet det pågældende bestyrelsesmedlem påbud om at gennemføre grundkurset, og at bestyrelsesmedlemmet har undladt at følge op på dette påbud.

Til nr. 24 (§ 351, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed)

Ændringen i § 351, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed er en følge af den foreslåede indsættelse af henvisning til § 64 b i § 351, stk. 2. Med ændringen skal varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 med henvisning til § 64 b vedrørende et bestyrelsesmedlems manglende gennemførelse af grundkursus fremgå af påbuddet.

Til § 2

Til nr. 1 (fodnoten i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås, at *fodnoten* til lovens titel ændres, således at det fremgår, at lov om værdipapirhandel m.v. også indeholder bestemmelser, som er nødvendige for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr.

909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i EU og om værdipapircentraler (CSD'er).

Til nr. 2 (§ 7, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.)

§ 7, stk. 1, foreslås ændret til kun at definere en operatør af et reguleret marked. Denne del af bestemmelsen videreføres i uændret form.

Med henblik på at § 7 forbeholdes virksomheder med en tilladelse, der har hjemmel i lov om værdipapirhandel m.v., foreslås det at flytte definitionen af en clearingcentral og en værdipapircentral til § 7 a, stk. 3 og 4. Disse typer af virksomhed er allerede eller bliver fremadrettet baseret på en tilladelse med hjemmel i en forordning.

En clearingcentral, der er en central modpart (CCP), er omfattet af EMIR-forordningens regler. En clearingcentral, der kun clearer, dvs. ikke påtager sig modpartsrisiko i forbindelse med clearing, og en værdipapircentral vil fremover være omfattet af CSD-forordningen og dækket af begrebet værdipapircentral (CSD). For en central modparts (CCP's) vedkommende baserer en tilladelse sig allerede på reglerne i EMIR-forordningen, og dette vil fremadrettet også være tilfældet for en clearingcentral, der ikke påtager sig modpartsrisiko, og en værdipapircentral (CSD), hvor tilladelsen vil blive baseret på CSD-forordningen.

Til nr. 3 (§ 7, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Den foreslåede ændring i § 7, stk. 2, er en konsekvensrettelser af, at § 7, stk. 1, i lovforslaget foreslås ændret til kun at definere en operatør af et reguleret marked.

Til nr. 4 (§ 7 a, stk. 3 og 4, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås med § 7 a, stk. 3, at definere en central modpart (CCP) som en virksomhed med tilladelse i henhold til EMIR-forordningen.

En central modpart kaldes i daglig tale en CCP. En central modpart (CCP) kan få en tilladelse i henhold til afsnit I, III, IV og V i EMIR-forordningen, og i henhold til § 83, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v. er Finanstilsynet den kompetente myndighed i relation til EMIR-forordningen. Hvis en central modpart (CCP) ønsker en tilladelse fra de danske myndigheder, er Finanstilsynet således rette myndighed. Det er nødvendigt at definere en central modpart (CCP) i de generelle bestemmelser i lov om værdipapirhandel m.v., idet en række af lovens øvrige bestemmelser omkring clearing og afvikling af værdipapirhandler herunder bestemmelserne i kapitel 18 om netting baserer sig på den hidtil gældende definition af clearingcentral i § 7, stk. 1. Definitionen vil være relevant i det tilfælde, at en CCP med hjemsted i Danmark søger om tilladelse fra Finanstilsynet. En CCP kan samtidig vælge dansk lovgivning som den lovgivning, der skal gælde for det system, der notificeres til Den Europæiske Værdipapir- og markedstilsynsmyndighed, jf. § 57 d, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v. med henblik på at nettingen skal være beskyttet mod konkurs.

Med § 7 a, stk. 4, foreslås en værdipapircentral (CSD) defineret som en virksomhed med tilladelse i henhold til CSD-

forordningen. Begrebet værdipapircentral (CSD) dækker herefter over en clearingcentral, der kun clearer og afvikler og ikke påtager sig modpartsrisiko i forbindelse med clearing, samt en værdipapircentral, der hidtil har været betegnelsen for en virksomhed, der udøver registreringsvirksomhed.

En værdipapircentral (CSD) defineres i CSD-forordningen artikel 2, stk. 1, nr. 1, som en juridisk person, der driver et værdipapirafviklingssystem og i tilknytning hertil varetager udstedelse af værdipapirer som fondsaktiver og/eller udbyder og fører værdipapirkonti på øverste niveau (i forordningen betegnet som central maintenance service). Hidtil har disse aktiviteter været dækket af begreberne clearingcentral for så vidt angår det at drive et værdipapirafviklingssystem, og værdipapircentral for så vidt angår det at udstede værdipapirer (fondsaktiver) gennem en værdipapircentral og indskrive rettigheder over disse i et register i værdipapircentralen.

Fremover forstås ved en værdipapircentral (CSD), en værdipapircentral med tilladelse i henhold til CSD-forordningen.

Til nr. 5 (§ 8, stk. 1, 2, pkt. i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det fremgår af artikel 1, stk. 4, i CSD-forordningen, at centralbanker, der bl.a. udøver værdipapirclearingvirksomhed, ikke skal have en tilladelse hertil i henhold til CSD-forordningen. Desuden skal aktiviteterne ikke være underlagt tilsyn, visse organisatoriske krav, krav til kapital og investeringspolitik. Dog gælder forordningens øvrige tilsynsmæssige krav. Danmarks Nationalbank kan således fortsat udøve værdipapirclearingvirksomhed uden at skulle have en tilladelse hertil.

Til nr. 6 og 7 (§ 8, stk. 2, nr. 2, og § 8, stk. 3 og 4, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Kapitalkravene til en central modpart (CCP) følger af EMIR-forordningens artikel 16 og for værdipapircentraler (CSD'er) af CSD-forordningens artikel 47. Det foreslås derfor i § 8, stk. 2, nr. 2, at ophæve kravet om, at en tilladelse som clearingcentral og værdipapircentral kræver en aktiekapital, der mindst udgør 40 mio. kr.

Ligeledes foreslås at ophæve de i stk. 3 og 4 særlige krav til en tilladelse som clearingcentral og værdipapircentral, idet CSD-forordningen fastsætter udtømmende krav til en værdipapircentral (CSD), der dækker over de hidtidige anvendte begreber clearingcentral og værdipapircentral.

Til nr. 8 (§ 8 d i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås med den nye § 8 d, at der stilles krav om, at en central modpart (CCP) skal have regler og tilslutningsaftaler, der indeholder bestemmelser som fastsat i § 57 c, i lov om værdipapirhandel m.v. Efter lovens § 57 c, skal et system, hvor nettingen skal nyde beskyttelse, som omhandlet i finality-direktivet, jf. kapitel 18 i lov om værdipapirhandel m.v., have fastsat regler om, hvornår en overførselsordre anses for indgået i systemet, samt hvornår en overførselsordre

ikke længere kan tilbagekaldes. Tilsvarende krav gælder for en værdipapircentral (CSD), men for dennes vedkommende følger kravet fremover direkte af CSD-forordningen.

Til nr. 9 (§ 9, stk. 1 og 2, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Ved lov nr. 268 af 25. marts 2014 er bestemmelserne i CRD IV om krav til ledelsens egnethed og hæderlighed (fit & proper) implementeret i lov om finansiel virksomhed. Med henblik på at ensarte egnetheds- og hæderlighedskravene på tværs af den finansielle lovgivning, således at disse lægger sig op ad § 64 i lov om finansiel virksomhed, foreslås ændringerne i § 64 udbredt til de øvrige hovedlove under Finanstilsynets tilsyn.

Den foreslåede nyaffattelse af § 9, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v. præciserer således kravene til det enkelte ledelsesmedlems egnethed. Et medlem af bestyrelsen og direktionen i en virksomhed omfattet af § 7, stk. 1, skal, jf. det foreslåede § 9, stk. 1, have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne udøve sit hverv eller varetage sin stilling i den pågældende virksomhed. Kravene skal være opfyldt til enhver tid, hvilket indebærer, at kravene skal opfyldes fra det tidspunkt, hvor bestyrelsesmedlemmet eller direktøren tiltræder hvervet eller stillingen, og i hele den periode hvori den pågældende bestrider hvervet eller stillingen. Når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem i eller en stilling som direktør for en virksomhed omfattet af § 7, stk. 1, påser Finanstilsynet, at vedkommende har tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne udøve hvervet eller varetage stillingen i virksomheden og dermed, at den pågældende opfylder kravene i det foreslåede § 9, stk. 1.

Der stilles ikke generelle kriterier for hvilke teoretiske eller praktiske krav, personen skal opfylde. Disse varierer afhængig af, om der er tale om en direktørpost eller bestyrelsespost samt hvilken type virksomhed, der er tale om. I vurderingen kan bl.a. indgå, om personen har en relevant uddannelse, om vedkommende har haft ansættelse indenfor den finansielle sektor, og om vedkommende har ledelseserfaring.

Der stilles i praksis mindre krav til et bestyrelsesmedlem end til en direktør, ligesom kravene skærpes, hvis der er tale om en stor og komplekst virksomhed. Der stilles ikke et ubetinget krav om, at et bestyrelsesmedlem har særlig indsigt i forhold for virksomheder omfattet af § 7, stk. 1. Her vil en særlig indsigt i anden branche, som er relevante for den pågældende virksomhed, kunne være tilstrækkeligt. De øvrige kompetencer i bestyrelsen eller direktionen inddrages ikke i forbindelse med vurderingen af, om et bestyrelsesmedlem eller en direktør opfylder kravene i det foreslåede § 9, stk. 1.

Egnet- og hæderlighedsvurderingen er knyttet til stillingen eller hvervet i den konkrete virksomhed omfattet af § 7, stk. 1. Det er således muligt, at en person på baggrund af dennes uddannelsesmæssige baggrund og hidtidige ledelseserfaring, opfylder kravet om fyldestgørende erfaring til at lede en mindre virksomhed, men at det ikke gør sig gældende i forhold til et større selskab. Derfor kan man ikke tage sin vur-

dering med sig fra en virksomhed omfattet af § 7, stk. 1, til en anden virksomhed.

Et medlem af bestyrelsen eller direktionen skal effektivt kunne vurdere og anfægte afgørelser truffet af den daglige ledelse. De enkelte direktionsmedlemmer udgør selv en del af den daglige ledelse, og for disse direktionsmedlemmer omfatter begrebet »den daglige ledelse« derfor den øvrige del af den daglige ledelse end direktionsmedlemmet selv.

Det foreslåede § 9, stk. 2, har til formål at sikre, at medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en virksomhed omfattet af § 7, stk. 1, har den fornødne hæderlighed til at varetage det pågældende hverv eller den pågældende stilling. Den foreslåede bestemmelse præciserer de gældende krav til det enkelte ledelsesmedlems hæderlighed. Efter det foreslåede § 9, stk. 2, skal et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en virksomhed omfattet af § 7, stk. 1, have et tilstrækkeligt godt omdømme og udvise hæderlighed, integritet og uafhængighed for effektivt at kunne vurdere og anfægte afgørelser truffet af den daglige ledelse.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at de personer, der er en del af ledelsen i en virksomhed, jf. § 7, stk. 1, har en høj standard, både når det gælder deres faglige og ledelsesmæssige kompetencer og i forhold til deres personlige adfærd. Det er derfor vigtigt, at ledelsesmedlemmer generelt udviser en høj grad af hæderlighed og integritet. Ledelsesmedlemmer skal endvidere have et godt omdømme. Det er vigtigt at opretholde den finansielle sektors omdømme og det omgivende samfunds tillid til sektoren, og hensynet hertil tilsiger, at også medlemmer af bestyrelsen og direktionen i virksomheder omfattet af § 7, stk. 1, skal have et tilstrækkeligt godt omdømme i samfundet. Manglende tillid til enkelte ledelsesmedlemmer i dele af den finansielle sektor vil kunne have en afsmittende effekt på hele den finansielle sektors omdømme og tilliden til den samlede branche.

Kravene i det foreslåede § 9, stk. 2, skal være opfyldt til enhver tid, hvilket indebærer, at kravene skal være opfyldt fra det tidspunkt, hvor bestyrelsesmedlemmet eller direktøren tiltræder hvervet eller stillingen, og i hele den periode, hvori den pågældende bestrider hvervet eller stillingen. Når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem i eller en stilling som direktør for en virksomhed, jf. § 7, stk. 1, påser Finanstilsynet, om vedkommende har et tilstrækkeligt godt omdømme og udviser hæderlighed, integritet og uafhængighed for effektivt at kunne vurdere og anfægte afgørelser truffet af den daglige ledelse og dermed, om den pågældende opfylder kravene i det foreslåede § 9, stk. 2.

§ 9, stk. 2, som bliver stk. 3, angiver som hidtil de forhold, som kan medføre, at en person ikke anses for at have et tilstrækkeligt godt omdømme og dermed den fornødne hæderlighed. Det kan f.eks. være vanskeligt at have tillid til, at en direktør for en virksomhed, jf. § 7, stk. 1, kan varetage virksomheden og investorernes interesser på betryggende vis, hvis f.eks. Finanstilsynet gentagne gange må give virksomhed påbud, fordi lovgivningen på væsentlige områder ikke er overholdt, og der dermed er grund til at antage, at direktøren ikke vil varetage sin stilling på forsvarlig måde.

Et medlem af bestyrelsen eller direktionen skal løbende leve op til kravene om egnethed og hæderlighed, hvilket understøttes af, at de pågældende har pligt til at orientere Finanstilsynet om det i de foreslåede stk. 1 og 3, nævnte forhold, når vedkommende indtræder i ledelsen, og herefter løbende ved ændringer i forhold efter det foreslåede stk. 2 og 3. Finanstilsynet vil i forbindelse med vurderingen af, om et medlem af direktionen eller bestyrelsen har et tilstrækkeligt godt omdømme og udviser hæderlighed, integritet og uafhængighed, tage hensyn til, i hvilken type af virksomhed den pågældende besidder en direktions- eller bestyrelsespost. Finanstilsynet kan i forbindelse med en sådan vurdering inddrage eventuelle retningslinjer på området fra ESMA i det omfang, sådanne retningslinjer foreligger, og i det omfang inddragelse af retningslinjerne er relevant i forhold til den virksomhed, hvori den pågældende besidder en direktions- eller bestyrelsespost.

Til nr. 10 (§ 9, stk. 3, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Den foreslåede ændring i § 9, stk. 2, der med lovforslaget bliver stk. 3, i lov om værdipapirhandel m.v., indeholder en sproglig tilpasning af bestemmelsen, således at udtrykket virksomheden anvendes konsekvent ved henvisning til virksomheder omfattet af § 7, stk. 1, i bestemmelsen. Der er ikke med ændringen tilsigtet en materiel ændring i relation til henvisningerne til § 7, stk. 1.

Til nr. 11 (§ 9, stk. 4, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Den foreslåede ændring i § 9, stk. 3, der med lovforslaget bliver stk. 4, i lov om værdipapirhandel m.v., indeholder konsekvensændringer som følge af de foreslåede ændringer i § 9, stk. 1 og 2. Ændringen medfører, at der ved vurderingen af, om et medlem af bestyrelsen eller direktionen lever op til det foreslåede stk. 2 og stk. 3, nr. 1 og 3, skal lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.

Til nr. 12 (§ 9, stk. 5, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Den foreslåede ændring i § 9, stk. 4, i lov om værdipapirhandel m.v. der med lovforslaget bliver stk. 5, i lov om værdipapirhandel m.v. indeholder konsekvensændringer som følge af de foreslåede ændringer i § 9, stk. 1 og 2. Ændringen medfører, at medlemmer af bestyrelsen eller direktionen har pligt til at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold vedrørende det foreslåede stk. 1 og 3 i forbindelse med deres indtræden i virksomhedens ledelse, og forhold omfattet af stk. 2 og 3, hvis forholdene efterfølgende ændres.

Overtrædelse af § 9, stk. 5, vil kunne straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 2, nr. 76. Det betyder, at såfremt et medlem af bestyrelsen eller direktionen en virksomhed omfattet af § 7, stk. 1, undlader at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold omfattet af § 9, stk. 1 og 3, ved indtræden i virksomheden og efterfølgende om forhold omfattet af § 9, stk. 2 og 3, kan den pågældende straffes med bøde i medfør af § 93, stk. 1.

Til nr. 13 (§ 11 i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås, at en clearingcentral og værdipapircentral ikke længere skal være omfattet af bestemmelsen, da disse fremover vil være reguleret af CSD-forordningen.

Til nr. 14 (§ 12, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås, at en værdipapirclearingvirksomhed og registreringsvirksomhed ikke længere skal være omfattet af bestemmelsen, da disse fremover vil være reguleret af CSD-forordningen, som stiller tilsvarende krav om godkendelse af outsourcing, dog ikke for så vidt angår outsourcing til en offentlig enhed. Her tænkes der på Eurosystemet, der står over for at lancere en fælles platform for værdipapirafvikling, som værdipapircentralerne (CSD'erne) har mulighed for at tilslutte sig. Det er planen, at den danske værdipapircentral (CSD) skal tilslutte sig denne fælles platform Target2 Securities.

Til nr. 15-17 (§ 12 e, stk. 1 og 2, § 12 e, stk. 3, 1. pkt. og § 12 e, stk. 4, i lov om værdipapirhandel m.v.)

De foreslåede ændringer i § 12 e, stk. 1-4, i lov om værdipapirhandel m.v., indeholder konsekvensændringer som følge af de foreslåede ændringer i § 9, stk. 1 og 2.

Til nr. 18 (§ 12 f, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås, at clearingcentraler og værdipapircentraler ikke længere skal være omfattet af § 12 f, stk. 1, da disse fremover vil være reguleret af CSD-forordningen.

Til nr. 19 (§ 12 g i lov om værdipapirhandel m.v.)

Den foreslåede § 12 g pålægger bestyrelsen for en virksomhed omfattet af § 7, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v. en pligt til at fastlægge en mangfoldighedspolitik for bestyrelsen, der fremmer en tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt bestyrelsens medlemmer. Den foreslåede bestemmelse svarer til § 70, stk. 1, nr. 4, i lov om finansiell virksomhed.

En mangfoldighedspolitik bør indeholde en beskrivelse af, hvordan virksomheden vil sikre mangfoldighed i bestyrelsen, for eksempel ved at sikre en rekruttering, der tiltrækker kandidater med en bred vifte af kvalifikationer og kompetencer til bestyrelsen. En mangfoldighedspolitik bør angive, hvilke kvalifikationer og kompetencer, der er relevante at tillægge vægt ved udpegning af kandidater til bestyrelsen.

Disse kvalifikationer og kompetencer kan være opnået på baggrund af den enkelte kandidats uddannelsesmæssige, erhvervmæssige eller personlige erfaring. Det skal præciseres, at det står den enkelte bestyrelse frit for at vælge den politik, der findes bedst egnet for den pågældende virksomhed til at fremme mangfoldigheden i bestyrelsen. Med det foreslåede krav om, at bestyrelsen skal fastlægge en mangfoldighedspolitik, forpligtes bestyrelsen til aktivt at fremme den for virksomheden relevante og nødvendige mangfoldighed i bestyrelsen.

Det følger af den nugældende § 12 f, at bestyrelsen i operatører af regulerede markeder, jf. § 7, stk. 1, som har værdi-

papirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, eller som har en balancesum på 500 mio. kr. eller derover i 2 på hinanden følgende regnskabsår, skal opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i bestyrelsen og udarbejde en politik at øge andelen af det underrepræsenterede køn på virksomhedens øvrige ledelsesniveauer. Disse operatører vil således fremover både skulle fastlægge måltal for det underrepræsenterede køn i bestyrelsen og en politik for mangfoldighed i bestyrelsen.

Det vil være op til bestyrelserne i de enkelte operatører af regulerede markeder, jf. ovenfor, at fastlægge måltal og politikker på en måde, der er betryggende, og som lever op til de krav, der stilles i henholdsvis den foreslåede § 12 g og § 12 f. Bestyrelsen i operatører af regulerede markeder kan således vælge at indarbejde de opstillede måltal for det underrepræsenterede køn i en fælles politik for bestyrelsens sammensætning, forudsat kravene i begge bestemmelser er opfyldt.

Ved tilsyn med overholdelse af bestemmelsen, jf. § 83 i lov om værdipapirhandel m.v., vil Finanstilsynet i forbindelse med vurderingen af, om politikken efter den foreslåede § 12 g, i tilstrækkelig grad fremmer mangfoldighed, tage hensyn til, hvilken virksomhed vurderingen vedrører. Finanstilsynet kan i forbindelse med en sådan vurdering inddrage eventuelle retningslinjer på området fra ESMA i det omfang, sådanne retningslinjer foreligger, og i det omfang inddragelse af retningslinjerne er relevant i forhold til den virksomhed, som vurderingen vedrører.

Manglende fastlæggelse af en mangfoldighedspolitik vil kunne straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 2, nr. 76, som indsætter en henvisning til § 12 g i § 93, stk. 1. Det betyder, at bestyrelsen i en virksomhed omfattet af § 7, stk. 1, kan straffes med bøde, hvis den ikke fastlægger en politik for mangfoldighed, der fremmer en tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt bestyrelsens medlemmer.

Til nr. 20 (§ 13, stk. 1-3, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Bestemmelsen tilrettes på baggrund af den foreslåede nye affattelse af § 7, stk. 1.

Til nr. 21 (§ 23, stk. 4, nr. 9, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Den foreslåede ændring i § 23, stk. 4, nr. 9, i lov om værdipapirhandel m.v. medfører en præcisering af, at tærsklen i bestemmelsen skal beregnes på baggrund af udbud af værdipapirer i hele Den Europæiske Union og lande som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Til nr. 22 (§ 23, stk. 4, nr. 10, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Den foreslåede ændring i § 23, stk. 4, nr. 10, i lov om værdipapirhandel m.v. medfører en præcisering af, at tærsklen i bestemmelsen skal beregnes på baggrund af udbud af værdipapirer i hele Den Europæiske Union og lande som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Til nr. 23 (§ 50, stk. 7, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås, at bestemmelsen tilrettes på baggrund af den foreslåede nye affattelse af § 7 a, stk. 3 og 4.

Til nr. 24 (§§ 51-53, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Bestemmelserne foreslås ophævet, idet en clearingcentral fremover vil være reguleret af CSD-forordningen.

Til nr. 25 (overskriften til kap 16 i lov om værdipapirhandel m.v.)

Overskriften til kapitel 16 tilpasses den nye formulering af § 7 a, stk. 3 og 4.

Til nr. 26 (§ 54, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Bestemmelsen i § 54, stk. 1, foreslås ophævet, idet en clearingcentral fremover vil være reguleret af CSD-forordningen.

Til nr. 27-29 (§ 54, stk. 1 og stk. 2, 1. og 2. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v.)

§ 54, stk. 2, der bliver stk. 1, og stk. 3, der bliver til stk. 2, foreslås tilrettet på baggrund af den foreslåede nye affattelse af § 7 a, stk. 3 og 4.

Til nr. 30 (§ 54, stk. 3 og 4, i lov om værdipapirhandel m.v.)

§ 54, stk. 4 og 5, der bliver til stk. 3 og 4, foreslås ophævet, idet clearingcentraler fremover vil være reguleret af CSD-forordningen.

Til nr. 31-33 (§ 55, stk. 1, stk. 4, 1. pkt., stk. 7, 1. pkt., og § 56, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Bestemmelserne foreslås tilrettet på baggrund af det foreslåede § 7 a, stk. 4, hvor en værdipapircentral defineres som en virksomhed med tilladelse i henhold til CSD-forordningen.

Til nr. 34-36 (§ 57, stk. 1-4, § 57 b, stk. 1, 1. pkt., § 57 b, stk. 2 og stk. 4, § 57 c, stk. 1 og 2, § 57 d, stk. 1-3, § 57 e, stk. 1-3, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Bestemmelserne tilrettes på baggrund af den foreslåede nye affattelse af § 7 a, stk. 3 og 4.

Til nr. 37 (§ 57, stk. 3, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Bestemmelsen implementerer en ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF med senere ændringer. Ændringen, som følger af CSD-forordningen artikel 70, betyder, at systemer skal notificeres til Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed i stedet for til Kommissionen.

Til nr. 38 (§ 57 b, stk. 3, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Bestemmelsen foreslås tilrettet på baggrund af den foreslåede nye affattelse af § 7 a, stk. 3 og 4, hvor henholdsvis en central modpart og en værdipapircentral defineres som

virksomheder med tilladelse i henhold til EMIR-forordningen og CSD-forordningen.

Til nr. 39 (§ 57 b, stk. 5, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås, at der i lov om værdipapirhandel m.v. ind sættes en bestemmelse, der skal beskytte systemoperatørens rettigheder, når disse stiller sikkerhed til en modtagende systemoperatør, og der efterfølgende indledes insolvensbehandling mod denne modtagende systemoperatør. Dette sker på baggrund af en ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 98/26/EF af 19. maj 1998 (finality-direktivet) i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 648/2012 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) og sker bl.a. for at sikre en smidig clearing og afvikling på tværs af forbundne/interoperable systemer.

Finality-direktivets artikel 9, stk. 1, omhandler beskyttelse af sikkerhedsmodtagerens rettigheder mod virkningerne af sikkerhedsstillers insolvens. Direktivet blev senest ændret ved direktiv nr. 2009/44/EF, idet udviklingen havde medført et behov for også at adressere tilfælde, hvor flere systemer er forbundne/interoperable. Der kan eksempelvis være tale om to centrale modparters (CCP'ers) systemer, der er forbundne/interoperable, hvorfor det vil være muligt for to deltagere på en markedsplads, hvor de to systemer er forbundne, at klare handler på tværs af de to CCP'er. Dette ville ikke være muligt, hvis der ikke var forbindelse mellem de to systemer. I 2009 blev interoperable systemer således omfattet af bestemmelsen. Dette blev implementeret i dansk ret ved lov nr. 49 af 2010.

EMIR-forordningens artikel 87 indebærer en tilføjelse til finality-direktivets artikel 9, stk. 1. Tilføjelsen til finality-direktivets artikel 9, stk. 1, sigter til at beskytte clearing og afviklingen på tværs af interoperable systemer i de situationer, hvor én systemoperatør (f.eks. en CCP) stiller sikkerhed over for en anden systemoperatør (en anden CCP).

Til nr. 40 (§ 57 e, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Bestemmelsen implementerer en ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF med senere ændringer (finality-direktivet). Finality-direktivet er implementeret i kapitel 18 i værdipapirhandelsloven og har til formål at beskytte systemer, der anvendes til værdipapir- og betalingsafvikling. Hvis et system f.eks. til værdipapirafvikling opfylder en række nærmere definerede krav, vil den afvikling der finder sted i systemet, nyde beskyttelse mod konkurs hos en deltager i systemet. Hensynet til systemernes smidige funktion er vejet tungere end et konkursbos ret til f.eks. at stoppe betalingen for et antal værdipapirer, som skal afvikles gennem systemet. Når det er konstateret, at systemet opfylder kravene notificeres dette et centralt sted, hidtil Kommissionen. På denne måde kan markedsdeltagerne orientere sig om, de anvender et system, der lever op til kravene.

Med oprettelsen af Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) er det nu ESMA, der skal notificeres til, jf. artikel 70 i CSD-forordningen

Til nr. 41 (§ 57, f, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Bestemmelsen foreslås tilrettet på baggrund af den nye affattelse af § 7 a, stk. 3.

Til nr. 42 (§ 58 b, nr. 4, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Bestemmelsen foreslås tilrettet på baggrund af den foreslåede nye affattelse af § 7 a, stk. 3 og 4.

Til nr. 43-45 (§ 59, stk. 1, 4 og 6, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Bestemmelserne foreslås ophævet, idet en værdipapircentral (CSD) fremover vil være reguleret af CSD-forordningen.

Til nr. 46 og 47 (§ 59, stk. 1 og 2, § 62, stk. 1, § 62, stk. 5, § 64, stk. 1-4, § 65, stk. 1, § 66, stk. 1 og 4, § 67, 2. pkt., § 68, stk. 4, § 69, 1. pkt., § 70, § 71, stk. 1 og stk. 2, § 74, § 75, stk. 1 og stk. 2, § 77, stk. 1 og stk. 3, § 78, nr. 3, § 80, stk. 1 og 2, § 81, stk. 1 og 4, og § 82, stk. 3, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Bestemmelserne foreslås tilrettet på baggrund af det foreslåede § 7 a, stk. 4.

Til nr. 48 (kapitel 20 i lov om værdipapirhandel m.v.)

Kapitel 20 foreslås ophævet, idet krav til en værdipapircentral (CSD) fremover vil fremgå af CSD-forordningen.

Til nr. 49 (overskriften til kapitel 21 i lov om værdipapirhandel m.v.)

Overskriften til kapitel 21 tilpasses den nye formulering af § 7 a, stk. 4.

Til nr. 50 og 51 (§ 62, stk. 1, nr. 6, stk. 4 og 5, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Bestemmelserne foreslås tilrettet på baggrund af det foreslåede § 7 a, stk. 3 og 4.

Til nr. 52 (§ 63 i lov om værdipapirhandel m.v.)

Bestemmelsen foreslås ophævet, idet forbindelser mellem værdipapircentraler (CSD'er) fremover vil være reguleret af CSD-forordningen.

Til nr. 53-57 (§ 64, stk. 1 og 4, 2. pkt., § 65, stk. 2, § 66, stk. 3, § 68, stk. 2, 3 og 5, § 71, stk. 2, § 75, stk. 2, 3. pkt., § 76, stk. 2, § 77, stk. 3, 2. pkt., § 78, nr. 2, § 82, stk. 1, § 82 a, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Bestemmelserne tilrettes på baggrund af forslaget til nyt stk. 4 i § 7 a.

Til nr. 58 (§ 82 i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås at ophæve bestemmelsen om en værdipapircentralers kapitalberedskab. Bestemmelsen hænger sammen med § 8, stk. 3, der ligeledes foreslås ophævet ved dette lovforslag. Ophævelsen er begrundet i, at CSD-forordningen fremover regulerer en værdipapircentral (CSD), og det er

derfor ikke muligt at have yderligere krav i lovgivningen som betingelse for en tilladelse.

Til nr. 59 (§ 83, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Finanstilsynets generelle tilsynsbestemmelse i lov om værdipapirhandel m.v. er fastlagt i § 83.

Efter gældende ret påser Finanstilsynet overholdelsen af lov om værdipapirhandel m.v. samt regler udstedt i medfør af loven, dvs. bekendtgørelser udstedt med hjemmel i lov om værdipapirhandel m.v. Der er dog enkelte undtagelser, som er opregnet i bestemmelsen.

Desuden påser Finanstilsynet overholdelsen med specifikt nævnte forordninger samt niveau-2-regler udstedt i medfør af specifikt nævnte direktiver og forordninger.

Det foreslås, at § 83, stk. 1, ændres, således at Finanstilsynet udpeges som kompetent myndighed og samtidig får kompetence til at påse overholdelsen af Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 (CSD-forordningen). Forordningen gælder umiddelbart i medlemsstaterne og skal ikke implementeres i national lovgivning, men gør det på visse områder nødvendigt at fastsætte supplerende regler i national ret.

Finanstilsynet skal udover at påse overholdelsen af CSD-forordningen ligeledes påse overholdelsen af de retsakter og tekniske standarder, som Kommissionen kan udstede i medfør af CSD-forordningen (niveau 2-regulering), og som er umiddelbart gældende i medlemsstaterne.

Derfor foreslås det at udvide opregningen i § 83, stk. 1, således, at Finanstilsynet ligeledes påser overholdelsen af CSD forordningen samt forordninger og regler udstedt i medfør af CSD forordningen.

Derudover foreslås opregningen udvidet til forordninger og regler, som Kommissionen kan udstede i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 236/2012 af 14. marts 2012 (shortselling-forordningen) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen). Ligeledes skal Finanstilsynet også kunne påse overholdelsen af bekendtgørelser, der udstedes med hjemmel direkte i shortselling-forordningen og EMIR-forordningen.

Tilføjelsen sikrer, at Finanstilsynet kan sanktionere og udstede tilsynsreaktioner for virksomhedernes manglende efterlevelse af bestemmelser i CSD-forordningen og de i forvejen nævnte forordninger i stk. 1, samt forordninger og regler udstedt i medfør CSD-forordningen, shortselling-forordningen og EMIR-forordningen.

Til nr. 60 (§ 83, stk. 11, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås, at bestemmelsen tilrettes på baggrund af, at clearingcentraler og værdipapircentraler fremover vil være reguleret af CSD-forordningen.

Til nr. 61 (§ 83, stk. 12, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Bestemmelsen tilrettes på baggrund af den foreslåede nye affattelse af § 7 a, stk. 3 og 4.

Til nr. 62 (§ 84, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås, at Finanstilsynets bestyrelse tillægges samme kompetence til at behandle sager vedrørende CSD-forordningen, som bestyrelsen er tillagt i forhold til andre aktører på værdipapirmarkedet. Forordningens regler medfører en række ændringer i forhold til de sædvanlige procedurer, der gælder for sager, der behandles af Finanstilsynets bestyrelse. Det er således ikke hensigten, at reglerne i § 84 c, stk. 1, som affattet ved dette lovforslags § 2, nr. 65, om offentliggørelse skal finde anvendelse på afgørelser og politianmeldelser truffet i henhold til forordningens regler. Baggrunden er, at forordningens regler om offentliggørelse som udgangspunkt vil finde anvendelse på alle sanktioner for overtrædelse af forordningen uanset, at bestyrelsen ikke har haft mulighed for at træffe beslutning om, at en konkret sag ikke skal offentliggøres. Dette fremgår af den foreslåede § 84 k, som affattet ved dette lovforslags § 2, nr. 66.

Til nr. 63 (§ 84 a, stk. 6, nr. 31, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Med forslaget til § 84 a, stk. 6, nr. 31, foreslås den generelle tavshedspligt i § 84 a, stk. 1, fraveget i forhold til videregivelse af fortrolige oplysninger til myndigheder, der varetager opgaver under Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 (CSD-forordningen), i det omfang oplysningerne er nødvendige for disse myndigheders varetagelse af opgaver i henhold til forordningen. Baggrunden for den foreslåede ændring er, at forordningens artikel 13 og 14 stiller krav om samarbejde mellem kompetente myndigheder og andre relevante myndigheder. Kompetente myndigheder er defineret i forordningens artikel 2, stk. 1, nr. 17. Udtrykket »andre relevante myndigheder« er defineret i forordningens artikel 2, stk. 1, nr. 18. Det kan f.eks. være centralbanker eller tilsynsmyndighederne i et land, hvor en værdipapircentral (CSD) har en filial.

Til nr. 64 (§ 84 b, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås, at en central modpart (CCP) og en værdipapircentral (CSD) kan anses som part i forhold til Finanstilsynet, hvor tilsynet er den kompetente myndighed. Dette vil være tilfældet, når en central modpart eller en værdipapircentral har fået en tilladelse fra Finanstilsynet.

Til nr. 65 (§ 84 c, stk. 1, 10. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v.)

Reaktioner givet i henhold til § 84, stk. 1, nr. 1, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed under tilsyn offentliggøres som udgangspunkt i henhold til § 84 c. CSD-forordningen stiller imidlertid særlige krav til offentliggørelse, og det foreslås derfor, at tilføje i § 84 c, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v., at reaktioner givet for overtrædelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 (CSD-forordningen) offentliggøres i medfør af § 84 k, som affattet ved dette lovforslags § 2 nr. 66.

Til nr. 66 (§ 84 k i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås, at der i § 84 k i lov om værdipapirhandel m.v. indsættes en ny bestemmelse om Finanstilsynets pligt til og mulighed for at offentliggøre oplysninger i relation til tilsynet med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014/EU af 23. juli 2014 (CSD-forordningen). Det samme skal gælde for centrale modparter (CCP'er), i forbindelse med en tilladelse i henhold til EMIR-forordningen, mens overtrædelse af EMIR-forordningen i øvrigt er reguleret af § 84 g, som hidtil.

Stk. 1. fastsætter, at Finanstilsynet i de i stk. 2 nævnte sager skal offentliggøre påbud, påtale eller tvangsbøde for overtrædelse af EMIR-forordningen for så vidt angår centrale modparter (forordningens afsnit III, IV og V) og CSD-forordningen for så vidt angår værdipapircentraler (CSD'er) – (forordningens afsnit III og IV). Det fastsættes, at navnet på den virksomhed eller den fysiske person, som meddeles en påtale, et påbud eller en tvangsbøde for overtrædelse af EMIR-forordningen eller CSD-forordningen også skal offentliggøres. Offentliggørelsen skal ske på Finanstilsynets hjemmeside.

Bestemmelsen skal gælde tilsvarende for Finanstilsynets bestyrelses afgørelser om påtaler, påbud og tvangsbøder i de i stk. 2 nævnte sager. Finanstilsynets bestyrelse er en del af Finanstilsynet og ikke en selvstændig myndighed.

Stk. 2. fastsætter, at det er de påtaler, påbud eller tvangsbøder, som Finanstilsynet meddeler for overtrædelse af EMIR-forordningen afsnit III, IV og V eller CSD-forordningen afsnit III og IV i medfør af § 93, stk. 3 og 5, samt § 95, der skal offentliggøres. Reglerne vedrører drift af virksomhed som henholdsvis central modpart (CCP) og værdipapircentral (CSD).

Stk. 3. fastsætter, at offentliggørelsen efter stk. 1 i visse tilfælde skal ske i anonymiseret form, hvis offentliggørelsen vil medføre uforholdsmæssig stor skade, efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse, den finansielle stabilitet vil blive truet, eller de samfundsmæssige hensyn til offentliggørelse ikke er proportionale med hensynet til en person, hvis navn ellers vil blive offentliggjort.

Undtagelsen finder kun anvendelse på de tilfælde, hvor en virksomheds fortsatte drift vil blive truet eller meget væsentlige interesser krænkes. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis der er risiko for, at offentliggørelsen vil medføre at størstedelen af virksomhedens kunder inden for kort tid vil stoppe med at benytte sig af virksomhedens tjenesteydelser.

Der er endvidere mulighed for at undtage offentliggørelse med navns nævnelser i tilfælde, hvor det vil kunne skade en efterfølgende strafferetlig efterforskning. Ved tvivl vil spørgsmålet om offentliggørelse blive forelagt den relevante politimyndighed.

Derudover er der mulighed for at undtage offentliggørelse med navns nævnelser i tilfælde af, at dette vil medføre en trussel mod den finansielle stabilitet.

Såfremt der er tale om offentliggørelse af navnet på en fysisk person, skal der i henhold til forslaget stk. 3 ligeledes ske offentliggørelse i anonymiseret form, hvis en offentlig-

gørelse af navnet på en fysisk person i det konkrete tilfælde må vurderes ikke at være proportionalt i forhold til hensynet til personen. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvor en offentliggørelse med navns nævnelser må vurderes ikke at ville have en tilstrækkelig præventiv effekt i forhold til det indgreb, som offentliggørelsen vil være i vedkommendes personlige integritet.

Stk. 4. fastsætter, at det skal fremgå af offentliggørelsen, såfremt tilsynsreaktionen ankes. Et efterfølgende resultat af en anke skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt ligesom en status skal offentliggøres. Status kan f.eks. være, at parten efterfølgende trækker sin klage tilbage, eller at sagen afvises, hvorimod status quo ikke skal offentliggøres.

Stk. 5. bestemmer, at offentliggørelse skal ske hurtigst muligt efter, at personen eller virksomheden er underrettet om tilsynsreaktionen. Offentliggørelsen skal fremgå af Finanstilsynets hjemmeside i mindst 5 år fra offentliggørelsen.

Det bemærkes, at oplysninger, om at fysiske personer har overtrådt strafsanktioneret lovgivning og modtaget f.eks. påbud og påtaler, vil kunne være oplysninger om andre rent private forhold i henhold til § 8 i persondataloven, og offentliggørelse, som forudsat i CSD-forordningens artikel 62 ikke i alle tilfælde vil kunne ske inden for persondatalovens rammer. Den foreslåede bestemmelse om offentliggørelse af sanktioner og foranstaltninger indebærer således i forhold til spørgsmålet om, hvorvidt offentliggørelse kan ske, en fravigelse af persondatalovens regler.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 2.6.

Til nr. 67 og 68 (§ 86, stk. 1, 1. pkt., og § 87, stk. 1 og 5, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås, at bestemmelserne tilrettes på baggrund af, at clearingcentraler og værdipapircentraler fremover ikke vil være reguleret af CSD-forordningen.

Til nr. 69 (§ 88, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Efter gældende ret kan afgørelser truffet af Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen på Finanstilsynets vegne i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven eller efter specifikt nævnte forordninger, indbringes for Erhvervsankenævnet.

Det foreslås, at § 88, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v. ændres, således at den almindelige klageadgang til Erhvervsankenævnet for afgørelser truffet af Finanstilsynet som udgangspunkt finder anvendelse for afgørelser truffet i henhold til CSD-forordningen.

Med ændringen sidestilles disse afgørelser med Finanstilsynets øvrige afgørelser truffet med hjemmel i loven, regler udstedt i medfør af loven eller andre forordninger under Finanstilsynets kompetence.

Til nr. 70 (§ 88, stk. 3, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås, at clearingcentraler og værdipapircentraler skal udgå af bestemmelsen, da disse fremover vil være reguleret af CSD-forordningen.

Til nr. 71 (§ 88 a, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Bestemmelsen foreslås indsat for at tilvejebringe det fornødne hjemmelsgrundlag for erhvervs- og vækstministeren til om nødvendigt at fastsætte administrative bestemmelser til opfyldelse af de afgørelser eller retsakter (niveau 2-regulering), som Kommissionen måtte vedtage efter proceduren i artikel 10-14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1095/2010/EU af 24. september 2010 (ESMA-forordningen).

Det er på tidspunktet for udarbejdelsen af dette lovforslag ikke muligt at vide, hvad indholdet af Kommissionens niveau 2-regulering bliver, herunder om det er nødvendigt at foretage implementering eller supplerende regulering vedrørende niveau 2-reguleringen. Der kan være behov for at kunne gennemføre niveau 2-reguleringen eller vedtage supplerende regulering hurtigere og mere smidigt end gennem vedtagelse af lovforslag.

Da indholdet af niveau 2-reguleringen fra Kommissionen på tidspunktet for lovforslagets udarbejdelse er ukendt, er det ikke muligt at redegøre nærmere for, hvordan disse bemyndigelser vil blive udnyttet.

Erhvervs- og vækstministeren skal kun udnytte den foreslåede bemyndigelse, såfremt det er nødvendigt med henblik på at gennemføre den omhandlede niveau 2-regulering, eller hvis det er nødvendigt at fastsætte danske regler, der supplerer de bestemmelser, som Kommissionen har vedtaget som niveau 2-regulering.

Nedenfor angives ordlyden på de bestemmelser i (CSD-forordningen), som indeholder bemyndigelser til Kommissionen til udstedelse af retsakter på området.

Artikel 6, stk. 5, i forordning (EU) nr. 909/2014 har følgende ordlyd:

»ESMA udarbejder i tæt samarbejde med medlemmerne af ESCB udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de foranstaltninger, der skal træffes af investeringsselskaberne i henhold til stk. 2. første afsnit, de procedurer, som letter afviklingen, jf. stk. 3, samt foranstaltningerne til at tilskynde og skabe incitamenter til rettidig afvikling af transaktionerne, jf. stk. 4.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. juni 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

Artikel 7, stk. 14, i forordning (EU) nr. 909/2014 har følgende ordlyd:

»Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 67 med hen-

blik på, baseret på aktivtype, de finansielle instrumenters likviditet og den pågældende transaktionstype, at specificere parametre til beregning af et afskrækkende og passende niveau for bøderne som omhandlet i stk. 2, tredje afsnit, der sikrer en høj grad af afviklingsdisciplin og de berørte finansielle markeders gnidningsløse og velordnede funktion.«

Artikel 7, stk. 15, i forordning (EU) nr. 909/2014 har følgende ordlyd:

»ESMA udarbejder i tæt samarbejde med medlemmerne af ESCB udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) det system, som overvåger afviklingsfejl, og de rapporter om afviklingsfejl, der er omhandlet i stk. 1
- b) procedurerne for opkrævning og omfordeling af bøder og andre eventuelle indtægter fra sådanne sanktioner i overensstemmelse med stk. 2
- c) de nærmere enkeltheder for virkemåden for så vidt angår den egnede dækningskøbsprocedure omhandlet i stk. 3-8, herunder passende tidsfrister for levering af det finansielle instrument efter den i stk. 3 omhandlede dækningskøbsprocedure. Disse tidsfrister skal justeres under hensyntagen til aktivtype og de finansielle instrumenters likviditet
- d) omstændighederne, under hvilke forlængelsesperioden kan udstrækkes efter aktivtype og de finansielle instrumenters likviditet, i overensstemmelse med betingelserne i stk. 4, litra a), og under hensyntagen til kriterierne for likviditetsvurderingen i henhold til artikel 2, stk. 1, nr. 17), i forordning (EU) nr. 600/2014.
- e) typer af operationer og de specifikke tidsfrister herfor, jf. stk. 4, litra b), der gør dækningskøb virkningsløst
- f) en metode til beregning af den i stk. 7 omhandlede kontante kompensation
- g) betingelserne under hvilke en deltager skønnes konsekvent og systematisk at forsømme leveringen af de i stk. 9 omhandlede finansielle instrumenter, og
- h) de nødvendige afviklingsinformationer, jf. stk. 10, andet afsnit.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. juni 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

Artikel 9, stk. 2, i forordning (EU) nr. 909/2014 har følgende ordlyd:

»ESMA kan i tæt samarbejde med medlemmerne af ESCB udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der yderligere præciserer indholdet af denne indberetning.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

Artikel 9, stk. 3, i forordning (EU) nr. 909/2014 har følgende ordlyd:

»ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for den i stk. 1 nævnte indberetning og videregivelse af oplysninger.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. juni 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

Artikel 12, stk. 2, i forordning (EU) nr. 909/2014 har følgende ordlyd:

»ESMA udarbejder i tæt samarbejde med medlemmerne af ESCB udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer betingelserne for, hvilke af de i stk. 1, litra b), omhandlede EU-valutaer, der betragtes som de mest relevante, og præciserer den mest effektive praktiske ordning for samrådet med de relevante myndigheder, jf. nævnte stykke, litra b) og c).

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. juni 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

Artikel 17, stk. 9, i forordning (EU) nr. 909/2014 har følgende ordlyd:

»ESMA udarbejder i tæt samarbejde med medlemmerne af ESCB udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvilke oplysninger den ansøgende CSD skal give til den kompetente myndighed i ansøgningen om tilladelse.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. juni 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

Artikel 17, stk. 10, i forordning (EU) nr. 909/2014 har følgende ordlyd:

»ESMA udarbejder i tæt samarbejde med medlemmerne af ESCB udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer til brug for ansøgningen om tilladelse.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. juni 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske stan-

darder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

Artikel 18, stk. 4, i forordning (EU) nr. 909/2014 har følgende ordlyd:

»ESMA udarbejder i tæt samarbejde med medlemmerne af ESCB udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvilke kriterier de kompetente myndigheder skal tage hensyn til ved godkendelsen af CSD'ers kapitalinteresser i juridiske personer, der ikke leverer de i afsnit A og B i bilaget anførte tjenesteydelser. Sådanne kriterier kan omfatte en vurdering af, om de tjenesteydelser, der leveres af den pågældende juridiske person, supplerer CSD'ens tjenesteydelser, og af omfanget af CSD'ens eksponering over for risici som følge af sådan kapitalinteresse.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. juni 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

Artikel 22, stk. 10, i forordning (EU) nr. 909/2014 har følgende ordlyd:

»ESMA udarbejder i tæt samarbejde med medlemmerne af ESCB udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) de oplysninger, som CSD'en skal indgive til den kompetente myndighed med henblik på revisionen og evalueringen i stk. 1
- b) de oplysninger, som den kompetente myndighed skal indgive til de relevante myndigheder omhandlet i stk. 7
- c) de oplysninger, som de kompetente myndigheder omhandlet i stk. 8 skal give hinanden.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. juni 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

Artikel 22, stk. 11, i forordning (EU) nr. 909/2014 har følgende ordlyd:

»ESMA udarbejder i tæt samarbejde med medlemmerne af ESCB udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder til fastlæggelse af standardformularer, -modeller og -procedurer for indgivelse af oplysninger, som fastsat i stk. 10, første afsnit.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. juni 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

Artikel 24, stk. 7, i forordning (EU) nr. 909/2014 har følgende ordlyd:

»Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 67 vedrørende foranstaltninger til fastlæggelse af de kriterier, hvorefter en CSD's aktiviteter i et værtsland kan anses for at være af væsentlig betydning for værdipapirmarkedets virkemåde og beskyttelsen af investorerne i det pågældende værtsland.«

Artikel 24, stk. 8, i forordning (EU) nr. 909/2014 har følgende ordlyd:

»ESMA udarbejder i tæt samarbejde med medlemmerne af ESCB udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for det i stk. 1, 3 og 5 nævnte samarbejde.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. juni 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

Artikel 25, stk. 12, i forordning (EU) nr. 909/2014 har følgende ordlyd:

»ESMA udarbejder i tæt samarbejde med medlemmerne af ESCB udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de oplysninger, som den ansøgende CSD skal give ESMA i ansøgningen om anerkendelse, jf. stk. 6.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. juni 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

Artikel 26, stk. 8, i forordning (EU) nr. 909/2014 har følgende ordlyd:

»ESMA udarbejder i tæt samarbejde med medlemmerne af ESCB udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere på CSD-niveau og koncernniveau som omhandlet i stk. 7:

- a) redskaberne til overvågning af de risici, som CSD'er udsættes for, jf. stk. 1
- b) nøglepersonalets ansvar i forhold til de risici, som CSD'er udsættes for, jf. stk. 1
- c) potentielle interessekonflikter, jf. stk. 3
- d) revisionsmetoderne, jf. stk. 6, og
- e) de situationer, hvor det ville være hensigtsmæssigt, under hensyntagen til potentielle interessekonflikter mellem medlemmerne af brugerudvalget og CSD'en, at dele revisionsresultaterne med brugerudvalget i overensstemmelse med stk. 6.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. juni 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

Artikel 29, stk. 3, i forordning (EU) nr. 909/2014 har følgende ordlyd:

»ESMA udarbejder i tæt samarbejde med medlemmerne af ESCB udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de i stk. 1 omhandlede registre, der skal opbevares for at kunne kontrollere, om CSD'er opfylder kravene i denne forordning.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. juni 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

Artikel 29, stk. 4, i forordning (EU) nr. 909/2014 har følgende ordlyd:

»ESMA udarbejder i tæt samarbejde med medlemmerne af ESCB udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge formatet af de i stk. 1 omhandlede registre, der skal opbevares for at kunne kontrollere, om CSD'er opfylder kravene i denne forordning.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. juni 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

Artikel 33, stk. 5, i forordning (EU) nr. 909/2014 har følgende ordlyd:

»ESMA udarbejder i tæt samarbejde med medlemmerne af ESCB udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder til præcisering af de risici, som CSD'er skal tage højde for, når de gennemfører en samlet risikovurdering, og som de kompetente myndigheder skal tage højde for, når de vurderer begrundelser for afvisning i overensstemmelse med stk. 3, og elementerne i den procedure, der er omhandlet i stk. 3.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. juni 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

Artikel 33, stk. 6, i forordning (EU) nr. 909/2014 har følgende ordlyd:

»ESMA udarbejder i tæt samarbejde med medlemmerne af ESCB udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer og -modeller for proceduren i stk. 3.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. juni 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

Artikel 37, stk. 4, i forordning (EU) nr. 909/2014 har følgende ordlyd:

»ESMA udarbejder i tæt samarbejde med medlemmerne af ESCB udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvilke afstemningsforanstaltninger CSD'er skal træffe, jf. stk. 1, 2 og 3.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. juni 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

Artikel 45, stk. 7, i forordning (EU) nr. 909/2014 har følgende ordlyd:

»ESMA udarbejder i tæt samarbejde med medlemmerne af ESCB udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de operationelle risici i stk. 1 og 6 og metoderne til at teste, håndtere eller begrænse de pågældende risici, herunder forretningskontinuitetspolitikkerne og katastrofeberedskabsplanerne i stk. 3 og 4 og metoderne til vurdering deraf.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. juni 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

Artikel 46, stk. 6, i forordning (EU) nr. 909/2014 har følgende ordlyd:

»ESMA udarbejder i tæt samarbejde med medlemmerne af ESCB udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som præciserer de finansielle instrumenter, som kan anses for højlikvide med minimal markeds- og kreditrisiko som omhandlet i stk. 3, passende tidsfrist for adgang til aktiver, som omhandlet i stk. 2, og de koncentrationsgrænser, som er omhandlet i stk. 5. Disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder afstemmes, hvor det er relevant, med de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 47, stk. 8, i forordning (EU) nr. 648/2012.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. juni 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i

overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

Artikel 47, stk. 3, i forordning (EU) nr. 909/2014 har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder i tæt samarbejde med ESMA og medlemmerne af ESCB udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere krav til CSD'ers kapital, tilbageholdte overskud og reserver, jf. stk. 1.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. juni 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 48, stk. 10, i forordning (EU) nr. 909/2014 har følgende ordlyd:

»ESMA udarbejder i tæt samarbejde med medlemmerne af ESCB udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere kravet i stk. 3 om, at de forskellige typer linkaftaler skal give tilstrækkelig beskyttelse til de linkede CSD'er og deres deltagere, især når en CSD har til hensigt at deltage i et værdipapirafviklingssystem drevet af en anden CSD, overvågningen og forvaltningen af yderligere risici i stk. 5 som følge af brug af mellemed, afstemningsmetoderne i stk. 6, de tilfælde, hvor DvP-afvikling gennem CSD-links er praktisk mulig, jf. stk. 7, og metoderne til vurdering deraf.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. juni 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

Artikel 49, stk. 5, i forordning (EU) nr. 909/2014 har følgende ordlyd:

»ESMA udarbejder i tæt samarbejde med medlemmerne af ESCB udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder til præcisering af de risici, som CSD'erne skal tage højde for, når de gennemfører en samlet risikovurdering, og de kompetente myndigheder, når de vurderer begrundelser for afvisning i overensstemmelse med stk. 3 og 4, og elementerne i den procedure, der er omhandlet i stk. 4.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. juni 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

Artikel 49, stk. 6, i forordning (EU) nr. 909/2014 har følgende ordlyd:

»ESMA udarbejder i tæt samarbejde med medlemmerne af ESCB udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer og -modeller for proceduren i stk. 4.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. juni 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

Artikel 52, stk. 3, i forordning (EU) nr. 909/2014 har følgende ordlyd:

»ESMA udarbejder i tæt samarbejde med medlemmerne af ESCB udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de risici, som CSD'er skal tage højde for, når de gennemfører en samlet risikovurdering, og de kompetente myndigheder, når de vurderer begrundelser for afvisning i overensstemmelse med stk. 2, og elementerne i den procedure, der er omhandlet i stk. 2.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. juni 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

Artikel 52, stk. 4, i forordning (EU) nr. 909/2014 har følgende ordlyd:

»ESMA udarbejder i tæt samarbejde med medlemmerne af ESCB udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer og -modeller for procedurerne i stk. 1 og 2.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. juni 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

Artikel 53, stk. 4, i forordning (EU) nr. 909/2014 har følgende ordlyd:

»ESMA udarbejder i tæt samarbejde med medlemmerne af ESCB udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder til præcisering af de risici, som CSD'er skal tage højde for, når de gennemfører en samlet risikovurdering, og de kompetente myndigheder, når de vurderer begrundelser for afvisning i overensstemmelse med stk. 3 og elementerne i den procedure, der er omhandlet i stk. 3.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. juni 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i

overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

Artikel 53, stk. 4, forordning (EU) nr. 909/2014 har følgende ordlyd:

»ESMA udarbejder i tæt samarbejde med medlemmerne af ESCB udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer og -modeller for proceduren i stk. 2 og 3.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. juni 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

Artikel 54, stk. 8, i forordning (EU) nr. 909/2014 har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder i tæt samarbejde med ESMA og medlemmerne af ESCB udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at fastsætte det ekstra risikobaserede kapitaltillæg som omhandlet i stk. 3, litra d), og stk. 4, litra e).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. juni 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

Artikel 55, stk. 7, i forordning (EU) nr. 909/2014 har følgende ordlyd:

»ESMA udarbejder i tæt samarbejde med medlemmerne af ESCB og EBA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvilke oplysninger CSD'en skal give til den kompetente myndighed med henblik på at opnå de relevante tilladelser til at levere bankmæssige accessoriske tjenesteydelser i tilknytning til afviklingen.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. juni 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

Artikel 55, stk. 7, i forordning (EU) nr. 909/2014 har følgende ordlyd:

»ESMA udarbejder i tæt samarbejde med medlemmerne af ESCB og EBA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder til fastlæggelse af standardformularer, standardmodeller og standardprocedurer for høring af de i stk. 4 nævnte myndigheder forud for meddelelse af tilladelse.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. juni 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

Artikel 59, stk. 5, i forordning (EU) nr. 909/2014 har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder i tæt samarbejde med ESMA og medlemmerne af ESCB udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på yderligere at præcisere rammerne for og værktøjerne til overvågningen, målingen, forvaltningen af, rapporteringen om og offentliggørelsen af de i stk. 3 og 4 omhandlede kredit- og likviditetsrisici, herunder dem, der kan forekomme i løbet af dagen. Disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder afstemmes, hvor det er relevant, med de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 46, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 18. juni 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Til nr. 72 (§ 92, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås, at bestemmelserne tilrettes på baggrund af, at clearingcentraler og værdipapircentraler fremover vil være reguleret af CSD-forordningen.

Til nr. 73 (§ 92, stk. 1, nr. 5, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Den foreslåede ændring i § 92, stk. 1, nr. 5, i lov om værdipapirhandel m.v., indeholder en konsekvensændring som følge af de foreslåede ændringer i § 9, stk. 1 og 2.

Til nr. 74 (§ 92, stk. 3, 1. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås, at bestemmelserne tilrettes på baggrund af, at clearingcentraler og værdipapircentraler fremover vil være reguleret af CSD-forordningen.

Til nr. 75 (§ 92, stk. 3, 2. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås, at ophæve § 92, stk. 3, 2. pkt., idet en værdipapircentral fremover vil være reguleret af CSD-forordningen, herunder også betingelserne for at inddrage en tilladelse som omhandlet i § 92.

Til nr. 76 (§ 93, stk. 1, 1. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v.)

Som konsekvens af, at der i § 9 indsættes et nyt stykke, og de gældende stk. 2 og 3 således bliver stk. 3 og 4, ændres § 93, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.. Ændringen medfører, at medlemmer af bestyrelse og direktion i en virksomhed omfattet af § 7, stk. 1, kan straffes med bøde, såfremt de pågældende ikke giver Finanstilsynet oplysninger om forhold omfattet af § 9, stk. 1 og 3, ved indtræden i virksomheden og efterfølgende om forhold omfattet af § 9, stk. 2 og 3, jf. § 9, stk. 4, der bliver stk. 5. Der henvises til lovforslaget § 2, nr. 9 og 12.

Som konsekvens af indsættelsen af § 12 g i lov om værdipapirhandel m.v., tilføjes denne bestemmelse også i § 93, stk. 1. Tilføjjelsen betyder, at overtrædelse af § 12 g skal kunne straffes med bøde. Dette medfører, at bestyrelsen i en virksomhed omfattet af § 7, stk. 1, kan straffes med bøde, hvis den ikke fastlægger en politik for mangfoldighed, der fremmer en tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt bestyrelsens medlemmer, jf. § 12 g, som afkøbt ved dette lovforslags § 2, nr. 19.

Til nr. 77 (§ 93, stk. 3, 2. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås, at § 93, stk. 3, i lov om værdipapirhandel m.v. ændres, således at bestemmelsen udvides til, at Finanstilsynet kan give en fysisk eller juridisk person, der ikke opfylder sine forpligtelser efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014/EU af 23. juli 2014 (CSD-forordningen), påbud om ændring af forholdet. Udvidelsen medvirker til at gennemføre CSD-forordningens artikel 61, som forpligter medlemsstaterne til at fastsætte administrative foranstaltninger for overtrædelse af bestemmelser i forordningen. Disse foranstaltninger skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning.

Kravet i CSD-forordningens artikel 61, kan imødegås ved udnyttelse af bemyndigelsen i § 93, stk. 5, i lov om værdipapirhandel m.v., hvorefter Finanstilsynet har hjemmel til at fastsætte regler om straf af bøde ved overtrædelse af bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger.

Bemyndigelsen gælder kun de pligter, som det findes nødvendigt at strafbelægge for at sikre en effektiv håndhævelse af forordningen. I øvrigt vil bemyndigelsen blive givet under hensyntagen til de almindelige EU-retlige principper. Der gælder for det første et princip om ligebehandling, hvorefter medlemsstaterne er forpligtede til at sikre, at overtrædelser af fællesskabsretten sanktioneres efter samme materielle og processuelle regler, som efter national ret gælder for overtrædelser af samme art og grovhed. Ligeledes gælder et princip om effektivitet, hvorefter sanktionen for overtrædelse af EU-retten skal være effektiv, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Et eksempel på en overtrædelse af CSD-forordningen kan være det tilfælde, at en værdipapircentral (CSD) med tilla-

delse i henhold til forordningen udvider sine aktiviteter uden forudgående indhentelse af tilladelse hertil fra Finanstilsynet.

Til nr. 78 (§ 95, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Bestemmelsen foreslås ændret, således at det også er muligt at pålægge direktion, bestyrelse eller revisor hos en central modpart (CCP) eller en værdipapircentral (CSD) daglige eller ugentlige bøder, hvis selskaberne ikke efterkommer de pligter, som påhviler dem i henhold til EMIR-forordningen eller CSD-forordningen. Hidtil har en clearingcentral og en værdipapircentral været omfattet af bestemmelsen og det er denne retstilstand, der skal fastholdes, også efter de pågældende virksomheder overgår til at være underlagt reglerne i EMIR-forordningen eller CSD-forordningen.

Til § 3

Til nr. 1 (§ 2, stk. 1, nr. 3, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Med forslaget fastslås, at e-penge-institutter som hidtil kan udbyde betalingstjenester uden særskilt tilladelse hertil, men at dette ikke gælder for udstedere elektroniske penge med begrænset tilladelse. Hvis en sådan udsteder ønsker at udbyde betalingstjenester, må denne søge herom efter bestemmelserne i forslaget til §§ 37-38. Virksomheden er dog berettiget til at udbyde betalingstjenester, der kan anses for driftsmæssige og nært tilknyttede accessoriske betalingstjenester, når de har tilknytning til udstedelse af elektroniske penge, jf. forslaget til § 39 p, stk. 2.

Til nr. 2 (§ 4, nr. 10, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

I henhold til den nuværende § 4, nr. 10, finder lov om betalingstjenester og elektroniske penge ikke anvendelse på tjenester leveret af udbydere af tekniske tjenester, der alene understøtter udbuddet af betalingstjenester.

Med den foreslåede præcisering til § 4, nr. 10, vil disse tjenester fortsat være undtaget fra loven, bortset fra § 79 om forbud mod urimelige priser og avancer ved gennemførelse af betalingstransaktioner med et betalingsinstrument, som defineret i § 6, nr. 9, eksempelvis betaling foretaget med et betalingskort.

Den foreslåede ændring medfører, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i henhold til § 79 vil kunne gribe ind over for udbydere af tekniske tjenester, der understøtter udbuddet af betalingstjenester, som ved fastsættelsen af gebyr m.v. i forbindelse med gennemførelse af en betalingstransaktion anvender urimelige priser og avancer.

§ 79 er en videreførelse af § 15 i den dagældende lov om visse betalingsmidler. Med ændringen af § 4, nr. 10, sikres, at retstilstanden efter § 15 i daværende lov om betalingsmidler opretholdes.

Bestemmelsen blev indsat i forbindelse med en delvis liberalisering af prisfastsættelsen for betalingskorttransaktioner på internettet i 1999. Bestemmelsen blev skønnet nød-

vendig, indtil der er etableret konkurrence på markedet for betalingskortydelse.

§ 79 er udformet generelt, således at den omfatter prisfastsættelsen hos enhver virksomhed, der fastsætter gebyrer og vederlag i forbindelse med kortbetalinger. Der er herved taget højde for, at betalingskortsystemer kan organiseres på mange måder. I nogle systemer udføres flere funktioner i samme selskab. I andre systemer er funktionerne mere eller mindre adskilte. Således kan for eksempel kortudstedelse, betalingsindløsning, betalingsclearing og infrastrukturydelser i forbindelse med betalingsformidling foregå i forskellige virksomheder. Bestemmelsen omfatter alle virksomheders prisfastsættelse i forbindelse med kortbetalinger, herunder udbydere af betalingstjenesters fastsættelse af gebyrer m.v. til kortindehavere, vederlag og gebyrer fastsat over for betalingsmodtagere, vederlag og gebyrer fastsat over for udbydere af betalingstjenester af virksomheder for infrastrukturydelser, og clearing og gebyrer fastsat af betalingsmodtagere, eksempelvis forretninger, over for kortindehavere.

Til nr. 3 (§ 4, nr. 15-17, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Med den foreslåede ændring til nr. 15, finder loven om betalingstjenester og elektroniske penge ikke anvendelse på vederlagsfrie betalingsurrogater.

Et betalingsurrogat er i den gældende lov defineret som et elektronisk system, der kan benyttes til at erhverve varer og tjenesteydelser, uden at det udgør en betalingstjeneste.

Et betalingsurrogat er vederlagsfrit, når det er gratis for forbrugeren at modtage det pågældende surrogat. Hvis betalingsurrogatet er knyttet op til et køb af en vare, er det således vederlagsfrit, hvis forbrugeren modtager selve surrogatet gratis. Skal forbrugeren betale for surrogatet enten direkte eller indirekte, f.eks. ved en merbetaling af hovedkøbet, er der ikke tale om et vederlagsfrit betalingsurrogat.

Et vederlagsfrit betalingsurrogat kan eksempelvis være en digital fordring på en vare eller tjenesteydelse, som en forbruger har modtaget som led i en reklamekampagne. Et vederlagsfrit surrogat kan også gives i forbindelse med forbrugers købet af en anden vare, f.eks. hvor forbrugeren køber et køkken til vejledende pris, og i den forbindelse modtager et gavekort til en fastsat værdi til købet af hvidevarer hos en konkret tredjemand. Ved kampagner, hvor den erhvervsdrivende tilbyder købet af tre varer, hvor den billigste er gratis ved fremvisning kupon, vil kuponen være at betragte som et vederlagsfrit betalingsurrogat. Det samme gælder loyalitets rabatmærker, f.eks. købet af ni kopper kaffe, hvor den tiende modtages gratis.

Gavekort betragtes som vederlagsfrie betalingsurrogater i tilfælde, hvor de gives væk af udsteder i forbindelse med f.eks. velgørenhed eller sponsorater. Modtager udsteder en modydelse, f.eks. reklameplads på stadion, vil der ikke være tale om et vederlagsfrit betalingsurrogat. Der er ligeledes ikke tale om et vederlagsfrit betalingsurrogat, hvis andre end udsteder betaler for et gavekort og efterfølgende videregiver det til en person, som ikke betaler herfor.

Da en forbruger ikke påtager sig nogen risici ved erhvervelse af et vederlagsfrit betalingsurrogat, vurderes det, at markedsføringslovens regler om god markedsføringsskik udgør en tilstrækkelig forbrugerbeskyttelse på dette område. Det ses af samme grund ikke nødvendigt, at forbrugeren skal kunne indløse restværdien af betalingsurrogatet til pålydende værdi, jf. lovens § 39 s.

Med *nr. 16* foreslås, at betalingsurrogater, hvor beløbet ikke kan overstige 3.000 kr., og der ikke er mulighed for automatisk genopladning, undtages fra lov om betalingstjenester og elektroniske penge med undtagelse af § 39 s, som blandt andet fastsætter forbrugers ret til indløsning af restværdien til pålydende værdi, idet der ikke findes at være et beskyttelsesbehov forbundet med disse, der står mål med de administrative byrder forbundet med anmeldelse m.v. Ved automatisk genopladning forstås, at et betalingsurrogat kan blive fyldt op, eksempelvis gennem debitering af et betalingskort, efterhånden som de lagrede ydelser bliver forbrugt.

Som eksempler på betalingsurrogater på under 3.000 kr., som ikke automatisk kan genoplades, kan nævnes mindre gavekort, vaskekort til bilvaskehaller, forudbetalte parkeringsbilletter, 10-turskort til svømmehallen eller fitnesscenteret, mindre loyalitetsprogrammer, diverse spilletjenester og visse forudbetalte kantinekort.

Ændringen indebærer, at betalingsurrogater på under 3.000 kr., hvor der ikke kan ske automatisk genopladning, ikke længere skal anmeldes til Forbrugerombudsmanden. Undtagelsen indebærer endvidere, at betalingsurrogater under 3.000 kr. ikke er omfattet af § 47, stk. 4, 1. pkt., § 51, § 53, stk. 1, nr. 1 og 2, §§ 62, 68, 70, 78-83 og 85. Bestemmelserne omhandler blandt andet oplysningsforpligtelser overfor betaler, herunder om gebyr- samt hæftelsesregler.

Betalingsurrogater på under 3.000 kr., som ikke automatisk kan genoplades, vil fortsat være omfattet af markedsføringslovens regler om god markedsføringsskik, som vurderes at udgøre en tilstrækkelig forbrugerbeskyttelse.

Med forslaget til *nr. 17*, undtages endvidere elektroniske penge på op til 3.000 kr. med begrænset anvendelse fra lov om betalingstjenester og elektroniske penge, hvis den elektroniske fordring ikke automatisk kan genoplades. Som eksempel herpå kan nævnes køb hos ét butikscenter eller én handelsstandsforening. Samtidig er det en forudsætning, at udbyderens samlede forpligtelser i forbindelse med udestående elektroniske penge ikke overstiger et beløb, der modsvare værdien af 5 mio. euro. Undtagelsen omfatter også accessorisk betalingstjenestevirksomhed, der alene knytter sig til udstedelsen af de elektroniske penge.

Kun elektroniske penge, som både har begrænset anvendelsesområde, jf. § 39 p, stk. 1, nr. 1, og hvor der maksimalt kan være udestående elektroniske penge mod udstederen på op til 5 mio. euro, undtages fra loven, jf. § 39 p, stk. 1, nr. 2.

Ændringen indebærer, at butikscentre og handelsstandsforeninger typisk ikke længere vil være omfattet af loven, bortset fra § 79, og derfor ikke vil skulle søge om tilladelse til udstedelse af eksempelvis gavekort hos Finanstilsynet.

Det vurderes, at markedsføringslovens regler om god markedsføringsskik samtidig med § 39 s i lov om betalingstjenester og elektroniske penge udgør en tilstrækkelig forbrugerbeskyttelse i forhold til de omtalte fordringer på under 3.000 kr. på dette område.

Til nr. 4 (§ 7, stk. 3, nr. 1, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

I medfør af § 7, stk. 3, nr. 1, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge fremgår, at en ansøgning om tilladelse som betalingsinstitut både skal indeholde stiftelsesoverenskomst og stiftelsesdokument. Selskabsloven anvender kun begrebet stiftelsesdokument, hvorfor det i § 7, stk. 3, nr. 1, foreslås, at en ansøgvirksomhed kun skal indsende et stiftelsesdokument. Der stilles således ikke længere krav om, at en ansøgning om tilladelse som betalingsinstitut skal indeholde stiftelsesoverenskomst.

Til nr. 5 (§ 18, stk. 1 og 2, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge.)

Ved lov nr. 268 af 25. marts 2014 er bestemmelserne i Europarlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRD IV) om krav til ledelsens egnethed og hæderlighed (fit & proper) implementeret i lov om finansiel virksomhed. Med henblik på at ensarte egnetheds- og hæderlighedskravene på tværs af den finansielle lovgivning, således at disse lægger sig op ad § 64 i lov om finansiel virksomhed, foreslås ændringerne i § 64 udbredt til de øvrige hovedlove under Finanstilsynets tilsyn.

Den foreslåede ændring i § 18, stk. 1, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, præciserer således kravene til det enkelte ledelsesmedlems egnethed. Et medlem af direktionen eller bestyrelsen og, hvor det er relevant, ledelsesansvarlige for virksomhedens aktiviteter omfattet af loven, skal, jf. det foreslåede § 18, stk. 1, have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage sin stilling eller udøve sit hverv i de pågældende virksomheder omfattet af loven. Kravene skal være opfyldt til enhver tid, hvilket indebærer, at kravene skal opfyldes fra det tidspunkt, hvor ledelsesmedlemmet tiltræder stillingen eller hvervet, og i hele den periode hvori den pågældende varetager stillingen eller hvervet. Når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør eller eventuel ledelsesansvarlig, påser Finanstilsynet, at vedkommende har tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne udøve hvervet eller varetage stillingen i virksomheden og dermed, at den pågældende opfylder kravene i det foreslåede § 18, stk. 1.

Der opstilles ikke generelle kriterier for, hvilke teoretiske eller praktiske krav personen skal opfylde. Disse varierer afhængig af, om der er tale om en direktørpost, en ledelsesansvarlig for virksomhedens aktiviteter omfattet af loven eller et medlem af bestyrelsen samt hvilken virksomhed omfattet af loven, der er tale om. I vurderingen kan bl.a. indgå, om personen har en relevant uddannelse, om vedkommende har

haft ansættelse inden for den finansielle sektor, og om vedkommende har ledelseserfaring.

Der stilles i praksis mindre krav til et bestyrelsesmedlem end til en direktør, ligesom kravene skærpes, hvis der er tale om et stort og komplekst betalings- eller e-penge-institut. Der stilles ikke et ubetinget krav om, at et ledelsesmedlem har særlig indsigt i betalingsinstituttets forhold. Her vil en særlig indsigt i en anden branche, som er relevant for det pågældende institut, kunne være tilstrækkeligt. De øvrige kompetencer hos andre medlemmer af bestyrelsen inddrages ikke i forbindelse med vurderingen af, om en person opfylder kravene i det foreslåede § 18, stk. 1.

Egnet- og hæderlighedsvurderingen er knyttet til stillingen i den konkrete virksomhed omfattet af loven. Det er således muligt, at en person på baggrund af dennes uddannelsesmæssige baggrund og hidtidige ledelseserfaring, opfylder kravet om fyldestgørende erfaring til at lede en mindre kompleks virksomhed omfattet af loven, men at dette ikke gør sig gældende i forhold til et stort og komplekst institut. Derfor kan man ikke tage sin vurdering med sig fra et institut til et andet.

Det foreslåede § 18, stk. 2, har til formål at sikre, at medlemmer af direktionen eller bestyrelsen og, hvor det er relevant, ledelsesansvarlige for virksomheden, har den fornødne hæderlighed til at varetage det pågældende hverv eller den pågældende stilling. Den foreslåede bestemmelse præciserer de gældende krav til det enkelte ledelsesmedlems hæderlighed. Efter det foreslåede § 18, stk. 2, skal et ledelsesmedlem have et tilstrækkeligt godt omdømme og udvise hæderlighed, integritet og uafhængighed for effektivt at kunne vurdere og anfægte afgørelser truffet af den daglige ledelse.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at de personer, der er en del af ledelsen i en virksomhed omfattet af loven, har en høj standard, både når det gælder deres faglige og ledelsesmæssige kompetencer og i forhold til deres personlige adfærd. Det er derfor vigtigt, at ledelsesmedlemmer generelt udviser en høj grad af hæderlighed og integritet. Ledelsesmedlemmer skal endvidere have et godt omdømme. Det er vigtigt at opretholde sektorens omdømme og det omgivende samfunds tillid til sektoren, og hensynet hertil tilsiger, at også medlemmer af ledelsen i et betalingsinstitut skal have et tilstrækkeligt godt omdømme i samfundet. Manglende tillid til enkelte ledelsesmedlemmer i dele af finansielle sektor vil kunne have en afsmittende effekt på hele den finansielle sektors omdømme og tilliden til den samlede branche.

Et medlem af ledelsen skal effektivt kunne vurdere og anfægte afgørelser truffet af den daglige ledelse. For så vidt angår de ledelsesmedlemmer, som selv udgør en del af den daglige ledelse, omfatter begrebet »den daglige ledelse« den øvrige del af den daglige ledelse.

Kravene i det foreslåede § 18, stk. 2, skal være opfyldt til enhver tid, hvilket indebærer, at kravene skal være opfyldt fra det tidspunkt, hvor ledelsesmedlemmet tiltræder hvervet eller stillingen, og i hele den periode hvori den pågældende bestrider hvervet eller stillingen. Når en person tiltræder en stilling som ledelsesmedlem, påser Finanstilsynet, om ved-

kommende har et tilstrækkeligt godt omdømme og udviser hæderlighed, integritet og uafhængighed for effektivt at kunne vurdere og anfægte afgørelser truffet af den daglige ledelse og dermed, om den pågældende opfylder kravene i det foreslåede § 18, stk. 2.

§ 18, stk. 2, som med lovforslaget bliver *stk. 3*, angiver som hidtil de forhold, som kan medføre, at en person ikke anses for at have et tilstrækkeligt godt omdømme og dermed den fornødne hæderlighed. Det kan for eksempel være vanskeligt at have tillid til, at et ledelsesmedlem kan varetage virksomhedens interesser på betryggende vis, hvis vedkommende har påført virksomheden tab, eller hvis Finanstilsynet gentagne gange må give virksomheden påbud, fordi lovgivningen på væsentlige områder ikke er overholdt, og der dermed er grund til at antage, at ledelsesmedlemmet ikke vil varetage sin stilling på forsvarlig måde.

Ledelsesmedlemmer skal løbende leve op til kravene om egnethed og hæderlighed, hvilket understøttes af, at et ledelsesmedlem har pligt til at orientere Finanstilsynet om de i de foreslåede stk. 1 og 3, angivne forhold, når vedkommende tiltræder som ledelsesmedlem, og herefter løbende ved ændringer i forhold efter de foreslåede stk. 2 og 3. Finanstilsynet vil i forbindelse med vurderingen af, om et ledelsesmedlem har et tilstrækkeligt godt omdømme og udviser hæderlighed, integritet og uafhængighed, tage hensyn til, i hvilket betalingsinstitut den pågældende indtræder i ledelsen. Finanstilsynet kan i forbindelse med en sådan vurdering inddrage eventuelle retningslinjer på området fra EBA i det omfang, sådanne retningslinjer foreligger, og i det omfang inddragelse af retningslinjerne er relevant i forhold til den virksomhed, hvori den pågældende besidder en ledelsespost.

Til nr. 6 (§ 18, stk. 4, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge.)

Den foreslåede ændring i § 18, stk. 3, der med lovforslaget bliver *stk. 4*, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, indeholder en konsekvensændring som følge af de foreslåede ændringer i § 18, stk. 1 og 2. Ændringen medfører, at der ved vurderingen af, om et medlem af bestyrelsen eller direktionen lever op til de foreslåede stk. 2 og 3, skal lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.

Til nr. 7 (§ 18, stk. 5, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge.)

Den foreslåede ændring i § 18, stk. 4, der bliver *stk. 5*, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, indeholder en konsekvensændring som følge af de foreslåede ændringer i § 18, stk. 1 og 2. Ændringen medfører, at medlemmer af bestyrelsen eller direktionen og eventuelle ledelsesansvarlige for virksomhedens betalingstjenestevirksomhed har pligt til at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold vedrørende de foreslåede stk. 1 og 3 i forbindelse med deres indtræden i virksomhedens ledelse, og forhold omfattet af stk. 2 og 3, hvis forholdene efterfølgende ændres.

Overtrædelse af § 18, stk. 5, vil kunne straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 3, nr. 21. Det betyder, at såfremt et

medlem af bestyrelsen eller direktionen eller en ledelsesansvarlig for virksomhedens betalingstjenestevirksomhed, undlader at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold omfattet af § 18, stk. 1 og 3, ved indtræden i virksomheden og efterfølgende om forhold omfattet af § 18, stk. 2 og 3, kan den pågældende straffes med bøde i medfør af § 107, stk. 2.

Til nr. 8 (§ 18 c i lov om betalingstjenester og elektroniske penge.)

Den foreslåede § 18 c pålægger bestyrelsen i en virksomhed omfattet af loven en pligt til at fastlægge en mangfoldighedspolitik for bestyrelsen, der fremmer en tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt bestyrelsens medlemmer.

En mangfoldighedspolitik bør indeholde en beskrivelse af, hvordan bestyrelsen vil sikre mangfoldighed i bestyrelsen, for eksempel ved at sikre en rekruttering, der tiltrækker kandidater med en bred vifte af kvalifikationer og kompetencer. En mangfoldighedspolitik bør også angive, hvilke kvalifikationer og kompetencer, der er relevante at tillægge vægt ved udpegning af kandidater til bestyrelsen.

Disse kvalifikationer og kompetencer kan være opnået på baggrund af den enkelte kandidats uddannelsesmæssige, erhvervmæssige eller personlige erfaring. Det skal præciseres, at det står den enkelte bestyrelse frit for at vælge den politik, der findes bedst egnet for den pågældende operatør til at fremme mangfoldigheden i bestyrelsen. Med det foreslåede krav om, at bestyrelsen skal fastlægge en mangfoldighedspolitik, forpligtes bestyrelsen til aktivt at fremme den for virksomheden relevante og nødvendige mangfoldighed i bestyrelsen.

Ved Finanstilsynets tilsyn med den foreslåede § 18 c, jf. § 86 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, vil Finanstilsynet i forbindelse med vurderingen af, om politikken efter § 18 c i tilstrækkelig grad fremmer mangfoldighed, tage hensyn til, hvilken virksomhed vurderingen vedrører. Finanstilsynet kan i forbindelse med en sådan vurdering inddrage eventuelle retningslinjer på området fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) i det omfang, sådanne retningslinjer foreligger, og i det omfang inddragelse af retningslinjerne er relevant i forhold til den virksomhed, som vurderingen vedrører.

Manglende fastlæggelse af en mangfoldighedspolitik vil kunne straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 1, nr. 21, som indsætter en henvisning til § 18 c i § 107, stk. 2. Det betyder, at bestyrelsen i et betalingsinstitut, kan straffes med bøde, hvis den ikke fastlægger en politik for mangfoldighed, der fremmer en tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt bestyrelsens medlemmer.

Til nr. 9-11 (§ 20, stk. 7, 1. og 2. pkt., og § 20, stk. 8, lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Med den foreslåede ændring i § 20, stk. 7, 1. pkt., fastsættes i overensstemmelse med direktivet om betalingstjenester (2007/64/EF), at betalingsinstitutter, der udøver andre akti-

viteter som nævnt i § 11, er forpligtet til samtidig med årsrapporten at indsende særskilte regnskabsoplysninger for henholdsvis betalingstjenester og andre aktiviteter til Finanstilsynet. Der er således ikke længere krav om, at oplysningerne skal indarbejdes i årsrapporten, og oplysningerne er derved ikke tilgængelige for offentligheden.

I henhold til forslaget til ændring af § 20, stk. 7, 2. pkt., skal regnskabsoplysningerne være ledsaget af en revisionserklæring udarbejdet af betalingsinstitutets revisorer. Herved sikres, at der er sammenhæng mellem den reviderede årsrapport og de særskilte regnskabsoplysninger til Finanstilsynet.

Finanstilsynet får i henhold til forslaget til ændring af § 20, stk. 8, hjemmel til at fastsætte nærmere regler om udarbejdelse af regnskabsoplysningerne. Denne hjemmel bør udnyttes til at fastsætte retningslinjer for, i hvilket omfang regnskabsoplysninger skal omfatte resultat- og balanceposter m.v. Det er væsentligt, at regnskabsoplysningerne i sammenhæng med årsrapporten giver tilsynet et grundlag for at foretage en risikovurdering med henblik på stillingtagen til, om kapitalkravet til instituttet skal forhøjes, jf. § 13, stk. 2, eller om betalingstjenestevirksomheden skal udøves i et særskilt selskab, jf. § 7, stk. 5. Finanstilsynets hjemmel til at fastsætte nærmere regler udvides endvidere til at omfatte revisionserklæringen omhandlet i forslaget til § 20, stk. 7, 2. pkt.

Samtidig ophæves Finanstilsynets adgang til at dispensere fra kravet om særskilte regnskabsoplysninger uanset eventuelle andre aktiviteter, for at bringe regler bedre i overensstemmelse med betalingstjenestedirektivets regler. I stedet kan Finanstilsyn med hjemmel i forslagens § 20, stk. 8, fastsætte regler om udarbejdelse af regnskabsoplysninger, der er baseret på en risikovurdering af instituttet og dets aktiviteter.

Til nr. 12 (§§ 37-39 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Ifølge forslaget til § 37, stk. 1, der svarer til den hidtidige § 38, kan Finanstilsynet give virksomheder begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester her i landet. En begrænset tilladelse kan omfatte de aktiviteter, der fremgår af nr. 1 og 2. Betingelserne for at opnå tilladelse er beskrevet i forslaget til § 38. En begrænset tilladelse til udbud af betalingstjenester kan omfatte følgende aktiviteter:

- betalingstjenester baseret på betalingsinstrumenter med begrænset anvendelse til brug for erhvervelse af varer eller tjenesteydelser, eller
- betalingstjenester, hvis gennemsnittet af de samlede betalingstransaktioner for de foregående 12 måneder, der er gennemført af den pågældende virksomhed, ikke overstiger et beløb, der modsvares 3 mio. euro pr. måned.

En begrænset tilladelse kan alene anvendes i Danmark og der stilles ikke kapitalkrav for at opnå tilladelse.

Betalingsstjenestedirektivet (2007/64/EF) giver medlemslandene mulighed for udstedelse af sådanne begrænsede til-

ladelse, og således at det i vidt omfang overlades til medlemslandet at fastsætte betingelserne.

En begrænset tilladelse kan kun anvendes til udbud af betalingstjenester her i landet. Det er således ikke muligt på baggrund af den begrænsede tilladelse at udbyde betalings-tjenester i andre medlemslande. Dette er i overensstemmelse med direktivets artikel 26, nr. 3.

Virksomheder med begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester er berettiget til at udøve andre forretningsaktiviteter efter de til enhver tid gældende regler herom.

Efter *nr. 1* kan der gives tilladelse til at udbyde betalings-tjenester baseret på betalingsinstrumenter med begrænset anvendelse til brug for erhvervelse af varer eller tjenesteydelser. Dette er i overensstemmelse med betalingstjenestedyret (2007/64/EF), hvor det af artikel 3, litra k, fremgår, at tjenester baseret på instrumenter, der kun kan anvendes til at erhverve varer eller tjenesteydelser inden for udstederens forretningssteder eller i henhold til kommerciel aftale med udstederen enten inden for et begrænset net af udbydere eller for en begrænset række varer eller tjenesteydelser, er undtaget fra direktivet.

Et betalingsinstrument er defineret i § 6, nr. 9, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, som enhver form for personligt instrument eller sæt af procedurer, der er aftalt mellem brugeren og udbyderen af betalingstjenester, og som brugeren benytter til at iværksætte en betalingsordre.

For at opfylde kriteriet om begrænset anvendelse må betalingsinstrumentet kun kunne anvendes

- 1) til at erhverve varer og tjenesteydelser hos udstederen af betalingsinstrumentet,
- 2) hos en begrænset kreds af tjenesteudbydere, hvorved forstås, at betalingsinstrumentet kun kan anvendes i et begrænset antal forretninger, eller
- 3) til at erhverve en begrænset række varer eller tjenesteydelser.

Der er tale om tre alternative krav, hvor betalingsinstrumentet skal opfylde et eller flere af de opregnede kriterier. Der er således ikke krav om, at et betalingsinstrument skal opfylde alle tre betingelser for at blive anset for at være et betalingsinstrument med begrænset anvendelse. Ved butikker eller forretningssteder menes i det følgende både fysiske butikker og internetbutikker.

Hvis et betalingsinstrument kun kan anvendes til at erhverve en begrænset række varer eller tjenesteydelser, er det ikke afgørende, hvor mange forretninger, der accepterer betalingsinstrumentet. Dette kan eksempelvis være en applikation, som kun kan bruges til betaling af drikkevarer, eller et kort, som udelukkende kan anvendes til taxakørsel.

Som yderligere eksempler på betalingstjenester baseret på betalingsinstrumenter med begrænset anvendelse kan nævnes følgende:

- 1) Kort, der kun kan anvendes til betaling i et begrænset antal forretninger. Samarbejde mellem flere butikskæder om at modtage hinandens betalingskort vil kunne medføre, at disse kort ikke længere er et betalingsinstrument med begrænset tilladelse.

- 2) Kort, der kan anvendes til betaling for benzin hos en bestemt kæde af benzinstationer uanset om benzinstationerne ejes af benzinselskabet eller for eksempel drives på franchisebasis. Hvis kortet kan anvendes til brug for køb af varer og tjenester i de forretninger, der sædvanligvis befinder sig på benzinstationer, vil der stadig være tale om et betalingsinstrument med begrænset anvendelse, idet disse varer typisk er transportrelaterede eller varer som benyttes under transporten.
- 3) Medlemskort med betalingsfunktion. Som eksempel kan nævnes et medlemskort til et motionscenter, der kan anvendes til betaling for særlige tjenester, som tilbydes af motionscenteret.
- 4) Kort, der kan anvendes til køb af rejser med tog, bus og metro.

Hvorvidt der foreligger et begrænset antal forretninger, vil blive vurderet på baggrund af antallet af forretninger sammenholdt med omsætningens størrelse. Ved vurderingen af, om der foreligger en begrænset række varer eller tjenesteydelser, vil der blive lagt vægt på, om disse varer eller tjenesteydelser har en indbyrdes sammenhæng som for eksempel transportrelaterede ydelser.

Efter *nr. 2* kan der gives tilladelse til at udbyde betalings-tjenester omfattet af bilag 1, hvor gennemsnittet af de samlede betalingstransaktioner for de foregående 12 måneder, der er gennemført af den pågældende virksomhed, ikke overstiger et beløb, der modsvarer værdien af 3 mio. euro. På ansøgningstidspunktet tages udgangspunkt i virksomhedens budget.

En virksomhed kan have tilladelse både i henhold til § 37, stk. 1, nr. 1 og nr. 2. Ved beregningen af grænseværdien på 3 mio. euro skal der kun inddrages de transaktioner, som kræver en tilladelse efter nr. 2. Hvis virksomheden også har tilladelse efter nr. 1 til at gennemføre transaktioner med et betalingsinstrument med begrænset anvendelse, skal disse transaktioner ikke medregnes ved opgørelsen efter § 37, stk. 1, nr. 2.

Hvis virksomheden, udover eksempelvis at udbyde selvstændig pengeoverførelsesvirksomhed, tillige er agent for et betalingsinstitut, er det udelukkende de samlede betalings-transaktioner hidrørende fra den selvstændige pengeoverførelsesvirksomhed, der skal medregnes ved opgørelsen efter § 37, nr. 2, og således ikke de betalingstransaktioner, der gennemføres som led i virksomhedens hverv som agent.

Grænseværdien efter § 37, stk. 1, nr. 2, skal herefter beregnes som et rullende gennemsnit. Det vil sige, at gennemsnittet af betalingstransaktioner for de seneste 12 måneder ved udgangen af hver måned ikke må overstige et beløb, der modsvarer værdien af 3 mio. euro.

Af den gældende lovtæst i § 38, stk. 1, nr. 2, fremgår, at de samlede betalingstransaktioner også omfatter »betalings-transaktioner gennemført af agenter for hvilke virksomheden har det fulde ansvar«. Dette udgår i overensstemmelse med forslaget til § 38, stk. 4, der fastslår, at virksomheder med begrænset tilladelse ikke kan have agenter.

Den foreslåede *stk. 2* svarer til gældende regler, som fastslår, at en tilladelse til at udøve aktiviteter omfattet af § 37, stk. 1, nr. 2, på baggrund af begrænset volumen bortfalder, hvis gennemsnittet af virksomhedens betalingstransaktioner for de foregående 12 måneder, der er gennemført af den pågældende virksomhed, overstiger et beløb, der modsvarer værdien af 3. mio. euro pr. måned.

Ifølge forslaget kan virksomheden fortsætte sin aktivitet i henhold til stk. 1, nr. 2, mens ansøgningen behandles, hvis virksomheden senest 30 dage efter, at den tilladte betalings-transaktionsvolumen er overskredet, indsender en fyldestgørende ansøgning om tilladelse som betalingsinstitut efter § 7, stk. 2, i loven.

At ansøgningen skal være fyldestgørende vil sige, at ansøgningskemaet skal være fuldstændig udfyldt, og at alle lovpligtige bilag skal være vedlagt.

Opnår virksomheden ikke tilladelse som betalingsinstitut, må den indstille de omhandlede aktiviteter.

Forslaget til § 38 fastsætter de betingelser, som skal være opfyldt, hvis en virksomhed skal have begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester enten i henhold til § 37, stk. 1, nr. 1, eller nr. 2. Tilladelser kan gives til fysiske og juridiske personer. Tilladelse kan gives til et eller flere af de aktiviteter, der fremgår af bilag 1 til loven.

Hvis en virksomhed med begrænset tilladelse ikke længe opfylder betingelserne, kan Finanstilsynet inddrage tilladelsen, jf. lovens § 90, stk. 1, nr. 3.

Efter § 38, *stk. 1, nr. 1*, skal virksomheden have hovedkontor og hjemsted i Danmark. Definitionen af hjemsted følger den til enhver tid gældende ifølge dansk ret. Bestemmelsen i den gældende § 37, stk. 1, nr. 1, om at Finanstilsynet kan give begrænset tilladelse til virksomheder med hovedkontor og hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, erstattes af § 38, stk. 1, nr. 1. Finanstilsynet har ikke givet sådanne tilladelser til udenlandske virksomheder.

Efter *nr. 2* skal medlemmerne af virksomhedens ledelse opfylde kravene til egnethed og hæderlighed i forslagets § 18. Ledelse omfatter bestyrelse og direktion samt, når det er relevant, ledelsesansvarlige for virksomhedens betalingstjenester. Ledelsen skal have et godt omdømme og være i besiddelse af den nødvendige viden og erfaring til at udbyde betalingstjenester.

Efter *nr. 3* skal Finanstilsynet vurdere, at ejere af kvalificerede andele af virksomheden ikke vil modvirke en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden. I bestemmelsen henvises til loven § 7, stk. 3, nr. 6, der indeholder en tilsvarende bestemmelse for betalingsinstitutter. Ved kvalificeret andel forstås i henhold til definitionen i § 5, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed, direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne eller en andel, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på ledelsen af virksomheden. Grundlaget for Finanstilsynets vurdering vil være de kvalificerede ejeres omdømme.

Efter *nr. 4* skal virksomheden have forretningsgange på alle væsentlige områder. Kravet til forretningsgange vil bero på en konkret vurdering af virksomhedens forretningsaktiviteter, omfanget heraf og de risici, der er forbundet hermed. De væsentligste områder vil typisk være beskyttelse af brugermidler, it-sikkerhed, og forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme. Andre væsentlige områder kan eksempelvis være aftaleindgåelse, dokumentation for gennemførte transaktioner og fejlhåndtering.

Virksomhedens forretningsgange skal bidrage til at sikre, at virksomheden kan gennemføre en forsvarlig drift i overensstemmelse med gældende regler, herunder de særlige regler, der gælder for betalingstjenestevirksomhed i henhold til lov om betalingstjenester og elektroniske penge, hvidvaskeloven m.v. Forretningsgangene skal derfor tage udgangspunkt i de operationelle og finansielle risici, som virksomheden påtager sig i forbindelse med sin virksomhed. Virksomheden skal have effektive forretningsgange og procedurer til at identificere og forvalte, overvåge og rapportere om risici, samt forsvarlige interne kontrolprocedurer.

Ifølge *stk. 2* skal ansøgning om begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i stk. 1 er opfyldt. herunder de oplysninger, der er nævnt i nr. 1-4. De nævnte oplysninger er ikke udtømmende, idet Finanstilsynet herudover kan anmode om supplerende oplysninger, hvis dette vurderes at have betydning for sagen.

Efter § 38, *stk. 2, nr. 1*, er det en betingelse, at ansøgningen indeholder en beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel og forretningsomfang, herunder nuværende og planlagte betalingstjenester og andre aktiviteter samt et budget for det kommende regnskabsår med oplysning om de forventede samlede betalingstransaktioner opgjort månedligt med en gennemsnitsberegning, jf. § 37, stk. 1, nr. 2.

Ansøgningen skal indeholde fyldestgørende oplysninger om, hvilke af de aktiviteter, der er nævnt i bilag 1, som virksomheden har til hensigt at udøve. Det skal oplyses, om ansøgeren vil udbyde betalingstjenester baseret på betalingsinstrumenter med begrænset anvendelse eller betalingstjenester, hvor omfanget af betalingstransaktioner ikke overskrider grænseværdien i § 37, stk. 1, nr. 2.

Hvis ansøgeren har til hensigt at udbyde betalingstjenester med begrænset anvendelse, skal ansøgningen indeholde en beskrivelse af anvendelsesområdet for betalingsinstrumentet samt begrundelse for, at tjenesten er omfattet af § 37, stk. 1, nr. 1. Disse oplysninger skal gøre det muligt for Finanstilsynet at vurdere, om tjenesten opfylder kravene til at være et betalingsinstrument med begrænset anvendelse. For en beskrivelse af kravene hertil henvises til bemærkningerne til forslagets § 37, stk. 1, nr. 1.

Der gælder ikke kapitalkrav til virksomhederne, men derimod krav om sikring af brugermidler i henhold til de regler, der forventes fastsat af Finanstilsynet, jf. forslaget til § 38, stk. 5.

Efter *nr. 2* skal der gives oplysninger om virksomhedens ledelse, og når det er relevant, ledelsesansvarlige for forvaltningen af betalingsinstituttets betalingstjenester, der dokumenterer, at kravene i henhold til forslaget § 18 er opfyldt.

I øvrigt henvises der til bemærkningerne til § 18 i lovforslagets § 3, nr. 5.

Efter *nr. 3* skal ansøger indsende oplysninger om personer, der direkte eller indirekte har en kvalificeret ejerandel i virksomheden, størrelsen af disse ejerandele og dokumentation for disses egnethed under hensyn til nødvendigheden af at sikre en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden. Finanstilsynet har udarbejdet et skema, som skal benyttes ved godkendelse af ejere, der direkte eller indirekte har en kvalificeret ejerandel.

Efter *nr. 4* skal ansøgningsvirksomheden indsende væsentligste forretningsgange til Finanstilsynet. Det forudsættes, at dette sker efter nærmere anvisninger fra tilsynet, der foretager en konkret vurdering af behovet.

Det følger af § 38, *stk. 3*, at §§ 18 a og b i gældende lov, finder tilsvarende anvendelse for virksomheder med begrænset tilladelse.

Ifølge § 18 a, *stk. 1*, skal virksomheden have en whistleblowerordning, hvor de ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af loven.

I det omfang en virksomhed kun beskæftiger 5 ansatte eller færre, findes det ikke at være proportionalt at kræve, at virksomheden skal etablere en whistleblowerordning. Denne undtagelse vil finde anvendelse for mange af virksomhederne med begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester, idet disse ofte er mindre virksomheder med få ansatte.

Ordningen skal være etableret senest 3 måneder efter, at virksomheden har ansat den sjette ansatte.

Dog kan Finanstilsynet i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at det vil være formålsløst, at der oprettes en ordning, kunne dispensere fra kravet i § 18 a, *stk. 1*.

Dispensation kan alene gives, hvor der foreligger særlige forhold, som tilsiger, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at stille krav om etablering af en whistleblowerordning. Eksempler herpå kan være, hvis overskridelsen af grænsen på 5 ansatte er midlertidig, eller hvis virksomheden er under afvikling.

At kanalen tillige skal være uafhængig og selvstændig betyder, at der skal etableres en selvstændig funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, og hvor indberetning kan ske uden om de normale procedurer, f.eks. direkte til den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne.

De dele af lov om betalingstjenester og elektroniske penge, som er under tilsyn af Forbrugerombudsmanden og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, er ikke omfattet whistleblowerordningen.

Ordningen efter det foreslåede *stk. 1* skal være indrettet således, at indberetninger om en virksomheds overtrædelse eller potentielle overtrædelse af finansiel regulering skal kunne foretages anonymt.

At indberetninger skal kunne foretages anonymt indebærer, at den, der indberetter en overtrædelse, kan gøre dette fuldstændigt anonymt f.eks. via en løsning på virksomhedens intranet, hvor der kan indsendes indberetninger uden angivelse af navn, uden mulighed for sporing af computerens IP-adresse og lignende. Indberetningerne bør som udgangspunkt alene være tilgængelige for den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne.

Den foreslåede bestemmelse regulerer ikke, hvorvidt informationerne, der indberettes via ordningen, skal videregives til Finanstilsynet eller anden myndighed. Pligten til at videregive informationerne kan følge af anden særlovgivning, jf. eksempelvis hvidvaskloven, hvoraf fremgår, at mistænkelige kundetransaktioner skal indberettes til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 18 a i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, som blev indsat ved § 11, nr. 1, i lov nr. 268 af 25. marts 2014.

Af § 18 b, *stk. 1*, fremgår det, at en virksomhed ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomheden, herunder en ansat eller et bestyrelsesmedlems.

Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling omfattet. Ufordelagtig behandling kan foruden afskedigelse, f.eks. være degradering, forflyttelse, chikane eller lignende.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 18 b i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, som blev indsat ved § 11, nr. 1, i lov nr. 268 af 25. marts 2014.

I forslaget til § 38, *stk. 4*, præciseres, at virksomheder med en begrænset tilladelse ikke må anvende agenter ved udbud af betalingstjenester. En agent er i lovens § 6, nr. 18, defineret som en fysisk eller juridisk person, som handler på vegne af et betalingsinstitut ved udbuddet af betalingstjenester. Anvendelse af agenter vurderes at stille betydelige krav til styring og kontrol med henblik på overholdelse af gældende regler. Det foreslås derfor, at muligheden for at anvende agenter forudsætter en tilladelse som betalingsinstitut, hvilket svarer til Finanstilsynets fortolkning af de nugældende regler.

Forslaget til § 38, *stk. 5*, svarer til den gældende § 37, *stk. 4*. Finanstilsynet forventes at fastsætte regler om sikring af brugermidler. Bestemmelsen giver mulighed for at stille krav om sikring af brugermidler, både i de situationer, hvor udbyderen med den begrænsede tilladelse udøver andre aktiviteter end betalingstjenester, men også i de situationer, hvor virksomheden kun udbyder betalingstjenester, således at brugeren opnår sikring af indskudte midler i forbindelse med udbyderens insolvensbehandling. Finanstilsynet skal ved udarbejdelse af regler tilstræbe, at brugermidler sikres i rimeligt omfang ud fra et proportionalitetsprincip. Reglerne skal beskrive, i hvilke tilfælde brugermidler skal sikres og hvordan der skal stilles sikkerhed.

Ifølge forslaget § 39, *stk. 1*, skal virksomheder med begrænset tilladelse snarest muligt underrette Finanstilsynet, hvis der indtræder væsentlige ændringer i forhold til de op-

lysninger, som Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse. Finanstilsynet skal have oplysninger om ændringer i ledelse og kvalificerede ejere med henblik på at kunne foretage vurdering af, om disse opfylder kravene. Kriteriet for, om Finanstilsynet skal underrettes, f.eks. om ændringer i indholdet af forretningsgange, er, at tilsynet må antages at have lagt vægt på forholdene ved beslutning om tilladelse.

Virksomheden skal være opmærksom på, om virksomhedens forretningsaktiviteter holdes inden for rækkevidden af den begrænsede tilladelse. Sker der ændringer i antallet af betalingsmodtagere, så der ikke længere foreligger et betalingsmiddel med begrænset anvendelse, eller indtræder der et nyt bestyrelsesmedlem, skal Finanstilsynet underrettes. Der henvises i øvrigt til den særlige underretningspligt i § 39, stk. 2.

Det følger af *stk. 2*, at en virksomhed med begrænset tilladelse i henhold til § 37, stk. 2, skal underrette Finanstilsynet, når gennemsnittet af betalingstransaktioner for de foregående 12 måneder overstiger et beløb, der modsvarer værdien af 3 mio. euro pr. måned. Som nævnt under bemærkningerne til § 37, stk. 2, bortfalder en tilladelse i dette tilfælde, medmindre virksomheden inden 30 dage indsender en fyldestgørende ansøgning om tilladelse som betalingsinstitut, jf. § 7, stk. 2.

Efter forslaget *stk. 3* skal virksomheder med begrænset tilladelse hver den 1. april indsende en række oplysninger til Finanstilsynet, herunder erklæring om, at virksomheden fortsat opfylder betingelserne for at få begrænset tilladelse. Denne oplysningspligt supplerer den almindelige underretningspligt i henhold til forslaget § 39, stk. 1-2. Mere specifikt skal erklæringen i henhold til nr. 2 og 3 indeholde oplysning om gennemsnittet af de samlede betalingstransaktioner for de foregående 12 måneder opgjort pr. måned samt oversigt over virksomhedens ledelse og kvalificerede ejere. Det forudsættes, at erklæringen er underskrevet af virksomhedens ledelse.

Til nr. 13 (§ 39 j, stk. 2, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Med den forslåede ændring i § 39, j, stk. 2, fastsættes i overensstemmelse med direktivet om elektroniske penge (2009/110/EF), at e-penge-institutter, der udøver andre aktiviteter som omhandlet i § 39, e, stk. 4, er forpligtet til samtidig med årsrapporten at indsende særskilte regnskabsoplysninger for henholdsvis udstedelse af elektroniske penge og andre aktiviteter til Finanstilsynet. Der er således ikke længere krav om, at oplysningerne skal indarbejdes i årsrapporten, og oplysningerne er derved ikke tilgængelige for offentligheden, hvilket svarer til forudsætningerne i direktivet.

I henhold til forslaget skal regnskabsoplysningerne være ledsaget af en revisionserklæring udarbejdet af betalingsinstituttets revisorer. Herved sikres, at der er sammenhæng mellem den reviderede årsrapport og de særskilte regnskabsoplysninger til Finanstilsynet.

Det fremgår af nuværende § 39, j, stk. 1, at § 20, stk. 1-6 og 8, finder tilsvarende anvendelse på e-penge-institutter. Der henvises i forbindelse hermed til bemærkningerne til forslaget nr. 11 om ændring af § 20, stk. 8.

Til nr. 14 (§ 39 l, stk. 1, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Forslaget til ændring af § 39 l, stk. 1, vedrører sikring af brugermidler i de situationer, hvor et e-penge-institut udøver andre aktiviteter som nævnt i § 39 e, stk. 1, nr. 4. De gældende regler stiller alene krav om sikring af brugermidler i tilfælde af eventuel forudbetaling indtil det tidspunkt, hvor brugeren får stillet de elektroniske penge til disposition. Reglerne stiller derimod ikke krav om sikring af brugermidler i den periode, hvor de elektroniske penge er udestående, hvilket betyder, at brugere med elektroniske penge vil lide tab i tilfælde af udsteders konkurs.

Det foreslås derfor, at brugermidler skal sikres senest ved afslutningen af den arbejdsdag, hvor midlerne er modtaget, hvilket er i overensstemmelse med e-pengedirektivet (2009/110/EF). Det følger heraf, at midlerne skal sikres fra dette tidspunkt og indtil det tidspunkt, hvor brugerne har anvendt de elektroniske penge. Direktivet giver kun mulighed for at fastsætte regler om sikring af brugermidler i de tilfælde, hvor instituttet udøver andre aktiviteter som nævnt i § 39 e, stk. 1, nr. 4.

§ 39 l, stk. 1-2, angiver forskellige måder, hvorved kravet om sikring af brugermidler kan opfyldes. I henhold til stk. 3 fastsætter Finanstilsynet herudover nærmere regler om sikring af brugermidler i henhold til stk. 1-2, herunder om undtagelser fra kravet om sikring.

Med likvide aktiver med lav risiko i stk. 1, forstås obligationer eller gældsbreve udstedt af eller garanteret af regeringer eller regionale myndigheder i zone A-lande, jf. § 5, stk. 1, nr. 20, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 15 (§§ 39 p-r i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Forslaget til § 39, p, stk. 1, svarer til den hidtidige bestemmelse. Det fremgår heraf, at Finanstilsynet kan give virksomheder begrænset tilladelse til at udstede elektroniske penge her i landet. En begrænset tilladelse kan omfatte de aktiviteter, der fremgår af nr. 1 og 2. Betingelserne for at opnå tilladelse er beskrevet i forslaget til § 39 r.

Forslaget er baseret på e-pengedirektivet (2009/110/EF), der giver medlemslandene mulighed for udstedelse af sådanne begrænsede tilladelser, og hvor det i vidt omfang overlades til medlemslandet at fastsætte betingelserne.

En begrænset tilladelse kan kun anvendes til udstedelse af elektroniske penge her i landet. Det er således ikke muligt på baggrund af den begrænsede tilladelse at udstede elektroniske penge i andre medlemslande. Dette er i overensstemmelse med direktivet.

Virksomheder med begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester er berettiget til at udbyde andre forretningsaktiviteter efter de til enhver tid gældende regler herom.

I medfør af § 39 p stk. 1, nr. 1, kan en begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge omfatte elektroniske penge lagret på instrumenter med begrænset anvendelse. Et »instrument« skal forstås i overensstemmelse med artikel 3, litra k, i betalingsstjenedirektivets, jf. artikel 1, stk. 4, i e-pengedirektivet, som omfatter tjenester baseret på instrumenter, der kun kan anvendes til at erhverve varer eller tjenesteydelser inden for en begrænset kreds af tjenesteudbydere eller til en begrænset række varer eller tjenesteydelser.

Elektroniske penge lagret på instrumenter med begrænset anvendelse til brug for erhvervelse af varer eller tjenesteydelser betegnes i det følgende som »elektroniske penge med begrænset anvendelse«.

Elektroniske penge med begrænset anvendelse kan kun anvendes hos en begrænset kreds af tjenesteudbydere, hvorved forstås, at de elektroniske penge kun kan anvendes i et begrænset antal forretninger eller til at erhverve en begrænset række varer eller tjenesteydelser.

Der er tale om alternative krav, hvor anvendelsesområdet for de elektroniske penge kan opfylde et eller flere af de opregnede kriterier. Der er således ikke krav om, at anvendelsesområdet for de elektroniske penge skal opfylde alle betingelser for, at der er tale om elektroniske penge med begrænset anvendelse. Ved forretninger menes både fysiske butikker og internetbutikker. Vurderingen af, om der foreligger elektroniske penge med begrænset anvendelse, skal ske på baggrund af de anvendelsesmuligheder, der er tilknyttet de elektroniske penge.

Som nævnt ovenfor, kan elektroniske penge, der kun kan anvendes i et begrænset antal forretninger, være omfattet af § 39 p, nr. 1. Dette vil for eksempel kunne være tilfældet, hvis alle forretninger i et butikscenter går sammen om i fællesskab at udstede et gavekort, som kun kan anvendes hos centerets forretninger med alle butikscenterets forretninger som selskabsdeltagere. Sådanne kort vil blive anset for at have begrænset anvendelse, fordi de kun kan bruges hos et begrænset antal forretninger.

Hvis de elektroniske penge kun kan anvendes til at erhverve en begrænset række varer eller tjenesteydelser, er det ikke afgørende, hvor mange modtagere der tager imod de elektroniske penge.

Et eksempel på elektroniske penge, der kun kan bruges til at erhverve en begrænset række varer, er en elektronisk brugerkonto, hvortil bruger kan indbetale penge, for derefter senere fra brugerkontoen at kunne gennemføre køb af flyrejser hos forskellige flyselskaber.

Et andet eksempel kunne være en applikation med en tilknyttet personlig brugerkonto, der gør det muligt udelukkende at betale i en kæde, som alene sælger computere og relaterede ydelser. Der er alene tale om elektroniske penge, hvis udstedelse sker i en anden juridisk enhed end forretningen, som modtager de elektroniske penge. Hvis udsteder og betalingsmodtager er sammenfaldende, er der tale om et betalingsurrogat. I eksemplet omfatter computerkæden derfor forskellige juridiske enheder i form af franchisede butikker m.v.

Hvor virksomhedens samlede forpligtelser i forbindelse med de uindfriede elektroniske penge på intet tidspunkt overstiger et beløb, der modsvarer værdien af 5 mio. euro, kan de elektroniske penge efter forslaget til nr. 2 udstedes af virksomheder med begrænset tilladelse til at udstede elektroniske penge.

En udsteder af elektroniske penge, der på intet tidspunkt har udestående elektroniske penge for et beløb, der modsvarer en værdi på over 5 mio. euro, kan derfor nøjes med at ansøge om en begrænset tilladelse til at udstede elektroniske penge. Ved »uindfriede elektroniske penge« forstås de af virksomheden udstedte elektroniske penge, som indehaveren af de elektroniske penge endnu ikke har anvendt, med tillæg af de midler, som udstederen har modtaget fra bruger som forudbetaling med henblik på veksling til elektroniske penge.

Med de foreslåede ændringer vil der være tilfælde, hvor udstedelse af elektroniske penge undtages fra loven, herunder kravet om tilladelse fra Finanstilsynet til udstedelse af elektroniske penge. Dog undtages der ikke fra bestemmelsen om brugers ret til indløsning af restværdien.

Udstedelse af elektroniske penge falder udenfor loven, hvis nedenstående kriterier alle er opfyldt;

- Beløbet på de uindfriede elektroniske penge ikke kan overstige 3.000 kr.
- Der ikke er mulighed for automatisk genopladning
- Både § 39 p, nr. 1 og 2, er opfyldt.

I de nævnte eksempler ovenfor er det derfor forudsat, at de uindfriede elektroniske penge overstiger et beløb på 3.000 kr.

I forslaget til § 39 p, stk. 2, fastslås, at virksomheder med begrænset tilladelse til at udstede elektroniske penge er berettiget til at udbyde betalings tjenester, der kan anses for driftsmæssige og nært tilknyttede accessoriske betalings tjenester, når de har tilknytning til udstedelse af elektroniske penge, jf. forslaget til § 39 p, stk. 2. Vurderingen af hvorvidt der er tale om en driftsmæssig og nært tilknyttet accessorisk betalings tjeneste vil følge vurderingen i § 24 i lov om finansiel virksomhed om accessorisk virksomhed, hvoraf fremgår at der skal være tale om en virksomhed der er forbundet eller ligger i naturlig forlængelse af det tilladte virksomhedsområde. Hvis virksomheden herudover ønsker at udbyde andre betalings tjenester, skal virksomheden søge om tilladelse hertil. Virksomheden er berettiget til at udbyde andre forretningsaktiviteter efter de til enhver tid gældende regler herom.

Den foreslåede § 39 p, stk. 3, er en gengivelse af tidligere stk. 1 til den hidtidige § 39 q, stk. 1, som fastslår, at en tilladelse til at udøve aktiviteter omfattet af § 37, stk. 1, nr. 2, på baggrund af begrænset volumen bortfalder, hvis gennemsnittet af virksomhedens samlede forpligtelser hidrørende fra udestående elektroniske penge overstiger et beløb, der modsvarer værdien af 5 mio. euro.

Ifølge forslaget kan virksomheden fortsætte sin aktivitet i henhold til stk. 1, nr. 2, mens ansøgningen behandles, hvis virksomheden, senest 30 dage efter, at den tilladte volumen

er overskredet, indsender en fyldestgørende ansøgning om tilladelse som e-penge-institut, jf. § 39 a. Ansøgningen skal i henhold til forslaget være fyldestgørende, hvilket vil sige, at ansøgningskemaet skal være fuldstændig udfyldt, og at alle lovpligtige bilag skal være vedlagt.

Opnår virksomheden ikke tilladelse som e-penge-institut, må den indstille sine aktiviteter.

Forslaget til § 39 q fastsætter de betingelser, som skal være opfyldt, hvis en virksomhed skal have begrænset tilladelse til at udstede elektroniske penge enten i henhold til § 39 p, stk. 1, nr. 1, eller nr. 2. Tilladelser kan gives til fysiske og juridiske personer.

Betingelserne svarer til de betingelser, der gælder for at opnå begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester, hvorfor der henvises til bemærkninger til forslagens § 38 stk. 1

Hvis en virksomhed med begrænset tilladelse ikke længere opfylder betingelserne, kan Finanstilsynet inddrage tilladelsen, jf. lovens § 90, stk. 1, nr. 3.

Ifølge § 39 q, stk. 2, skal ansøgning om begrænset tilladelse til at udstede elektroniske penge indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i stk. 1 er opfyldt, herunder de oplysninger, der er nævnt i nr. 1-4. Der henvises til bemærkningerne til forslagens § 37, stk. 4, som indeholder tilsvarende krav om oplysninger, bortset fra, at der for så vidt angår begrænsede tilladelser til udstedelse elektroniske penge yderligere stilles krav om, at virksomheden skal indsende en budgetprognose for det kommende regnskabsår med oplysninger om de forventede samlede udestående elektroniske penge opgjort på månedsbasis. Kravet skal ses i sammenhæng med behovet for at sikre brugermidler, idet Finanstilsynet skal have grundlag for at vurdere, om virksomheden vil være i stand til at gennemføre en forsvarlig drift. De nævnte oplysninger er ikke udtømmende, idet Finanstilsynet herudover kan anmode om supplerende oplysninger, hvis dette vurderes at have betydning for sagen.

Af § 39 q, stk. 3, fremgår, at §§ 18 a og b tilsvarende finder anvendelse for virksomheder med begrænset tilladelse. Bestemmelsen svarer til forslaget til § 38, stk. 3, gældende for begrænsede tilladelser til udbud af betalingstjenester, hvorfor der henvises til bemærkningerne hertil.

I forslaget til § 39 q, stk. 4, præciseres, at virksomheder med en begrænset tilladelse ikke må anvende agenter ved udstedelse af elektroniske penge. En agent er i lovens § 6, nr. 18, defineret som en fysisk eller juridisk person, som handler på vegne af et betalingsinstitut ved udbuddet af betalingstjenester. Anvendelse af agenter vurderes at stille betydelige krav til styring og kontrol med henblik på overholdelse af gældende regler. Det er i overensstemmelse med, hvad der gælder for e-penge-institutter, jf. lovens § 39 n, stk. 2.

I henhold til forslaget til § 39 stk. 5, skal Finanstilsynet fastsætte regler om sikring af midler modtaget fra brugerne. Behovet for sikring af brugermidler er det samme, uanset om virksomheden har opnået tilladelse som e-penge-institut

eller begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge. Der henvises derfor til bemærkningerne til ændringsforslaget til § 39 l, stk. 1.

Ifølge forslagens § 39 r skal virksomheder med begrænset tilladelse snarest muligt underrette Finanstilsynet, hvis der indtræder væsentlige ændringer i forhold til de oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse. Finanstilsynet skal have oplysninger om ændringer i ledelse og kvalificerede ejere med henblik på at kunne foretage vurdering af, om disse opfylder kravene. Kriteriet for, om Finanstilsynet skal underrettes, f.eks. om ændringer i indholdet af forretningsgange, er, at tilsynet må antages at have lagt vægt på forholdene ved beslutning om tilladelse.

Virksomheden skal være opmærksom på, om virksomhedens forretningsaktiviteter holdes inden for rækkevidden af den begrænsede tilladelse. Sker der eksempelvis ændringer i antallet af betalingsmodtagere, så der ikke længere foreligger elektroniske penge med begrænset anvendelse, eller indtræder der et nyt bestyrelsesmedlem, skal Finanstilsynet underrettes. Der henvises i øvrigt til den særlige underretningspligt i stk. 2.

Det følger af stk. 2, at en virksomhed med begrænset tilladelse til at udstede elektroniske penge i henhold til § 39 p, stk. 3, skal underrette Finanstilsynet, hvis virksomhedens samlede forpligtelser hidrørende fra udestående elektroniske fordringer overstiger et beløb, der modsvarer værdien af 5 mio. euro.

Efter forslaget *stk. 3* skal virksomheder med begrænset tilladelse hver den 1. april indsende en række oplysninger til Finanstilsynet, herunder erklæring om, at virksomheden fortsat opfylder betingelserne for at få begrænset tilladelse. Denne oplysningspligt supplerer den almindelige underretningspligt i henhold til forslagens § 39 q, stk. 1-2. Mere specifikt skal erklæringen i henhold til nr. 2 og 3 indeholde oplysning om højeste beløb af samlede udestående elektroniske penge i det forrige regnskabsår samt oversigt over virksomhedens ledelse og kvalificerede ejere.

Det forudsættes, at erklæringen er underskrevet af virksomhedens ledelse.

Til nr. 16 (§ 52, stk. 2, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Lovens § 52, stk. 2, foreslås ændret således, at »mikrobetalingsmidler« ændres til »mikrobetalingsinstrumenter«, således at det er i overensstemmelse med lovens § 6, nr. 11.

Den foreslåede ændring er alene af sproglig karakter.

Til nr. 17 (§ 87, stk. 5, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

I medfør af § 347 b i lov om finansiel virksomhed kan Finanstilsynet påbyde en finansiel virksomhed at lade foretage og afholde udgifterne til en undersøgelse af et eller flere forhold i den finansielle virksomhed.

Med henblik på at ensarte kravene til virksomheder under Finanstilsynets tilsyn, foreslås det, at § 347 b i lov om finan-

siel virksomhed skal finde anvendelse for virksomhederne omfattet af tilladelseskravene i lov om betalingstjenester og elektroniske penge med de fornødne tilpasninger. Der henvises til bemærkningerne til § 347 b i lov nr. 579 af 1. juni 2010.

Med fornødne tilpasninger menes, at der er tale om virksomheder omfattet af lov om betalingstjenester og elektroniske penge, som er andre virksomhedstyper end virksomheder omfattet af lov om finansiel virksomhed, hvilket der skal tages højde for.

Til nr. 18-19 (§ 89 a, stk. 1-4, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge.)

De foreslåede ændringer i § 89 a, stk. 1-4, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge indeholder en konsekvensændring som følge af de foreslåede ændringer i § 18, stk. 1 og 2, jf. dette lovforslags § 3, nr. 5, som indeholder en præcisering af kravene til det enkelte ledelsesmedlems egnethed og hæderlighed. Den ene ændring medfører, at Finanstilsynet som hidtil kan påbyde et betalingsinstitut eller en virksomhed med begrænset tilladelse at afsætte en direktør, når der er rejst tiltale mod direktøren i en straffesag om overtrædelse af straffeloven eller den finansielle lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke længere opfylder kravene i § 18, stk. 2, nr. 1, som med ændringen bliver § 18, stk. 3, nr. 1. Den anden ændring medfører, at varigheden af påbud meddelt på baggrund af § 18, stk. 2, som med ændringen bliver stk. 3, nr. 2, 3 eller 4, som hidtil skal fremgå af påbuddet.

Til nr. 20 (§ 90, stk. 1, nr. 5, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Den foreslåede ændring er af ren sproglig karakter, idet der henvises til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme.

Til nr. 21 (§ 107, stk. 2, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge.)

Som konsekvens af, at der i § 18 indsættes et nyt stykke, og de gældende stk. 2 og 3 således bliver stk. 3 og 4, ændres § 107, stk. 2, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge. Ændringen medfører, at et medlem af en bestyrelse eller en direktion i et betalingsinstitut eller en ledelsesansvarlig for virksomhedens betalingstjenestevirksomhed kan straffes med bøde, såfremt den pågældende ikke giver Finanstilsynet oplysninger om forhold omfattet af § 18, stk. 1 og 3, ved sin indtræden i instituttet eller betalingstjenestevirksomheden og efterfølgende om forhold omfattet af § 18, stk. 2 og 3, jf. de foreslåede ændringer i § 18, stk. 4, der bliver stk. 5. Der henvises til lovforslaget § 3, nr. 5 og 7.

Som konsekvens af indsættelsen af § 18 c i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, ændres § 107, stk. 2, også. Af ændringen fremgår, at overtrædelse af § 18 c skal kunne straffes med bøde. Dette medfører, at bestyrelsen i et betalingsinstitut kan straffes med bøde, hvis den ikke fastlægger en politik for mangfoldighed, der fremmer en tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt

ledelsesorganets medlemmer, jf. § 18 c som affattet ved dette lovforslags § 3, nr. 8.

Til nr. 22-23 (§ 107, stk. 4 og 5, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Det foreslås, i § 107, stk. 4 og 5, at ændre bestemmelserne således, at disse omfatter alle omfattet af loven, der undlader at efterkomme et påbud nævnt i bestemmelserne, og ikke alene »udbydere«, i henhold til de nugældende bestemmelser.

Til § 4

Til nr. 1 (§ 51, stk. 1, nr. 5, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det foreslåede § 51, stk. 1, nr. 5, i lov om investeringsforeninger m.v., pålægger bestyrelsen for en investeringsforening pligt til at fastlægge en mangfoldighedspolitik for bestyrelsen, der fremmer tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt bestyrelsens medlemmer. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i § 70, stk. 1, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

En mangfoldighedspolitik bør indeholde en beskrivelse af, hvordan bestyrelsen vil sikre mangfoldighed i bestyrelsen, for eksempel ved at sikre en rekruttering, der tiltrækker kandidater med en bred vifte af kvalifikationer og kompetencer til bestyrelsen. En mangfoldighedspolitik bør angive, hvilke kvalifikationer og kompetencer, der er relevante at tillægge vægt ved udpegning af kandidater til bestyrelsen.

Disse kvalifikationer og kompetencer kan være opnået på baggrund af den enkelte kandidats uddannelsesmæssige, erhvervmæssige eller personlige erfaring. Det skal præciseres, at det står den enkelte bestyrelse frit for at vælge den politik, der findes bedst egnet for den pågældende investeringsforening til at fremme mangfoldigheden i bestyrelsen. Med det foreslåede krav om, at bestyrelsen skal fastlægge en mangfoldighedspolitik, forpligtes bestyrelsen til aktivt at fremme den for investeringsforeningen relevante og nødvendige mangfoldighed i bestyrelsen.

Det følger af § 58 i lov om investeringsforeninger m.v., at bestyrelsen i investeringsforeninger, hvor værdien af foreningens aktiver er mindst 500 mio. kr. eller derover i 2 på hinanden følgende regnskabsår, skal opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i bestyrelsen og udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på investeringsforeningens øvrige ledelsesniveauer. Disse investeringsforeninger vil således fremover både skulle fastlægge måltal for det underrepræsenterede køn i bestyrelsen og en politik for mangfoldighed i bestyrelsen.

Det vil være op til bestyrelserne i disse investeringsforeninger, at fastlægge måltal og politikker på en måde, der er betryggende, og som lever op til de krav, der stilles i henholdsvis den foreslåede § 51, stk. 1, nr. 5, og § 58. Bestyrelsen kan således vælge at indarbejde de opstillede måltal for det underrepræsenterede køn i en fælles politik for bestyrel-

sens sammensætning, forudsat kravene i begge bestemmelser er opfyldt.

Ved tilsyn med overholdelse af bestemmelsen, jf. § 161 i lov om investeringsforeninger m.v., vil Finanstilsynet i forbindelse med vurderingen af, om politikken efter det foreslåede § 51, stk. 1, nr. 5, i tilstrækkelig grad fremmer mangfoldighed, tage hensyn til, hvilken type af investeringsforening, vurderingen vedrører. Finanstilsynet kan i forbindelse med en sådan vurdering inddrage eventuelle retningslinjer på området fra såvel EBA og ESMA i det omfang, sådanne retningslinjer foreligger, og i det omfang inddragelse af retningslinjerne er relevant i forhold til den type af investeringsforening, som vurderingen vedrører.

Manglende fastlæggelse af en mangfoldighedspolitik kunne straffes med bøde. Det betyder, at bestyrelsen i en investeringsforening kan straffes med bøde, hvis den ikke fastlægger en politik for mangfoldighed, der fremmer en tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt bestyrelsens medlemmer, jf. den foreslåede ændring til § 190, som affattet ved dette lovforslags § 4, nr. 25.

Til nr. 2 (§ 51, stk. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det foreslåede § 51, stk. 4, i lov om investeringsforeninger m.v., pålægger bestyrelsen i investeringsforeninger at sikre, at bestyrelsen samlet set har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå investeringsforeningens aktiviteter og de hermed forbundne risici. Den foreslåede bestemmelse svarer til § 70, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Bestyrelsen for en investeringsforening skal tilrettelægge sit arbejde i overensstemmelse med vedtægterne og lovgivningen, så den sikrer en forsvarlig og hensigtsmæssig ledelse af foreningen. Den gældende § 51 i lov om investeringsforeninger mv. indeholder en række opgaver, som bestyrelsen er forpligtet til at udføre. Bestyrelsen for en investeringsforening skal bl.a. fastlægge den overordnede politik for foreningens virksomhed, identificere de enkelte afdelingers risici og fastlægge deres risikoprofil på grundlag af den fastlagte investeringspolitik og fastsætte en politik for interessekonflikter. Bestyrelsen skal derudover løbende forholde sig til de enkelte afdelingers risikoprofil, og om direktionen varetager sine opgaver i overensstemmelse med bestyrelsens retningslinjer til direktionen.

Udover § 51 er kravene til bestyrelsen i investeringsforeninger bl.a. fastlagt i bekendtgørelse om ledelse, styring og administration af danske UCITS (herefter ledelsesbekendtgørelsen), der har hjemmel i lov om finansiel virksomhed og lov om investeringsforeninger m.v. Det er bestyrelsens hovedopgave at fastlægge de overordnede og strategiske rammer for foreningen og dens aktiviteter, herunder træffe beslutning om foreningens forretningsmodel.

Det foreslåede § 51, stk. 4, understreger, at bestyrelsen har pligt til løbende at vurdere, om den samlede bestyrelse besidder faglige kompetencer, nødvendig viden og erfaring til at sikre en forsvarlig drift af investeringsforeningen og håndtering af dens risici. Bestyrelsens forpligtelse gælder i

relation til de forhold, som i dag er anført i ledelsesbekendtgørelsen, men også i relation til bestyrelsens øvrige ansvar og opgaver, som følger af § 51 og øvrig lovgivning gældende for investeringsforeninger.

Den viden og erfaring, som bestyrelsen som minimum skal besidde, indebærer for eksempel, at den skal være i stand til at udfordre direktionen på en konstruktiv måde, herunder stille relevante spørgsmål til direktionen og forholde sig kritisk til svarene. Uanset investeringsforeningens forretningsmodel og den i vedtægterne fastlagte investeringspolitik må det forventes, at medlemmerne af bestyrelsen samlet set har den fornødne grundviden om de lovgivningsmæssige rammer for ledelse af investeringsforeninger, formueforvaltning etc. Udover den fornødne grundviden kan der være særlige forhold, der kræver en særskilt viden, f.eks. hvis investeringsforeningen har komplekse afdelinger eller flere forskellige afdelinger. Relevant ledelseserfaring kan ud fra en konkret vurdering være opnået fra andre poster i andre typer af finansielle virksomheder.

Bestyrelsen skal løbende vurdere, om ændringer i investeringsforeningens forretningsmodel eller risikoprofil giver anledning til at supplere bestyrelsens samlede kompetencer.

Det bemærkes, at kravet til bestyrelsen om løbende at vurdere bestyrelsens kollektive viden og erfaring er en særskilt vurdering, der skal foretages uafhængig af vurderingen af om et bestyrelsesmedlem har tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne udøve sit hverv i medfør af det foreslåede § 57. Kravene til bestyrelsens kollektive viden og erfaring er udtryk for hvilken viden, der løbende samlet set skal være til stede i bestyrelsen. Kravene til det enkelte medlems viden og erfaring vurderes i forbindelse med medlemmets indtræden i bestyrelsen og er udtryk for en individuel vurdering af, om det enkelte bestyrelsesmedlem har de fornødne kompetencer til at varetage en bestyrelsespost i den pågældende virksomhedstype.

Ved tilsyn med overholdelse af bestemmelsen, jf. § 161 i lov om investeringsforeninger m.v., vil Finanstilsynet i forbindelse med vurderingen af, om en bestyrelse i en investeringsforening tilsammen har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring, tage hensyn til den enkelte investeringsforenings forhold. Finanstilsynet kan i forbindelse med en sådan vurdering inddrage eventuelle retningslinjer på området fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA), i det omfang sådanne retningslinjer foreligger, og i det omfang inddragelse af retningslinjerne er relevant i forhold til investeringsforeningen.

Det bemærkes, at bestyrelsen i henhold til ledelsesbekendtgørelsen § 4, stk. 2, har pligt til løbende at vurdere, om dens medlemmer tilsammen besidder den fornødne viden og erfaring om foreningens risici til at sikre en forsvarlig drift af foreningen. Denne bestemmelse vil blive ophævet ved den førstkomende revision af ledelsesbekendtgørelsen, således at bestyrelsens forpligtelse fremover alene følger af lov om investeringsforeninger m.v.

Som konsekvens af indsættelsen af et nyt stk. 4 bliver de nugældende stk. 4-6 til stk. 5-7.

Manglende overholdelse af den foreslåede bestemmelse vil kunne straffes med bøde. Det betyder, at bestyrelsen for en investeringsforening kan straffes med bøde, hvis den ikke sikrer, at dens medlemmer har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå investeringsforeningens aktiviteter og de hermed forbundne risici, jf. den foreslåede ændring til § 190, som affattet ved dette lovforslags § 4, nr. 25.

Til nr. 3 (§ 52, stk. 1, nr. 6, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det foreslåede § 52, stk. 1, nr. 6, i lov om investeringsforeninger m.v., pålægger bestyrelsen for en SIKAV pligt til at fastlægge en mangfoldighedspolitik for bestyrelsen, der fremmer en tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt bestyrelsens medlemmer. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i § 70, stk. 1, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

En mangfoldighedspolitik bør indeholde en beskrivelse af, hvordan bestyrelsen vil sikre mangfoldighed i bestyrelsen, for eksempel ved at sikre en rekruttering, der tiltrækker kandidater med en bred vifte af kvalifikationer og kompetencer til bestyrelsen. En mangfoldighedspolitik bør angive, hvilke kvalifikationer og kompetencer, der er relevante at tillægge vægt ved udpegning af kandidater til bestyrelsen.

Disse kvalifikationer og kompetencer kan være opnået på baggrund af den enkelte kandidats uddannelsesmæssige, erhvervmæssige eller personlige erfaring. Det skal præciseres, at det står den enkelte bestyrelse frit for at vælge den politik, der findes bedst egnet for den pågældende SIKAV til at fremme mangfoldigheden i bestyrelsen. Med det foreslåede krav om, at bestyrelsen skal fastlægge en mangfoldighedspolitik, forpligtes bestyrelsen til aktivt at fremme den for SIKAV'en relevante og nødvendige mangfoldighed i bestyrelsen.

Det følger af § 58 i lov om investeringsforeninger m.v., at bestyrelsen i SIKAV'er, hvor værdien af SIKAV'ens aktiver er mindst 500 mio. kr. eller derover i 2 på hinanden følgende regnskabsår, skal opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i bestyrelsen og udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på SIKAV'ens øvrige ledelsesniveauer. Disse SIKAV'er vil således fremover både skulle fastlægge måltal for det underrepræsenterede køn i bestyrelsen og en politik for mangfoldighed i bestyrelsen.

Det vil være op til bestyrelserne i disse SIKAV'er, jf. ovenfor, at fastlægge måltal og politikker på en måde, der er betryggende, og som lever op til de krav, der stilles i henholdsvis den foreslåede § 52, stk. 1, nr. 6, og § 58. Bestyrelsen kan således vælge at indarbejde de opstillede måltal for det underrepræsenterede køn i en fælles politik for bestyrelsens sammensætning, forudsat kravene i begge bestemmelser er opfyldt.

Ved tilsyn med overholdelse af bestemmelsen, jf. § 161 i lov om investeringsforeninger m.v., vil Finanstilsynet i forbindelse med vurderingen af, om politikken efter det foreslåede § 52, stk. 1, nr. 6, i tilstrækkelig grad fremmer mangfoldighed, tage hensyn til, hvilken type af SIKAV, vurderingen vedrører. Finanstilsynet kan i forbindelse med en sådan vurdering inddrage eventuelle retningslinjer på området fra såvel EBA og ESMA i det omfang, sådanne retningslinjer foreligger, og i det omfang inddragelse af retningslinjerne er relevant i forhold til den type af SIKAV, som vurderingen vedrører.

Manglende fastlæggelse af en mangfoldighedspolitik kunne straffes med bøde. Det betyder, at bestyrelsen i en SIKAV kan straffes med bøde, hvis den ikke fastlægger en politik for mangfoldighed, der fremmer en tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt bestyrelsens medlemmer, jf. den foreslåede ændring til § 190, som affattet ved dette lovforslags § 4, nr. 25.

Til nr. 4 (§ 52, stk. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det foreslåede § 52, stk. 4, i lov om investeringsforeninger m.v., pålægger bestyrelsen i SIKAV'er at sikre, at bestyrelsen samlet set har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå SIKAV'ens aktiviteter og de hermed forbundne risici. Den foreslåede bestemmelse svarer til § 70, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Kravene til bestyrelsen i SIKAV'er er bl.a. fastlagt i bekendtgørelse om ledelse, styring og administration af danske UCITS (ledelsesbekendtgørelsen), der har hjemmel i lov om finansiel virksomhed og lov om investeringsforeninger m.v. Det er bestyrelsens hovedopgave at fastlægge de overordnede og strategiske rammer for SIKAV'en og dens aktiviteter, herunder træffe beslutning om SIKAV'ens forretningsmodel.

Den gældende § 52 i lov om investeringsforeninger mv., indeholder en række opgaver, som bestyrelsen er forpligtet til at udføre. Bestyrelsen for en SIKAV skal bl.a. fastlægge den overordnede politik for SIKAV'ens virksomhed, identificere de enkelte afdelingers risici og fastlægge deres risikoprofil på grundlag af den fastlagte investeringspolitik og fastsætte en politik for interessekonflikter. Bestyrelsen skal derudover vælge det investeringsforvaltningsselskab eller administrationselskab, der skal administrere SIKAV'en, og løbende forholde sig til SIKAV'ens vedtægter, og om afdelingernes risikoprofil er forsvarlige i forhold til investeringernes størrelse, likviditet og kompleksitet og de markedsf forhold, som SIKAV'en er underlagt. Bestyrelsens pligter omfatter også en løbende vurdering af, om investeringsforvaltningsselskabet eller administrationselskabet varetager sin opgave i overensstemmelse med den indgåede aftale og den fastlagte investeringsinstruks.

Det foreslåede § 52, stk. 4, understreger, at bestyrelsen har pligt til løbende at vurdere, om den samlede bestyrelse besidder faglige kompetencer, nødvendig viden og erfaring til at sikre en forsvarlig drift af SIKAV'en og håndtering af dens risici. Bestyrelsens forpligtelser gælder i relation til de

forhold, som i dag er anført i ledelsesbekendtgørelsen, men også i relation til det ansvar og opgaver, som følger af § 52 og øvrig lovgivning gældende for SIKAV'er.

Den viden og erfaring, som bestyrelsen som minimum skal besidde, indebærer for eksempel, at den skal være i stand til at udfordre investeringsforvaltningsselskabet eller administrationsselskabet på en konstruktiv måde, herunder stille relevante spørgsmål til investeringsforvaltningsselskabet eller administrationsselskabet og forholde sig kritisk til svarene. Uanset SIKAV'ens forretningsmodel og den i vedtægterne fastlagte investeringspolitik må det forventes, at medlemmerne af bestyrelsen samlet set har den fornødne grundviden om de lovgivningsmæssige rammer for ledelse af SIKAV'er, formueforvaltning etc. Udover den fornødne grundviden kan der være særlige forhold, der kræver en særskilt viden, f.eks. hvis SIKAV'en har komplekse afdelinger eller flere forskellige afdelinger. Relevant ledelseserfaring kan ud fra en konkret vurdering være opnået fra andre poster i andre typer af finansielle virksomheder.

Bestyrelsen skal løbende vurdere, om ændringer i SIKAV'ens forretningsmodel eller risikoprofil giver anledning til at supplere bestyrelsens samlede kompetencer.

Ved tilsyn med overholdelse af bestemmelsen, jf. § 161 i lov om investeringsforeninger m.v., vil Finanstilsynet i forbindelse med vurderingen af, om en bestyrelse i en SIKAV tilsammen har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring, tage hensyn til den enkelte SIKAV's forhold. Finanstilsynet kan i forbindelse med en sådan vurdering inddrage eventuelle retningslinjer på området fra EBA og ESMA i det omfang sådanne retningslinjer foreligger, og i det omfang inddragelse af retningslinjerne er relevant i forhold til SIKAV'en.

Det bemærkes, at bestyrelsen i henhold til ledelsesbekendtgørelsen § 5, stk. 3, har pligt til løbende at vurdere, om dens medlemmer tilsammen besidder den fornødne viden og erfaring om SIKAV'ens risici til at sikre en forsvarlig drift af SIKAV'en. Denne bestemmelse vil blive ophævet ved den førstkomende revision af ledelsesbekendtgørelsen, således at bestyrelsens forpligtelse fremover alene følger af lov om investeringsforeninger m.v.

Som konsekvens af indsættelsen af et nyt stk. 4 bliver de nugældende stk. 4-6 til stk. 5-7.

Manglende overholdelse af den foreslåede bestemmelse vil kunne straffes med bøde. Det betyder, at bestyrelsen for en SIKAV kan straffes med bøde, hvis den ikke sikrer, at dens medlemmer har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå SIKAV'ens aktiviteter og de hermed forbundne risici, jf. den foreslåede ændring til § 190, som affattet ved dette lovforslags § 4, nr. 25.

Til nr. 5 (§ 57, stk. 1 og 2, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Ved lov nr. 268 af 25. marts 2014 er bestemmelserne i Europarlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringselskaber

(CRD IV) om krav til ledelsens egnethed og hæderlighed (fit & proper) implementeret i lov om finansiell virksomhed. Med henblik på at ensarte egnetheds- og hæderlighedskravene på tværs af den finansielle lovgivning, således at disse lægger sig op ad § 64 i lov om finansiell virksomhed, foreslås ændringerne i § 64 udbredt til de øvrige hovedlove under Finanstilsynets tilsyn.

Den foreslåede nyaffattelse af § 57, stk. 1, præciserer således kravene til det enkelte ledelsesmedlems egnethed. Et medlem af bestyrelsen og direktionen i en investeringsforening eller af bestyrelsen i en SIKAV skal, jf. det foreslåede § 57, stk. 1, have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne udøve sit hverv eller varetage sin stilling i den pågældende forening eller SIKAV. Kravene skal være opfyldt til enhver tid, hvilket indebærer, at kravene skal opfyldes fra det tidspunkt, hvor bestyrelsesmedlemmet eller direktøren tiltræder hvervet eller stillingen, og i hele den periode hvori den pågældende bestrider hvervet eller stillingen. Når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i en investeringsforening eller som bestyrelsesmedlem i en SIKAV, påser Finanstilsynet, at vedkommende har tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne udøve hvervet eller varetage stillingen i foreningen eller SIKAV'en og dermed, at den pågældende opfylder kravene i det foreslåede § 57, stk. 1.

Der stilles ikke generelle kriterier for hvilke teoretiske eller praktiske krav, som personen skal opfylde. Disse varierer afhængig af, om der er tale om en direktørpost eller bestyrelsespost samt hvilken type af investeringsforening eller SIKAV, der er tale om. I vurderingen kan bl.a. indgå, om personen har en relevant uddannelse, om vedkommende har haft ansættelse indenfor den finansielle sektor, og om vedkommende har ledelseserfaring. For medlemmer af direktionen i en investeringsforening vil der blive lagt vægt på, at personen har erfaring med investeringsstrategier.

Der stilles i praksis mindre krav til et bestyrelsesmedlem end til en direktør, ligesom kravene skærpes, hvis der er tale om en stor og kompleks virksomhed. Der stilles ikke et ubetinget krav om, at et bestyrelsesmedlem har særlig indsigt i investeringsforeningers eller SIKAV'ers forhold. Her vil en særlig indsigt i anden branche, som er relevante for den pågældende forening eller SIKAV, kunne være tilstrækkeligt. De øvrige kompetencer i bestyrelsen inddrages ikke i forbindelse med vurderingen af, om en person opfylder kravene i det foreslåede § 57, stk. 1.

Egnet- og hæderlighedsvurderingen er knyttet til stillingen eller hvervet i den konkrete forening eller SIKAV. Det er således muligt, at en person på baggrund af dennes uddannelsesmæssige baggrund og hidtidige ledelseserfaring, opfylder kravet om fyldestgørende erfaring til at lede en mindre og mindre kompleks investeringsforening eller SIKAV, men at det ikke gør sig gældende i forhold til en stor og kompleks investeringsforening eller SIKAV. Derfor kan man ikke tage sin vurdering med sig fra en virksomhed omfattet af lov om investeringsforeninger m.v. til en anden virksomhed.

Det foreslåede § 57, stk. 2, har til formål at sikre, at medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en investeringsforening eller af bestyrelsen i en SIKAV, har den fornødne hæderlighed til at varetage det pågældende hverv eller den pågældende stilling. Den foreslåede bestemmelse præciserer de gældende krav til det enkelte ledelsesmedlems hæderlighed. Efter det foreslåede § 57, stk. 2, skal et medlem af bestyrelsen eller direktionen have et tilstrækkeligt godt omdømme og udvise hæderlighed, integritet og uafhængighed for effektivt at kunne vurdere og anfægte afgørelser truffet af den daglige ledelse.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at de personer, der er en del af ledelsen i en investeringsforening eller en SIKAV, har en høj standard, både når det gælder deres faglige og ledelsesmæssige kompetencer og i forhold til deres personlige adfærd. Det er derfor vigtigt, at ledelsesmedlemmer generelt udviser en høj grad af hæderlighed og integritet. Ledelsesmedlemmer skal endvidere have et godt omdømme. Det er vigtigt at opretholde den finansielle sektors omdømme og det omgivende samfunds tillid til sektoren, og hensynet her til tilsiger, at også medlemmerne af bestyrelsen og direktionen i investeringsforeninger og medlemmer af bestyrelsen i SIKAV'er skal have et tilstrækkeligt godt omdømme i samfundet. Manglende tillid til enkelte ledelsesmedlemmer i dele af den finansielle sektor vil kunne have en afsmittende effekt på hele den finansielle sektors omdømme og tilliden til den samlede branche.

Kravene i det foreslåede § 57, stk. 2, skal være opfyldt til enhver tid, hvilket indebærer, at kravene skal være opfyldt fra det tidspunkt, hvor bestyrelsesmedlemmet eller direktøren tiltræder hvervet eller stillingen, og i hele den periode, hvori den pågældende bestrider hvervet eller stillingen. Når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem i eller en stilling som direktør, påser Finanstilsynet, om vedkommende har et tilstrækkeligt godt omdømme og udviser hæderlighed, integritet og uafhængighed for effektivt at kunne vurdere og anfægte afgørelser truffet af den daglige ledelse og dermed, om den pågældende opfylder kravene i det foreslåede § 57, stk. 2.

§ 57, stk. 2, som bliver *stk. 3*, angiver som hidtil de forhold, som kan medføre, at en person ikke anses for at have et tilstrækkeligt godt omdømme og dermed den fornødne hæderlighed. Det kan f.eks. være vanskeligt at have tillid til, at en direktør i en investeringsforening kan varetage foreningens og investorenes interesser på betryggende vis, hvis f.eks. vedkommende har påført foreningen tab, eller hvis Finanstilsynet gentagne gange må give foreningen påbud, fordi den finansielle regulering på væsentlige områder ikke er overholdt, og der dermed er grund til at antage, at direktøren ikke vil varetage sin stilling på forsvarlig måde. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen skal effektivt kunne vurdere og anfægte afgørelser truffet af den daglige ledelse. De enkelte direktionsmedlemmer udgør selv en del af den daglige ledelse, og for disse direktionsmedlemmer omfatter begrebet »den daglige ledelse« derfor den øvrige del af den daglige ledelse end direktionsmedlemmet selv.

Medlemmer af bestyrelsen og direktionen skal løbende leve op til kravene om egnethed og hæderlighed, hvilket understøttes af, at de pågældende har pligt til at orientere Finanstilsynet om de i de foreslåede stk. 1 og 3, angivne forhold, når vedkommende indtræder i ledelsen, og herefter løbende ved ændringer i forhold efter de foreslåede stk. 2 og 3. Finanstilsynet vil i forbindelse med vurderingen af, om et ledelsesmedlem har et tilstrækkeligt godt omdømme og udviser hæderlighed, integritet og uafhængighed, tage hensyn til, i hvilken type af investeringsforening eller SIKAV, den pågældende indtræder i ledelsen. Finanstilsynet kan i forbindelse med en sådan vurdering inddrage eventuelle retningslinjer på området fra såvel EBA og ESMA i det omfang, sådanne retningslinjer foreligger, og i det omfang inddragelse af retningslinjerne er relevant i forhold til den type af investeringsforening eller SIKAV, hvori den pågældende besidder en ledelsespost.

Til nr. 6 (§ 57, stk. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Den foreslåede ændring i § 57, stk. 3, der med lovforslaget bliver stk. 4, i lov om investeringsforeninger m.v., indeholder en konsekvensændring som følge af de foreslåede ændringer i § 57, stk. 1 og 2. Ændringen medfører, at der ved vurderingen af, om et medlem af bestyrelsen eller direktionen lever op til de foreslåede stk. 2 og stk. 3, nr. 1, 3 og 4, skal lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.

Til nr. 7 (§ 57, stk. 5, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Den foreslåede ændring i § 57, stk. 4, der med lovforslaget bliver stk. 5, i lov om investeringsforeninger m.v., indeholder en konsekvensændring som følge af de foreslåede ændringer i § 57, stk. 1 og 2. Ændringen medfører, at medlemmer af bestyrelsen eller direktionen har pligt til at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold vedrørende de foreslåede stk. 1 og 3, i forbindelse med deres indtræden i investeringsforeningens eller SIKAV'ens ledelse, og forhold omfattet af de foreslåede stk. 2. og 3, hvis forholdene efterfølgende ændres.

Overtrædelse af oplysningsforpligtelsen straffes som hidtil med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, efter § 190, stk. 1, 1 pkt., jf. dette lovforslags § 4, nr. 25. Det betyder, at såfremt et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en investeringsforening eller bestyrelsen i en SIKAV undlader at give Finanstilsynet oplysninger om forhold omfattet af § 57, stk. 3, nr. 1 og 2, kan den pågældende straffes med bøde i medfør af § 190, stk. 1, 1. pkt.

Til nr. 8 (§ 112, stk. 7, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det foreslås at indsætte et nyt stk. 7 i § 112. § 112 regulerer danske UCITS' mulighed for afvikling.

Bestemmelsen i stk. 7 foreslås indsat for at præcisere, at afvikling omfattet af § 119, stk. 7, om fusion, § 125, stk. 7, om grænseoverskridende fusion og § 130, stk. 4, om overflytning af afdelinger ikke tillige er omfattet af reglerne i §

112, herunder reglerne om likvidation og forenklet afvikling, som der henvises til i § 112, stk. 4.

Til nr. 9 og 10 (§ 115, stk. 2, nr. 1 og 2, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Ændringerne i § 115, stk. 2, nr. 1 og 2, foreslås som følge af, at der med lovforslaget foreslås indsat et nyt nr. 3 i § 115, stk. 2.

Til nr. 11 (§ 115, stk. 2, nr. 3, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Bestemmelsen i § 115 fastlægger reglerne om forenklet afvikling for danske UCITS.

Det foreslås at indsætte et nyt nr. 3, som fastslår, at en ansøgning om forenklet afvikling skal være vedlagt den danske UCITS vedtægter. Den foreslåede ændring medfører, at det krav om vedtægtsændring, som implicit fremgår af kravet i den gældende § 115, stk. 3, i lov om investeringsforeninger m.v. fremrykkes i tid til den generalforsamling, hvor foreningen eller afdelingen træffer beslutning om forenklet afvikling. Ændringerne medfører, at en forening i forhold til gældende ret kan afholde én generalforsamling mindre.

Til nr. 12 (§ 115, stk. 3, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Efter den gældende § 115, stk. 3, skal en dansk UCITS tilføje »under afvikling« til sit navn, når Finanstilsynet har givet tilladelse til forenklet afvikling. Det foreslås at ændre bestemmelsen, så kravet om vedtægtsændring fremrykkes i tid til den generalforsamling, hvor foreningen eller afdelingen træffer beslutning om forenklet afvikling. Ændringerne medfører, at en forening i forhold til gældende ret kan afholde én generalforsamling mindre. Den foreslåede ændring har således sammenhæng med den foreslåede ændring af § 115, stk. 2, nr. 3.

Ændringen af bestemmelsen medfører desuden, at det eksplicit fremgår af loven, at forenklet afvikling først kan påbegyndes, når Finanstilsynet har givet tilladelse.

Til nr. 13 (§ 119, stk. 7, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det foreslås at indsætte et nyt stk. 7 i § 119. Bestemmelsen kodificerer praksis, hvorefter beslutning om fusion af den eneste eller sidste afdeling i en dansk UCITS, hvor denne afdeling er den ophørende enhed ved fusionen, anses for at være en samtidig beslutning om afvikling af den danske UCITS.

Når den eneste eller sidste afdeling i en dansk UCITS ophører ved fusion, opfylder den danske UCITS ikke reglerne i §§ 6-8 om, at UCITS skal være organiseret med en eller flere afdelinger. Det er derfor naturligt, at en fusionsbeslutning, der indebærer dette, anses for en beslutning om samtidig afvikling af den danske UCITS.

Bestemmelsen indeholder et nyt krav om, at den danske UCITS' ledelse skal afgive en erklæring om, at gæld, der ikke overtages af den fortsættende enhed som en del af fusio-

nen, er betalt. Der er tale om gæld, der knytter sig til foreningens fællesomkostninger, f.eks. i form af honorar til bestyrelsen. En sådan erklæring skal indsendes til Finanstilsynet i forbindelse med ansøgning om godkendelse af fusionen. Finanstilsynets godkendelse af fusionen vil være en samtidig godkendelse af afvikling af den danske UCITS.

Til nr. 14 (§ 125, stk. 7, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Bestemmelsen, der foreslås at gælde for grænseoverskridende fusion, svarer til den, der foreslås i § 4, nr. 13, for nationale fusioner. Der henvises til bemærkningerne til § 4, nr. 13.

Til nr. 15 (§ 130, stk. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det foreslås at indsætte et nyt stk. 4 i § 130. Bestemmelsen kodificerer praksis, hvorefter beslutning om overflytning af den eneste eller sidste afdeling i en dansk UCITS anses for at være en samtidig beslutning om afvikling af den danske UCITS.

Når den eneste eller sidste afdeling i en dansk UCITS overflyttes til en anden dansk UCITS, opfylder den danske UCITS ikke reglerne i §§ 6-8 om, at UCITS skal være organiseret med en eller flere afdelinger. Det er derfor naturligt, at en overflytningsbeslutning der indebærer dette, anses for en beslutning om samtidig afvikling af den danske UCITS.

Bestemmelsen indeholder et nyt krav om, at den danske UCITS' ledelse skal afgive en erklæring om, at gæld til kreditorerne, som afdelingen efter overflytningen ikke hæfter for, er betalt. Der er tale om gæld, der knytter sig til foreningens fællesomkostninger, f.eks. i form af honorar til bestyrelsen. En sådan erklæring skal indsendes til Finanstilsynet i forbindelse med ansøgning om godkendelse af overflytningen. Finanstilsynets godkendelse af overflytningen vil være en samtidig godkendelse af afvikling af den danske UCITS.

Hidtil har afvikling i denne situation været omfattet af reglerne om forenklet afvikling i Finanstilsynets vejledning herom, vejledning nr. 84 af 30. september 2010. De foreslåede regler er en forenkling i forhold til gældende ret og praksis, idet den danske UCITS ikke skal udstede proklama i Statstidende og afvente udløb af proklamationen, mod, at den danske UCITS' ledelse erklærer, at alle kreditorer i foreningen er blevet betalt. I praksis forekommer sådanne kreditorer ikke, men Finanstilsynet kan kun godkende afvikling af en dansk UCITS, hvis tilsynet har sikkerhed for dette.

Til nr. 16 (§ 139, stk. 3 i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det foreslås, at der i § 139, stk. 3, indsættes en henvisning til § 139, stk. 1, nr. 2. Ved en fejl henvises der i den gældende § 139, stk. 3, alene til stk. 1, nr. 3. Det fremgår imidlertid af bemærkningerne til § 139, stk. 3, at det var hensigten, at bestemmelsen tillige skulle indeholde en henvisning til stk. 1, nr. 2. Med forslaget berigtiges denne fejl.

Til nr. 17 (§ 146 a i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det foreslås, at der indsættes en overskrift efter § 146 i lov om investeringsforeninger m.v. på baggrund af den foreslåede nye bestemmelse i § 146 a i lov om investeringsforeninger m.v.

Det foreslås videre, at der efter § 146 indsættes en ny § 146 a, hvormed Finanstilsynet bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om indberetning af oplysninger om en dansk UCITS' formue, anbringelse af midlerne, likviditet, m.v.

Finanstilsynet vil blandt andet anvende bestemmelsen til i en bekendtgørelse at fastsætte regler om løbende indberetninger af oplysninger om en dansk UCITS' formue, anbringelse af midlerne i den danske UCITS, likviditeten i den danske UCITS, regler om hvorledes og hvor ofte, der skal foretages indberetning, samt om indberetningernes nærmere indhold.

Finanstilsynet vil bruge de løbende indberetninger som led i en styrkelse af tilsynet med de danske UCITS' investeringsstrategier og omkostninger. Indberetningerne vil indgå i Finanstilsynets arbejde med at sikre investorbekyttelse, idet de indberettede oplysninger f.eks. vil blive brugt til at føre tilsyn med, at anbringelsen af den danske UCITS' midler afspejler investeringsstrategien for den pågældende UCITS, og at investorerne får det produkt, som investorerne betaler for.

Til nr. 18 (§ 157, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Den foreslåede ændring er en præcisering af § 157, stk. 1, i den gældende lov. Bestemmelsen gennemfører UCITS-direktivets artikel 56, stk. 1, 1. led.

I den gældende lov omfatter forbuddet »en dansk UCITS eller en afdeling af en dansk UCITS«. Referencen til en afdeling foreslås fjernet for at præcisere, at forbuddet mod at erhverve aktier, der giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse, gælder på UCITS-niveau. Det skyldes, at det er den samme bestyrelse eller det samme investeringsforvaltningsselskab, der afgiver stemmer på alle de aktier, som ejes af de forskellige afdelinger af den danske UCITS.

Foruden de placeringsgrænser, der i øvrigt er nævnt i kapitel 15 i lov om investeringsforeninger m.v., fastslår stk. 1 en yderligere begrænsning med det særlige formål at forhindre, at en dansk UCITS opnår en betydelig indflydelse på de selskaber, hvori dens midler anbringes. Bestemmelsen er udformet med henblik på at beskytte både den danske UCITS og de selskaber, som afdelinger af en dansk UCITS investerer i.

Begrebet »betydelig indflydelse« benyttes ikke i den danske selskabsret. Udtrykket fremgår imidlertid af UCITS-direktivet, hvorfor begrebet er videreført i denne bestemmelse. IAS/IFRS, det vil sige regnskabsstandarder udstedt af International Accounting Standards Board, der er en international organisation, der fastsætter regnskabsstandarder, indeholder dog visse kendetegn for, hvornår der foreligger betydelig indflydelse. Disse kendetegn skal også benyttes til vurdering af, om der foreligger betydelig indflydelse efter denne be-

stemmelse. Eksistensen af betydelig indflydelse hos en investor kommer sædvanligvis til udtryk på én eller flere af følgende måder:

- 1) repræsentation i bestyrelsen eller tilsvarende ledelsesorgan i den virksomhed, der er investeret i,
- 2) deltagelse i beslutningsprocessen,
- 3) væsentlige transaktioner mellem investor og den virksomhed, der er investeret i,
- 4) udveksling af ledende medarbejdere,
- 5) væsentlig teknisk information til rådighed.

Det afgørende er ikke, om nogle af kendetegnene rent faktisk er til stede (de facto) i det enkelte tilfælde, men derimod om der er mulighed for, at de kan indtræde.

Betydelig indflydelse kan således ikke blot defineres som en procentgrænse for, hvor stor en aktiepost, en dansk UCITS besidder.

Til nr. 19 (§ 157, stk. 3, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det foreslåede stk. 3 er med to mindre ændringer en videreførelse af § 157, stk. 3, i den gældende lov og gennemfører UCITS-direktivets artikel 56, stk. 2, litra a-d. Det foreslås, at en dansk UCITS ikke må erhverve mere end 10 pct. af aktierne uden stemmeret fra én og samme emittent, 10 pct. af obligationerne fra én og samme emittent, 10 pct. af pengemarkedsinstrumenterne fra én og samme emittent eller 25 pct. af andelene fra en og samme afdeling af en dansk UCITS eller et og samme investeringsinstitut som nævnt i § 143, stk. 1, nr. 2 og 3.

I den gældende lov omfatter forbuddet »en dansk UCITS og en afdeling af en dansk UCITS«. Referencen til en afdeling foreslås fjernet for at præcisere, at placeringsgrænserne anført under nr. 1-4 gælder på UCITS-niveau. Det vil sige, at flere afdelinger, som hører under den samme danske UCITS tilsammen skal overholde grænserne i stk. 3, ligesom hver afdeling isoleret set skal overholde grænserne. Der er med ændringen ikke tiltænkt en stramning af den nuværende regel, men alene en præcisering af, at grænserne skal vurderes på UCITS-niveau.

Foruden de placeringsgrænser, der i øvrigt er nævnt i kapitel 15 i lov om investeringsforeninger m.v., fastslår stk. 3 yderligere begrænsninger. Hvor de øvrige placeringsgrænser er grænser, der skal beregnes af den danske UCITS formue, skal grænserne i stk. 3 beregnes på grundlag af emittentens samlede udstedte aktier uden stemmeret, obligationer, pengemarkedsinstrumenter eller andele.

Det fremgår af den gældende § 157, stk. 3, nr. 4, at bestemmelsen udover danske UCITS og afdelinger heraf omfatter udenlandske investeringsinstitutter som nævnt i § 143, stk. 1, nr. 2 og 3, i lov om investeringsforeninger m.v. Idet § 143, stk. 1, nr. 3, tillige omfatter danske investeringsinstitutter, som ikke har status som UCITS, men som investerer som en UCITS, foreslås det, at ordet »udenlandske« udgår af bestemmelsen således, at bestemmelsen mere præcist beskriver de omfattede typer af investeringsinstitutter, som en

dansk UCITS kan anbringe sine midler i, jf. § 143, stk. 1, nr. 2 og 3, i lov om investeringsforeninger m.v.

Til nr. 20 (§ 161, stk. 1, 1. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

Finanstilsynets generelle tilsynsforpligtelse over for danske UCITS er fastlagt i § 161 i lov om investeringsforeninger m.v. Det følger af § 161, stk. 1, 1. pkt., at Finanstilsynet påser overholdelsen af lov om investeringsforeninger m.v. samt regler udstedt i medfør af loven, dvs. bekendtgørelser udstedt med hjemmel i lov om investeringsforeninger m.v. Der er dog enkelte undtagelser, som er opregnet i § 161, stk. 1.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (UCITS-direktivet) indeholder en række bemyndigelser, hvorefter Kommissionen kan udstede gennemførelsesretsakter, reguleringsmæssige tekniske standarder og gennemførelsesmæssige tekniske standarder. Disse retsakter og tekniske standarder (niveau 2-regulering) vil som alt overvejende hovedregel blive udstedt som forordninger, der vil være direkte gældende i medlemsstaterne, og som derfor ikke skal implementeres i dansk lovgivning. Et eksempel på en sådan retsakt er Kommissionens forordning (EU) nr. 583/2010 af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår central investorinformation og de betingelser, der skal opfyldes, når central investorinformation eller prospektet udleveres på et andet varigt medium end papir eller via et websted.

Finanstilsynet skal som kompetent myndighed ud over at påse overholdelsen af de bestemmelser, der er implementeret i dansk ret i medfør af direktiv 2009/65/EF, ligeledes påse overholdelsen af de retsakter og tekniske standarder, der er udstedt i medfør af direktiv 2009/65/EF, og som er umiddelbart gældende i medlemsstaterne. Tilsynsforpligtelsen følger af artikel 97 i direktiv 2009/65/EF.

Derfor foreslås det at udvide opregningen i § 161, stk. 1, 1. pkt., således at Finanstilsynet ligeledes påser overholdelsen af regler udstedt i medfør af direktiv 2009/65/EF. Tilføje-lsen sikrer, at Finanstilsynet kan sanktionere og udstede tilsynsreaktioner for virksomhedernes manglende efterlevelse af bestemmelser i regler udstedt i medfør af direktiv 2009/65/EF.

Til nr. 21 (§ 161, stk. 3, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Efter det foreslåede § 161, stk. 3, kan Finanstilsynet anvende fremmed bistand. Bestemmelsen anvendes i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet har et presserende behov, eller hvor tilsynet har brug for en speciel ekspertviden. Finanstilsynets brug af eksperter skal ske inden for de almindelige økonomiske rammer, der er fastlagt i finansloven.

Bestemmelsen finder generel anvendelse i tilsynets øvrige lovgivning, ligesom den har været forudsat ved udformningen af de gældende bestemmelser i lovens kapitel 16.

Til nr. 22 (§ 172, stk. 1 og 2, i lov om investeringsforeninger m.v.)

De foreslåede ændringer i § 172, stk. 1 og 2, i lov om investeringsforeninger m.v., indeholder en konsekvensændring som følge af de foreslåede ændringer i § 57, stk. 1 og 2. Ændringerne medfører, at Finanstilsynet vil kunne påbyde en investeringsforenings bestyrelse at afsætte en direktør, eller et medlem af bestyrelsen i en investeringsforening eller en SIKAV at nedlægge sit hverv, hvis medlemmet ikke længere opfylder kravene til hæderlighed som angivet i det foreslåede § 57, stk. 2, og som hidtil i stk. 2, der med lovfor-slaget bliver stk. 3.

Til nr. 23-24 (§ 172, stk. 3 og 4, i lov om investeringsforeninger m.v.)

De foreslåede ændringer i § 172, stk. 3 og 4, i lov om investeringsforeninger m.v., indeholder en konsekvensændring som følge af de foreslåede ændringer i § 57, stk. 1 og 2.

Til nr. 25 (§ 190, stk. 1, 1. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

De to første af de foreslåede ændringer i § 190, stk. 1, 1. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v., er indsættelse af henvisninger til de foreslåede § 51, stk. 4, og § 52, stk. 4. Ændringerne medfører, at overtrædelse af § 51, stk. 4, og § 52, stk. 4, kan straffes med bøde, med mindre højere straf kan pålægges efter den øvrige lovgivning. Det betyder, at bestyrelsen for en investeringsforening eller en SIKAV kan straffes med bøde, hvis den ikke sikrer, at dens medlemmer har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå henholdsvis investeringsforeningens eller SIKAV's aktiviteter og de hermed forbundne risici, jf. § 51, stk. 4, og § 52, stk. 4.

Derudover indeholder den foreslåede ændring i § 190, stk. 1, 1. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v., en konsekvensændring som følge af, at der i § 57 indsættes et nyt stykke, og at de gældende stk. 2-4 dermed bliver stk. 3-5. Denne ændring medfører, at et medlem af bestyrelsen og direktionen i en investeringsforening eller af bestyrelsen i en SIKAV, som hidtil kan straffes med bøde eller fængsel indtil fire måneder, med mindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, såfremt den pågældende ikke giver Finanstilsynet oplysninger om forhold omfattet af § 57, stk. 3, nr. 1 og 2, som anført i de foreslåede ændringer i § 57, stk. 4, der bliver stk. 5.

Til nr. 26 (§ 190, stk. 1, 2. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

Den foreslåede ændring i § 190, stk. 1, 2. pkt., indeholder indsættelse af henvisninger til de foreslåede § 51, stk. 1, nr. 5 og § 52, stk. 1, nr. 6. Ændringerne medfører, at overtrædelse af § 51, stk. 1, nr. 5, og § 52, stk. 1, nr. 6, straffes med

bøde. Det betyder, at bestyrelsen i en investeringsforening eller en SIKAV kan straffes med bøde, hvis den ikke fastlægger en politik for mangfoldighed, der fremmer en tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt bestyrelsens medlemmer, jf. § 51, stk. 1, nr. 5, og § 52, stk. 1, nr. 6.

Til § 5

Til nr. 1 (§ 3, stk. 1, nr. 24, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Med forslaget til § 3, stk. 1, nr. 24, foreslås den gældende definition af startkapital ændret til en definition af minimumskapital. Minimumskapitalen foreslås defineret ved en henvisning til artikel 26, stk. 1, litra a-e, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investerings-selskaber.

Den gældende § 3, stk. 1, nr. 24, definerer startkapital med en henvisning til forvalterens kapitalgrundlag på tidspunktet for modtagelsen af tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde. Kapitalgrundlag er defineret i den gældende § 3, stk. 1, nr. 34, som omhandlet i reglerne i artikel 25-88 i forordning (EU) 575/2013, dækkende kapitalgrundlagsposter. Den gældende definition af startkapital er en implementering af definitionen af startkapital i artikel 4, stk. 1, litra s, i direktiv 2011/61/EU, som henviser til bestemmelserne i art. 57, stk. 1, litra a og b, i direktiv 2006/48/EF. Artikel 57, litra a og b, i direktiv 2006/48/EF er pr. 1. januar 2014 blevet erstattet af artikel 26, stk. 1, litra a-e, i forordning (EU) 575/2013. Henvisningen i artikel 4, stk. 1, litra s, i direktiv 2011/61/EU er dermed til de egentlige kernekapitalposter, jf. artikel 26, stk. 1, litra a-e, i forordning (EU) 575/2013. Det foreslås derfor at ændre definitionen af startkapital til en definition af minimumskapital, som henviser til artikel 26, stk. 1, litra a-e, i forordning (EU) 575/2013, for at sikre bedre overensstemmelse med denne.

Formålet med sondringen mellem startkapital og egenkapital i direktiv 2011/61/EU er at sikre, at forvalteren har en grundlæggende kapital af særlig høj kvalitet således, at forvalteren kan modstå eventuelle tab og levere kontinuerlige og regelmæssige forvaltningsydelser. Det grundlæggende formål med definitionen og brugen af startkapital er dermed at fastsætte et minimumskrav til kapitalens kvalitet og størrelse. Ved at anvende termen startkapital i den gældende § 3, stk. 1, nr. 24, som betegnelsen for denne del af kapitalgrundlaget, kan der opstå misforståelser, idet minimumskravet til kapitalen ikke kun eksisterer på tidspunktet for modtagelsen af tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde, men er et kontinuerligt krav, som forvalteren skal leve op til. For at undgå misforståelser ved anvendelse af kravene til forvaltere af alternative investeringsfondes kapital, stilles der derfor forslag om at ændre startkapital til minimumskapital for herved at præcisere anvendelsen heraf.

Til nr. 2 (§ 3, stk. 1, nr. 34, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 3, stk. 1, nr. 34, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. definerer kapitalgrundlaget for forvaltere af alternative investeringsfonde. Kapitalgrundlaget defineres ved en henvisning til artikel 25-88 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investerings-selskaber.

Forvaltere af alternative investeringsfonde er ikke direkte omfattet af forordning (EU) 575/2013, men direktiv 2011/61/EU, der er implementeret i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., indeholder en række henvisninger til direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og til direktiv 2006/49/EF om kravene til investerings-selskaber. Disse to direktiver er pr. 1. januar 2014 ophævet og erstattet af forordning (EU) 575/2013 og direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investerings-selskaber. Det følger af ikrafttrædelsesbestemmelserne til forordning (EU) 575/2013 og direktiv 2013/36/EU, at henvisninger til direktiv 2006/48/EF og direktiv 2006/49/EF i andre EU-retsakter skal forstås som henvisninger til bestemmelser i forordning (EU) 575/2013 og direktiv 2013/36/EU i overensstemmelse med korrelationstabeller, der er udarbejdet som bilag til forordning (EU) 575/2013 og direktiv 2013/36/EU. Dette er baggrunden for, at der i § 3, stk. 1, nr. 34, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. henvises til artikel 25-88 i forordning (EU) 575/2013, således at artikel 25-88 skal anvendes ved opgørelsen af kapitalgrundlaget for forvaltere af alternative investeringsfonde. Finanstilsynet vil udarbejde en vejledning, der nærmere redegør for reglerens anvendelse i forhold til forvaltere af alternative investeringsfonde.

Indeholdt i artikel 25-88 er en række bestemmelser, der bemyndiger Kommissionen til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder. Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) udarbejder udkast til de reguleringsmæssige tekniske standarder og forelægger disse for Kommissionen. Reglerne vil blive udstedt som delegerede retsakter, typisk som umiddelbart gældende forordninger. De reguleringsmæssige tekniske standarder kan i visse tilfælde være relevante for forvaltere af alternative investeringsfonde i forbindelse med opgørelsen af kapitalgrundlaget. For at de reguleringsmæssige tekniske standarder kan finde anvendelse for forvaltere af alternative investeringsfonde, foreslås der indsat en henvisning til regler udstedt i medfør af artikel 25-88 i § 3, stk. 1, nr. 34, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Følgende bestemmelser indeholder bemyndigelser til Kommissionen til at fastsætte reguleringsmæssige tekniske standarder:

Artikel 26, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013 har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere betydningen af forventet, når det skal fastslås, om en forventet udgift eller et forventet udbytte er blevet fratrukket.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 27, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013 har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de betingelser, hvorefter de kompetente myndigheder kan fastslå, om en virksomhedstype, som er godkendt i henhold til gældende national lovgivning, kan klassificeres som et gensidigt selskab, et andelsselskab, en sparekasse eller et lignende institut med henblik på denne del.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 28, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013 har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) de relevante former for indirekte finansiering af kapitalgrundlagsinstrumenter
- b) hvorvidt og hvornår multiple udlodninger vil udgøre et uforholdsmæssigt stort indhug i kapitalgrundlaget
- c) betydningen af præferenceudlodninger.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 29, stk. 6, i forordning (EU) nr. 575/2013 har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere arten af de nødvendige indfrielsesbegrænsninger, når instituttets nægtelse af indfrielse af kapitalgrundlagsinstrumenter er forbudt i henhold til gældende national lovgivning.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standar-

der i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 32, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013 har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere begrebet »gevinst ved salg« som nævnt i stk. 1, litra a).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 33, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013 har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvad der udgør den snævre sammenhæng mellem værdien af obligationer og værdien af aktiver som omhandlet i stk. 3, litra c).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. september 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 36, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013 har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere reglerne for anvendelse af fradragene i stk. 1, litra a), c), e), f), h), i) og l) i nærværende artikel, og de tilknyttede fradrag i artikel 56, litra a), c), d) og f), og artikel 66, litra a), c) og d).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 36, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere de typer kapitalinstrumenter i finansieringsinstitutter og, i samråd med Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010, i tredjelandsforsikringsselskaber og -genforsikringsselskaber samt i virksomheder, som ikke er omfattet af direktiv 2009/138/EF, jf. artikel 4 i nævnte direktiv, og som skal fratrækkes følgende kapitalgrundlagsposter:

- a) egentlige kernekapitalposter

- b) hybride kernekapitalposter
- c) supplerende kapitalposter.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 41, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013 har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de kriterier, hvorefter en kompetent myndighed tillader et institut at reducere værdien af aktiver i ydelsesbaserede pensionskasser som omhandlet i stk. 1, litra b).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 49, stk. 6, i forordning (EU) nr. 575/2013 har følgende ordlyd:

»EBA, EIOPA og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 udarbejder via Det Fælles Udvalg udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for med henblik på anvendelse af denne artikel at præcisere betingelserne for anvendelse af beregningsmetoderne i del II i bilag I til direktiv 2002/87/EF med henblik på anvendelse af alternativerne til fradrag som omhandlet i stk. 1 i nærværende artikel.

EBA, EIOPA og ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 52, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013 har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) formen og arten af indfrielsesincitamenterne
- b) arten af en eventuel opskrivning af et hybridt kernekapitalinstruments hovedstol efter en midlertidig nedskrivning
- c) procedurerne og tidspunktet for at:
 - i) fastslå, at den udløsende hændelse er indtruffet
 - ii) opskrive et hybridt kernekapitalinstruments hovedstol efter en midlertidig nedskrivning

- d) egenskaber ved instrumenterne, som kan være til hinder for rekaptalisering af instituttet
- e) anvendelse af enheder med særligt formål (SPE'er) til udstedelse af kapitalgrundlagsinstrumenter.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 73, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013 har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere betingelserne for, hvilke indeks der anses for at kvalificere som brede markedsindeks med henblik på stk. 4.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 76, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013 har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) hvornår et skøn, der anvendes som alternativ til beregningen af den i stk. 2 omhandlede underliggende eksponering, er tilstrækkeligt konservativt
- b) betydningen af stor administrativ byrde med henblik på anvendelsen af stk. 3.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 78, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013 har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) betydningen af forsvarlig i forhold til instituttets indtjeningsevne
- b) det passende omfang af begrænsningen af indfrielsen som nævnt i stk. 3
- c) proceduren og datakravene i forbindelse med instituttets ansøgning om at få den kompetente myndigheds tilladelse til at indlede en aktion som omhandlet i artikel 72, herunder den procedure, der skal anvendes i tilfælde af indfrielse af aktier udstedt til medlemmer af andelselskaber, og fristen for behandling af en sådan ansøgning.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 79, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013 har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere begrebet midlertidigt med henblik på anvendelse af stk. 1, og under hvilke omstændigheder en kompetent myndighed kan skønne, at hensigten med disse midlertidige besiddelser er at anvende dem som led i en finansiel bistandsoperation med henblik på at omstrukturere og redde en relevant enhed.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 83, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013 har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de aktivtyper, der kan vedrøre SPE'ernes drift, og begreberne minimal og ubetydelig som nævnt i stk. 1, andet afsnit.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 84, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013 har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere den beregning på delkonsolideret niveau, der kræves i henhold til stk. 2 samt artikel 85 og 87.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Til nr. 3 (§ 8, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den gældende § 8, stk. 5, er en implementering af artikel 6, stk. 6, i direktiv 2011/61/EU. Bestemmelsen medfører, at,

bestemmelserne i § 10, stk. 6, samt §§ 43, 72 og 126 a i lov om finansiel virksomhed tillige finder anvendelse på en forvalters levering af tjenesteydelser omfattet af bilag 1, nr. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Bilag 1, nr. 3, omfatter skønsmæssig porteføljepleje og accessoriiske tjenesteydelser i form af investeringsrådgivning, opbevaring og forvaltning i forbindelse med aktier eller andele i institutter for kollektiv investering eller modtagelse og formidling af ordrer vedrørende finansielle instrumenter. § 10, stk. 6, og § 126 a i lov om finansiel virksomhed fastsætter krav til kapitalgrundlaget for investeringsforvaltningsselskaber, mens § 43 omhandler god skik og § 72 fastsætter krav til værdipapirhandlere. Det bemærkes, at den gældende § 8, stk. 5, henviser til § 10, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed. Som følge af en ændring af § 10 med lov nr. 268 af 25. marts 2014 er § 10, stk. 4, rykket til § 10, stk. 6.

Den foreslåede ændring af § 8, stk. 5, er en præcisering af implementeringen af artikel 6, stk. 6, i direktiv 2011/61/EU. Efter den foreslåede ændring af bestemmelsen finder § 43 om god skik og § 72 om krav til værdipapirhandlere også anvendelse, såfremt en forvalter meddeles tilladelse til at udføre tjenesteydelser omfattet af bilag 1, nr. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Meddeles en forvalter tilladelse til opbevaring og forvaltning i forbindelse med aktier eller andele i institutter for kollektiv investering efter bilag 1, nr. 3, litra b, punkt ii, gælder derudover det forhøjede kapitalkrav i § 16, stk. 1, 3. pkt., der indsættes i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. med § 5, nr. 12, i dette lovforslag. Det forhøjede kapitalkrav, der følger med tilladelsen til opbevaring og forvaltning, svarer til det forhøjede kapitalkrav, der gælder for investeringsforvaltningsselskaber og fondsmæglere, der tilsvarende får tilladelse til opbevaring og forvaltning.

Den gældende bestemmelses henvisning kapitalgrundlaget for investeringsforvaltningsselskaber § 126 a i lov om finansiel virksomhed videreføres ikke i den foreslåede nyaffattelse af bestemmelsen, idet den foreslåede henvisning til den foreslåede bestemmelse i § 16, stk. 1, 3. pkt., er en mere hensigtsmæssig og præcis implementering af bestemmelsen i artikel 6, stk. 6, i direktiv 2011/61/EU. Tilsvarende videreføres henvisningen til § 10, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed ikke, idet der ikke ses at være behov herfor for at implementere artikel 6, stk. 6.

Til nr. 4 (§ 11, stk. 3, nr. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den foreslåede ændring i § 11, stk. 3, nr. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. er en konsekvensændring som følge af de foreslåede ændringer i § 3, stk. 1, nr. 24. I § 3, stk. 1, nr. 24, foreslås startkapital ændret til minimumskapital.

Til nr. 5 (§ 13, stk. 1 og 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Ved lov nr. 268 af 25. marts 2014 er bestemmelserne i CRD IV om krav til ledelsens egnethed og hæderlighed (fit & proper) implementeret i lov om finansiel virksomhed.

Med henblik på at ensarte egnetheds- og hæderlighedskravene på tværs af den finansielle lovgivning, således at disse lægger sig op ad § 64 i lov om finansiel virksomhed, foreslås ændringerne i § 64 udbredt til de øvrige hovedlove under Finanstilsynets tilsyn.

Den foreslåede nyaffattelse af § 13, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. præciserer således kravene til det enkelte ledelsesmedlems egnethed. Et medlem af ledelsen i en forvalter med tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde, skal, jf. det foreslåede § 13, stk. 1, have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage sin stilling eller udøve sit hverv i den pågældende forvalter. Kravene skal være opfyldt til enhver tid, hvilket indebærer, at kravene skal opfyldes fra det tidspunkt, hvor ledelsesmedlemmet tiltræder stillingen eller hvervet, og i hele den periode hvori den pågældende varetager stillingen eller hvervet. Når en person tiltræder som ledelsesmedlem i en forvalter med tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde, påser Finanstilsynet, at vedkommende har tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne udøve hvervet eller varetage stillingen i virksomheden og dermed, at den pågældende opfylder kravene i det foreslåede § 13, stk. 1.

Der stilles ikke generelle kriterier for hvilke teoretiske eller praktiske krav, som personen skal opfylde. Disse varierer afhængig af, om der er tale om en direktørpost eller et medlem af bestyrelsen/tilsynsrådet samt hvilken forvalter, der er tale om. I vurderingen kan bl.a. indgå, om personen har en relevant uddannelse, om vedkommende har haft ansættelse indenfor den finansielle sektor, og om vedkommende har ledelseserfaring. For medlemmer af det centrale ledelsesorgan (typisk direktionen), vil der blive lagt vægt på, at personen har erfaring med investeringsstrategierne for de alternative investeringsfonde, som forvalteren til enhver tid er ansvarlig for.

Der stilles i praksis mindre krav til et bestyrelsesmedlem end til en direktør, ligesom kravene skærpes, hvis der er tale om en stor og kompleks forvalter. Der stilles ikke et ubetinget krav om, at et ledelsesmedlem har særlig indsigt i forvalterens forhold. Særlig indsigt i anden relevant branche vil kunne anses for tilstrækkeligt. De øvrige kompetencer hos andre medlemmer af ledelsen i forvalteren inddrages ikke i forbindelse med vurderingen af, om en ledelsesmedlem opfylder kravene i det foreslåede § 13, stk. 1.

Egnet- og hæderlighedsvurderingen er knyttet til stillingen i den konkrete forvalter. Det er således muligt, at en person på baggrund af dennes uddannelsesmæssige baggrund og hidtidige ledelseserfaring, opfylder kravet om fyldestgørende erfaring til at lede en mindre og mindre kompleks forvalter, men at det ikke gør sig gældende i forhold til en stor og kompleks forvalter. Derfor kan man ikke tage sin vurdering med sig fra en forvalter til en anden.

Det foreslåede § 13, stk. 2, har til formål at sikre, at medlemmer af ledelsen af en forvalter med tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde har den fornødne hæderlighed til at varetage det pågældende hverv eller den pågældende stilling. Den foreslåede bestemmelse præciserer de

gældende krav til det enkelte ledelsesmedlems hæderlighed. Efter det foreslåede § 13, stk. 2, skal et ledelsesmedlem have et tilstrækkeligt godt omdømme og udvise hæderlighed, integritet og uafhængighed for effektivt at kunne vurdere og anfægte afgørelser truffet af den daglige ledelse.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at de personer, der er en del af ledelsen i en forvalter, har en høj standard, både når det gælder deres faglige og ledelsesmæssige kompetencer og i forhold til deres personlige adfærd. Det er derfor vigtigt, at ledelsesmedlemmer generelt udviser en høj grad af hæderlighed og integritet. Ledelsesmedlemmer skal endvidere have et godt omdømme. Det er vigtigt at opretholde den finansielle sektors omdømme og det omgivende samfunds tillid til sektoren, og hensynet hertil tilsiger, at også medlemmer af ledelsen i en forvalter med tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde skal have et tilstrækkeligt godt omdømme i samfundet. Manglende tillid til enkelte ledelsesmedlemmer i dele af finansielle sektor vil kunne have en afsmittende effekt på hele den finansielle sektors omdømme og tilliden til den samlede branche.

Et medlem af ledelsen skal effektivt kunne vurdere og anfægte afgørelser truffet af den daglige ledelse. For så vidt angår de ledelsesmedlemmer, som selv udgør en del af den daglige ledelse, omfatter begrebet »den daglige ledelse« den øvrige del af den daglige ledelse.

Kravene i det foreslåede § 13, stk. 2, skal være opfyldt til enhver tid, hvilket indebærer, at kravene skal være opfyldt fra det tidspunkt, hvor ledelsesmedlemmet tiltræder hvervet eller stillingen, og i hele den periode, hvori den pågældende bestrider hvervet eller stillingen. Når en person tiltræder en stilling som ledelsesmedlem i en forvalter, påser Finanstilsynet, om vedkommende har et tilstrækkeligt godt omdømme og udviser hæderlighed, integritet og uafhængighed for effektivt at kunne vurdere og anfægte afgørelser truffet af den daglige ledelse og dermed, om den pågældende opfylder kravene i det foreslåede § 13, stk. 2.

§ 13, stk. 2, som med lovforslaget bliver stk. 3, angiver som hidtil de forhold, som kan medføre, at en person ikke anses for at have et tilstrækkeligt godt omdømme og dermed den fornødne hæderlighed. Det kan f.eks. være vanskeligt at have tillid til, at et ledelsesmedlem kan varetage forvalterens og investorernes interesser på betryggende vis, hvis vedkommende har påført forvalteren tab, eller hvis Finanstilsynet gentagne gange må give forvalteren påbud, fordi den finansielle regulering på væsentlige områder ikke er overholdt, og der dermed er grund til at antage, at ledelsesmedlemmet ikke vil varetage sin stilling på forsvarlig måde.

Ledelsesmedlemmer skal løbende leve op til kravene om egnethed og hæderlighed, hvilket understøttes af, at et ledelsesmedlem har pligt til at orientere Finanstilsynet om de i de foreslåede stk. 1 og 3, angivne forhold, når vedkommende tiltræder som ledelsesmedlem, og herefter løbende ved ændringer i forhold efter de foreslåede stk. 2 og 3. Finanstilsynet vil i forbindelse med vurderingen af, om et ledelsesmedlem har et tilstrækkeligt godt omdømme og udviser hæderlighed, integritet og uafhængighed, tage hensyn til, i hvilken type af forvalter, den pågældende indtræder i ledelsen. Fi-

nanstilsynet kan i forbindelse med en sådan vurdering indtage eventuelle retningslinjer på området fra ESMA i det omfang, sådanne retningslinjer foreligger, og i det omfang inddragelse af retningslinjerne er relevant i forhold til den type af forvalter, hvori den pågældende besidder en ledelsespost.

Til nr. 6 (§ 13, stk. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den foreslåede ændring i § 13, stk. 3, der med lovforslaget bliver stk. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., indeholder konsekvensændringer som følge af de foreslåede ændringer i § 13, stk. 1 og 2. Ændringen medfører, at der ved vurderingen af, om et ledelsesmedlem lever op til de foreslåede stk. 2 og stk. 3, nr. 1, 3 og 4, skal lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.

Til nr. 7 (§ 13, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den foreslåede ændring i § 13, stk. 4, der med lovforslaget bliver stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., indeholder konsekvensændringer som følge af de foreslåede ændringer i § 13, stk. 1 og 2. Ændringen medfører, at ledelsesmedlemmer har pligt til at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold vedrørende de foreslåede stk. 1 og 3, i forbindelse med deres indtræden i forvalterens ledelse, og forhold omfattet af de foreslåede stk. 2 og 3, hvis forholdene efterfølgende ændres.

Overtrædelse af § 13, stk. 5, vil kunne straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 5, nr. 28. Det betyder, at såfremt et ledelsesmedlem i en forvalter undlader at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold omfattet af § 13, stk. 1 og 3, ved indtræden i forvalterens ledelse og efterfølgende om forhold omfattet af § 13, stk. 2 og 3, kan den pågældende straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Til nr. 8 (§ 15, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det foreslåede § 15, stk. 1, er en præcisering af implementeringen af artikel 10, stk. 1, i direktiv 2011/61/EU. Det foreslåede stk. 1 medfører, at forvaltere skal underrette Finanstilsynet om planlagte ændringer af væsentlige forhold, før ændringerne gennemføres. Med ændringer af forvalterens væsentlige forhold menes ændringer i betingelserne for og forholdene omkring forvalteren, herunder de informationer, der blev indsendt ved ansøgning om tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde.

Der skal gives meddelelse ved ændring af de personer, der har ansvaret for udførelsen af forvalterens opgaver, identiteten af de kapitalejere i forvalteren, som besidder en kvalificeret andel i forvalteren og størrelsen heraf, forvalterens aktivitetsplan samt aflønningspolitik- og praksis. Underretningen skal ske inden ændringen gennemføres. Hvis der opstår uforudsete ændringer, skal disse ændringer meddeles til Finanstilsynet straks efter, at ændringer er sket.

Sondringen mellem planlagte og uforudsete ændringer kan ikke genfindes i direktiv 2011/61/EU, men er indsat for at præcisere forvalterens pligt.

Den foreslåede § 15, stk. 1, er strafbelagt efter § 190, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Det er forvaltere med tilladelse efter § 11, stk. 3, der som juridiske personer er forpligtede til at underrette Finanstilsynet om planlagte ændringer af væsentlige forhold, før ændringerne gennemføres. Uforudsete ændringer skal meddeles til Finanstilsynet straks efter, at ændringen er sket. Bestemmelsen skelner mellem ændringer, der er planlagte og ændringer, der er uforudsete. Såfremt selskabet meddeler ændringer efter disse er gennemført, vil selskabet kunne straffes for overtrædelse af bestemmelsen, medmindre disse ændringer var uforudselige for forvalteren.

Forvaltere med tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde kan endvidere straffes, såfremt uforudsete ændringer ikke straks oplyses til Finanstilsynet, så snart ændringen er sket. Det er en forudsætning for, at forvalteren kan straffes for ikke at underrette Finanstilsynet, at der dels er tale om ændringer i forholdene omkring forvalteren, herunder også om de forvaltede fonde og foreninger, og dels at der er tale om ændringer af »væsentlige forhold«. Ændringer i oplysningerne, der er nødvendige før en ansøgning kan anses for fuldstændig, jf. § 14, stk. 2, jf. § 11, stk. 4, nr. 1-4, og stk. 5, nr. 1-2, vil som udgangspunkt anses for at være væsentlig ved vurderingen af § 15. Ændringer af meget lille og ubetydelig karakter vil ikke blive anset som væsentlige i medfør af § 15. Ændringer i gebyrer eller honorarer for forvalter samt navneændring af forvaltede alternative investeringsfonde eller afdelinger heraf vil ikke være væsentlige ændringer.

For forvaltere, der er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2 eller 4, anses oplysningerne i § 116, stk. 1, tillige for at være væsentlige oplysninger. I forbindelse med vurderingen af, hvorvidt der er tale om væsentlige forhold, bør der altid foretages en konkret individuel vurdering. Følgende ændringer i forhold omkring forvalteren er eksempler på ændringer, der vil anses for at være væsentlige: Forhold som kan hindre Finanstilsynet i at varetage dets tilsynsopgaver, f.eks. ved snævre forbindelser eller som følge af love eller administrative bestemmelser i et tredjeland, ændringer i forvalterens organisatoriske opbygning, herunder ændringer i risikostyring, compliance-funktionen og værdiansættelser af fondens aktiver.

Til nr. 9 (§ 15, stk. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

I medfør af den foreslåede bestemmelse i § 15, stk. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. skal forvaltere af alternative investeringsfonde orientere Finanstilsynet, hvis forvalteren opretter nye fonde eller afdelinger heraf med en investeringsstrategi, der falder inden for den tilladelse, som forvalteren er meddelt efter lovens § 11. Det samme gælder, hvis forvalteren afvikler sådanne forvaltede fonde eller afdelinger heraf.

Når en forvalter af alternative investeringsfonde meddeles tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde, gælder denne tilladelse kun for forvaltning af alternative investeringsfonde med nærmere angivne investeringsstrategier

Ifølge den foreslåede § 15, stk. 1, skal forvaltere underrette Finanstilsynet om planlagte ændringer af væsentlige forhold, før ændringerne gennemføres. Afvikling og oprettelse af alternative investeringsfonde vil som udgangspunkt være at betragte som en væsentlig ændring. Er der tale om en investeringsfond, der følger en investeringsstrategi, som forvalteren har tilladelse til at forvalte, vil der imidlertid ikke være behov for, at Finanstilsynet godkender, når der afvikles eller oprettes nye fonde eller afdelinger. Det er samtidig et behov fra markedets side for, at især oprettelse af nye afdelinger inden for en kendt investeringsstrategi kan ske med meget kort varsel. Det vil derfor ikke være hensigtsmæssigt, hvis forvaltere skal anvende proceduren i § 15, stk. 1, når der afvikles eller oprettes alternative investeringsfonde, der følger en investeringsstrategi, som forvalteren har tilladelse til at anvende.

Den foreslåede bestemmelse af § 15, stk. 4, medfører derfor at, oprettelse eller afvikling af forvaltede fonde eller afdelinger heraf inden for den eller de investeringsstrategier, som forvalteren er meldt tilladelse til at forvalte, ikke skal betragtes som væsentlige ændringer, men at forvalteren alene skal orientere Finanstilsynet herom inden for 5 arbejdsdage. Baggrunden herfor er, at det er afgørende for tilsynet med forvaltere af alternative investeringsfonde at vide, hvor mange fonde forvalteren har under forvaltning og størrelsen af de aktiver, der samlet er i de pågældende fonde. Finanstilsynet skal ikke godkende ændringen og har således heller ikke mulighed for at afvise ændringen, som det er tilfældet, hvis der er tale om væsentlige ændringer omfattet af § 15, stk. 1.

Hvis forvalteren påtænker, at oprette en ny alternativ investeringsfond eller en afdeling heraf, uden at forvalteren har tilladelse til den pågældende investeringsstrategi, som den påtænkte fond eller afdelingen heraf vil følge, er der tale om en væsentlig ændring, som forvalteren er forpligtet til at underrette Finanstilsynet om efter § 15, stk. 1. Forvalterens tilladelse er som nævnt begrænset således, at forvalteren kun får mulighed for at forvalte alternative investeringsfonde med nærmere angivne strategier. En udvidelse af forvalterens virksomhed ved at forvalte alternative investeringsfonde med andre strategier end de som forvalteren har tilladelse til, anses for at være en ændring af væsentlige forhold. Det er derfor nødvendigt at indskrænke undtagelsen til den foreslåede § 15, stk. 1, i § 15, stk. 4, således, at forvalteren stadig skal underrette Finanstilsynet efter proceduren i § 15, stk. 1, ved oprettelse af alternative investeringsfonde med investeringsstrategi forskellig fra det som forvalteren har tilladelse til.

Det foreslås at overtrædelser af § 15, stk. 4, pålægges straf i henhold til § 190, stk. 2.

Til nr. 10 og 11 (§ 16, stk. 1, 1. pkt. og 2. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

De foreslåede ændringer i § 16, stk. 1, 1. og 2. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. er en konsekvensændring som følge af de foreslåede ændringer i § 3, stk. 1, nr. 24. I § 3, stk. 1, nr. 24, foreslås startkapital ændret til minimumskapital.

Til nr. 12 (§ 16, stk. 1, 3. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den foreslåede nye bestemmelse i § 16, stk. 1, 3. pkt., er en konsekvens som følge af ændringen i lovforslagets § 5, nr. 3. Det foreslås, at forvaltere med tilladelse til at udføre opgaverne i bilag 1, nr. 3, litra b, punkt ii, skal have en minimumskapital på minimum 730.000 euro.

Der er tale om en præcisering af implementeringen af artikel 6, stk. 6, i direktiv 2011/61/EU. Denne artikel refererer til artikel 2, stk. 2, og artikel 12, 13 og 19 i direktiv 2004/39/EF. Artikel 12 i direktiv 2004/39/EF omhandler investeringsselskabers startkapital og henviser til direktiv 93/6/EØF. Direktiv 2006/49/EF erstattede direktiv 93/6/EØF. Ved indførelsen af direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) 575/2013 blev direktiv 2006/49/EF erstattet heraf.

Definitionen af et investeringsselskab findes i artikel 4, stk. 1, nr. 2, i forordning (EU) 575/2013, hvorefter et investeringsselskab er en person som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1, i direktiv 2004/39/EF, som er omfattet af kravene i nævnte direktiv, undtagen blandt andet selskaber, som ikke har tilladelse til at yde den accessoriske tjenesteydelse, der er omhandlet i bilag I, afsnit B, punkt 1, til direktiv 2004/39/EF, som kun yder en eller flere af de investerings-services og -aktiviteter, der er omhandlet i bilag I, afsnit A, punkt 1, 2, 4 og 5, til nævnte direktiv, og som ikke har tilladelse til at opbevare penge eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke på noget tidspunkt må komme i gældsforhold til deres kunder. Definitionen anvendes også i direktiv 2013/36/EU.

Efter artikel 28, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU skal alle andre investeringsselskaber end de i artikel 29 i samme direktiv nævnte, have en minimumskapital på 730.000 euro. Investeringsselskaber med tilladelse til opbevaring og forvaltning i forbindelse med aktier eller andele i institutter for kollektiv investering er ikke nævnt i artikel 29.

Det rette minimumskapitalkrav, der refereres til i artikel 6, stk. 6, i direktiv 2011/61/EU, for forvaltere med tilladelse til tjenesteydelserne, nævnt i bilag 1, nr. 3, litra b, punkt ii, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., er derfor 730.000 euro.

Ved tilladelse til accessoriske tjenesteydelser, der falder under bilag 1, nr. 3, litra b, punkt i og iii, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. vil minimumskapitalkravet refereret til i artikel 6, stk. 6, i direktiv 2011/61/EU være 125.000 euro. Dette medfører derfor ikke særlige krav til forvalterens kapital udover hvad der i forvejen kræves, jf. § 16 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Til nr. 13 (§ 16, stk. 7, 1. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Med den foreslåede ændring af § 16, stk. 7, 1. pkt., ændres bestemmelsen, så der henvises til § 16, stk. 5, nr. 1, i stedet for til § 16, stk. 4. Herved bringes bestemmelsen i overensstemmelse med artikel 9, stk. 8, i direktiv 2011/61/EU, som § 16, stk. 7, implementerer.

Til nr. 14 (§ 16, stk. 11, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 16, stk. 11, implementerer artikel 9, stk. 10, i direktiv 2011/61/EU. Bestemmelsen medfører, at hvis en forvalter tillige har tilladelse som investeringsforvaltningsselskab i medfør af § 10 i lov om finansiel virksomhed, finder alene kravene i § 16, stk. 5 og 7, samt i regler udstedt i medfør af § 16, stk. 8-10, anvendelse for den pågældende forvalter. De øvrige bestemmelser i § 16 finder således ikke anvendelse, idet disse regler findes tilsvarende i § 126 a i lov om finansiel virksomhed, der fastsætter regler om kapitalgrundlaget for investeringsforvaltningsselskaber.

Med nyaffattelsen af bestemmelsen præciseres det, at kravene i § 16, stk. 5 og 7, samt i regler udstedt i medfør af § 16, stk. 8-10, finder anvendelse ud over reglerne om kapitalgrundlaget for investeringsforvaltningsselskaber, der følger af § 126 a i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås endvidere præciseret i § 16, stk. 11, 2. pkt., at forvaltere af alternative investeringsfonde, der tillige har tilladelse som investeringsforvaltningsselskab efter § 10 i lov om finansiel virksomhed og som har tilladelse til at udføre aktiviteter omfattet af bilag 1, nr. 3, litra b, punkt ii, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., skal opfylde minimumskapitalkravet i § 126 a, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed. Bilag 1, nr. 3, litra b, punkt ii, omfatter opbevaring og forvaltning i forbindelse med aktier eller andele i institutter for kollektiv investering. § 126 a, stk. 2, nr. 1, fastsætter et forhøjet kapitalkrav på 730.000 euro.

Den foreslåede ændring i § 16, stk. 11, 2. pkt., skal sikre, at virksomheder med tilladelse efter § 10 i lov om finansiel virksomhed, ikke er undtaget fra kravet om yderligere kapital, såfremt virksomheden meddeles tilladelse til aktiviteter omfattet af bilag 1, nr. 3, litra b, punkt ii. Det følger af den foreslåede ændring af § 16, stk. 1, 3. pkt., jf. lovforslagets § 5, nr. 12, at der tilsvarende gælder et forhøjet kapitalkrav for forvaltere af alternative investeringsfonde, der meddeles tilladelse til at udføre tjenesteydelser omfattet af bilag 1, nr. 3, litra b, punkt ii, og som ikke er investeringsforvaltningsselskaber.

Til nr. 15-16 (§ 28 a i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den foreslåede § 28 a pålægger det øverste ledelsesorgan i en forvalter med tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde en pligt til at fastlægge en mangfoldighedspolitik for ledelsesorganet, der fremmer en tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt ledelsesorganets medlemmer. En tilsvarende pligt for bestyrelser i virksom-

heder følger af § 70, stk. 1, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

En mangfoldighedspolitik bør indeholde en beskrivelse af, hvordan ledelsesorganet vil sikre mangfoldighed i ledelsesorganet, for eksempel ved at sikre en rekruttering, der tiltrækker kandidater med en bred vifte af kvalifikationer og kompetencer til ledelsesorganet. En mangfoldighedspolitik bør angive, hvilke kvalifikationer og kompetencer, der er relevante at tillægge vægt ved udpegning af kandidater til ledelsesorganet.

Disse kvalifikationer og kompetencer kan være opnået på baggrund af den enkelte kandidats uddannelsesmæssige, erhvervmæssige eller personlige erfaring. Det skal præciseres, at det står ledelsesorganet frit for at vælge den politik, der findes bedst egnet for den pågældende forvalter til at fremme mangfoldigheden i ledelsesorganet. Med det foreslåede krav om, at ledelsesorganet skal fastlægge en mangfoldighedspolitik, forpligtes ledelsesorganet til aktivt at fremme den for forvalteren relevante og nødvendige mangfoldighed i ledelsesorganet.

Det følger af § 28, at forvaltere af alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i Danmark, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, eller som har en balancesum på 500 mio. kr. eller derover i 2 på hinanden følgende regnskabsår, skal opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i ledelsesorganet og udarbejde en politik med henblik på at øge andelen af det underrepræsenterede køn på virksomhedens øvrige ledelsesniveauer. Disse forvaltere vil således fremover både skulle fastlægge måltal for det underrepræsenterede køn i ledelsesorganet og en politik for mangfoldighed i ledelsesorganet.

Det vil være op til ledelsesorganerne i de enkelte forvaltere, jf. ovenfor, at fastlægge måltal og politikker på en måde, der er betryggende, og som lever op til de krav, der stilles i henholdsvis § 28 og den foreslåede § 28 a. En forvalters ledelsesorgan kan således vælge at indarbejde de opstillede måltal for det underrepræsenterede køn i en fælles politik for ledelsesorganets sammensætning, forudsat kravene i begge bestemmelser er opfyldt.

Ved tilsyn med overholdelse af bestemmelsen, jf. § 155 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., vil Finanstilsynet i forbindelse med vurderingen af, om politiken efter den foreslåede § 28 a i tilstrækkelig grad fremmer mangfoldighed, tage hensyn til, hvilken forvalter vurderingen vedrører. Finanstilsynet kan i forbindelse med en sådan vurdering inddrage eventuelle retningslinjer på området fra ESMA i det omfang, sådanne retningslinjer foreligger, og i det omfang inddragelse af retningslinjerne er relevant i forhold til den forvalter, som vurderingen vedrører.

Manglende fastlæggelse af en mangfoldighedspolitik vil kunne straffes med bøde. Det betyder, at ledelsesorganet i en forvalter kan straffes med bøde, hvis den ikke fastlægger en politik for mangfoldighed, der fremmer en tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt ledelses-

organets medlemmer, jf. den foreslåede ændring til § 190, stk. 2, som affattet ved dette lovforslags § 5, nr. 29.

Som konsekvens af indsættelsen af § 28 a ændres overskriften til det pågældende afsnit, således at denne henviser til bestemmelser om sammensætningen af ledelsesorganet generelt og ikke kun den kønsmæssige sammensætning.

Til nr. 17 (§ 130, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 130, stk. 3, implementerer artikel 42, stk. 1, litra b, i direktiv 2011/61/EU. Bestemmelsen foreslås nyaffattet for at sikre en mere direktivnær implementering af direktivbestemmelsen.

§ 130 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde regulerer forvaltere fra tredjelande, der ønsker at markedsføre alternative investeringsfonde i Danmark uden et markedsføringspas, dvs. forvalterne ønsker alene at markedsføre fondene i Danmark og ønsker ikke at søge om tilladelse som forvalter. I medfør af den foreslåede bestemmelse i § 130, stk. 3, skal Finanstilsynet have indgået samarbejdsaftaler med de relevante tilsynsmyndigheder, før forvaltere fra tredjelande kan få tilladelse til at markedsføre alternative investeringsfonde i Danmark uden markedsføringspas. Er der tale om en fond fra et tredjeland, skal Finanstilsynet og de relevante tilsynsmyndigheder i forvalterens hjemland, samt Finanstilsynet og de relevante myndigheder i den alternative investeringsfonds hjemland, have indgået samarbejdsaftaler herom. Er der tale om en fond fra et andet EU/EØS-land m.v., skal der være indgået samarbejdsaftaler mellem de kompetente myndigheder i det EU/EØS-land m.v., hvor fonden er etableret, og de kompetente myndigheder i forvalterens hjemland.

Formålet med indgåelsen af samarbejdsaftalerne er, at Finanstilsynet skal være i stand til at føre tilsyn med forvalterne i henhold til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., herunder overvåge de systemiske risici.

Baggrunden for den foreslåede nyaffattelse af bestemmelsen er, at det af den gældende bestemmelse fremgår, at der skal være indgået samarbejdsaftaler mellem Finanstilsynet og de kompetente myndigheder i det andet EU/EØS-land m.v., som fonden måtte være etableret i. Dette er imidlertid ikke nødvendig at indgå en sådan samarbejdsaftale mellem Danmark og et andet EU/EØS-land m.v., hvorimod det er relevant, at der er indgået samarbejdsaftaler mellem fondens hjemland (EU/EØS-land m.v.) og forvalterens hjemland, der er et tredjeland. Bestemmelsen er derfor foreslået ændret i overensstemmelse hermed.

Til nr. 18 (§ 130, stk. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Der er tale om en præcisering, idet der i den gældende bestemmelse udelukkende nævnes det tredjeland, hvor den alternative investeringsfond er etableret. Der skal rettelig både være tale om det land, hvor den alternative investeringsfond og det land, hvor forvalteren for den alternative investeringsfond er etableret.

Til nr. 19 (§ 153, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det foreslås, at der skal være mulighed for at overflytte afdelinger i en kapitalforening til en dansk UCITS.

Baggrunden for at indføre bestemmelsen skal ses i forlængelse af reglen i § 146, stk. 6, hvor kapitalforeninger og afdelinger heraf har mulighed for at fusionere med UCITS og afdelinger heraf. Reglen tilsigter at give branchen endnu større fleksibilitet i forhold til et ønske om at videreføre en kapitalforening i UCITS regi.

Til nr. 20 (§ 155, stk. 1, 1. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Finanstilsynets generelle tilsynsforpligtelse over for forvaltere af alternative investeringsfonde er fastlagt i § 155 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Efter gældende ret påser Finanstilsynet overholdelsen af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. samt regler udstedt i medfør af loven, dvs. bekendtgørelser udstedt med hjemmel i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Der er dog enkelte undtagelser, som er opregnet i § 155, stk. 1.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde indeholder en række bemyndigelser, hvorefter Kommissionen kan udstede delegerede retsakter, gennemførelsesretsakter, reguleringsmæssige tekniske standarder og gennemførelsesmæssige tekniske standarder. Disse retsakter og tekniske standarder (niveau 2-regulering) vil som alt overvejende hovedregel blive udstedt som forordninger, der vil være direkte gældende i medlemsstaterne, og som derfor ikke skal implementeres i dansk lovgivning. Et eksempel på en sådan retsakt er Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 231/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU for så vidt angår undtagelser, generelle vilkår for drift, depositarer, gearing, gennemsigtighed og tilsyn.

Finanstilsynet skal som kompetent myndighed ud over at påse overholdelsen af de bestemmelser, der er implementeret i dansk ret i medfør af direktiv 2011/61/EU, ligeledes påse overholdelsen af de retsakter og tekniske standarder, der er udstedt i medfør af direktiv 2011/61/EU, og som er umiddelbart gældende i medlemsstaterne. Tilsynsforpligtelsen følger af artikel 45 i direktiv 2011/61/EU.

Derfor foreslås det at udvide opregningen i stk. 1, således at Finanstilsynet ligeledes påser overholdelsen regler udstedt i medfør af direktiv 2011/61/EU. Tilføjelsen sikrer, at Finanstilsynet kan sanktionere og udstede tilsynsreaktioner for virksomhedernes manglende efterlevelse af bestemmelser i regler udstedt i medfør af direktiv 2011/61/EU.

Til nr. 21 (§ 168, stk. 1 og 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

De foreslåede ændringer i § 168, stk. 1 og 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. indeholder konsekvensændringer som følger af de foreslåede ændringer i §

13, stk. 1 og 2. Ændringen medfører, at Finanstilsynet vil kunne påbyde en forvalter af alternative investeringsfonde at afsætte et medlem af direktionen, eller et medlem af det øverste ledelsesorgan at nedlægge sit hverv, hvis medlemmet ikke længere opfylder kravene til hæderlighed som angivet i det foreslåede § 13, stk. 2 og 3.

Til nr. 22-23 (§ 168, stk. 3 og 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

De foreslåede ændringer i § 168, stk. 3 og 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. indeholder konsekvensændringer som følge af, at § 13, stk. 2, med lovforslaget bliver stk. 3.

Til nr. 24-25 (§ 168 a, stk. 1-4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

De foreslåede ændringer i § 168 a, stk. 1-4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. indeholder konsekvensændringer som følge af indsættelsen af § 13, stk. 2, og at § 13, stk. 2, med lovforslaget bliver stk. 3.

Til nr. 26 (§ 170, stk. 11, 2. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den foreslåede ændring er alene en rettelse af forkert henvisning. I den gældende § 170, stk. 11, 2. pkt., henvises der til stk. 6, nr. 14, 23 og 27, i § 170. Der skal retteligt henvises til stk. 7, nr. 14, 23 og 27, i § 170.

Til nr. 27 (§ 173, stk. 2, nr. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den foreslåede ændring i § 173, stk. 2, nr. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. indeholder konsekvensændringer som følge af de foreslåede ændringer i § 13, stk. 1 og 2.

Til nr. 28 (§ 190, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Som konsekvens af, at der i § 13 indsættes et nyt stykke, og de gældende stk. 2-4 således bliver stk. 3-5, ændres 190, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Ændringen medfører, at et medlem af ledelsen i en forvalter med tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde, kan straffes med bøde, såfremt den pågældende ikke giver Finanstilsynet oplysninger om forhold omfattet af § 13, stk. 1 og 3, ved sin indtræden i forvalteren og efterfølgende om forhold omfattet af § 13, stk. 2 og 3, jf. de foreslåede ændringer i § 13, stk. 4, der bliver stk. 5. Der henvises til lovforslaget § 5, nr. 5 og 7.

I henhold til artikel 20, stk. 1, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde og artikel 21, stk. 1, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde, skal medlemsstaterne fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner og andre foranstaltninger for overtrædelse af bestemmelserne i de to førnævnte forordninger.

§ 190, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. fastsætter hvilke overtrædelser af lovens bestemmelse, der straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Bestemmelsen er subsidiær i forhold til straffelovens regler, hvorfor bestemmelsen får særlig betydning ved overtrædelser, der ikke er strafsanktioneret i øvrigt. Endvidere får bestemmelsen selvstændig betydning, såfremt overtrædelsen er sket ved uagtsomhed, der ikke straffes efter straffeloven, medmindre det er særskilt anført, jf. straffelovens § 19. Da det ikke vurderes at være påkrævet, at indføre særlige bestemmelser, der hjemler straf for forsøg, er forsøg ikke specifikt anført som strafbar handling. Med den foreslåede lovændring indføres straf for overtrædelse af de anførte bestemmelser i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde og i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde.

Straf efter stk. 1 forudsætter, at der er begået en overtrædelse af en af de bestemmelser, som er nævnt i stk. 1. Det følger af § 190, stk. 6, jf. § 27 i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige ansvarssubjekter for straf ved overtrædelse af bestemmelserne virksomheden, jf. § 190, stk. 6, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden – oftest ledelsen. Der vil således kunne rejses tiltale mod virksomheden alene eller mod både virksomheden og en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, ligesom der vil kunne rejses tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden alene. Udgangspunktet er tiltale mod virksomheden for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller nogle af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Nedenfor anføres bemærkninger vedrørende de enkelte ændringer i forslaget til ændringer i § 190, stk. 1.

Artikel 4 i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde:

Artikel 4 indeholder regler om, hvem der må anvende betegnelsen »EuVECA« i forbindelse med markedsføring. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 4 i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde er forvalteren og medlemmer af den pågældende forvalters bestyrelse og direktion, og den strafbetingsende handling er at anvende betegnelsen »EuVECA« uden forudgående registrering ved Finanstilsynet. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 4 i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser, eller forsætlig overtrædel-

se, vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselsstraf.

Artikel 5, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, og stk. 3, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde:

Artikel 5, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, og stk. 3, indeholder nærmere placeringsregler for kvalificerede venturekapitalfonde. Bestemmelsen pålægger forvalteren af den kvalificerede venturekapitalfond særlige regler om størrelsen af kvalificerede investeringer, defineret i artikel 3, litra e).

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 5, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, og stk. 3, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde er forvalteren og medlemmer af den pågældende forvalters bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er manglende opfyldelse af placeringsreglerne. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 5, stk. 1, 1. pkt., stk. 2 og stk. 3, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelse, eller forsætlig overtrædelse, vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselsstraf.

Artikel 6, stk. 1, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde:

Artikel 6, stk. 1, indeholder regler om, hvem forvalteren af kvalificerede venturekapitalfonde må markedsføre andele til. Markedsføring er defineret i artikel 3, litra i), i forordningen. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 6, stk. 1, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde er forvalteren og medlemmer af den pågældende forvalters bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er direkte eller indirekte at udbyde andele eller aktier i en venturekapitalfond i strid med artikel 6. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 6, stk. 1, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser eller forsætlig overtrædelse vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselsstraf.

Artikel 7 i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde:

Artikel 7 regulerer, hvordan forvaltere af kvalificerede venturekapitalfonde skal udøve deres aktiviteter i forhold til de kvalificerede venturekapitalfonde, som de forvalter. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 7 i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde er forvalteren og medlemmer af den pågældende forvalters bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er direkte eller indirekte at handle på en måde overfor den kvalificerede venturekapitalfond, som ikke opfylder artikel 7, litra a - g. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 7 i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser eller forsætlig overtrædelse vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselsstraf.

Artikel 8, stk. 1, 2. pkt., i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde:

Artikel 8 regulerer forhold omkring delegation. Efter artikel 8, stk. 1, 2. pkt., må en forvalter af kvalificerede venturekapitalfonde ikke delegere i et sådant omfang at forvalteren i realiteten er at anse for et tomt selskab. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 8, stk. 1, 2. pkt., i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde er forvalteren og medlemmer af den pågældende forvalters bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er at delegere forvalterens opgaver i sådant et omfang, at forvalteren bliver et tomt selskab. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 8, stk. 1, 2. pkt., i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelse, eller forsætlig overtrædelse, vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselsstraf.

Artikel 9, stk. 1, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde:

I henhold til artikel 9, stk. 1, er forvalteren af kvalificerede venturekapitalfonde forpligtet til undgå og kontrollere mulige og tilstedeværende interessekonflikter. Der er særlige regler for oplysning af den kvalificerede venturekapitalfonds investorer i artikel 9, stk. 4, se nedenfor. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 9, stk. 1, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde er forvalteren og medlemmer af den pågældende forvalters bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er ikke at påvise og undgå interessekonflikter, særligt i forhold til de mulige interessekonflikter listet i artikel 9, stk. 2. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 9, stk. 1, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser eller forsætlig overtrædelse vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselsstraf.

Artikel 9, stk. 3, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde:

Artikel 9, stk. 3, forpligter forvalteren af kvalificerede venturekapitalfonde, at have effektive organisatoriske og administrative ordninger med henblik på at opfylde stk. 1. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 9, stk. 3, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde er forvalteren og medlemmer af den pågældende forvalters bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er ikke at have effektive organisatoriske og administrative ordninger. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 9, stk. 3, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser eller forsætlig overtrædelse vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselsstraf.

Artikel 9, stk. 4, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde:

Efter artikel 9, stk. 4, er forvalteren af kvalificerede venturekapitalfonde underlagt et særligt oplysningskrav overfor investorerne, i tilfælde af at der er interessekonflikter, som ikke med tilstrækkelige sikkerhed og rimelig pålidelighed kan undgås. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 9, stk. 4, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde er forvalteren og medlemmer af den pågældende forvalters bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er ikke at oplyse investorerne om interessekonflikter, som ikke kan styres eller undgås efter artikel 9, stk. 1. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 9, stk. 4, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser eller forsætlig overtrædelse vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselsstraf.

Artikel 10 i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde:

Artikel 10 fastsætter, at forvalteren af kvalificerede venturekapitalfonde skal have et tilstrækkeligt kapitalgrundlag og tilstrækkelige ressourcer. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 10 i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde er forvalteren og medlemmer af den pågældende forvalters bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er ikke at have et passende kapitalgrundlag og tilstrækkelige ressourcer. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 10 i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser eller forsætlig overtrædelse vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselsstraf.

Artikel 11, stk. 1, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde:

Efter artikel 11, stk. 1, skal forvalteren af kvalificerede venturekapitalfonde sikre, at fondens vedtægter indeholder regler om værdiansættelse af aktiverne i fonden og at den metode hertil er forsvarlig og gennemsigtig. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 11, stk. 1, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde er forvalteren og medlemmer af den pågældende forvalters bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er ikke at sørge for forsvarlige og gennemsigtige vedtægtsbestemmelser om værdiansættelse af fondens aktiver. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 11, stk. 1, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser eller forsætlig overtrædelse vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselsstraf.

Artikel 12, stk. 1, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde:

I henhold til artikel 12, stk. 1, er forvalteren forpligtet til at forelægge en årsrapport for Finanstilsynet for hver forvaltet kvalificeret venturekapitalfond. Der er særlige indholds krav til årsrapporten og årsrapporten skal udarbejdes i hen-

hold til de regnskabsmæssige standarder aftalt mellem forvalteren af og investorerne i den kvalificerede venturekapitalfond. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 12, stk. 1, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde er forvalteren og medlemmer af den pågældende forvalters bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er ikke at forelægge en årsrapport, der opfylder de indholdsmæssige krav indenfor tidsfristen. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 12, stk. 1, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser eller forsætlig overtrædelse vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselsstraf.

Artikel 12, stk. 2, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde:

Artikel 12, stk. 2, forpligter forvalteren til mindst en gang årligt at sørge for, at der gennemføres en revision af den kvalificerede venturekapitalfond, som opfylder revisionskravene i artikel 12, stk. 2. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 12, stk. 2, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde er forvalteren og medlemmer af den pågældende forvalters bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er ikke at sørge for en tilstrækkelig revision af de kvalificerede venturekapitalfonde. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 12, stk. 2, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser eller forsætlig overtrædelse vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselsstraf.

Artikel 13, stk. 1 og 2, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde:

Efter artikel 13, stk. 1, har forvalteren af kvalificerede venturekapitalfonde en forpligtelse over for mulige investorer til at stille informationerne, som er nævnt i artikel 13, stk. 1, litra a – j, til rådighed. I henhold til artikel 13, stk. 2, skal informationerne være reelle, klare og ajourførte og må ikke være vildledende.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 13, stk. 1 og 2, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde er forvalteren og medlemmer af den pågældende forvalters bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er ikke stille informationerne, nævnt i artikel 13, stk. 1, litra a – j, til rådighed, eller at stille informationer til rådighed, der er vildledende, ikke reelle eller uklare. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 13, stk. 1 og 2, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser eller forsætlig overtrædelse vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselsstraf.

Artikel 15 i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde:

Artikel 15 forpligter forvalteren til at underrette Finanstilsynet, når forvalteren har til hensigt at markedsføre en ny eller eksisterende kvalificeret venturekapitalfond. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 15 i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde er forvalteren og medlemmer af den pågældende forvalters bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er ikke at underrette Finanstilsynet, hvor forvalteren har til hensigt at udføre markedsføring. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 15 i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser eller forsætlig overtrædelse, vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselsstraf.

Artikel 4 i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde:

Artikel 4 indeholder regler om, hvem der må anvende betegnelsen »EuSEF« i forbindelse med markedsføring. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 4 i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde er forvalteren og medlemmer af den pågældende forvalters bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er at anvende betegnelsen »EuSEF« uden forudgående registrering ved Finanstilsynet. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 4 i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelse, eller forsætlig overtrædelse, vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselsstraf.

Artikel 5, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, og stk. 3, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde:

Artikel 5, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, og stk. 3, indeholder nærmere placeringsregler for kvalificerede sociale iværksætterfonde. Bestemmelsen pålægger forvalteren af den kvalificerede sociale iværksætterfond særlige regler om størrelse af kvalificerede investeringer, defineret i artikel 3, litra e).

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 5, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, og stk. 3, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde er forvalteren og medlemmer af den pågældende forvalters bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er ikke at opfylde placeringsreglerne. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 5, stk. 1, 1. pkt., stk. 2 og stk. 3, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser eller forsætlig overtrædelse, vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselsstraf.

Artikel 6, stk. 1, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde:

Artikel 6, stk. 1, indeholder regler om, hvem forvalteren af kvalificerede sociale iværksætterfonde må markedsføre

andele til. Markedsføring er defineret i artikel 3, litra i) i forordningen. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 6, stk. 1, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde er forvalteren og medlemmer af den pågældende forvalters bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er direkte eller indirekte at udbyde andele eller aktier i en social iværksætterfond i strid med artikel 6. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 6, stk. 1, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser eller forsætlig overtrædelse, vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselsstraf.

Artikel 7 i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde:

Artikel 7 regulerer, hvordan forvaltere af kvalificerede sociale iværksætterfonde skal udøve deres aktiviteter i forhold til de kvalificerede sociale iværksætterfonde, som de forvalter. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 7 i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde er forvalteren og medlemmer af den pågældende forvalters bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er direkte eller indirekte at handle på en måde overfor den kvalificerede sociale iværksætterfond, som ikke opfylder artikel 7, litra a - g. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 7 i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser eller forsætlig overtrædelse, vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselsstraf.

Artikel 8, stk. 1, 2. pkt., i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde:

Artikel 8 regulerer forhold omkring delegation. Efter artikel 8, stk. 1, 2. pkt., må en forvalter af kvalificerede social iværksætterfond ikke delegere i et sådant omfang, at forvalteren i realiteten er at anse for et tomt selskab. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 8, stk. 1, 2. pkt., i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde er forvalteren og medlemmer af den pågældende forvalters bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er at delegere forvalterens opgaver i sådant et omfang, at forvalteren bliver et tomt selskab. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 8, stk. 1, 2. pkt., i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelse, eller forsætlig overtrædelse, vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselsstraf.

Artikel 9, stk. 1, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde:

I henhold til artikel 9, stk. 1, er forvalteren af kvalificerede sociale iværksætterfonde forpligtet til undgå og kontrollere mulige og tilstedeværende interessekonflikter. Der er

særlige regler for oplysning af den kvalificerede sociale iværksætterfonds investorer i artikel 9, stk. 4, se nedenfor. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 9, stk. 1, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde er forvalteren og medlemmer af den pågældende forvalters bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er ikke at påvise og undgå interessekonflikter, særligt i forhold til de mulige interessekonflikter listet i artikel 9, stk. 2. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 9, stk. 1, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser eller forsætlig overtrædelse, vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselsstraf.

Artikel 9, stk. 3, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde:

Artikel 9, stk. 3, forpligter forvalteren af kvalificerede sociale iværksætterfonde, at have effektive organisatoriske og administrative ordninger med henblik på at opfylde stk. 1. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 9, stk. 3, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde er forvalteren og medlemmer af den pågældende forvalters bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er ikke at have effektive organisatoriske og administrative ordninger. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 9, stk. 3, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser eller forsætlig overtrædelse, vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselsstraf.

Artikel 9, stk. 4, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde:

Efter artikel 9, stk. 4, er forvalteren af kvalificerede venturekapitalfonde underlagt et særligt oplysningskrav overfor investorerne, i tilfælde af at der er interessekonflikter, som ikke med tilstrækkelige sikkerhed og rimelig pålidelighed kan undgås. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 9, stk. 4, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde er forvalteren og medlemmer af den pågældende forvalters bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er ikke at oplyse investorerne om interessekonflikter, som ikke kan styres eller undgås efter artikel 9, stk. 1. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 9, stk. 4, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser eller forsætlig overtrædelse, vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselsstraf.

Artikel 10, stk. 1, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde:

I henhold til artikel 10, stk. 1, skal forvalteren af sociale iværksætterfonde måle, hvorvidt den sociale iværksætterfond opnår de positive indvirkninger, den har som målsætning. Metoden hertil skal være klar, gennemsigtig og omfatte et eller flere af emnerne i art. 10, stk. 1, litra a – f. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 10, stk. 1, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde er forvalteren og medlemmer af den pågældende forvalters bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er ikke at have klare og gennemsigtige procedurer der måler, hvorvidt den kvalificerede sociale iværksætterfond opnår målsætningen. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 10, stk. 1, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser eller forsætlig overtrædelse, vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselsstraf.

Artikel 11 i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde:

Artikel 11 fastsætter at forvalteren af kvalificerede sociale iværksætterfonde skal have et tilstrækkeligt kapitalgrundlag og tilstrækkelige ressourcer. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 11 i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde er forvalteren og medlemmer af den pågældende forvalters bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er ikke at have et passende kapitalgrundlag og tilstrækkelige ressourcer. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 11 i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser eller forsætlig overtrædelse, vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselsstraf.

Artikel 12, stk. 1, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde:

Efter artikel 12, stk. 1, skal forvalteren af kvalificerede sociale iværksætterfonde sikre, at fondens vedtægter indeholder regler om værdiansættelse af aktiverne i fonden og at den metode hertil er forsvarlig og gennemsigtig. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 12, stk. 1, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde er forvalteren og medlemmer af den pågældende forvalters bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er ikke at sørge for forsvarlige og gennemsigtige vedtægtsbestemmelser om værdiansættelse af fondens aktiver. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 12, stk. 1, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser eller forsætlig overtrædelse vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselsstraf.

Artikel 13, stk. 1, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde:

I henhold til artikel 13, stk. 1, er forvalteren forpligtet til at forelægge en årsrapport for Finanstilsynet for hver forvaltet kvalificeret social iværksætterfond. Der er særlige indholds krav til årsrapporten og årsrapporten skal udarbejdes i henhold til de regnskabsmæssige standarder aftalt mellem forvalteren af og investorerne i den kvalificerede sociale iværksætterfond. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 13, stk. 1, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde er forvalteren og medlemmer af den pågældende forvalters bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er ikke at forelægge en årsrapport, der opfylder de indholdsmæssige krav indenfor tidsfristen. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 13, stk. 1, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser eller forsætlig overtrædelse, vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselsstraf.

Artikel 13, stk. 2, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde:

Artikel 13, stk. 2, indeholder krav til særlige redegørelser som den kvalificerede sociale iværksætterfond skal fremlægge i årsrapporten. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 13, stk. 2, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde er forvalteren og medlemmer af den pågældende forvalters bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er at ikke oplyse om de forhold nævnt i artikel 13, stk. 2, litra a – e. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 13, stk. 2, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser eller forsætlig overtrædelse, vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselsstraf.

Artikel 13, stk. 3, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde:

Artikel 13, stk. 3, forpligter forvalteren til mindst en gang årligt at sørge for, at der gennemføres en revision af den kvalificerede sociale iværksætterfond, som opfylder revisionskravene i artikel 13, stk. 3. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 13, stk. 3, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde er forvalteren og medlemmer af den pågældende forvalters bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er ikke at sørge for en tilstrækkelig revision af de kvalificerede sociale iværksætterfonde. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 13, stk. 3, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser eller forsætlig overtrædelse, vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselsstraf.

Artikel 14, stk. 1 og 2, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde:

Efter artikel 14, stk. 1, har forvalteren af kvalificerede sociale iværksætterfonde en forpligtelse over for mulige investorer til at stille informationerne, som er nævnt i artikel 14, stk. 1, litra a – j, til rådighed. I henhold til artikel 14, stk. 2, skal informationerne være reelle, klare og ajourførte og de må ikke være vildledende. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 14, stk. 1 og 2, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde er forvalteren og medlemmer af den pågældende forvalters bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er ikke at stille informationerne, nævnt i artikel 14, stk. 1, litra a-j, eller at stille informationer til rådighed der er vildledende, ikke reelle eller uklare. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 14, stk. 1 og 2, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser eller forsætlig overtrædelse, vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselsstraf.

Artikel 16 i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde:

Artikel 16 forpligter forvalteren til at underrette Finanstilsynet, når forvalteren har til hensigt at markedsføre en ny eller eksisterende kvalificeret social iværksætterfond. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af artikel 16 i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde er forvalteren og medlemmer af den pågældende forvalters bestyrelse og direktion, og den strafbetingende handling er ikke at underrette Finanstilsynet, hvor forvalteren har til hensigt at udføre markedsføring. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 16 i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske social iværksætterfonde som udgangspunkt bør medføre bødestraf, men ved gentagne overtrædelser eller forsætlig overtrædelse, vil der efter bestemmelsen være mulighed for fængselsstraf.

Til nr. 29 (§ 190, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Som konsekvens af indsættelsen af § 15, stk. 4, og § 28 a i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. ændres omfattet af § 190, stk. 2.

Det foreslås, at overtrædelse af § 15, stk. 4, skal kunne straffes med bøde. Dette medfører, at forvaltere, der ikke orienterer Finanstilsynet om oprettelse og afvikling af alternative investeringsfonde eller afdelinger heraf, kan straffes efter § 190, stk. 2.

Det foreslås endvidere, at overtrædelse af § 28 a skal kunne straffes med bøde. Dette medfører, at det øverste ledelsesorgan i en forvalter med tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde kan straffes med bøde, hvis den ikke fastlægger en politik for mangfoldighed, der fremmer en tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt ledelsesorganets medlemmer, jf. § 28 a som affattet ved dette lovforslags § 5, nr. 16.

Til nr. 30 (§ 190, stk. 3, 2. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den foreslåede ændring er alene en konsekvensændring af forkert kommatering ved ændring af § 190, stk. 3, 2. pkt., i lov nr. 403 af 28. april 2014.

Til nr. 31 (§ 190, stk. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Der er tale om en præcisering, idet der i den gældende § 190, stk. 4, henvises til § 18, stk. 2. § 18, stk. 2, indeholder dog ikke hjemmel til at udstede forskrifter og er desuden strafpålagt i medfør af § 190, stk. 1. Der skal retteligt i § 190, stk. 4, henvises til hjemmelen i § 18, stk. 3, hvorefter der gives erhvervs- og vækstministeren bemyndigelse til at udstede nærmere regler om de generelle bestemmelser om vilkår for drift af forvaltere iht. § 18, stk. 1 og 2.

Til § 6

Til nr. 1 (§ 23 a, stk. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Ved lov nr. 268 af 25. marts 2014 er bestemmelserne i Europarlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringselskaber (CRD IV) om krav til ledelsens egnethed og hæderlighed (fit & proper) implementeret i lov om finansiel virksomhed. Med henblik på at ensarte egnetheds- og hæderlighedskravene på tværs af den finansielle lovgivning, således at disse lægger sig op ad § 64 i lov om finansiel virksomhed, foreslås ændringerne i § 64 udbredt til de øvrige hovedlove under Finanstilsynets tilsyn.

Den foreslåede nyaffattelse af § 23 a, stk. 1, præciserer således kravene til det enkelte ledelsesmedlems egnethed. Et medlem af bestyrelsen og direktionen i en pensionskasse skal, jf. det foreslåede § 23 a, stk. 1, have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne udøve sit hverv eller varetage sin stilling i den pågældende pensionskasse. Kravene skal være opfyldt til enhver tid, hvilket indebærer, at kravene skal opfyldes fra det tidspunkt, hvor bestyrelsesmedlemmet eller direktøren tiltræder hvervet eller stillingen, og i hele den periode hvori den pågældende bestrider hvervet eller stillingen. Når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i en pensionskasse, påser Finanstilsynet, at vedkommende har tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne udøve hvervet eller varetage stillingen pensionskassen og dermed, at den pågældende opfylder kravene i det foreslåede § 23 a, stk. 1.

Der stilles ikke generelle kriterier for hvilke teoretiske eller praktiske krav, som personen skal opfylde. Disse varierer afhængig af, om der er tale om en direktørpost eller en bestyrelsespost samt hvilken pensionskasse, der er tale om. I vurderingen kan bl.a. indgå, om personen har en relevant uddannelse, om vedkommende har haft ansættelse indenfor den finansielle sektor, og om vedkommende har ledelseserfaring.

Der stilles i praksis mindre krav til et bestyrelsesmedlem end til en direktør, ligesom kravene skærpes, hvis der er tale om en stor og kompleks pensionskasse. Der stilles ikke et ubetinget krav om, at en direktør eller et bestyrelsesmedlem har særlig indsigt i pensionskassers forhold. Særlig indsigt i anden relevant branchetilstand kunne anses for tilstrækkeligt. De øvrige kompetencer i bestyrelsen inddrages ikke i forbindelse med vurderingen af, om en person opfylder kravene i det foreslåede § 23 a, stk. 1.

Egnet- og hæderlighedsvurderingen er knyttet til stillingen eller hvervet i den konkrete pensionskasse. Det er således muligt, at en person på baggrund af dennes uddannelsesmæssige baggrund og hidtidige ledelseserfaring opfylder kravet om tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at lede en mindre pensionskasse, men at det ikke gør sig gældende i forhold til en direktørpost i en større pensionskasse. Derfor kan man ikke tage sin vurdering med sig fra en pensionskasse til en anden pensionskasse.

§ 23 a, stk. 2, hvorefter bestyrelsesmedlemmer og direktører ikke nødvendigvis selv skal opfylde egnethedskravet i § 23, stk. 1, gælder uændret. Kravet om egnethed kan således opfyldes ved, at pensionskassen dokumenterer at have ansat en rådgiver med tilstrækkelige faglige kvalifikationer og erfaringer. Dokumentationen kan ske ved at indsende kopi af den med rådgiveren indgåede kontrakt.

Til nr. 2 (§ 23 a, stk. 3, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Det foreslåede § 23 a, stk. 3, har til formål at sikre, at medlemmer af bestyrelsen og direktionen i pensionskasse har den fornødne hæderlighed til at varetage det pågældende hverv eller den pågældende stilling. Den foreslåede bestemmelse præciserer de gældende krav til det enkelte ledelsesmedlems hæderlighed. Efter det foreslåede § 23 a, stk. 3, skal et medlem af bestyrelsen eller direktionen have et tilstrækkeligt godt omdømme og udvise hæderlighed, integritet og uafhængighed for effektivt at kunne vurdere og anfægte afgørelser truffet af den daglige ledelse.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at de personer, der er en del af ledelsen i en pensionskasse, har en høj standard, både når det gælder deres faglige og ledelsesmæssige kompetencer og i forhold til deres personlige adfærd. Det er derfor vigtigt, at ledelsesmedlemmer generelt udviser en høj grad af hæderlighed og integritet. Ledelsesmedlemmer skal endvidere have et godt omdømme. Det er vigtigt at opretholde den finansielle sektors omdømme og det omgivende samfunds tillid til sektoren, og hensynet hertil tilsiger, at også medlemmerne af bestyrelsen og direktionen i pensionskasser skal have et tilstrækkeligt godt omdømme i samfundet. Manglende tillid til enkelte ledelsesmedlemmer i dele af den finansielle sektor vil kunne have en afsmittende effekt på hele den finansielle sektors omdømme og tilliden til den samlede branche.

Kravene i det foreslåede § 23 a, stk. 3, skal være opfyldt til enhver tid, hvilket indebærer, at kravene skal være opfyldt fra det tidspunkt, hvor bestyrelsesmedlemmet eller direktøren tiltræder hvervet eller stillingen, og i hele den peri-

ode, hvori den pågældende bestrider hvervet eller stillingen. Når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem i eller en stilling som direktør for pensionskasse, påser Finanstilsynet, om vedkommende har et tilstrækkeligt godt omdømme og udviser hæderlighed, integritet og uafhængighed for effektivt at kunne vurdere og anfægte afgørelser truffet af den daglige ledelse og dermed, om den pågældende opfylder kravene i det foreslåede § 23 a, stk. 3.

§ 23 a, stk. 3, som med lovforslaget bliver stk. 4, angiver de forhold, som kan medføre, at en person ikke anses for at have et tilstrækkeligt godt omdømme og dermed den fornødne hæderlighed. Det kan f.eks. være vanskeligt at have tillid til, at en direktør i en pensionskasse kan varetage pensionskassens og medlemmernes interesser på betryggende vis, hvis f.eks. vedkommende har påført pensionskassen tab, eller hvis Finanstilsynet gentagne gange må give pensionskassen påbud, fordi den finansielle regulering på væsentlige områder ikke er overholdt, og der dermed er grund til at antage, at direktøren ikke vil varetage sin stilling på forsvarlig måde.

Et medlem af bestyrelsen eller direktionen skal effektivt kunne vurdere og anfægte afgørelser truffet af den daglige ledelse. De enkelte direktionsmedlemmer udgør selv en del af den daglige ledelse, og for disse direktionsmedlemmer omfatter begrebet »den daglige ledelse« derfor den øvrige del af den daglige ledelse end direktionsmedlemmet selv.

Et medlem af bestyrelsen eller direktionen skal løbende leve op til kravene om egnethed og hæderlighed, hvilket understøttes af, at de pågældende har pligt til at orientere Finanstilsynet om de i de foreslåede stk. 1 og 4, nævnte forhold, når vedkommende indtræder i ledelsen, og herefter løbende ved ændringer i forhold efter de foreslåede stk. 3 og 4. Finanstilsynet vil i forbindelse med vurderingen af, om et medlem af direktionen eller bestyrelsen har et tilstrækkeligt godt omdømme og udviser hæderlighed, integritet og uafhængighed, tage hensyn til, i hvilken pensionskasse den pågældende besidder en direktions- eller bestyrelsespost. Finanstilsynet kan i forbindelse med en sådan vurdering inddrage eventuelle retningslinjer på området fra såvel Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejds-markedspensionsordninger (EIOPA) og Den Internationale Forsikringstilsynsorganisation (IAIS) i det omfang, sådanne retningslinjer foreligger, og i det omfang inddragelse af retningslinjerne er relevant i forhold til den pensionskasse, hvori den pågældende besidder en direktions- eller bestyrelsespost.

Til nr. 3 (§ 23 a, stk. 5, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Den foreslåede ændring i § 23 a, stk. 4, der med lovforslaget bliver stk. 5, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, indeholder en konsekvensændring som følge af de foreslåede ændringer i § 23 a, stk. 1 og 3. Ændringen medfører, at medlemmer af bestyrelsen eller direktionen har pligt til at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold vedrørende stk. 1 og 4, i forbindelse med deres indtræden i pensionskas-

sens ledelse, og forhold omfattet af stk. 3 og 4, hvis forholdene efterfølgende ændres.

Overtrædelse af oplysningsforpligtelsen straffes som hidtil med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, efter § 71, stk. 1, jf. dette lovforslags § 6, nr. 13. Det betyder, at såfremt et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en pensionskasse undlader at give Finanstilsynet oplysninger om forhold omfattet af § 23 a, stk. 4, nr. 1 og 2, kan den pågældende straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, i medfør af § 71, stk. 1.

Til nr. 4 (§ 24 a, stk. 4, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Det foreslåede § 24 a, stk. 4, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, pålægger bestyrelsen i pensionskasser at sikre, at bestyrelsen samlet set har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå pensionskassens aktiviteter og de hermed forbundne risici. Den foreslåede bestemmelse svarer til § 70, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Det følger af § 24, stk. 1, at bestyrelsen og direktøren forestår ledelsen af pensionskassen og skal sørge for en forsvarlig organisation og administration af pensionskassen. Det følger af § 24 a, stk. 1-3 og stk. 4, som med lovforslaget bliver stk. 5, at bestyrelsen for en pensionskasse skal fastlægge, hvilke hovedtyper af aktiviteter pensionskassen skal udføre, identificere og kvantificere pensionskassens væsentligste risici og fastlægge dens risikoprofil og politikker for risikostyring. Herudover skal bestyrelsen fastsætte skriftlige retningslinjer for direktøren og løbende forholde sig til pensionskassens risikoprofil og politikker, herunder vurdere om direktøren varetager sine opgaver i overensstemmelse med den fastlagte risikoprofil, de fastlagte politikker og retningslinjerne for direktøren.

De nærmere krav til bestyrelsens opgaver og ansvar er herudover bl.a. fastlagt i bekendtgørelse nr. 1577 af 15. december 2010 om ledelse og styring af firmapensionskasser (Ledelsesbekendtgørelsen), der har hjemmel i lov om tilsyn med firmapensionskasser. Det er bestyrelsens hovedopgave at fastlægge de overordnede og strategiske rammer for pensionskassen og dens aktiviteter, jf. princippet i § 115 i selskabsloven. Det indebærer, at bestyrelsen skal beslutte pensionskassens forretningsmodel, herunder vurdere pensionskassens risikoprofil, budgetter, kapital, likviditet, væsentlige dispositioner særlige risici og egne overordnede forsikringsforhold. På baggrund heraf skal bestyrelsen vedtage relevante politikker på de væsentlige områder, fastsætte skriftlige retningslinjer for direktøren samt overvåge, at pensionskassen har effektive former for virksomhedsstyring.

Bestyrelsen har i henhold til § 3 i ledelsesbekendtgørelsen pligt til løbende at vurdere om, dens medlemmer tilsammen besidder den fornødne viden og erfaring om pensionskassens risici til at sikre en forsvarlig drift af pensionskassen. Dette gælder ifølge ledelsesbekendtgørelsen særligt ved pensionskassens ibrugtagning af modeller til brug for risiko-

beregning, ved indførelse af nye produkter og andre tiltag, der kan medføre væsentligt øgede risici for pensionskassen eller i væsentlig grad kan påvirke den måde, hvorpå risici opgøres og rapporteres i pensionskassen.

Det foreslåede § 24 a, stk. 4, understreger, at bestyrelsen har pligt til løbende at vurdere, om den samlede bestyrelse besidder faglige kompetencer, nødvendig viden og erfaring til at sikre en forsvarlig drift af pensionskassen og håndtering af dens risici. § 3 i ledelsesbekendtgørelsen vil blive ophævet i forbindelse med en kommende revision af denne. Bestyrelsens forpligtelse efter den nye bestemmelse vil fortsat omfatte de forhold, som i dag er anført i § 3 i Ledelsesbekendtgørelsen vedrørende pensionskassens ibrugtagning af modeller til brug for risikoberegning, indførelse af nye produkter og andre tiltag, der kan medføre væsentligt øgede risici for pensionskassen eller i væsentlig grad kan påvirke den måde, hvorpå risici opgøres og rapporteres i pensionskassen men også i relation til bestyrelsens øvrige ansvar og opgaver.

Den viden og erfaring, som bestyrelsen som minimum skal besidde, indebærer for eksempel, at den skal være i stand til at udfordre direktøren på en konstruktiv måde, herunder stille relevante spørgsmål til direktøren og forholde sig kritisk til svarene. Uanset pensionskassens forretningsmodel må det forventes, at medlemmerne af bestyrelsen samlet set har den fornødne grundviden om de lovgivningsmæssige rammer for ledelse af pensionskasser, likviditet etc. Udover den fornødne grundviden kan der være særlige forhold, der kræver en særskilt viden. Hvis pensionskassen f.eks. benytter sig af outsourcing i væsentligt omfang, bør et eller flere bestyrelsesmedlemmer have tilstrækkelig viden og erfaring til at følge op på, at den outsourcete funktion varetages på forsvarlig vis. For pensionskasser med en balancesum større end 30 mia. kr. bør mindst et bestyrelsesmedlem have ledelseserfaring fra anden relevant finansiel virksomhed. Relevant ledelseserfaring kan ud fra en konkret vurdering være opnået fra andre poster i finansielle virksomheder.

Bestyrelsen skal løbende vurdere, om ændringer i pensionskassens forretningsmodel eller risikoprofil giver anledning til at supplere bestyrelsens samlede kompetencer.

Ved tilsyn med overholdelse af bestemmelsen, jf. § 65 i lov om tilsyn med firmapensionskasser, vil Finanstilsynet i forbindelse med vurderingen af, om en bestyrelse i en firmapensionskasse tilsammen har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring, tage hensyn til den enkelte pensionskasses forhold. Finanstilsynet kan i forbindelse med en sådan vurdering inddrage eventuelle retningslinjer på området fra EIOPA og IAIS i det omfang, sådanne retningslinjer foreligger, og i det omfang inddragelse af retningslinjerne er relevant i forhold til pensionskassen.

Som konsekvens af indsættelsen af stk. 4 bliver de nugældende stk. 4-5 til stk. 5-6.

Manglende overholdelse af den foreslåede bestemmelse vil kunne straffes med bøde. Det betyder, at bestyrelsen for en firmapensionskasse kan straffes med bøde, hvis den ikke

sikrer, at dens medlemmer har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne pensionskasses aktiviteter og de hermed forbundne risici, jf. den foreslåede ændring til § 71, stk. 1, som affattet ved dette lovforslags § 6, nr. 13.

Til nr. 5 (§ 24 a, stk. 5, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Som konsekvens af indsættelsen af § 24 a, stk. 4, ændres henvisningen i § 24 a, stk. 5, der med lovforslaget bliver stk. 6, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, til stk. 1-5. Ændringen medfører, at Finanstilsynet bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om de forpligtelser, der påhviler bestyrelsen for en pensionskasse i medfør af det nye stk. 4.

Til nr. 6 (§ 44 e, stk. 4, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Den foreslåede ændring af § 44 d, stk. 1, medfører, at § 44 e, stk. 4, ikke længere er relevant, hvorfor den foreslås ophævet.

Til nr. 7 (§ 46 h i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Det foreslås at præcisere, hvilke begrænsninger en kapitalforenings eller et udenlandsk investeringsinstituts vedtægter skal indeholde, for at en firmapensionskasses andele i kapitalforeningen eller det udenlandske investeringsinstitut kan indgå i aktiverne omfattet af § 46 a i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Den foreslåede nyaffattelse af § 46 h har til formål at fastslå, at de kapitalforeninger, som er omfattet af § 46 d, stk. 1, nr. 7, skal have de samme investeringsmuligheder, som danske UCITS, de hidtidige placeringsforeninger, pengemarkedsforeninger eller investeringsinstitutforeninger. Dermed skal kapitalforeningen efter sine vedtægter enten investere som en UCITS, som en placeringsforening, som en penge-markedsforening eller som en investeringsinstitutforening.

Den gældende § 46 h er opdelt i nr. 1)-6) men foreslås omformuleret til stk. 1-5. Den gældende bestemmelse er affattet på en sådan måde, at der enten skal investeres efter nr. 1, nr. 2, eller nr. 3 og så fremdeles. Det indebærer, at en kapitalforening ikke vil kunne investere som en placeringsforening, fordi reglerne i de gældende nr. 2, 3 og 4 tilsammen indeholder de placeringsregler, der var gældende for de hidtidige placeringsforeninger. Disse placeringsregler er i den foreslåede ændring af bestemmelsen samlet i stk. 3. I medfør af stk. 3 må afdelingens formue investeres i likvide midler, herunder valuta eller de instrumenter der er nævnt i bilag 5 i lov om finansiel virksomhed, under forudsætning af at højst 10 pct. af formuen investeres i finansielle instrumenter, som er udstedt af samme emittent eller emittenter i samme koncern. Der undtages dog for spredningskravet på 10 pct., hvis afdelingen investerer i overensstemmelse med de i stk. 3, nr. 1 og nr. 2, litra a og b, nævnte tilfælde. Undtagelserne i stk. 3, nr. 1 og nr. 2, litra a og b, er alternative og en afdeling kan udnytte en eller flere af undtagelserne samtidigt.

I medfør af stk. 3, nr. 1, og stk. 4, kan afdelinger investere i henholdsvis obligationer og pengemarkedsinstrumenter udstedt af lande eller internationale institutioner af offentlig karakter, som et eller flere lande fra EU/EØS m.v. deltager i, og som er godkendt af Finanstilsynet i medfør af § 147, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v. Eksempler på sådanne institutioner er Nordic Investment Bank, European Investment Bank, World Bank (International Bank for Reconstruction and Development) og lignende. Finanstilsynet har på sin hjemmeside offentliggjort en liste over alle godkendte internationale institutioner af offentlig karakter, som Finanstilsynet har godkendt i medfør af § 147, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.

Det foreslås, at en kapitalforeningsafdeling ikke kan kombinere investeringsreglerne i de foreslåede stk. 2-5. En kapitalforening kan dog både have en eller flere afdelinger, som opfylder § 46 h, stk. 2-5, og andre afdelinger, som ikke opfylder § 46 h. Afdelinger, der ikke opfylder § 46 h vil ikke være omfattet af § 46 h, stk. 1, nr. 8.

Forslaget har derimod ikke til formål at foretage materielle ændringer i de enkelte numre, der bliver til stykker.

§ 46 h blev indsat med lov nr. 615 af 12. juni 2013. Formålet med kravene var at sikre, at foreningens eller det udenlandske investeringsinstituts midler placeres i finansielle instrumenter, der svarer til de instrumenter, som danske UCITS kunne investere i, og ud fra bestemmelser om risikospredning. Kravene i § 46 h sammenholdt med § 46 g afspejlede de regler om finansielle instrumenter og risikospredning, der gjaldt for specialforeninger i den gældende lov om investeringsforeninger m.v. Der er for eksempel tale om, at værdipapirer (aktier, obligationer m.v.) og pengemarkedsinstrumenter som hovedregel skal være børsnoterede eller optaget til handel på et reguleret marked. Med den ændrede § 46 h vil der fortsat være regler om spredning af den enkelte afdelings investeringer i finansielle instrumenter, således at formuen skal placeres inden for de i stk. 2-5 nævnte grænser.

Baggrunden for, at der med lov nr. 615 af 12. juni 2013 blev indsat en § 46 h med krav til vedtægterne for de kapitalforeninger og udenlandske investeringsinstitutter i hvis andele, firmapensionskasser kan placere deres formue, var, at specialforeningerne indtil da havde risikospredningsregler, der var lidt videre, end de regler, der gjaldt for danske UCITS (investeringsforeninger, SIKAV'er og værdipapirfonde). Med lovændringen videreførtes disse regler for de kapitalforeninger og udenlandske investeringsinstitutter, så firmapensionskasser også fremover kunne investere, som de gjorde.

I bestemmelsen anvendes fortsat terminologien »finansielle instrumenter«, der anvendes i lov om investeringsforeninger m.v., fordi vedtægterne for kapitalforeningerne og udenlandske investeringsinstitutter skal indeholde placeringsregler svarende til kapitel 14 i lov om investeringsforeninger m.v. uanset, at terminologien i bilag 5 til lov om finansiel virksomhed er »instrumenter«. Hvis et udenlandsk investeringsinstitut ikke har vedtægter, men for eksempel »fonds-

regler«, der indeholder placeringsregler, kan de sidestilles med vedtægter.

Med lov nr. 615 af 12. juni 2013 blev § 46 h formuleret, så afdelingerne i kapitalforeninger og udenlandske investeringsinstitutter skulle have regler om finansielle instrumenter og risikospredning af deres investeringer, der svarede til de hidtil gældende. Det skete for at sikre, at investeringerne havde samme risiko fremover som indtil da. § 46 h tog udgangspunkt i de bestemmelser, der i den dagældende lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 333 af 20. marts 2013, gjaldt for specialforeningers spredning af deres investeringer alt efter, om de er placeringsforeninger, pengemarkedsforeninger eller investeringsinstitutforeninger. Disse regler foreslås videreført i forslaget til den nye bestemmelse:

– *Stk. 2* svarer til den gældende nr. 1, der igen svarede til § 142, stk. 1, i den tidligere lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 333 af 20. marts 2013, (placeringsforeninger).

– *Stk. 3, 1. pkt.*, svarer til den gældende nr. 2, der igen svarede til § 142, stk. 2, i den tidligere lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 333 af 20. marts 2013, (placeringsforeninger).

– *Stk. 3, nr. 1*, svarer til den gældende nr. 3, der igen svarede til § 142, stk. 3, i den tidligere lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 333 af 20. marts 2013, (placeringsforeninger).

– *Stk. 3, nr. 2, litra a og b*, svarer til den gældende nr. 4, litra a og b, der igen svarede til § 142, stk. 4, nr. 1 og 2, og stk. 5, i den tidligere lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 333 af 20. marts 2013, (placeringsforeninger).

– *Stk. 4* svarer til den gældende nr. 5, der igen svarede til § 143 i den tidligere lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 333 af 20. marts 2013, (pengemarkedsforeninger).

– *Stk. 5* svarer til den gældende nr. 6, der igen svarede til § 144 i den tidligere lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 333 af 20. marts 2013, (investeringsinstitutforeninger).

Til nr. 8 (§ 62, nr. 7, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Den foreslåede ændring i § 62, nr. 7, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, indeholder en konsekvensændring som følge af de foreslåede ændringer i § 23 a, stk. 1 og 3.

Til nr. 9-11 (§ 65 b, stk. 1 og 2, § 65 b, stk. 3, 1. pkt., og § 65 b, stk. 4, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

De foreslåede ændringer i § 65 b, stk. 1 og 2, § 65 b, stk. 3, 1. pkt., og § 65 b, stk. 4, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, indeholder en konsekvensændring som følge af de foreslåede ændringer i § 23 a, stk. 1 og 3.

Som følge af at der er indsat et nyt stk. 3 i § 23 a, jf. dette lovforslags § 6, nr. 2, foreslås det, at ændre § 65 b, stk. 1 og

2, i lov om tilsyn med firmapensionskasser. De foreslåede ændringer indebærer, at Finanstilsynet kan påbyde en pensionskasse at afsætte en direktør eller et medlem af bestyrelsen i en pensionskasse at nedlægge sit hverv inden for en af Finanstilsynets fastsat frist, hvis den pågældende efter det nye § 23 a, stk. 3, ikke længere opfylder kravene til hæderlighed. Derudover kan Finanstilsynet som hidtil påbyde en pensionskasse at afsætte en direktør eller et medlem af bestyrelsen i en pensionskasse at nedlægge sit hverv, hvis denne ikke længere opfylder kravene i det nuværende § 23 a, stk. 3, som med lovforslaget bliver stk. 4.

Påbud efter § 65 b kan påklages til Erhvervsankenævnet og forlanges indbragt for domstolene. Manglende efterlevelse af påbuddet kan straffes med bøde.

Til nr. 12 (§ 65 e i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Med forslaget til § 65 e i lov om tilsyn med firmapensionskasser får erhvervs- og vækstministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om firmapensionskassers pligt til at offentliggøre oplysningerne om Finanstilsynets vurdering af en firmapensionskasse og om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før en firmapensionskasse. Bestemmelsen skal medvirke til, at offentligheden i højere grad får adgang til den information, der i dag kun går fra Finanstilsynet til en pensionskasses ledelse og ikke til aktionærer og kunder. Dette kan eksempelvis være oplysninger om Finanstilsynets vurdering af risikoplysninger, som en firmapensionskassen har fået gentagne gange, eller som en firmapensionskasse ikke vil følge op på. Også hvor Finanstilsynet har givet en firmapensionskasse et påbud, kan offentliggørelse komme på tale.

Der vil være behov for undtagelser i forhold til offentliggørelsespligten. Dette kan eksempelvis være, hvor offentliggørelse af oplysningerne kan medføre uforholdsmæssig skade for en firmapensionskasse.

Finanstilsynets hjemmel til at offentliggøre oplysninger før en firmapensionskasse kan kun benyttes i de situationer, hvor en firmapensionskasse har rent tekniske eller praktiske problemer, og på den baggrund ikke kan offentliggøre vurderingen, eller tilfælde hvor den manglende offentliggørelse begrundes i, at en firmapensionskasse ikke - uden en reel begrundelse - ønsker at offentliggøre vurderingen. Hvis en firmapensionskasse efter børsreglerne skal udsende en selskabsmeddelelse, skal Finanstilsynets offentliggørelse dog afvente selskabsmeddelelsen.

Med den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse skabes der ens vilkår på tværs af den finansielle sektor.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 13 (§ 71, stk. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Den foreslåede ændring i § 71, stk. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, indeholder en konsekvensændring som følge af indsættelsen af et nyt stk. 3 i § 23 a. Ændringen medfører, at medlemmer af bestyrelse og direktion i en pen-

sionskasse som hidtil, kan straffes med bøde, med mindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, såfremt de pågældende ikke giver Finanstilsynet oplysninger omfattet af § 23 a, stk. 4, nr. 1 og 2, jf. § 23 a, stk. 5, som ændret ved dette lovforslags § 6, nr. 3.

Derudover indeholder den foreslåede ændring i § 71, stk. 1, en indsættelse af henvisning til det foreslåede § 24 a, stk. 4. Ændringen medfører, at overtrædelse af § 24 a, stk. 4, straffes med bøde, med mindre højere straf kan pålægges efter den øvrige lovgivning. Det betyder, at bestyrelsen for en pensionskasse kan straffes med bøde, hvis den ikke sikrer, at dens medlemmer har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå pensionskassens aktiviteter og de hermed forbundne risici, jf. § 24 a, stk. 4.

Bestyrelsen kan fortsat straffes med bøde, hvis den overtræder de øvrige bestemmelser i § 24 a, stk. 1-3 og 5.

Til § 7

Til nr. 1 (§ 6 j i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond)

Det foreslås at præcisere, hvilke begrænsninger en kapitalforenings eller et udenlandsk investeringsinstituts vedtægter skal indeholde, for at Lønmodtagernes Dyrtidsfond kan henføre investeringen til § 6 b, stk. 1, nr. 7, i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond.

Den foreslåede nyaffattelse af § 6 j har til formål at fastslå, at de kapitalforeninger, som er omfattet af § 6 b, stk. 1, nr. 7, skal have de samme investeringsmuligheder, som danske UCITS, de hidtidige placeringsforeninger, pengemarkedsforeninger eller investeringsinstitutforeninger. Dermed skal kapitalforeningen efter sine vedtægter enten investere som en UCITS, som en placeringsforening, som en pengemarkedsforening eller som en investeringsinstitutforening.

Den gældende § 6 j er opdelt i nr. 1)-6) men foreslås omformuleret til stk. 1-5. Den gældende bestemmelse er affattet på en sådan måde, at der enten skal investeres efter nr. 1, nr. 2, eller nr. 3 og så fremdeles. Det indebærer, at en kapitalforening ikke vil kunne investere som en placeringsforening, fordi reglerne i de gældende nr. 2, 3 og 4 tilsammen indeholder de placeringsregler, der var gældende for de hidtidige placeringsforeninger. Disse placeringsregler er i den foreslåede ændring af bestemmelsen samlet i stk. 3. I medfør af stk. 3 må afdelingens formue investeres i likvide midler, herunder valuta eller de instrumenter der er nævnt i bilag 5 i lov om finansiell virksomhed, under forudsætning af at højst 10 pct. af formuen investeres i finansielle instrumenter, som er udstedt af samme emittent eller emittenter i samme koncern. Der undtages dog for spredningskravet på 10 pct., hvis afdelingen investerer i overensstemmelse med de i stk. 3, nr. 1 og nr. 2, litra a og b, nævnte tilfælde. Undtagelserne i stk. 3, nr. 1 og nr. 2, litra a og b, er alternative og en afdeling kan udnytte en eller flere af undtagelserne samtidigt.

I medfør af stk. 3, nr. 1, og stk. 4, kan afdelinger investere i henholdsvis obligationer og pengemarkedsinstrumenter udstedt af lande eller internationale institutioner af offentlig karakter, som et eller flere lande fra EU/EØS m.v. deltager i

og som er godkendt af Finanstilsynet i medfør af § 147, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v. Eksempler på sådanne institutioner er Nordic Investment Bank, European Investment Bank, World Bank (International Bank for Reconstruction and Development) og lignende. Finanstilsynet har på tilsynets hjemmeside offentliggjort en liste over alle godkendte internationale institutioner af offentlig karakter, som Finanstilsynet har godkendt i medfør af § 147, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.

Det foreslås, at en kapitalforeningsafdeling ikke kan kombinere investeringsreglerne i de foreslåede stk. 2-5. En kapitalforening kan dog både have en eller flere afdelinger, som opfylder § 6 j, stk. 2-5, og andre afdelinger, som ikke opfylder § 6 j. Afdelinger, der ikke opfylder § 6 j, vil ikke være omfattet af § 6 j, stk. 1, nr. 8.

Forslaget har derimod ikke til formål at foretage materielle ændringer i de enkelte numre, der bliver til stykker.

§ 6 j blev indsat med lov nr. 615 af 12. juni 2013. Formålet med kravene var at sikre, at foreningens eller det udenlandske investeringsinstituts midler placeres i finansielle instrumenter, der svarer til de instrumenter, som danske UCITS kunne investere i, og ud fra bestemmelser om risikospredning. Kravene i § 6 j sammenholdt med § 6 i afspejlede de regler om finansielle instrumenter og risikospredning, der gjaldt for specialforeninger i den gældende lov om investeringsforeninger m.v. Der er for eksempel tale om, at værdipapirer (aktier, obligationer m.v.) og pengemarkedsinstrumenter som hovedregel skal være børsnoterede eller optaget til handel på et reguleret marked. Med den ændrede § 6 j vil der fortsat være regler om spredning af den enkelte afdelings investeringer i finansielle instrumenter, således at formuen skal placeres inden for de i stk. 2-5 nævnte grænser.

Baggrunden for, at der med lov nr. 615 af 12. juni 2013 blev indsat en § 6 j med krav til vedtægterne for de kapitalforeninger og udenlandske investeringsinstitutter i hvis andele, Lønmodtagernes Dyrtdsfond kan placere sin formue, var, at specialforeningerne indtil da havde risikospredningsregler, der var lidt videre, end de regler, der gjaldt for danske UCITS (investeringsforeninger, SIKAV'er og værdipapirfonde). Med lovændringen videreførtes disse regler for de kapitalforeninger og udenlandske investeringsinstitutter, så Lønmodtagernes Dyrtdsfond også fremover kunne investere, som de gjorde.

I bestemmelsen anvendes fortsat terminologien »finansielle instrumenter«, der anvendes i lov om investeringsforeninger m.v., fordi vedtægterne for kapitalforeningerne og udenlandske investeringsinstitutter skal indeholde placeringsregler svarende til kapitel 14 i lov om investeringsforeninger m.v. uanset, at terminologien i bilag 5 til lov om finansiel virksomhed er »instrumenter«. Hvis et udenlandsk investeringsinstitut ikke har vedtægter, men for eksempel »fundsregler«, der indeholder placeringsregler, kan de sidestilles med vedtægter.

Med lov nr. 615 af 12. juni 2013 blev § 6 j formuleret, så afdelingerne i kapitalforeninger og udenlandske investeringsinstitutter skulle have regler om finansielle instrumen-

ter og risikospredning af deres investeringer, der svarede til de hidtil gældende. Det skete for at sikre, at investeringerne havde samme risiko fremover som indtil da. § 6 j tog udgangspunkt i de bestemmelser, der i den dagældende lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 333 af 20. marts 2013 gjaldt for specialforeningers spredning af deres investeringer alt efter, om de er placeringsforeninger, pengemarkedsforeninger eller investeringsinstitutforeninger. Disse regler foreslås videreført i forslaget til den nye bestemmelse:

– *Stk. 2* svarer til den gældende nr. 1, der igen svarede til § 142, stk. 1, i den tidligere lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 333 af 20. marts 2013 (placeringsforeninger).

– *Stk. 3, 1. pkt.*, svarer til den gældende nr. 2, der igen svarede til § 142, stk. 2, i den tidligere lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 333 af 20. marts 2013 (placeringsforeninger).

– *Stk. 3, nr. 1*, svarer til den gældende nr. 3, der igen svarede til § 142, stk. 3, i den tidligere lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 333 af 20. marts 2013 (placeringsforeninger).

– *Stk. 3, nr. 2, litra a og b*, svarer til den gældende nr. 4, litra a og b, der igen svarede til § 142, stk. 4, nr. 1 og 2, og stk. 5, i den tidligere lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 333 af 20. marts 2013 (placeringsforeninger).

– *Stk. 4* svarer til den gældende nr. 5, der igen svarede til § 143 i den tidligere lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 333 af 20. marts 2013 (pengemarkedsforeninger).

– *Stk. 5* svarer til den gældende nr. 6, der igen svarede til § 144 i den tidligere lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 333 af 20. marts 2013 (investeringsinstitutforeninger).

Stk. 6 er en videreførelse af den gældende dispensationsadgang i stk. 2. Stk. 2 blev indført ved lov nr. 615 af 12. juni 2013 og formålet var dengang at undgå en indsnævring i forhold til gældende ret. Dengang fremgik vedtægtskravene implicit i § 6 b, stk. 1, nr. 7, af henvisningen til lov om investeringsforeninger m.v., og § 6 h indeholdt hjemmel til at dispensere fra hele § 6 b. Da vedtægtskravene fremover var reguleret i to nye bestemmelser, § 6 i, stk. 1, og § 6 j, stk. 1, blev dispensationsadgangen udvidet til at omfatte disse bestemmelser.

Bestemmelsen er dog konsekvensrettet i overensstemmelse med, at stk. 1 foreslås opdelt i stk. 1-5.

Til nr. 2 (§ 10, stk. 1, i lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond)

Med lov nr. 268 af 25. marts 2014 blev det ved § 14, nr. 3, indført i § 10, stk. 1, at Finanstilsynet skal påse overholdelsen af § 5 g om forbuddet mod forskelsbehandling af ansatte. Derimod blev det ikke, som tilsigtet, indført, at Finanstilsynet skulle føre tilsyn med § 5 e om aflønning og § 5 f om etablering af en whistleblowerordning. §§ 5 e, 5 f og 5 g blev ligeledes indført ved § 14 i lov nr. 268 af 25. marts

2014. Af bemærkningerne til § 14, nr. 3, i forslaget følger, at § 5 g ikke bliver underlagt Finanstilsynets generelle tilsyn, da bestemmelsen retter sig mod en kreds af ansatte i Lønmodtagernes Dyrtingsfond. Med den foreslåede ændring til § 10, stk. 1, bliver der retteligt indført en henvisning til regler udstedt i medfør af §§ 5 e, 5 f og 5 g, som Finanstilsynet ikke skal føre tilsyn med, bliver udtaget af § 10, stk. 1. Med forslaget bliver det ligeledes præciseret, at Finanstilsynet fører tilsyn med regler udstedt i medfør af de i § 10, stk. 1. nævnte bestemmelser.

Derudover bliver den foreslåede bestemmelse om krav om mangfoldighedspolitik for bestyrelsen i Lønmodtagernes Dyrtingsfond, jf. det foreslåede § 4 b, stk. 1, nr. 3, i lov om Lønmodtagernes Dyrtingsfond, omfattet af tilsynsbestemmelsen i § 10, stk. 1, der henviser til § 4 b.

Tilsvarende indebærer den foreslåede indsættelse af § 4 b, stk. 4, om bestyrelsens pligt til løbende at vurdere, om den samlede bestyrelse besidder de relevante faglige kompetencer og nødvendig viden og erfaring til at sikre en forsvarlig drift af fonden, at bestemmelsen bliver omfattet af Finanstilsynets tilsyn, jf. henvisningen til § 4 b i § 10, stk. 1.

Til nr. 3 (§ 10 l i lov om Lønmodtagernes Dyrtingsfond)

Med forslaget til § 10 l i lov om Lønmodtagernes Dyrtingsfond får erhvervs- og vækstministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om Lønmodtagernes Dyrtingsfonds (LD) pligt til at offentliggøre oplysningerne om Finanstilsynets vurdering af LD og om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før LD. Bestemmelsen skal medvirke til, at offentligheden i højere grad får adgang til den information, der i dag kun går fra Finanstilsynet til LD's ledelse og ikke til aktionærer og kunder. Dette kan eksempelvis være oplysninger om Finanstilsynets vurdering af risikoplysninger, som LD har fået gentagne gange, eller som LD ikke vil følge op på. Også hvor Finanstilsynet har givet LD et påbud, kan offentliggørelse komme på tale.

Der vil være behov for undtagelser i forhold til offentliggørelsespligten. Dette kan eksempelvis være, hvor offentliggørelse af oplysningerne kan medføre uforholdsmæssig skade for LD.

Finanstilsynets hjemmel til at offentliggøre oplysningerne før LD kan kun benyttes i de situationer, hvor LD har rent tekniske eller praktiske problemer, og på den baggrund ikke kan offentliggøre vurderingen, eller tilfælde hvor den manglende offentliggørelse begrundes i, at LD ikke - uden en reel begrundelse - ønsker at offentliggøre vurderingen.

Det forventes at komme til at fremgå af bekendtgørelsen, at Finanstilsynet samtidig med offentliggørelse af inspektionsredegørelser m.v. afgiver indberetning om offentliggørelsen til beskæftigelsesministeren.

Med den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse skabes der ens vilkår på tværs af den finansielle sektor.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i de almindelige bemærkninger.

Til § 8

Til nr. 1 (§ 70 e i lov om arbejdsskadesikring)

Det foreslås at præcisere, hvilke begrænsninger en kapitalforenings eller et udenlandsk investeringsinstituts vedtægter skal indeholde, for at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring kan henføre investeringen til § 69, stk. 1, nr. 7, i lov om arbejdsskadesikring.

Den foreslåede nyaffattelse af § 70 e har til formål at fastslå, at de kapitalforeninger, som er omfattet af § 69, stk. 1, nr. 7, skal have de samme investeringsmuligheder, som danske UCITS, de hidtidige placeringsforeninger, pengemarkedsforeninger eller investeringsinstitutforeninger. Dermed skal kapitalforeningen efter sine vedtægter enten investere som en UCITS, som en placeringsforening, som en penge-markedsforening eller som en investeringsinstitutforening.

Den gældende § 70 e er opdelt i nr. 1)-6) men foreslås omformuleret til stk. 1-5. Den gældende bestemmelse er affattet på en sådan måde, at der enten skal investeres efter nr. 1, nr. 2, eller nr. 3 og så fremdeles. Det indebærer, at en kapitalforening ikke vil kunne investere som en placeringsforening, fordi reglerne i de gældende nr. 2, 3 og 4 tilsammen indeholder de placeringsregler, der var gældende for de hidtidige placeringsforeninger. Disse placeringsregler er i den foreslåede ændring af bestemmelsen samlet i stk. 3. I medfør af stk. 3 må afdelingens formue investeres i likvide midler, herunder valuta eller de instrumenter der er nævnt i bilag 5 i lov om finansiell virksomhed, under forudsætning af at højst 10 pct. af formuen investeres i finansielle instrumenter, som er udstedt af samme emittent eller emittenter i samme koncern. Der undtages dog for spredningskravet på 10 pct., hvis afdelingen investerer i overensstemmelse med de i stk. 3, nr. 1, og nr. 2, litra a og b, nævnte tilfælde. Undtagelserne i stk. 3, nr. 1, og nr. 2, litra a og b, er alternative og en afdeling kan udnytte en eller flere af undtagelserne samtidigt.

I medfør af stk. 3, nr. 1, og stk. 4, kan afdelinger investere i henholdsvis obligationer og pengemarkedsinstrumenter udstedt af lande eller internationale institutioner af offentlig karakter, som et eller flere lande fra EU/EØS m.v. deltager i og som er godkendt af Finanstilsynet i medfør af § 147, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v. Eksempler på sådanne institutioner er Nordic Investment Bank, European Investment Bank, World Bank (International Bank for Reconstruction and Development) og lignende. Finanstilsynet har på sin hjemmeside offentliggjort en liste over alle godkendte internationale institutioner af offentlig karakter, som Finanstilsynet har godkendt i medfør af § 147, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.

Det foreslås, at en kapitalforeningsafdeling ikke kan kombinere investeringsreglerne i de foreslåede stk. 2-5. En kapitalforening kan dog både have en eller flere afdelinger, som opfylder § 70 e, stk. 2-5, og andre afdelinger, som ikke opfylder § 70 e. Afdelinger, der ikke opfylder § 70 e, vil ikke være omfattet af § 70 e, stk. 1, nr. 8.

Forslaget har derimod ikke til formål at foretage materielle ændringer i de enkelte numre, der bliver til stykker.

§ 70 e blev indsat med lov nr. 615 af 12. juni 2013. Formålet med kravene var at sikre, at foreningens eller det udenlandske investeringsinstituts midler placeres i finansielle instrumenter, der svarer til de instrumenter, som danske UCITS kunne investere i, og ud fra bestemmelser om risikospredning. Kravene i § 70 e sammenholdt med § 70 d afspejlede de regler om finansielle instrumenter og risikospredning, der gjaldt for specialforeninger i den gældende lov om investeringsforeninger m.v. Der er for eksempel tale om, at værdipapirer (aktier, obligationer m.v.) og pengemarkedsinstrumenter som hovedregel skal være børsnoterede eller optaget til handel på et reguleret marked. Med den ændrede § 70 e vil der fortsat være regler om spredning af den enkelte afdelings investeringer i finansielle instrumenter, således at formuen skal placeres inden for de i stk. 2-5 nævnte grænser.

Baggrunden for, at der med lov nr. 615 af 12. juni 2013 blev indsat en § 70 e med krav til vedtægterne for de kapitalforeninger og udenlandske investeringsinstitutter i hvis andele, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring kan placere sin formue, var, at specialforeningerne indtil da havde risikospredningsregler, der var lidt videre, end de regler, der gjaldt for danske UCITS (investeringsforeninger, SIKAV'er og værdipapirfonde). Med lovændringen videreførtes disse regler for de kapitalforeninger og udenlandske investeringsinstitutter, så Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring også fremover kunne investere, som de gjorde.

I bestemmelsen anvendes fortsat terminologien »finansielle instrumenter«, der anvendes i lov om investeringsforeninger m.v., fordi vedtægterne for kapitalforeningerne og udenlandske investeringsinstitutter skal indeholde placeringsregler svarende til kapitel 14 i lov om investeringsforeninger m.v. uanset, at terminologien i bilag 5 til lov om finansiell virksomhed er »instrumenter«. Hvis et udenlandsk investeringsinstitut ikke har vedtægter, men for eksempel »fundsregler«, der indeholder placeringsregler, kan de sidestilles med vedtægter.

Med lov nr. 615 af 12. juni 2013 blev § 70 e formuleret, så afdelingerne i kapitalforeninger og udenlandske investeringsinstitutter skulle have regler om finansielle instrumenter og risikospredning af deres investeringer, der svarede til de hidtil gældende. Det skete for at sikre, at investeringerne havde samme risiko fremover som indtil da. § 70 e tog udgangspunkt i de bestemmelser, der i den dagældende lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 333 af 20. marts 2013 gjaldt for specialforeningers spredning af deres investeringer alt efter, om de er placeringsforeninger, pengemarkedsforeninger eller investeringsinstitutforeninger. Disse regler foreslås videreført i forslaget til den nye bestemmelse:

– *Stk. 2* svarer til den gældende nr. 1, der igen svarede til § 142, stk. 1, i den tidligere lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 333 af 20. marts 2013 (placeringsforeninger).

– *Stk. 3, 1. pkt.*, svarer til den gældende nr. 2, der igen svarede til § 142, stk. 2, i den tidligere lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 333 af 20. marts 2013 (placeringsforeninger).

– *Stk. 3, nr. 1*, svarer til den gældende nr. 3, der igen svarede til § 142, stk. 3, i den tidligere lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 333 af 20. marts 2013 (placeringsforeninger).

– *Stk. 3, nr. 2, litra a og b*, svarer til den gældende nr. 4, litra a og b, der igen svarede til § 142, stk. 4, nr. 1 og 2, og stk. 5, i den tidligere lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 333 af 20. marts 2013 (placeringsforeninger).

– *Stk. 4* svarer til den gældende nr. 5, der igen svarede til § 143 i den tidligere lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 333 af 20. marts 2013 (pengemarkedsforeninger).

– *Stk. 5* svarer til den gældende nr. 6, der igen svarede til § 144 i den tidligere lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 333 af 20. marts 2013 (investeringsinstitutforeninger).

Stk. 6 er en videreførelse af den gældende dispensationsadgang i stk. 2. *Stk. 2* blev indført ved lov nr. 615 af 12. juni 2013 og formålet var dengang at undgå en indsnævring i forhold til gældende ret.

Dengang fremgik vedtægtskravene implicit i § 69, stk. 1, nr. 7, af henvisningen til lov om investeringsforeninger m.v. Da vedtægtskravene fremover var reguleret i to nye bestemmelser, § 70 d, stk. 1, og § 70 e, stk. 1, blev dispensationsadgangen udvidet til at omfatte disse bestemmelser

Bestemmelsen er dog konsekvensrettet i overensstemmelse med, at stk. 1 foreslås opdelt i stk. 1-5.

Til nr. 2 (§ 73 a i lov om arbejdsskadesikring)

Med forslaget til § 73 a i lov om arbejdsskadesikring får erhvervs- og vækstministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings (AES) pligt til at offentliggøre oplysningerne om Finanstilsynets vurdering af AES og om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før AES. Bestemmelsen skal medvirke til, at offentligheden i højere grad får adgang til den information, der i dag kun går fra Finanstilsynet til AES' ledelse og ikke til aktionærer og kunder. Dette kan eksempelvis være oplysninger om Finanstilsynets vurdering af risikoplysninger, som AES har fået gentagne gange, eller som AES ikke vil følge op på. Også hvor Finanstilsynet har givet AES et påbud, kan offentliggørelse komme på tale.

Der vil være behov for undtagelser i forhold til offentliggørelsespligten. Dette kan eksempelvis være, hvor offentliggørelse af oplysningerne kan medføre uforholdsmæssig skade for AES.

Finanstilsynets hjemmel til at offentliggøre oplysningerne før AES kan kun benyttes i de situationer, hvor AES har rent tekniske eller praktiske problemer, og på den baggrund ikke

kan offentliggøre vurderingen, eller tilfælde hvor den manglende offentliggørelse begrundes i, at AES ikke - uden en reel begrundelse - ønsker at offentliggøre vurderingen.

Det forventes at komme til at fremgå af bekendtgørelsen, at Finanstilsynet samtidig med offentliggørelse af inspektionsredegørelser m.v. afgiver indberetning om offentliggørelsen til beskæftigelsesministeren.

Med den foreslåede hjemmelsbestemmelse skabes der ens vilkår på tværs af den finansielle sektor.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i de almindelige bemærkninger.

Til § 9

Til nr. 1 (§ 26 i i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Det foreslås at præcisere, hvilke begrænsninger en kapitalforenings eller et udenlandsk investeringsinstituts vedtægter skal indeholde, for at Arbejdsmarkedets Tillægspension kan henføre investeringen til § 26 b, stk. 1, nr. 7, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Den foreslåede nyaffattelse af § 26 i har til formål at fastslå, at de kapitalforeninger, som er omfattet af § 26 b, stk. 1, nr. 7, skal have de samme investeringsmuligheder, som danske UCITS, de hidtidige placeringsforeninger, pengemarkedsforeninger eller investeringsinstitutforeninger. Dermed skal kapitalforeningen efter sine vedtægter enten investere som en UCITS, som en placeringsforening, som en pengemarkedsforening eller som en investeringsinstitutforening.

Den gældende § 26 i er opdelt i nr. 1)-6) men foreslås omformuleret til stk. 1-5. Den gældende bestemmelse er affattet på en sådan måde, at der enten skal investeres efter nr. 1, nr. 2, eller nr. 3 og så fremdeles. Det indebærer, at en kapitalforening ikke vil kunne investere som en placeringsforening, fordi reglerne i de gældende nr. 2, 3 og 4 tilsammen indeholder de placeringsregler, der var gældende for de hidtidige placeringsforeninger. Disse placeringsregler er i den foreslåede ændring af bestemmelsen samlet i stk. 3. I medfør af stk. 3 må afdelingens formue investeres i likvide midler, herunder valuta eller de instrumenter der er nævnt i bilag 5 i lov om finansiel virksomhed, under forudsætning af at højst 10 pct. af formuen investeres i finansielle instrumenter, som er udstedt af samme emittent eller emittenter i samme koncern. Der undtages dog for spredningskravet på 10 pct., hvis afdelingen investerer i overensstemmelse med de i stk. 3, nr. 1, og nr. 2, litra a og b, nævnte tilfælde. Undtagelserne i stk. 3, nr. 1, og nr. 2, litra a og b, er alternative og en afdeling kan udnytte en eller flere af undtagelserne samtidigt.

I medfør af stk. 3, nr. 1, og stk. 4, kan afdelinger investere i henholdsvis obligationer og pengemarkedsinstrumenter udstedt af lande eller internationale institutioner af offentlig karakter, som et eller flere lande fra EU/EØS m.v. deltager i og som er godkendt af Finanstilsynet i medfør af § 147, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v. Eksempler på sådanne institutioner er Nordic Investment Bank, European Investment Bank, World Bank (International Bank for Reconstruction and Development) og lignende. Finanstilsynet

har på sin hjemmeside offentliggjort en liste over alle godkendte internationale institutioner af offentlig karakter, som Finanstilsynet har godkendt i medfør af § 147, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.

Det foreslås, at en kapitalforeningsafdeling ikke kan kombinere investeringsreglerne i de foreslåede stk. 2-5. En kapitalforening kan dog både have en eller flere afdelinger, som opfylder § 26 i, stk. 2-5, og andre afdelinger, som ikke opfylder § 26 i. Afdelinger, der ikke opfylder § 26 i, vil ikke være omfattet af § 26 i, stk. 1, nr. 8.

Forslaget har derimod ikke til formål at foretage materielle ændringer i de enkelte numre, der bliver til stykker.

§ 26 i blev indsat med lov nr. 615 af 12. juni 2013. Formålet med kravene var at sikre, at foreningens eller det udenlandske investeringsinstituts midler placeres i finansielle instrumenter, der svarer til de instrumenter, som danske UCITS kunne investere i, og ud fra bestemmelser om risikospredning. Kravene i § 26 i sammenholdt med § 26 h afspejlede de regler om finansielle instrumenter og risikospredning, der gjaldt for specialforeninger i den gældende lov om investeringsforeninger m.v. Der er for eksempel tale om, at værdipapirer (aktier, obligationer m.v.) og pengemarkedsinstrumenter som hovedregel skal være børsnoterede eller optaget til handel på et reguleret marked. Med den ændrede § 26 i vil der fortsat være regler om spredning af den enkelte afdelings investeringer i finansielle instrumenter, således at formuen skal placeres inden for de i stk. 2-5 nævnte grænser.

Baggrunden for, at der med lov nr. 615 af 12. juni 2013 blev indsat en § 26 i med krav til vedtægterne for de kapitalforeninger og udenlandske investeringsinstitutter i hvis andele, Arbejdsmarkedets Tillægspension kan placere sin formue, var, at specialforeningerne indtil da havde risikospredningsregler, der var lidt videre, end de regler, der gjaldt for danske UCITS (investeringsforeninger, SIKAV'er og værdipapirfonde). Med lovændringen videreførtes disse regler for de kapitalforeninger og udenlandske investeringsinstitutter, så Arbejdsmarkedets Tillægspension også fremover kunne investere, som de gjorde.

I bestemmelsen anvendes fortsat terminologien »finansielle instrumenter«, der anvendes i lov om investeringsforeninger m.v., fordi vedtægterne for kapitalforeningerne og udenlandske investeringsinstitutter skal indeholde placeringsregler svarende til kapitel 14 i lov om investeringsforeninger m.v. uanset, at terminologien i bilag 5 til lov om finansiel virksomhed er »instrumenter«. Hvis et udenlandsk investeringsinstitut ikke har vedtægter, men for eksempel »fondsregler«, der indeholder placeringsregler, kan de sidestilles med vedtægter.

Med lov nr. 615 af 12. juni 2013 blev § 26 i formuleret, så afdelingerne i kapitalforeninger og udenlandske investeringsinstitutter skulle have regler om finansielle instrumenter og risikospredning af deres investeringer, der svarede til de hidtil gældende. Det skete for at sikre, at investeringerne havde samme risiko fremover som indtil da. § 26 i tog udgangspunkt i de bestemmelser, der i den dagældende lov om

investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 333 af 20. marts 2013, gældt for specialforeningers spredning af deres investeringer alt efter, om de er placeringsforeninger, pengemarkedsforeninger eller investeringsinstitutforeninger. Disse regler foreslås videreført i forslaget til den nye bestemmelse:

– *Stk. 2* svarer til den gældende nr. 1, der igen svarede til § 142, stk. 1, i den tidligere lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 333 af 20. marts 2013, (placeringsforeninger).

– *Stk. 3, 1. pkt.*, svarer til den gældende nr. 2, der igen svarede til § 142, stk. 2, i den tidligere lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 333 af 20. marts 2013, (placeringsforeninger).

– *Stk. 3, nr. 1*, svarer til den gældende nr. 3, der igen svarede til § 142, stk. 3, i den tidligere lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 333 af 20. marts 2013, (placeringsforeninger).

– *Stk. 3, nr. 2, litra a og b*, svarer til den gældende nr. 4, litra a og b, der igen svarede til § 142, stk. 4, nr. 1 og 2, og stk. 5, i den tidligere lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 333 af 20. marts 2013, (placeringsforeninger).

– *Stk. 4* svarer til den gældende nr. 5, der igen svarede til § 143 i den tidligere lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 333 af 20. marts 2013, (pengemarkedsforeninger).

– *Stk. 5* svarer til den gældende nr. 6, der igen svarede til § 144 i den tidligere lov om investeringsforeninger m.v. (investeringsinstitutforeninger).

Stk. 6 er en videreførelse af den gældende dispensationsadgang i stk. 2. Stk. 2 blev indført ved lov nr. 615 af 12. juni 2013 og formålet var dengang at undgå en indsnævring i forhold til gældende ret. Dengang fremgik vedtægtskravene implicit i § 26 b, stk. 1, nr. 7, litra a-c, af henvisningen til lov om investeringsforeninger m.v., og § 26 f, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension indeholdt hjemmel til at dispensere fra hele § 26 b. Da vedtægtskravene fremover var reguleret i to nye bestemmelser, § 26 h, stk. 1, og § 26 i, stk. 1, blev dispensationsadgangen udvidet til at omfatte disse bestemmelser.

Bestemmelsen er dog konsekvensrettet i overensstemmelse med, at stk. 1 foreslås opdelt i stk. 1-5.

Til nr. 2 (§ 27 l i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Med forslaget til § 27 l i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension får erhvervs- og vækstministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om Arbejdsmarkedets Tillægspensions (ATP) pligt til at offentliggøre oplysningerne om Finanstilsynet vurdering af ATP og om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før ATP. Bestemmelsen skal medvirke til, at offentligheden i højere grad får adgang til den information, der i dag kun går fra Finanstilsynet til ATP's ledelse og ikke til aktionærer og kunder. Dette kan eksempelvis være oplysninger om Finanstilsynets vurdering af risikoplysninger, som ATP har fået

gentagne gange, eller som ATP ikke vil følge op på. Også hvor Finanstilsynet har givet ATP et påbud, kan offentliggørelse komme på tale.

Der vil være behov for undtagelser i forhold til offentliggørelsespligten. Dette kan eksempelvis være, hvor offentliggørelse af oplysningerne kan medføre uforholdsmæssig skade for ATP.

Finanstilsynets hjemmel til at offentliggøre oplysningerne før ATP kan kun benyttes i de situationer, hvor ATP har rent tekniske eller praktiske problemer, og på den baggrund ikke kan offentliggøre vurderingen, eller tilfælde hvor den manglende offentliggørelse begrundes i, at ATP ikke - uden en reel begrundelse - ønsker at offentliggøre vurderingen.

Det forventes at komme til at fremgå af bekendtgørelsen, at Finanstilsynet samtidig med offentliggørelse af inspektionsredegørelser m.v. afgiver indberetning om offentliggørelsen til beskæftigelsesministeren.

Med den foreslåede hjemmelsbestemmelse skabes der ens vilkår på tværs af den finansielle sektor.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i de almindelige bemærkninger.

Til § 10

Til nr. 1 (§ 21, stk. 3, nr. 4, i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder)

Det følger af den gældende § 21, stk. 3, nr. 4, at revisorerne for virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet som udgangspunkt er underlagt skærpede krav om eksempelvis rotationspligt for revisor, forbud mod at yde regnskabsmæssig assistance, hyppigere kvalitetskontrol fra Revisortilsynet, offentliggørelse af gennemsigtighedsrapport m.v. § 21, stk. 3, nr. 4, i gældende lov undtager imidlertid en række virksomheder, der alene er omfattet af et adfærdstilsyn og ikke et solvenstilsyn fra Finanstilsynet.

Strukturen i den gældende bestemmelse medfører et behov for at ændre bestemmelsen hver gang en ny virksomhedstype omfattes af Finanstilsynets adfærdstilsyn. Med forslaget til ændring af § 21, stk. 3, nr. 4, sikres en mere langtidsholdbar og entydig definition af de virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet, hvis revisorer er underlagt skærpede krav. Herefter vil bestemmelsen være formuleret således, at det er revisorer for virksomheder og foreninger, der er omfattet af kapital- eller formuekrav i henhold til lovgivningen for finansielle virksomheder eller foreninger, samt ATP koncernen, der er omfattet af de skærpede krav.

Til § 11

Til nr. 1 (§ 6, stk. 3, 1. pkt., i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.)

Det foreslås, at § 6 stk. 3, 1. pkt., i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. ændres således, at der tages højde for de lånetyper, der ikke har et foruddefineret refinansieringsforløb.

Der kan være tale om låntyper, hvor der i aftalen mellem låntager og realkreditinstituttet er aftalt, at realkreditinstituttet fastsætter løbetiden inden for et på forhånd defineret interval på obligationerne ved refinansiering ud fra markedsvilkårene, og at låntager således kun kender førstkommande refinansieringstidspunkt. Det medfører, at de bagvedliggende obligationer kan have en løbetid på over 24 måneder i nogle perioder og en løbetid på under 24 måneder i andre perioder.

Ændringen skal sikre, at et variabelt forrentet realkreditlån omfattes af bestemmelsen, såfremt lånets bagvedliggende obligationer har en oprindelig løbetid på op til og med 24 måneder. Omvendt vil et variabelt forrentet realkreditlån ikke være omfattet i de perioder, hvor de bagvedliggende obligationer har en oprindelig løbetid på over 24 måneder.

Ændringen indebærer, at de 24 måneder bestemmes ved at kigge på karakteristika ved de obligationer, som finansierer lånet på et givent tidspunkt, og ikke på fremtidige ikke udstedte obligationers karakteristika.

Ændringen medfører, at det er obligationernes restløbetid, første gang de anvendes til at finansiere et realkreditlån, der afgør om et givent lån er omfattet af bestemmelsens »rente-loft« eller »rentetrigger« på 5 procentpoint. Ved rentetrigger forstås, at renten i forbindelse med refinansieringen bliver mere end 5 procentpoint højere end den senest fastsatte rente på de hidtidige obligationer.

Med »første gang« menes det tidspunkt, hvor de pågældende obligationers provenu for første gang bliver anvendt til at finansiere et eller flere realkreditlån. Dette kan både være udbetalingstidspunktet for et nyt lån eller refinansieringstidspunktet for et eksisterende lån. Herved omfattes kun obligationer, som oprindeligt har en løbetid på op til og med 24 måneder, hvorimod obligationer, som oprindeligt har en løbetid på over 24 måneder ikke omfattes, også selvom de sidstnævnte obligationer fortsat anvendes til at udbetale nye lån i, når restløbetiden kommer under 24 måneder. Sidstnævnte betyder, at et givent lån kan opleve at blive refinansieret første gang, inden der er gået 24 måneder, men ikke være omfattet af rentetrigger ved denne refinansiering, fordi obligationerne, der anvendes, oprindeligt har en løbetid på over 24 måneder. At et sådant lån ikke omfattes, selvom der er under 24 måneder til første refinansiering, følger hensigten med loven, idet det pågældende låns rente vil være baseret på obligationernes oprindelige løbetid, som var på over 24 måneder. Ved låntyper, som er omfattet af stk. 3, får låntager den samme rente, uanset om lånet udbetales, når obligationen har over 24 måneders restløbetid eller når den har 12 måneder restløbetid, forudsat at referencerenten er den samme, og obligationen blev åbnet med over 24 måneders løbetid og fast rentetillæg. Dette er forskelligt fra lån omfattet af § 6, stk. 1 og 2.

Til nr. 2 (§ 6, stk. 4, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.)

Det foreslås, at der i § 6, stk. 4, tilføjes som 2. pkt., at der ved de pågældende obligationers udløb efter 12 måneders forlængelse skal udstedes nye obligationer til erstatning her-

for. I henhold til det foreslåede 3. pkt. vil stk. 1-3, ikke finde anvendelse ved en sådan udstedelse. Baggrunden for ændringen er et ønske om at præcisere, at obligationer ikke kan forlænges på baggrund af en rentestigning på 5 procentpoint, jf. stk. 1, 2 og 3, hvis obligationerne har været forlænget som følge af, at der ved et foregående forsøg på salg af obligationer, ikke har været aftagere til alle de nødvendige nye obligationer.

Det bliver således præciseret, at hvis obligationerne forlænges, vil de forlængede obligationer have samme karakteristika, uanset om obligationerne er forlænget som følge af en rentestigning på 5 procentpoint, jf. stk. 1-3, eller er forlænget som følge af manglende aftagere. Uanset om der er sket forlængelse en eller flere gange som følge af manglende aftagere, gælder der således ikke en rentetrigger ved den auktion, der efter forlængelse kan gennemføres med aftagere til alle de nødvendige nye obligationer.

Til § 12

Til nr. 1 (§ 15 b i lov om pantebrevsselskaber)

Med forslaget til § 15 b i lov om pantebrevsselskaber får erhvervs- og vækstministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om pantebrevsselskabers pligt til at offentliggøre oplysningerne om Finanstilsynet vurdering af et pantebrevsselskab og om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før selskabet. Bestemmelsen skal medvirke til, at offentligheden i højere grad får adgang til den information, der i dag kun går fra Finanstilsynet til et pantebrevsselskabs ledelse og ikke til aktionærer og kunder. Dette kan eksempelvis være oplysninger om Finanstilsynets vurdering af risikoplysninger, som et pantebrevsselskab har fået gentagne gange, eller som et pantebrevsselskab ikke vil følge op på. Også hvor Finanstilsynet har givet et pantebrevsselskab et påbud, kan offentliggørelse komme på tale.

Der vil være behov for undtagelser i forhold til offentliggørelsespligten. Dette kan eksempelvis være, hvor offentliggørelse af oplysningerne kan medføre uforholdsmæssig skade for selskabet.

Finanstilsynets hjemmel til at offentliggøre oplysningerne før et pantebrevsselskab kan kun benyttes i de situationer, hvor et pantebrevsselskab har rent tekniske eller praktiske problemer, og på den baggrund ikke kan offentliggøre vurderingen, eller tilfælde hvor den manglende offentliggørelse begrundes i, at et selskab ikke - uden en reel begrundelse - ønsker at offentliggøre vurderingen. Hvis selskabet efter børsreglerne skal udsende en selskabsmeddelelse, skal Finanstilsynet offentliggørelse dog afvente selskabsmeddelelsen.

Med den foreslåede hjemmelsbestemmelse skabes der ens vilkår på tværs af den finansielle sektor.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i de almindelige bemærkninger.

Til § 13

Til nr. 1 (§ 1, nr. 133, i lov nr. 268 af 25. marts 2014 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love1) (Gennemførelse af kreditinstitut- og kapitalkravsdirektiv (CRD IV) og ændringer som følge af den tilhørende forordning (CRR) samt lovgivning vedrørende SIFI'er m.v.)

Med lov nr. 1613 af 26. december 2013 blev ordene »en forsikringsholdingvirksomhed« indsat i § 344, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed. Det skete som led i, at begrebet »forsikringsholdingvirksomheder« generelt blev indført i loven. Ved omskrivningen af § 344 med lov nr. 268 af 25. marts 2014, jf. § 1, nr. 133, blev stk. 8 ændret til stk. 7, og i den forbindelse udgik ordene »en forsikringsholdingvirksomhed« ved en fejl. Denne ændring af § 344 er endnu ikke trådt i kraft, da erhvervs- og vækstministeren ved § 22, stk. 5, i lov nr. 268 af 25. marts 2014, blev bemyndiget til at fastsætte ikrafttrædelsestidspunktet for ændringen. Dette er endnu ikke sket.

Begrebet »forsikringsholdingvirksomhed« foreslås derfor genindsat i den endnu ikke gældende § 344, stk. 7.

For at kunne foretage denne ændring i § 1, nr. 133, i lov nr. 268 af 25. marts 2014, der endnu ikke vil være trådt i kraft på fremsættelsestidspunktet for nærværende lovforslag, er det nødvendigt at ophæve § 1, nr. 133, og nyaffatte § 344 i sin helhed. En nyaffattelse af § 344 fremgår af § 1, nr. 17, i dette lovforslag.

Til § 14

Det foreslås med *stk. 1* at loven træder i kraft den 1. januar 2015, jf. dog *stk. 2* og *3*.

Det foreslåede *stk. 2* vedrører ikrafttræden af § 64 b, som affattet i denne lovs § 1, nr. 6. § 64 b medfører, at et medlem af bestyrelsen i et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et forsikringsselskab får pligt til at gennemføre et grundkursus. Det nærmere indhold af og kravene til grundkurset vil blive fastlagt i bekendtgørelsesform efter indstilling fra et fagudvalg. Da fagudvalget endnu ikke er nedsat, foreslås det, at erhvervs- og vækstministeren bemyndiges til at fastsætte ikrafttrædelsestidspunktet for § 64 b. Tilsvarende gælder for ændringerne til § 351, stk. 2 og 5, i denne lovs § 1, nr. 23 og 24, vedrørende Finanstilsynets adgang til at give den finansielle virksomhed påbud som følge af manglende gennemførelse af grundkurset og varigheden af et sådant påbud.

Det foreslås yderligere, at erhvervs- og vækstministeren bemyndiges til ved bekendtgørelse at fastsætte ikrafttrædelsen for § 1, nr. 17. Ifølge artikel 151, stk. 1, i CRD IV, jf. artikel 460 i CRR, træder artiklerne 41, 43 og 50 tidligst i kraft den 1. januar 2015. Artikel 151, stk. 2, tillægger Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, som kan udsætte ikrafttrædelsestidspunktet 1. januar 2015 med op til 2 år, hvis der ikke er indført ensartede likviditetsbestemmelser i Unionen den 1. januar 2015. Med henblik på at gennemføre denne regel foreslås det, at erhvervs- og vækst-

ministeren bemyndiges til ved bekendtgørelse at fastsætte ikrafttrædelsen af § 1, nr. 17.

Det følger af det foreslåede *stk. 3*, at erhvervs- og vækstministeren skal fastsætte tidspunktet eller tidspunkterne for ikrafttræden af bestemmelserne i § 2, nr. 2, 3, § 7 a, stk. 4 i denne lovs § 2, nr. 5-7, 13, 14, 18, 20, 23-42, 48-58, 60, 61, 64, 67, 68, 70, 72, 74, 75, der ophæver reglerne om clearingcentraler og værdipapircentraler. Årsagen hertil er, at artikel 69, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014/EU af 23. juli 2014 (CSD-forordningen) indeholder en overgangsbestemmelse, hvorefter clearingcentraler og værdipapircentraler, der har en tilladelse i henhold til national ret på det tidspunkt, hvor forordningen træder i kraft, vil have en frist på 6 måneder til at genansøge om en tilladelse efter forordningens regler. I perioden indtil ansøgningen er behandlet vil clearingcentralen og værdipapircentralen fortsat skulle være omfattet af nationale regler. Således vil clearingcentraler og værdipapircentraler være underlagt reglerne herom i lov om værdipapirhandel m.v. frem til udløbet af den i lovforslagets § 15, beskrevne overgangsordning.

Med lovforslaget gennemføres der en række ændringer i reglerne om kaution. Disse regler ændres, så de bl.a. vil gælde for realkreditinstitutter og på tredjemands pant. Det foreslås i *stk. 4*, at reglerne om kaution og tredjemands pant i §§ 48 og 53 a i lov om finansiel virksomhed træder i kraft den 1. juli 2015 for at sikre at penge- og realkreditinstitutter får tilstrækkelig tid til at gennemføre de nye regler i praksis.

Med *stk. 5* foreslås, at bestemmelserne i § 48, stk. 1, 2 og 10, i lov om finansiel virksomhed, i denne lovs § 1, nr. 4, ikke finder anvendelse på kautionsaftaler og aftaler om tredjemands pant, der er indgået før lovens ikrafttræden den 1. juli 2015. Bestemmelserne i forslaget til § 48, stk. 1, 2 og 10 er nye bestemmelser, som ikke findes i den nuværende affattelse af § 48. Disse bestemmelser bør derfor ikke finde anvendelse på eksisterende kautionsaftaler og aftaler om tredjemands pant,

Bestemmelserne i den foreslåede § 48, stk. 6-8, i lov om finansiel virksomhed, svarer til bestemmelserne i den gældende § 48, stk. 1-3, om forpligtelsen til at give besked ved et låns misligholdelse. Da bestemmelserne imidlertid som noget nyt også skal finde anvendelse på aftaler om tredjemands pant, foreslås i det *stk. 6*, at § 48, stk. 6-8, kun finder anvendelse på aftaler om tredjemands pant, hvis de pågældende ydelser er forfaldne efter lovens ikrafttræden den 1. juli 2015. Herved sikres det, at der ikke skal gives meddelelse om forhold, der vedrører tiden før lovens ikrafttræden.

I § 48, stk. 3, 4 og 9, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 4, fremgår, at en kautionsforpligtelse skal udfærdiges på papir eller andet varigt medium, en kautionist ikke kan hæfte for mere end lånets hovedstol, og en kautionsforpligtelse som udgangspunkt bortfalder efter 10 år. Dette svarer til den gældende retstilstand bortset fra, at den gældende § 48, stk. 5, stiller krav om, at kautionsaftaler skal være skriftlige. Da bestemmelserne i § 48, stk. 3, 4, og 9, som noget nyt skal finde anvendelse på aftaler om tredjemands pant, foreslås med *stk. 7*, at disse bestemmelser ikke finder anvendelse

delse på aftaler af den nævnte karakter, der er indgået før lovens ikrafttræden den 1. juli 2015.

Med forslaget til § 53 a foreslås, at § 48, stk. 1–8, og stk. 10–11, skal finde tilsvarende anvendelse på realkreditinstitutter. Da kaution for realkreditlån og aftaler om tredjemands pant for realkreditlån ikke tidligere har været reguleret, foreslås i *stk. 8*, at § 53 a ikke finder anvendelse på sådanne aftaler, der er indgået før lovens ikrafttræden den 1. juli 2015, da disse forhold som udgangspunkt relaterer sig til forholdene ved aftalens indgåelse. Det foreslås dog i *stk. 8, 2. pkt.*, at § 48, stk. 6–8, skal finde anvendelse på realkreditinstitutter for så vidt angår kaution for lån ydet af realkreditinstitutter og på aftaler om tredjemands pant for realkreditlån, hvis de pågældende ydelser forfalder efter lovens ikrafttræden den 1. juli 2015.

Med forslaget til *stk. 9* fastslås det, at for kautionsaftaler og aftaler om tredjemands pant, som er indgået før lovens ikrafttræden, jf. *stk. 4*, eller som er omfattet af overgangsbestemmelserne i *stk. 5-8*, finder de hidtil gældende regler anvendelse. Bestemmelsen præciserer således, at i det omfang en kautionsaftale eller aftale om tredjemands pant ikke er omfattet af de nye regler, finder den gældende lovgivning fortsat anvendelse.

Bestemmelsen i *stk. 10* medfører, at krav om gennemførelse af grundkursus alene gælder for medlemmer af bestyrelsen i pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringselskaber, der vælges efter ikrafttræden af § 64 b, jf. § 14, *stk. 2*. Kravet om gennemførelse af grundkursus gælder således ikke for personer, der er valgt til bestyrelsen på tidspunkt for bestemmelsens ikrafttræden, og heller ikke ved genvalg af disse efter bestemmelsens ikrafttræden.

Med *stk. 11* foreslås, at forslaget alene skal gælde for udstedelse af nye lån eller omlægninger, for så vidt angår lån med pant i fast ejendom uden for Danmark. Baggrunden herfor er, at det ikke kan udelukkes, at registreringen af pantet uden for Danmark ville kræve indgåelse af nye låneaftaler.

Til § 15

Bestemmelsen indeholder en overgangsordning for clearingcentraler og værdipapircentraler. Det fremgår af *stk. 1*, at erhvervs- og vækstministeren fastsætter et tidspunkt for, hvornår clearingcentraler og værdipapircentraler ikke længere kan søges om tilladelse efter § 8 i lov om værdipapirhandel m.v. Dette tidspunkt vil blive fastsat under hensyntagen til Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014/EU af 23. juli 2014 (CSD-forordningen). Det skal være muligt at søge om tilladelse i henhold til forordningens

regler, førend muligheden for at søge om tilladelse efter lov om værdipapirhandel m.v. skal afskæres.

Ifølge *stk. 2* bortfalder tilladelser meddelt efter § 8 i lov om værdipapirhandel m.v., når en clearingcentral og en værdipapircentral får en tilladelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014/EU af 23. juli 2014 (CSD-forordningen).

Der vil således være en periode, når CSD-forordningen er trådt i kraft, og alle de nødvendige tekniske standarder, der skal udarbejdes i henhold til forordningen, som bl.a. specificerer forhold omkring drift af virksomhed som værdipapircentral (CSD), er udarbejdet, hvor en værdipapircentral (CSD) kan søge Finanstilsynet om en tilladelse i henhold til forordningen. Under behandlingen af ansøgningen skal Finanstilsynet for eksempel høre andre relevante myndigheder, der har en frist på tre måneder til at afgive en udtalelse over for tilsynet. Indtil Finanstilsynet har truffet afgørelse om en ansøgning om tilladelse som værdipapircentral (CSD) i henhold til CSD-forordningen kan imødekommes skal de hidtidige regler i lov om værdipapirhandel m.v. fortsat finde anvendelse.

Det foreslås med *stk. 3*, at loven først finder anvendelse for eksisterende lån ved først kommende refinansiering af lånet efter lovens ikrafttræden.

Det foreslås med *stk. 4*, at en tilladelse, der ikke er bortfaldet i henhold til *stk. 2*, ifølge *stk. 4* bortfalder på det tidspunkt, hvor erhvervs- og vækstministeren ophæver bestemmelserne om clearingcentraler og værdipapircentraler i medfør af lovforslagets § 14. Dette tidspunkt vil være senere end tidspunktet beskrevet i denne bestemmelses *stk. 1*, og der vil således være en periode, hvor der ikke kan gives tilladelse i medfør af lov om værdipapirhandel m.v., men hvor clearingcentraler og værdipapircentraler, der allerede har en tilladelse, er underlagt tilsyn, herunder skal betale afgift.

Til § 16

Den foreslåede § 16 angiver lovforslagets territoriale gyldighedsområde. Det foreslås i *stk. 1*, at loven ikke finder anvendelse på Færøerne og Grønland.

Med *stk. 2* foreslås at §§ 1-5, 12 og 13 ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Det foreslås med *stk. 3*, at §§ 6, 10 og 11 ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 1

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 928 af 4. august 2014, som ændret ved § 2 i lov nr. 512 af 17. juni 2008, § 2 i lov nr. 244 af 19. marts 2014, § 1 i lov nr. 268 af 25. marts 2014 og ved § 1 i lov nr. 403 af 28. april 2014, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 16,«: »Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 346/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde, EU-Tidende 2013, nr. L 115, side 18, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 345/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde, EU-Tidende 2013, nr. L 115, side 1,«

§ 1. ---

Stk. 2-11. ---

Stk. 12. Kapitel 20 e finder anvendelse på danske kreditinstitutter, der bidrager som stillere til fastsættelse af danske og udenlandske referencerenter.

§ 43. ---

§ 48. Har en kautionist uden for erhvervsforhold stillet kaution for lån ydet af et pengeinstitut, og udebliver låntageren med betaling af hovedstol, afdrag eller renter, skal der senest 3 måneder efter de pågældende ydelsers forfaldsdag gives skriftlig meddelelse herom til kautionisten. Bestemmelsen i 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis pengeinstituttet giver låntageren henstand, uden at kautionisten har givet samtykke hertil i det konkrete tilfælde.

2. § 1, stk. 12, ophæves.

Stk. 13-16 bliver herefter stk. 12-15.

3. Efter § 43 indsættes:

»§ 43 a. Handlinger i strid med regler udstedt i medfør af § 43, stk. 2, pådrager erstatningsansvar i overensstemmelse med dansk rets almindelige regler.«

4. § 48 affattes således:

»§ 48. Inden der indgås aftale om en kautionsforpligtelse uden for erhvervsforhold for lån eller kreditter ydet af et pengeinstitut, skal instituttet sikre sig, at kautionisten er tilstrækkelig informeret om indholdet og konsekvenserne af at påtage sig en kautionsforpligtelse. Denne information skal indeholde oplysninger om, hvad den konkrete kautionsforpligtelse indebærer og indeholde en afbalanceret beskrivelse af de risici, der er forbundet hermed. Endvidere skal pengeinstituttet for den debitor, hvis

Stk. 2. Overskrides fristen i stk. 1, kan kautionsforpligtelsen kun gøres gældende over for kautionisten for det beløb, som låntagerens gæld efter den sikrede fordring ville have udgjort, hvis låntageren havde betalt alle ydelser rettidigt indtil det tidspunkt, som ligger 3 måneder forud for det tidspunkt, hvor meddelelse gives.

Stk. 3. Overskridelse af fristen i stk. 1 medfører, at pengeinstituttet taber sit krav over for kautionisterne, i det omfang disses regreskrav mod låntagerne er blevet forringet, selv om nedsættelsen af kautionsforpligtelsen efter stk. 2 tages i betragtning.

Stk. 4. En kautionist kan ikke hæfte for et beløb større end lånets hovedstol eller kredittens maksimum ved kautionsaftalens indgåelse.

Stk. 5. Kautionsaftaler efter stk. 1 skal være skriftlige for at kunne gøres gældende.

Stk. 6. En kautionsforpligtelse efter stk. 1 bortfalder efter 10 år eller, hvis kautionsaftalen er indgået til sikkerhed for en kredit med variabelt beløb eller for et lån uden fast forfaldstidspunkt, efter 5 år, medmindre forpligtelsen forinden er gjort gældende af pengeinstituttet.

Stk. 7. Ved kautionsaftaler efter stk. 1 skal pengeinstituttet årligt og skriftligt meddele kautionisten størrelsen af den gældspost, som kautionen er stillet til sikkerhed for.

gæld kautionsforpligtelsen skal sikre, med samtykke fra debitor udlevere

1) den seneste årsopgørelse fra SKAT,

2) de seneste tre lønsedler, eller

3) det seneste årsregnskab, hvis der kautioneres for en erhvervsdrivendes gæld.

Stk. 2. Et pengeinstitut, som ikke har overholdt stk. 1, kan kun gøre kautionsforpligtelsen gældende, såfremt kautionisten på anden vis har haft et forsvarligt grundlag for at bedømme de risici, der var forbundet med at indgå kautionsforpligtelsen.

Stk. 3. Kautionsaftaler efter stk. 1 skal udfærdiges på papir eller andet varigt medium for at kunne gøres gældende.

Stk. 4. En kautionist kan ikke hæfte for et beløb, der er større end lånets hovedstol eller kredittens maksimum ved kautionsaftalens indgåelse.

Stk. 5. Ved kautionsaftaler efter stk. 1 skal pengeinstituttet årligt og skriftligt meddele kautionisten størrelsen af den gældspost, som kautionen er stillet til sikkerhed for.

Stk. 6. Hvis låntageren udebliver med betaling af hovedstol, afdrag eller renter, skal der senest 3 måneder efter de pågældende ydelsers forfaldsdag gives meddelelse herom til kautionisten på papir eller andet varigt medium. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis pengeinstituttet giver låntageren henstand, uden at kautionisten har givet samtykke hertil.

Stk. 7. Overskrides fristen i stk. 6, kan kautionsforpligtelsen kun gøres gældende over for kautionisten for det beløb, som låntagerens gæld efter den sikrede fordring ville have udgjort, hvis låntageren havde betalt alle ydelser rettidigt indtil det tidspunkt, som ligger 3 måneder forud for det tidspunkt, hvor meddelelse gives.

Stk. 8. Overskridelse af fristen i stk. 6 medfører, uanset stk. 7, at pengeinstituttet taber sit krav over for kautionisterne, i det omfang disses regreskrav mod låntagerne er blevet forringet.

Stk. 9. En kautionsforpligtelse efter stk. 1 bortfalder efter 10 år eller, hvis kautionsaftalen er indgået til sikkerhed for en kredit med variabelt beløb eller for et lån uden fast forfaldstidspunkt, efter 5 år, medmindre forpligtelsen forinden er gjort gældende

af pengeinstituttet. 1.pkt. finder ikke anvendelse på lån, der efter deres vilkår kan finansieres ved udstedelse af særligt dækkede obligationer, såfremt kautionisten udtrykkeligt er oplyst herom samt virkningen heraf.

Stk. 10. En aftale om en kautionsforpligtelse efter stk. 1 kan tilsidesættes helt eller delvist, hvis den står i misforhold til kautionistens økonomi.

Stk.11. Stk. 1-10 finder tilsvarende anvendelse på tredjemands pant uden for erhvervsforhold.«

§ 53 ---

5. Efter § 53 indsættes før overskriften, før § 54:

»§ 53 a. § 48, stk. 1-8, 10 og 11, finder tilsvarende anvendelse på realkreditinstitutter, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 48, stk. 4, finder ikke anvendelse på realkreditlån, når den pantsatte ejendom anvendes til beboelse for kautionisten og låntageren, og kautionisten er udtrykkeligt oplyst om, at hæftelsen kan overstige lånets hovedstol ved kautionsaftalens indgåelse.«

§ 64 a ---

6. Efter § 64 a indsættes:

»§ 64 b. Et medlem af bestyrelsen i et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et forsikringsselskab skal hurtigst muligt og senest 12 måneder efter indtræden i bestyrelsen, gennemføre et grundkursus i de kompetencer, der er nødvendige for at varetage de forpligtelser og funktioner, som kræves af bestyrelsesmedlemmer i den virksomhedstype, som den pågældende er indtrådt i.

Stk. 2. Finanstilsynet kan undtage et medlem af bestyrelsen fra kravet i stk. 1, hvis medlemmets viden, faglige kompetence eller erfaring må anses for tilstrækkelig.

Stk. 3. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om indholdet af et grundkursus som nævnt i stk. 1.«

§ 81.

Stk. 1-4. ---

Stk. 5. Såfremt enhver indskyder i sparekassen har ret til at indtræde som garant og antallet af stemmer, der kan afgives af garant, er mindst 100.000, kan det, uanset bestemmelserne i stk. 3 og 4, i sparekassens vedtægter fastsættes, at repræsentantskabet alene vælges af garantterne. En garant har fra 0 til og med 100 stemmer for hver

7. I § 81, stk. 5, indsættes som 3. pkt.:

»Hvis repræsentantskabet alene vælges af sparekassens garant, skal mindst én garants garantkapital være stemmebærende.«

1.000 kr. indbetalt garantkapital, dog højst 2000 stemmer.

§ 126 a.

Stk. 1-8. ---

Stk. 9. Kapitalgrundlaget for investeringsforvaltningsselskaber opgøres i overensstemmelse med artikel 25-88 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber.

§ 162 b. En kapitalforening eller et udenlandsk investeringsinstitut omfattet af § 162, stk. 1, nr. 8, skal i sine vedtægter for hver afdeling fastsætte, at formuen enten

1) kan placeres i overensstemmelse med reglerne i kapitel 14 i lov om investeringsforeninger m.v.,

2) kan investeres således, at højst 10 pct. af formuen investeres i finansielle instrumenter udstedt af samme emittent eller emittenter i samme koncern,

3) fuldt ud kan investeres i obligationer udstedt af et land eller en international institution af offentlig karakter, som et land i Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, deltager i,

4) kan investeres i

a) obligationer udstedt af Danmarks Skibskredit A/S, realkreditobligationer udstedt af danske realkreditinstitutter og lignende realkreditobligationer udstedt af kreditinstitutter godkendt af et land inden for Den Europæiske Union eller af et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når en kompetent myndighed har meddelt obligationsudstedelserne og udstederne til Europa-Kommissionen, dog kan højst 30 pct. af formuen anbringes i obligationer udstedt af en enkelt emittent eller emittenter i samme koncern, eller

b) særligt dækkede realkreditobligationer (SDRO) og særligt dækkede obligationer (SDO) udstedt af danske pengeinstitutter eller realkreditinstitutter eller Danmarks Skibskredit A/S eller tilsvarende særligt dækkede obligationer udstedt af lignende kreditinstitutter godkendt af et land inden

8. I § 126 a, stk. 9, indsættes efter »investeringselskaber«: »og regler udstedt i medfør af artikel 25-88«.

9. § 162 b affattes således:

»**§ 162 b.** En kapitalforening eller et udenlandsk investeringsinstitut omfattet af § 162, stk. 1, nr. 8, skal i sine vedtægter for hver afdeling fastsætte, at formuen kan investeres i overensstemmelse med reglerne i stk. 2, 3, 4 eller 5.

Stk. 2. Formuen kan investeres i overensstemmelse med kapitel 14 i lov om investeringsforeninger m.v.

Stk. 3. Formuen kan investeres i likvide midler, herunder valuta eller de instrumenter der er nævnt i bilag 5. Højst 10 pct. af formuen må investeres i finansielle instrumenter, som er udstedt af samme emittent eller emittenter i samme koncern. 2 pkt. finder ikke anvendelse i følgende tilfælde:

1) Hvor afdelingen investerer i obligationer, der er udstedt af et land eller en international institution af offentlig karakter, som et eller flere lande i Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, deltager i og som er godkendt af Finanstilsynet, jf. § 147, stk. 4, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.

2) Hvor afdelingen investerer i følgende ty per af obligationer, dog således, at højst 30 pct. af formuen anbringes i obligationer, som er udstedt af en enkelt emittent eller emittenter i samme koncern:

a) Kasse- og skibskreditobligationer udstedt af Danmarks Skibskredit A/S, realkreditobligationer udstedt af danske realkreditinstitutter, og lignende realkreditobligationer udstedt af kreditinstitutter, som er godkendt af et land inden for Den Europæiske Union eller af et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når en kom-

for Den Europæiske Union eller af et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når en kompetent myndighed har meddelt obligationsudstedelserne og ustederne til Europa-Kommissionen, dog kan højst 30 pct. af formuen anbringes i obligationer udstedt af en enkelt emittent eller emittenter i samme koncern,

5) udelukkende kan investeres i pengemarkedsinstrumenter, idet højst 30 pct. af formuen kan anbringes i pengemarkedsinstrumenter udstedt af den samme emittent eller emittenter i samme koncern, dog således, at formuen fuldt ud kan investeres i pengemarkedsinstrumenter, som er udstedt af et land eller en international institution af offentlig karakter, som et eller flere medlemslande deltager i, og som er godkendt af Finanstilsynet, jf. § 147, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v., eller

6) kan investeres i andele i afdelinger i UCITS, kapitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter, hvis vedtægter indeholder de i § 162 a anførte begrænsninger, dog således, at højst 75 pct. af formuen må anbringes i andele udstedt af en enkelt afdeling af disse UCITS, kapitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter.

§ 202. En sparekasses årlige overskud skal henlægges til egenkapitalen bortset fra beløb, der tillægges sparekassens medarbejdere som led i aftaler om overskudsdeling.

Stk. 2. Repræsentantskabet kan dog bestemme, at der skal anvendes beløb til almennyttige eller velgørende formål. Sådanne beløb kan eventuelt henlægges til en særlig fond til senere udbetaling.

Stk. 3. Udgør en sparekasses solvensprocent, jf. § 124, mindre end 15 pct., kan der til almennyttige eller velgørende formål højst anvendes 10 pct. af overskuddet.

petent myndighed har meddelt obligationsudstedelserne og ustederne til Kommissionen.

b) Særligt dækkede realkreditobligationer (SDRO) og særligt dækkede obligationer (SDO) udstedt af danske pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller Danmarks Skibskredit A/S, eller tilsvarende særligt dækkede obligationer udstedt af lignende kreditinstitutter, som er godkendt af et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når en kompetent myndighed har meddelt obligationsudstedelserne og ustederne til Kommissionen.

Stk. 4. Formuen kan udelukkende investeres i pengemarkedsinstrumenter, idet højst 30 pct. af formuen kan anbringes i pengemarkedsinstrumenter, som er udstedt af den samme emittent eller emittenter i samme koncern, dog således at formuen fuldt ud kan investeres i pengemarkedsinstrumenter, der er udstedt af et land eller en international institution af offentlig karakter, som et eller flere lande i Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område deltager i, og som er godkendt af Finanstilsynet, jf. § 147, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.

Stk. 5. Formuen kan investeres i andele i afdelinger i UCITS, kapitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter, hvis vedtægter indeholder de begrænsninger der er anført i § 162 a, dog således at højst 75 pct. af formuen må anbringes i andele, som er udstedt af en enkelt afdeling af disse UCITS, kapitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter.«

10. I § 202, *stk. 1*, udgår »årlige«, og efter »overskudsdeling« indsættes: », beløb som sparekassens repræsentantskab beslutter at anvende til forrentning af sparekassens garantkapital, samt beløb der udloddes til indehavere af hybrid kernekapital udstedt af sparekassen, hvis garantkapitalen eller den hybride kernekapital opfylder betingelserne for at være egenkapital«.

11. I § 202, *stk. 2, 1. pkt.*, indsættes efter »beløb«: »fra sparekassens årlige overskud«.

12. § 202, *stk. 3*, ophæves.

§ 343. §§ 6, 6 a og 6 b, kapitel 21 om tilsyn, kapitel 22 om afgifter og kapitel 23 om delegations- og klagebestemmelser finder med de fornødne tilpasninger anvendelse på sparevirksomheder.

§ 343 m. § 344, stk. 1, § 345, § 346, § 348, stk. 2, og §§ 351, 352 og 354-356 finder tilsvarende anvendelse for investeringsrådgivere.

§ 343 r. ---

Stk. 2-3. ---

§ 343 æ. § 344, stk. 1, § 345, stk. 2, 8 og 12, § 346, § 347, stk. 1, 2 og 5, og §§ 352 og 354-356 finder tilsvarende anvendelse for CO2-kvotebydere.

§ 344. Finanstilsynet påser overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, forordninger og regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber og denne lov og af de regler, der er udstedt i medfør af loven, undtagen § 75 b og § 77, stk. 1 og 2. Dog påser Erhvervsstyrelsen overholdelsen af § 15, stk. 1, 2 og 4, og §§ 83, 87, 91 og 112. Finanstilsynet kontrollerer, at reglerne for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 183-193 og i regler udstedt i medfør af § 196 er overholdt for finansielle virksomheder, som har udstedt værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, jf. § 83, stk. 2 og 3, og § 83 b i lov om værdipapirhandel m.v. Finans-

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

13. I § 343, stk. 1, ændres »kapitel 21 om tilsyn, kapitel 22 om afgifter og kapitel 23 om delegations- og klagebestemmelser« til: »kapitel 21, 22 og 23, samt regler udstedt i medfør af disse kapitler.«

14. § 343 m, stk. 1, affattes således:

»Kapitel 21 og 23, samt regler udstedt i medfør af disse kapitler, finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse for investeringsrådgivere.«

15. I § 343 r indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Kapitel 21 og 23, samt regler udstedt i medfør af disse kapitler, finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse for fælles data-centraller.«

16. § 343 æ affattes således:

»§ 343 æ. Kapitel 21 og 23, samt regler udstedt i medfør af disse kapitler, finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse for CO2-kvotebydere.«

17. § 344 affattes således:

»§ 344. Finanstilsynet påser overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, forordninger og regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber og denne lov og af de regler, der er udstedt i medfør af loven, undtagen § 75 b og § 77, stk. 1 og 2. Dog påser Erhvervsstyrelsen overholdelsen af § 15, stk. 1, 2 og 4, og §§ 83, 87, 91 og 112. Finanstilsynet kontrollerer, at reglerne for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 183-193 og i regler udstedt i medfør af § 196 er overholdt for finansielle virksomheder, som har udstedt værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, jf. § 83, stk. 2 og 3, og § 83 b i lov om værdipapirhandel

tilsynet påser endvidere overholdelsen af regler udstedt i medfør af § 31, stk. 8, i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder.

Stk. 2. Finanstilsynet skal tilrettelægge den sædvanlige tilsynsvirksomhed med henblik på at fremme den finansielle stabilitet og tilliden til de finansielle virksomheder og markeder. Finanstilsynet skal i sin tilsynsvirksomhed lægge vægt på holdbarheden af den enkelte finansielle virksomheds forretningsmodel. Tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden skal ske ud fra et væsentlighedshensyn, hvor den tilsynsmæssige indsats står i forhold til de potentielle risici eller skadevirkninger. Finanstilsynet gennemgår hvert år solvensbehovet hos de penge- og realkreditinstitutter, der har en arbejdende kapital på mere end 250 mio. kr. Væsentlighedstilsynet medfører, at Finanstilsynet fører et intensiveret tilsyn med de systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og de globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI). Finanstilsynets direktion har ansvaret for tilsynsvirksomhedens tilrettelæggelse.

Stk. 3. Finanstilsynet skal i tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden overveje de potentielle konsekvenser for den finansielle stabilitet i andre lande inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Det gælder navnlig i forbindelse med krisituationer. For filialer beliggende her i landet af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal Finanstilsynet overvåge filialerne og bistå de kompetente tilsynsmyndigheder i tilsynet med filialerne. Finanstilsynet skal for væsentlige filialer og datterselskaber af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, deltage i eventuelle samarbejdsfora om tilsynet med den samlede koncern.

Stk. 4. Finanstilsynet kan indgå aftaler om at udføre visse typer af opgaver, eventuelt mod betaling, for offentlige myndigheder, statslige instituti-

m.v. Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af regler udstedt i medfør af § 31, stk. 8, i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder.

Stk. 2. Finanstilsynet skal tilrettelægge den sædvanlige tilsynsvirksomhed med henblik på at fremme den finansielle stabilitet og tilliden til de finansielle virksomheder og markeder. Finanstilsynet skal i sin tilsynsvirksomhed lægge vægt på holdbarheden af den enkelte finansielle virksomheds forretningsmodel. Tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden skal ske ud fra et væsentlighedshensyn, hvor den tilsynsmæssige indsats står i forhold til de potentielle risici eller skadevirkninger. Finanstilsynet gennemgår hvert år solvensbehovet hos de penge- og realkreditinstitutter, der har en arbejdende kapital på mere end 250 mio. kr. Væsentlighedstilsynet medfører, at Finanstilsynet fører et intensiveret tilsyn med de systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og de globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI). Finanstilsynets direktion har ansvaret for tilsynsvirksomhedens tilrettelæggelse.

Stk. 3. Finanstilsynet skal i tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden overveje de potentielle konsekvenser for den finansielle stabilitet i andre lande inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Det gælder navnlig i forbindelse med krisituationer. For filialer beliggende her i landet af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal Finanstilsynet overvåge filialerne og bistå de kompetente tilsynsmyndigheder i tilsynet med filialerne. Finanstilsynet skal for væsentlige filialer og datterselskaber af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, deltage i eventuelle samarbejdsfora om tilsynet med den samlede koncern.

Stk. 4. Finanstilsynet kan indgå aftaler om at udføre visse typer af opgaver, eventuelt mod betaling, for offentlige myndigheder, statslige institutioner m.v., såfremt Finanstilsynet vurderer, at udførelsen

oner m.v., såfremt Finanstilsynet vurderer, at udførelsen af opgaven kan bidrage til at sikre den finansielle stabilitet.

Stk. 5. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde anvende fremmed bistand.

Stk. 6. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler for Finanstilsynets procedurer i overensstemmelse med bestemmelser herom fastsat i EU-retlige regler.

Stk. 7. Finanstilsynet kan i visse tilfælde, hvor en modervirksomhed i en koncern er en finansiel holdingvirksomhed eller en finansiel virksomhed, fravige bestemmelser for koncerner fastsat i denne lov eller i regler udstedt i medfør af loven under hensyntagen til formålet med de pågældende bestemmelser og aktiviteterne i koncernen.

Stk. 8. Erhvervs- og Vækstministeriet kan fastsætte nærmere regler om samordning af tilsynspraksis

§ 344. ---

Stk. 2-7. ---

Stk. 8. Finanstilsynet kan i visse tilfælde, hvor en modervirksomhed i en koncern er en finansiel holdingvirksomhed eller en finansiel virksomhed, fravige bestemmelser for koncerner fastsat i denne lov eller i regler udstedt i medfør af loven under hensyntagen til formålet med de pågældende bestemmelser og aktiviteterne i koncernen.

§ 346. Finanstilsynet skal undersøge de finansielle virksomheders, finansielle holdingvirksomheders, forsikringsholdingvirksomheders og fælles datacentralers forhold, herunder ved gennemgang af løbende indberetninger og ved inspektioner i den enkelte virksomhed. Finanstilsynet kan endvidere foretage inspektionsbesøg i sparevirksomheder.

§ 347. De finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder, forsikringsholdingvirksomhed, fælles datacentraler, leverandører og underleverandører skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed. I overensstemmelse med bestemmelser fastsat i direktiver gælder dette tilsvarende for udenlandske kreditinstitutter, administrationselskaber og inve-

af opgaven kan bidrage til at sikre den finansielle stabilitet.

Stk. 5. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde anvende fremmed bistand.

Stk. 6. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler for Finanstilsynets procedurer i overensstemmelse med bestemmelser herom fastsat i EU-retlige regler.

Stk. 7. Finanstilsynet kan i visse tilfælde, hvor en modervirksomhed i en koncern er en finansiel holdingvirksomhed, en forsikringsholdingvirksomhed eller en finansiel virksomhed, fravige bestemmelser for koncerner fastsat i denne lov eller i regler udstedt i medfør af loven under hensyntagen til formålet med de pågældende bestemmelser og aktiviteterne i koncernen.

Stk. 8. Erhvervs- og Vækstministeriet kan fastsætte nærmere regler om samordning af tilsynspraksis.«

18. I § 344, stk. 8, indsættes efter »en finansiel holdingvirksomhed«: », en forsikringsholdingvirksomhed«.

19. I § 346, stk. 1, 1. pkt., ændres », forsikringsholdingvirksomheders og fælles datacentralers forhold« til: »og forsikringsholdingvirksomheders forhold«.

20. I § 347, stk. 1, 1. pkt., udgår »fælles datacentraler,«.

steringsselskaber, der udøver virksomhed her i landet gennem etablering af filial eller udbud af finansielle tjenesteydelser.

§ 347 a. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om finansielle virksomheders pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af den finansielle virksomhed og om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før den finansielle virksomhed.

§ 347 b. Finanstilsynet kan påbyde en finansiel virksomhed, en finansiel holdingvirksomhed, en forsikringsholdingvirksomhed eller en fælles datacentral at lade foretage og afholde udgifterne til en uvildig undersøgelse af et eller flere forhold i den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed, forsikringsholdingvirksomheden eller den fælles datacentral, såfremt Finanstilsynet vurderer, at dette er af væsentlig betydning for tilsynet med virksomheden, og der ikke er tale om en for Finanstilsynet sædvanligt forekommende undersøgelse. Resultatet af den uvildige undersøgelse skal afgives i en skriftlig rapport, som skal foreligge inden for et af Finanstilsynet fastsat tidspunkt. Finanstilsynet kan bestemme, at de sagkyn-dige personer, jf. stk. 2-6, løbende skal foretage af-rapportering til Finanstilsynet om forhold i for-bindelse med undersøgelsen.

§ 351. ---

Stk. 2. Finanstilsynet kan påbyde et medlem af bestyrelsen i en finansiel virksomhed at nedlægge sit hverv inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 64, stk. 2 eller 3, eller § 64 a, ikke kan bestride hvervet

Stk. 3-4. ---

Stk. 5. Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 64, stk. 2 eller stk. 3, nr. 2, 3 eller 4, eller efter stk. 3 på baggrund af § 313, stk. 1, skal fremgå af påbuddet.

21. I § 347 a indsættes efter »finansielle virksomheders«: »finansielle holdingvirksomheders og forsikringsholdingvirksomheders«, og to steder ændres »den finansielle virksomhed« til: »virksomheden«.

22. I § 347 b, stk. 1, 1. pkt., ændres », en forsikringsholdingvirksomhed eller en fælles datacentral« til: »eller en forsikringsholdingvirksomhed«.

23. I § 351, stk. 2, indsættes efter »eller § 64 a,«: »eller for et medlem af bestyrelsen i et pengeinstitut, realkreditinstitut eller forsikrings-selskab også § 64 b, stk. 1,«.

24. I § 351, stk. 5, indsættes efter »stk. 3, nr. 2, 3 eller 4,«: »§ 64 b,«.

§ 2

I lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 831 af 12. juni 2014, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »samt dele af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 648/2012/EU af 4. juli 2012 (EMIR), EU-Tidende 2012, nr. L 201, side 1. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 648/2012/EU af 4. juli 2012 (EMIR), EU-Tidende 2012, nr. L 201, side 1, samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014/EU af 23. juli 2014 (CSD-forordningen), EU-Tidende 2014, nr. L 257, side 1. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.«

§ 7. I denne lov forstås ved

1) en operatør af et reguleret marked et aktieselskab, hvis virksomhed består i at drive et reguleret markeds forretninger,

2) en clearingcentral et aktieselskab, der driver værdipapirclearingvirksomhed med tilladelse efter § 8, og

3) en værdipapircentral et aktieselskab, der driver registreringsvirksomhed.

Stk. 2. De virksomheder, der er nævnt i stk. 1, skal have en bestyrelse og en direktion, jf. dog stk. 3 og 4.

§ 7 a. ---

Stk. 2. ---

2. § 7, *stk. 1*, affattes således:

»I denne lov forstås ved en operatør af et reguleret marked et aktieselskab, hvis virksomhed består i at drive et reguleret markeds forretninger.«

3. I § 7, *stk. 2*, ændres »De virksomheder, der er nævnt i stk. 1,« til: »En virksomhed, som nævnt i stk. 1«.

4. I § 7 a indsættes som *stk. 3* og *4*:

»*Stk. 3.* I denne lov forstås ved en central modpart (CCP) en virksomhed med tilladelse i henhold afsnit I, III, IV og V i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EMIR-forordningen).

Stk. 4. I denne lov forstås ved en værdipapircentral (CSD) en virksomhed med tilladelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af vær-

dipapirafviklingen i EU og værdipapircentraler (CSD'er).«

§ 8. Virksomhed omfattet af § 7, stk. 1, og en operatør af et reguleret markeds drift af en multilateral handelsfacilitet må ikke påbegyndes, før Finanstilsynet har meddelt tilladelse hertil. Den værdipapirclearingvirksomhed, der udøves af Danmarks Nationalbank, er ikke omfattet af 1. pkt.

Stk. 2.

1) ---

2) at selskabet har en aktiekapital, der for operatører af regulerede markeder mindst skal udgøre 8 mio. kr. og for clearingcentraler og værdipapircentraler mindst skal udgøre 40 mio. kr.,

3-5) ---

Stk. 3. For en værdipapircentral er tilladelsen tillige betinget af, at værdipapircentralen har et kapitalberedskab, jf. § 82.

Stk. 4. En clearingcentralers tilladelse er tillige betinget af, at de for clearingcentralen gældende regler og tilslutningsaftaler indeholder bestemmelser som fastsat i § 57 c.

§ 8 c ---

§ 9. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et selskab omfattet af § 7, stk. 1, skal have fyldestgørende erfaring til at udøve sit hverv eller varetage sin stilling i den pågældende virksomhed.

Stk. 2. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et selskab omfattet af § 7, stk. 1, skal opfylde følgende: ---

5. § 8, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

6. § 8, stk. 2, nr. 2, affattes således:

»2) at selskabet har en aktiekapital, der mindst udgør 8 mio. kr.,«

7. § 8, stk. 3 og 4, ophæves.

Stk. 5 bliver herefter stk. 3

8. Efter § 8 c indsættes:

»§ 8 d. En central modpart (CCP), skal have regler og tilslutningsaftaler, der indeholder bestemmelser, som fastsat i § 57 c.«

9. § 9, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en virksomhed omfattet af § 7, stk. 1, skal til enhver tid have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne udøve sit hverv eller varetage sin stilling i den pågældende virksomhed.

Stk. 2. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en virksomhed omfattet af § 7, stk. 1, skal til enhver tid have et tilstrækkelig godt omdømme og udvise hæderlighed, integritet og uafhængighed for effektivt at kunne vurdere og anfægte afgørelser truffet af den daglige ledelse.«

Stk. 2-5 bliver herefter stk. 3-6.

10. I § 9, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres »et selskab« til: »en virksomhed«.

Stk. 3. Ved vurderingen af, om et medlem af bestyrelsen eller direktionen lever op til kravene i stk. 2, nr. 1 og 3, skal der lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.

Stk. 4. Medlemmerne af bestyrelsen eller direktionen i en virksomhed omfattet af § 7, stk. 1, skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold nævnt i stk. 1 og 2 i forbindelse med deres indtræden i virksomhedens ledelse og om forhold som nævnt i stk. 2, hvis forholdene efterfølgende ændres.

§ 11. Et selskab omfattet af § 7, stk. 1, og et selskab, der driver en multilateral handelsfacilitet, skal meddele Finanstilsynet, hvis selskabet bliver bekendt med eller har formodning om, at nogen har overtrådt denne lov, bekendtgørelser udstedt i henhold til denne lov eller groft eller gentagne gange har overtrådt regler fastsat af en operatør af et reguleret marked, af en clearingcentral, af en værdipapircentral eller af et selskab, der driver en multilateral handelsfacilitet.

§ 12. ---

Stk. 2. Et selskab omfattet af § 7, stk. 1, må ikke uden Finanstilsynets godkendelse indgå aftaler om outsourcing eller andre forhold af vidtrækkende betydning med andre virksomheder vedrørende drift af et reguleret marked, værdipapirclearingvirksomhed og registreringsvirksomhed samt betalingsformidling.

§ 12 e. Finanstilsynet kan påbyde et selskab omfattet af § 7, stk. 1, at afsætte en direktør i selskabet omfattet af § 7, stk. 1, inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 9, stk. 2, ikke kan bestride stillingen.

Stk. 2. Finanstilsynet kan påbyde et medlem af bestyrelsen i et selskab omfattet af § 7, stk. 1, at nedlægge sit hverv inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 9, stk. 2, ikke kan bestride hvervet.

Stk. 3. Finanstilsynet kan påbyde et selskab omfattet af § 7, stk. 1, at afsætte en direktør, når der er rejst tiltale mod denne i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, lov om værdipapirhandel

11. I § 9, *stk. 3*, der bliver *stk. 4*, ændres »stk. 2, nr. 1 og 3,« til: »stk. 2 og *stk. 3*, nr. 1 og 3,«.

12. I § 9, *stk. 4*, der bliver *stk. 5*, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1 og 3«, og »stk. 2« ændres til: »stk. 2 og 3«.

13. I § 11 udgår », af en clearingcentral, af en værdipapircentral«.

14. I § 12, *stk. 2*, udgår », værdipapirclearingvirksomhed« og »registreringsvirksomhed samt«.

15. I § 12 e, *stk. 1 og 2*, ændres »§ 9, *stk. 2*,« til: »§ 9, *stk. 2* eller 3,«.

16. I § 12 e, *stk. 3, 1. pkt.*, ændres »§ 9, *stk. 2*, nr. 1« til: »§ 9, *stk. 3*, nr. 1«.

m.v. eller anden finansiel lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis en domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i § 9, stk. 2, nr. 1. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet. Finanstilsynet kan under samme betingelser som i 1. pkt. påbyde et medlem af bestyrelsen i et selskab omfattet af § 7, stk. 1, at nedlægge sit hverv. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet.

Stk. 4. Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 9, stk. 2, nr. 2 eller 3, skal fremgå af påbuddet.

§ 12 f. I operatører af regulerede markeder, clearingcentraler og værdipapircentraler, jf. § 7, stk. 1, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, eller som har en balancesum på 500 mio. kr. eller derover i 2 på hinanden følgende regnskabsår, skal bestyrelsen

1) opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i bestyrelsen og

2) udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på virksomhedens øvrige ledelsesniveauer, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2-5. ---

§ 13. Bestyrelse, revisor samt direktører og øvrige ansatte i et selskab omfattet af § 7, stk. 1, nr. 1 og 2, må ikke uberettiget røbe, hvad de under udøvelsen af deres stilling eller hverv har fået kundskab om.

Stk. 2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at et selskab omfattet af § 7, stk. 1, nr. 1 og 2, som led i et samarbejde med andre selskaber omfattet af § 7, stk. 1, et reguleret marked for værdipapirer i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået samarbejdsaftale med på det finansielle område, eller et af Finanstilsynet aner-

17. I § 12 e, stk. 4, ændres »§ 9, stk. 2, nr. 2 eller 3,« til: »§ 9, stk. 2, eller § 9, stk. 3, nr. 2 eller 3«.

18. I § 12 f, stk. 1, udgår »clearingcentraler og værdipapircentraler,«.

19. Efter § 12 f indsættes:

»§ 12 g. Bestyrelsen for en virksomhed omfattet af § 7, stk. 1, skal fastlægge en politik for mangfoldighed i bestyrelsen, der fremmer tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt bestyrelsens medlemmer.«

20. I § 13, stk. 1 og 2, og to steder i § 13, stk. 3, udgår »nr. 1 og 2,«.

kendt udenlandsk reguleret marked, clearingcentral og værdipapircentral videregiver oplysninger til disse, såfremt oplysningerne er undergivet tilsvarende tavshedspligt hos modtagerne.

Stk. 3. Omfattet af stk. 1 er tillige oplysninger, som et selskab omfattet af § 7, stk. 1, nr. 1 og 2, modtager fra andre selskaber omfattet af § 7, stk. 1, nr. 1 og 2, eller udenlandske regulerede markeder med angivelse af, at oplysningerne er hemmelige eller fortrolige, eller hvor dette følger af oplysningernes karakter.

§ 23. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Reglerne i dette kapitel om pligten til at offentliggøre et prospekt finder uanset stk. 1 ikke anvendelse på følgende:

1-8) ---

9) Værdipapirer, der indgår i et offentligt ud bud af værdipapirer, hvor hele udbuddet er under 5.000.000 euro, idet denne grænse beregnes over en periode på 12 måneder.

10) Værdipapirer, der ikke er kapitalandele, og som udstedes løbende eller ad gentagne gange af kreditinstitutter, hvor hele udstedelsen er under 75.000.000 euro, idet denne grænse beregnes over en periode på 12 måneder, forudsat at disse værdipapirer

a) ikke er underordnede, konvertible eller ombyttelige og

b) ikke giver ret til at tegne eller erhverve andre former for værdipapirer og ikke er tilknyttet et afledt instrument.

§ 50. ---

Stk. 2-6. ---

Stk. 7. Ved clearingdeltager forstås en part, der har indgået en aftale med en clearingcentral om regelmæssigt at deltage i clearing, afvikling eller clearing og afvikling.

§ 51. Værdipapirclearingvirksomhed må alene drives af clearingcentraler og Danmarks Nationalbank.

21. I § 23, stk. 4, nr. 9, indsættes efter »udbuddet«: »i Den Europæiske Union og lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område,«.

22. I § 23, stk. 4, nr. 10, indsættes efter »udstedelsen«: »i Den Europæiske Union og lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område,«.

23. I § 50, stk. 7, ændres »clearingcentral« til: »en central modpart (CCP), eller en værdipapircentral (CSD)«.

24. §§ 51-53 ophæves.

§ 52. Bestyrelsen for en clearingcentral er ansvarlig for, at centralens virksomhed foregår på en hensigtsmæssig og betryggende måde. Det påhviler den enkelte clearingcentral at fastsætte regler for clearing og afvikling og sikre alle berørte ligelig behandling. Vilkår for clearingcentralers betalingsafvikling i Danmarks Nationalbank er ikke omfattet af 2. pkt.

Stk. 2. En clearingcentral kan fastsætte nærmere regler om de værdipapirer, der kan cleares, afvikles eller cleares og afvikles i centralen.

§ 53. En clearingcentral kan føre kontantkonti for clearingdeltagerne og foranstalte långivning og låntagning af penge og værdipapirer i forbindelse med clearing, afvikling eller clearing og afvikling af værdipapirtransaktioner. Nærmere regler herom fastsættes i en tilslutningsaftale, jf. § 54.

Stk. 2. En clearingcentral kan drive anden virksomhed, der er accessorisk til virksomheden som clearingcentral, herunder drift af et reguleret marked eller som værdipapircentral. Hvis en clearingcentral driver et reguleret marked som accessorisk virksomhed, kan clearingcentralen tillige drive en multilateral handelsfacilitet. Finanstilsynet kan beslutte, at den accessoriske virksomhed skal udøves i et andet selskab. Hvis clearingcentralen driver et reguleret marked som accessorisk virksomhed, kan en multilateral handelsfacilitet dog altid drives i samme selskab som det regulerede marked.

Stk. 3. Hvis en clearingcentral driver en værdipapircentral, et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet som accessorisk virksomhed, finder kravene til tilladelse og drift af disse typer af virksomheder i denne lov anvendelse. Ved accessorisk drift af en multilateral handelsfacilitet finder kravene til tilladelse og drift af denne type virksomhed i lov om finansiel virksomhed endvidere anvendelse.«

Kap. 16. Tilslutning til en clearingcentral

§ 54. En clearingdeltager skal indgå en tilslutningsaftale med clearingcentralen. Tilslutningen kan ske med henblik på at cleare og afvikle egne,

25. *Overskriften* til kap. 16 affattes således:

26. § 54, *stk. 1*, ophæves.

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 1 og 2.

tredjemands eller egne og tredjemands transaktioner med værdipapirer.

Stk. 2. Værdipapirhandlere, kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som ikke udøver værdipapirhandel gennem en filial eller yder tjenesteydelser her i landet, clearingcentraler, Økonomistyrelsen, Danmarks Nationalbank og centralbanker i et andet land inden for den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan klare og afvikle transaktioner på vegne af tredjemand.

Stk. 3. Værdipapirhandlere, kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, har adgang til at indgå tilslutningsaftale med clearingcentralen, såfremt de opfylder betingelserne i stk. 4. Clearingcentralen kan bestemme, at andre kan få adgang til at indgå tilslutningsaftale.

Stk. 4. Clearingcentralen fastsætter reglerne for tilslutningen som clearingdeltager, herunder de betingelser, som clearingdeltagere skal opfylde for at deltage i clearing og afvikling af egne, tredjemands eller egne og tredjemands transaktioner.

Stk. 5. Hvis en clearingdeltager groft eller gentagne gange tilsidesætter vilkårene for tilslutning, kan clearingcentralen ophæve tilslutningsaftalen.

§ 55. Yder en clearingcentral eller clearingdeltager lån til en clearingdeltager i forbindelse med afviklingen af værdipapirhandler eller betalinger i clearingcentralen, kan det forinden være aftalt med låntager, at de af låntagerens fondsaktiver, der opbevares i et eller flere af låntagerens udpegede depoter i en værdipapircentral, kan tjene til pant for indfrielsen af lånet.

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Stk. 3 finder tilsvarende anvendelse, hvor en clearingcentral eller et betalingssystem, der er anmeldt til Kommissionen i medfør af artikel 10, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF (finality-direktivet), afvikler betalinger over konti i Danmarks Nationalbank. Det er en be-

27. I § 54, *stk. 2*, der bliver *stk. 1*, ændres »clearingcentraler« til: »centrale modparter (CCP'er), værdipapircentraler (CSD'er)«.

28. I § 54, *stk. 3, 1. pkt.*, der bliver *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »clearingcentralen« til: »værdipapircentralen (CSD'en)«.

29. I § 54, *stk. 3, 2. pkt.*, der bliver *stk. 2, 2. pkt.*, ændres »Clearingcentralen« til: »Værdipapircentralen (CSD'en)«.

30. § 54, *stk. 4 og 5*, ophæves.

31. I § 55, *stk. 1*, og *stk. 4, 1. pkt.*, to steder i § 55, *stk. 7, 1. pkt.*, og i § 56, *stk. 2*, ændres »clearingcentral« til: »værdipapircentral (CSD)«.

32. I § 55, *stk. 1*, ændres »clearingcentralen« til: »værdipapircentralen (CSD'en)«.

tingelse, at aftalen om pant er reguleret af dansk ret.

Stk. 5-6. ---

Stk. 7. Har en clearingcentral eller en clearingdeltager betalt for en andens erhvervelse af fondsaktiver, som afvikles gennem en clearingcentral, kan der i en værdipapircentral til sikkerhed for betalerens krav mod erhververen registreres pant i den del af de erhvervede fondsaktiver, som samtidig registreres på erhververens konto i værdipapircentralen, og som ikke efter aftale med betaleren er videreoverdraget ved salg afviklet på samme tidspunkt som erhvervelsen. Ved registreringen af panteretten opnås beskyttelse mod retsforfølgning og aftaleerhververe efter reglerne i kapitel 22.

§ 56. ---

Stk. 2. Værdipapirer, der er stillet til sikkerhed over for en clearingcentral eller en clearingdeltager til opfyldelse af clearingcentralens regler om sikkerhedsstillelse, kan realiseres straks, hvis der er indgået en forudgående aftale herom, og der foreligger en misligholdelse af clearingcentralens regler om sikkerhedsstillelse.

§ 57. En aftale, der er indgået mellem systemdeltagere og en clearingcentral, et registreret betalingssystem, interoperable systemer eller Danmarks Nationalbank om netting af samtlige overførselsordrer, kan med virkning over for boet og kreditorerne tillige indeholde en bestemmelse om, at de pågældende overførselsordrer skal nettes, cleares og afvikles eller føres tilbage, hvis en af parterne, herunder en systemdeltager i et interoperabelt system, erklæres konkurs eller tages under rekonstruktionsbehandling, og under forudsætning af at overførselsordrerne er indgået i systemet inden konkursdekretets afsigelse eller rekonstruktionsbehandlingens indledning.

§ 57 b. Dispositioner, hvorved der stilles sikkerhed over for Danmarks Nationalbank, en clearingcentral, et registreret betalingssystem, interoperable systemer eller deltagere i sådanne systemer, kan ikke omstødes efter konkurslovens § 70, stk. 1, eller § 72, stk. 2. Omstødelse kan dog ske, såfremt

33. To steder i § 56, *stk. 2*, ændres »clearingcentralens« til: »værdipapircentralens (CSD'ens)«.

34. I § 57, *stk. 1*, § 57 b, *stk. 1, 1. pkt.*, § 57 b, *stk. 2*, § 57 c, *stk. 1 og 2*, § 57 d, *stk. 3, 1. pkt.*, og § 57 e, *stk. 1, 2 og 3*, ændres »clearingcentral« til: »central modpart (CCP), en værdipapircentral (CSD)«.

1) sikkerheden ikke er stillet uden unødigt ophold, efter at mangelen på sikkerhed er opstået, eller

2) sikkerheden er stillet under sådanne omstændigheder, at den ikke fremstår som ordinær.

Stk. 2. Er en sikkerhed som nævnt i stk. 1 stillet i form af værdipapirer eller kontoindestående, kan sikkerheden realiseres straks, hvis der er indgået en forudgående aftale herom og deltageren ikke forinden har opfyldt sine forpligtelser over for Danmarks Nationalbank, en clearingcentral eller et registreret betalingssystem eller over for deltagerne i sådanne systemer.

§ 57 c. Gældende regler og tilslutningsaftaler for en clearingcentral, et registreret betalingssystem eller for tilsvarende virksomhed udøvet af Danmarks Nationalbank skal indeholde bestemmelser om,

1) hvornår en overførelsesordre anses for indgået i systemet, samt

2) tidspunktet eller tidspunkterne for, hvornår en overførelsesordre, der er indgået i systemet, ikke længere kan tilbagekaldes af en deltager eller en tredje part.

Stk. 2. Indgår en clearingcentral, et registreret betalingssystem eller Danmarks Nationalbank aftale om interoperabilitet indbyrdes eller med interoperable systemer eller operatører af disse, skal parterne i videst muligt omfang sikre, at de interoperable systemers regler samordnes med hensyn til de i stk. 1 omhandlede forhold. Medmindre det udtrykkeligt er fastsat i hvert af de interoperable systemers regler, berøres hvert enkelt systems regler om de i stk. 1, nr. 1 og 2, omhandlede tidspunkter ikke af reglerne i de øvrige interoperable systemers regler.

§ 57 d. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Hvis skifteretten afsiger konkursdekret eller indleder rekonstruktionsbehandling for en deltager i en clearingcentral eller et betalingssystem omfattet af stk. 2, giver skifteretten straks meddelelse herom til Finanstilsynet. Finanstilsynet vide-

regiver straks denne meddelelse til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, de øvrige lande i den Europæiske Union samt lande, som Unionen har indgået aftale med, og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed.

§ 57 e. Hvis en deltager i en clearingcentral, et registreret betalingssystem eller tilsvarende virksomhed udøvet af Danmarks Nationalbank går konkurs, tages under rekonstruktionsbehandling eller anden form for insolvensbehandling, som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF artikel 2, litra j, skal de rettigheder og forpligtelser, der følger af eller har forbindelse med den pågældendes deltagelse i systemet, fastlægges efter den lovgivning, som systemet er underlagt.

Stk. 2. Hvis en dansk deltager i en udenlandsk clearingcentral eller et udenlandsk betalingssystem, der er anmeldt til Kommissionen i medfør af artikel 10, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF, går konkurs eller tages under rekonstruktionsbehandling eller anden form for insolvensbehandling som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF, artikel 2, litra j, skal de rettigheder og forpligtelser, der følger af eller har forbindelse med den pågældendes deltagelse i systemet, fastlægges efter den lovgivning, som systemet er underlagt, jf. § 57, stk. 3, og § 57 b, stk. 3.

Stk. 3. Hvis en dansk deltager i en udenlandsk clearingcentral eller et udenlandsk betalingssystem, der ikke er omfattet af stk. 2, og som er hjemmehørende i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med, går konkurs, tages under rekonstruktionsbehandling eller anden form for insolvensbehandling, kan de rettigheder og forpligtelser, der følger af eller har forbindelse med den pågældendes deltagelse i systemet, og som ikke er omfattet af en godkendelse i henhold til § 57, stk. 4, eller § 57 b, stk. 4, fastlægges efter den lovgivning, som systemet er underlagt, hvis Finanstilsynet har godkendt tilslutningsaftalen mellem deltageren og systemet.

Stk. 2. Aftaler om netting efter stk. 1 kan omfatte overførselsordrer, der først er indgået i clearingcentralen, Danmarks Nationalbank, det registrere-

de betalingssystem eller et interoperabelt system efter konkursdekretets afsigelse eller rekonstruktionsbehandlingens indledning, men på den forretningsdag, hvor konkursdekret blev afsagt eller rekonstruktionsbehandling blev indledt, hvis systemoperatøren, det interoperable system, clearingcentralen, det registrerede betalingssystem eller Danmarks Nationalbank på det tidspunkt, hvor fordringen blev uigenkaldelig, jf. § 57 c, hverken var eller burde have været vidende om konkursen eller rekonstruktionsbehandlingens indledning. I tilfælde, hvor en overførselsordre er indgået i systemet på den forretningsdag, hvor konkursdekret er afsagt eller rekonstruktionsbehandling er indledt, men efter udløbet af det døgn, hvor konkursen er offentliggjort i Statstidende, påhviler det dog systemet at godtgøre, at systemet hverken var eller burde have været vidende om konkursen.

Stk. 3. Aftaler om netting med udenlandske clearingcentraler og betalingssystemer, der er anmeldt til Kommissionen i medfør af artikel 10, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF har samme retsvirkning som aftaler nævnt i stk. 1.

Stk. 4. Finanstilsynet kan godkende, at en aftale om netting, der ikke er omfattet af stk. 3, og som er indgået med udenlandske clearingcentraler og betalingssystemer eller tilsvarende udenlandske virksomheder, der udøver værdipapirclearingvirksomhed eller clearing af betalinger uden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med, får retsvirkning i henhold til stk. 1.

§ 57 b. Dispositioner, hvorved der stilles sikkerhed over for Danmarks Nationalbank, en clearingcentral, et registreret betalingssystem, interoperable systemer eller deltagere i sådanne systemer, kan ikke omstødes efter konkurslovens § 70, stk. 1, eller § 72, stk. 2. Omstødelse kan dog ske, såfremt

1) sikkerheden ikke er stillet uden unødigt ophold, efter at mangelen på sikkerhed er opstået, eller

2) sikkerheden er stillet under sådanne omstændigheder, at den ikke fremstår som ordinær.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på sikkerheder stillet i forbindelse med clearingcentraler og betalingssystemer, der er anmeldt til Kommissionen i medfør af artikel 10, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF, hvis sikkerheden er stillet i overensstemmelse med clearingcentralens eller betalingssystemets regler. Tilsvarende gælder sikkerhed stillet over for centralbanker i deres egenskab af centralbanker i Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med.

Stk. 4. Finanstilsynet kan godkende aftaler om sikkerhedsstillelse, der ikke er omfattet af stk. 3, og som er indgået med udenlandske clearingcentraler eller betalingssystemer eller tilsvarende udenlandske virksomheder, der udøver værdipapirclearingvirksomhed eller clearing af betalinger uden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med den virkning, at sikkerhedsstillelse i overensstemmelse med en sådan aftale er omfattet af stk. 1 og 2.

§ 57 c. Gældende regler og tilslutningsaftaler for en clearingcentral, et registreret betalingssystem eller for tilsvarende virksomhed udøvet af Danmarks Nationalbank skal indeholde bestemmelser om,

1) hvornår en overførelsesordre anses for indgået i systemet, samt

2) tidspunktet eller tidspunkterne for, hvornår en overførselsordre, der er indgået i systemet, ikke længere kan tilbagekaldes af en deltager eller en tredje part.

Stk. 2. Indgår en clearingcentral, et registreret betalingssystem eller Danmarks Nationalbank aftale om interoperabilitet indbyrdes eller med interoperable systemer eller operatører af disse, skal parterne i videst muligt omfang sikre, at de interoperable systemers regler samordnes med hensyn til de i stk. 1 omhandlede forhold. Medmindre det udtrykkeligt er fastsat i hvert af de interoperable systemers regler, berøres hvert enkelt systems regler om de i stk. 1, nr. 1 og 2, omhandlede tidspunkter ikke af reglerne i de øvrige interoperable systemers regler.

§ 57 d. Finanstilsynet udfærdiger en liste over de clearingcentraler og betalingssystemer, hvormed der kan indgås aftaler med retsvirkning i henhold til bestemmelserne i § 57, stk. 1, og § 57 b, stk. 1 og 2. Listen offentliggøres ved bekendtgørelse.

Stk. 2. Finanstilsynet anmelder de af stk. 1 omfattede clearingcentraler og betalingssystemer samt betalings- og værdipapirclearingsystemer, der drives af Danmarks Nationalbank, til Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, jf. artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 98/26/EF med senere ændringer.

Stk. 3. Hvis skifteretten afsiger konkursdekret eller indleder rekonstruktionsbehandling for en deltager i en clearingcentral eller et betalingssystem omfattet af stk. 2, giver skifteretten straks meddelelse herom til Finanstilsynet. Finanstilsynet videregiver straks denne meddelelse til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, de øvrige lande i den Europæiske Union samt lande, som Unionen har indgået aftale med, og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed.

§ 57 e. Hvis en deltager i en clearingcentral, et registreret betalingssystem eller tilsvarende virksomhed udøvet af Danmarks Nationalbank går konkurs, tages under rekonstruktionsbehandling eller anden form for insolvensbehandling, som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF artikel 2, litra j, skal de rettigheder og forpligtelser, der følger af eller har forbindelse med den pågældendes deltagelse i systemet, fastlægges efter den lovgivning, som systemet er underlagt.

Stk. 2. Hvis en dansk deltager i en udenlandsk clearingcentral eller et udenlandsk betalingssystem, der er anmeldt til Kommissionen i medfør af artikel 10, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF, går konkurs eller tages under rekonstruktionsbehandling eller anden form for insolvensbehandling som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF, artikel 2, litra j, skal de rettigheder og forpligtelser, der følger af eller har forbindelse med den pågældendes deltagelse i systemet, fastlægges efter den lovgivning, som systemet er underlagt, jf. § 57, stk. 3, og § 57 b, stk. 3.

Stk. 3. Hvis en dansk deltager i en udenlandsk clearingcentral eller et udenlandsk betalingssystem, der ikke er omfattet af stk. 2, og som er hjemmehørende i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med, går konkurs, tages under rekonstruktionsbehandling eller anden form for insolvensbehandling, kan de rettigheder og forpligtelser, der følger af eller har forbindelse med den pågældendes deltagelse i systemet, og som ikke er omfattet af en godkendelse i henhold til § 57, stk. 4, eller § 57 b, stk. 4, fastlægges efter den lovgivning, som systemet er underlagt, hvis Finanstilsynet har godkendt tilslutningsaftalen mellem deltageren og systemet.

§ 57. ---

Stk. 2. Aftaler om netting efter stk. 1 kan omfatte overførselsordrer, der først er indgået i clearingcentralen, Danmarks Nationalbank, det registrerede betalingssystem eller et interoperabelt system efter konkursdekretets afsigelse eller rekonstruktionsbehandlingens indledning, men på den forretningsdag, hvor konkursdekret blev afsagt eller rekonstruktionsbehandling blev indledt, hvis systemoperatøren, det interoperable system, clearingcentralen, det registrerede betalingssystem eller Danmarks Nationalbank på det tidspunkt, hvor fordringen blev uigenkaldelig, jf. § 57 c, hverken var eller burde have været vidende om konkursen eller rekonstruktionsbehandlingens indledning. I tilfælde, hvor en overførselsordre er indgået i systemet på den forretningsdag, hvor konkursdekret er afsagt eller rekonstruktionsbehandling er indledt, men efter udløbet af det døgn, hvor konkursen er offentliggjort i Statstidende, påhviler det dog systemet at godtgøre, at systemet hverken var eller burde have været vidende om konkursen.

Stk. 3. Aftaler om netting med udenlandske clearingcentraler og betalingssystemer, der er anmeldt til Kommissionen i medfør af artikel 10, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF har samme retsvirkning som aftaler nævnt i stk. 1.

Stk. 4. Finanstilsynet kan godkende, at en aftale om netting, der ikke er omfattet af stk. 3, og som er indgået med udenlandske clearingcentraler og betalingssystemer eller tilsvarende udenlandske virksomheder, der udøver værdipapirclearingvirk-

35. To steder i § 57, stk. 2, ændres »clearingcentralen« til: »den centrale modpart (CCP'en), værdipapircentralen (CSD'en)«.

36. I § 57, stk. 3 og 4, § 57 b, stk. 4, § 57 d, stk. 1, 1. pkt., og § 57 d, stk. 2, 1. pkt., ændres »clearingcentraler« til: »centrale modparter (CCP'er), værdipapircentraler (CSD'er)«.

somhed eller clearing af betalinger uden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med, får retsvirkning i henhold til stk. 1.

§ 57 b. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Finanstilsynet kan godkende aftaler om sikkerhedsstillelse, der ikke er omfattet af stk. 3, og som er indgået med udenlandske clearingcentraler eller betalingssystemer eller tilsvarende udenlandske virksomheder, der udøver værdipapirclearingvirksomhed eller clearing af betalinger uden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med den virkning, at sikkerhedsstillelse i overensstemmelse med en sådan aftale er omfattet af stk. 1 og 2.

§ 57 d. Finanstilsynet udfærdiger en liste over de clearingcentraler og betalingssystemer, hvormed der kan indgås aftaler med retsvirkning i henhold til bestemmelserne i § 57, stk. 1, og § 57 b, stk. 1 og 2. Listen offentliggøres ved bekendtgørelse.

Stk. 2. Finanstilsynet anmelder de af stk. 1 omfattede clearingcentraler og betalingssystemer samt betalings- og værdipapirclearingsystemer, der drives af Danmarks Nationalbank, til Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, jf. artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 98/26/EF med senere ændringer.

§ 57. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Aftaler om netting med udenlandske clearingcentraler og betalingssystemer, der er anmeldt til Kommissionen i medfør af artikel 10, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF har samme retsvirkning som aftaler nævnt i stk. 1.

37. I § 57, *stk. 3*, ændres »Kommissionen i medfør af artikel 10, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF« til: »Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF med senere ændringer«.

§ 57 b. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på sikkerheder stillet i forbindelse med clearingcentraler og betalingssystemer, der er anmeldt til Kommissionen i medfør af artikel 10, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF,

38. I § 57 b, *stk. 3, 1. pkt.*, ændres: »clearingcentraler og betalingssystemer, der er anmeldt til Kommissionen i medfør af artikel 10, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF, hvis sikkerheden er stillet i overensstemmelse med clea-

hvis sikkerheden er stillet i overensstemmelse med clearingcentralens eller betalingssystemets regler. Tilsvarende gælder sikkerhed stillet over for centralbanker i deres egenskab af centralbanker i Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med.

Stk. 4. ---

§ 57 e. ---

Stk. 2. Hvis en dansk deltager i en udenlandsk clearingcentral eller et udenlandsk betalingssystem, der er anmeldt til Kommissionen i medfør af artikel 10, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF, går konkurs eller tages under rekonstruktionsbehandling eller anden form for insolvensbehandling som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF, artikel 2, litra j, skal de rettigheder og forpligtelser, der følger af eller har forbindelse med den pågældendes deltagelse i systemet, fastlægges efter den lovgivning, som systemet er underlagt, jf. § 57, stk. 3, og § 57 b, stk. 3.

§ 57 f. Positioner, et clearingmedlem tager på vegne af sine kunder hos en central modpart, og aktiver tilhørende clearingmedlemmet, som clearingmedlemmet har overdraget til en central modpart til sikkerhed for kunders positioner, kan ikke gøres til genstand for retsforfølgning af clearingmedlemmets kreditorer.

§ 58 b. En part i en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse kan kun være følgende:

1-3) ---

4) En central medkontrahent, et afregningsfirma eller et clearinginstitut som defineret i artikel 2, litra c, d og e, i direktiv 98/26/EF, herunder lignen-

ringcentralens eller betalingssystemets regler« til: »centrale modparter (CCP'er), værdipapircentraler (CSD'er) og betalingssystemer, der er anmeldt til Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed i medfør af artikel 10, 1. afsnit i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF med senere ændringer, hvis sikkerheden er stillet i overensstemmelse med den centrale modparts (CCP'ens), værdipapircentralens (CSD'ens) eller betalingssystemets regler«.

39. I § 57 b indsættes som *stk. 5*:

»Sikkerhed stillet af en systemoperatør over for en anden systemoperatør i forbindelse med et interoperabelt system kan ikke gøres til genstand for retsforfølgning af den sikkerhedsmodtagende systemoperatørs kreditorer.«

40. I § 57 e, *stk. 2*, ændres »anmeldt til Kommissionen i medfør af artikel 10, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF,« til: »anmeldt til Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed i medfør af artikel 10, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF,«.

41. I § 57 f, *stk. 1*, indsættes efter »central modpart«: »(CCP)«.

42. I § 58 b, *nr. 4*, ændres »central medkontrahent« til: »central modpart (CCP)«.

de institutioner reguleret efter national lov, som handler på markedet for futures, optioner og afledte finansielle instrumenter, i det omfang de ikke er omfattet af nævnte direktiv.

§ 59. Værdipapirer kan udstedes og overdrages i papirløs form (dematerialiseret).

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. En værdipapircentral bestyrelse kan træffe beslutning om, at andre værdipapirer end de af stk. 2 omfattede værdipapirer ligeledes kan registreres som fondsaktiver i den pågældende værdipapircentral.

Stk. 5. ---

Stk. 6. Regler om en værdipapircentral virksomhed fastsættes i selskabets vedtægter, der godkendes af Finanstilsynet.

§ 59. ---

Stk. 2. Ved fondsaktiver forstås i denne lov omsættelige dematerialiserede værdipapirer, der er registreret i en værdipapircentral.

Stk. 3. Ved registrering forstås udstedelse af fondsaktiver gennem en værdipapircentral og indskrivning af rettigheder over disse i et register i værdipapircentralen. En enkelt fondskode kan kun udstedes gennem én værdipapircentral.

§ 62. Ret til at foretage indrapportering til registrering i en værdipapircentral på dennes vegne og med retsvirkning i henhold til §§ 66-75 (kontoførende institutter) tilkommer ud over den pågældende værdipapircentral

1) finansielle virksomheder, der har tilladelse som pengeinstitut eller fondsmæglerselskab,

2) finansielle virksomheder, der har tilladelse som realkreditinstitut eller investeringsforvaltningsselskab, for så vidt disse virksomheder har tilladelse efter lov om finansiel virksomhed § 9, stk.1,

3) virksomheder, der drives i fællesskab af disse finansielle virksomheder, og som har til formål at forvalte værdipapirer,

43. § 59, *stk. 1* ophæves.

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 1 og 2.

44. § 59, *stk. 4*, ophæves.

Stk. 5 bliver herefter stk. 3.

45. § 59, *stk. 6*, ophæves.

46. I § 59, *stk. 2*, der bliver stk. 1, § 59, *stk. 3, 1. og 2. pkt.*, der bliver § 59, *stk. 2, 1. og 2. pkt.* to steder i § 62, *stk. 1*, to steder i § 62, *stk. 5*, § 64, *stk. 1, 2 og 3*, § 64, *stk. 4, 1. pkt.*, § 65, *stk. 1*, § 66, *stk. 1 og 4*, § 67, *2. pkt.*, § 68, *stk. 4*, § 69, *1. pkt.*, § 70, § 71, *stk. 1* og § 71, *stk. 2, 1. pkt.*, § 74, § 75, *stk. 1*, to steder i § 75, *stk. 2, 1. pkt.*, § 77, *stk. 1* og § 77, *stk. 3, 1. pkt.*, § 78, *nr. 3*, to steder i § 80, *stk. 1, 1. pkt.*, § 80, *stk. 2*, § 81, *stk. 1* og 4, og § 82, *stk. 3*, ændres »værdipapircentral« til: »værdipapircentral (CSD)«.

4) Danmarks Nationalbank og centralbanker i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område,

5) Økonomistyrelsen,

6) clearingcentraler,

7) obligationsudstedende institutter, for så vidt angår fondsaktiver, der er udstedt af det pågældende institut, og

8) investeringsselskaber og kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Ret til at indhente oplysninger om egne konti direkte i en værdipapircentral og overføre meddelelser om salg gennem værdipapircentralen til de kontoførende institutter eller en clearingcentral samt foretage anmeldelser om registrering på egne konti direkte til en værdipapircentral tilkommer storkunder.

§ 64. Kontoførende institutter, jf. § 62, stk. 1-4, skal indgå en tilslutningsaftale med en værdipapircentral som betingelse for, at de kan opnå adgang til at indrapportere til registrering i den pågældende central.

Stk. 2. De af § 62, stk. 5, omfattede storkunder skal indgå en tilslutningsaftale med en værdipapircentral som betingelse for, at de kan opnå adgang til at indhente oplysninger om egne konti, overføre meddelelser om salg og foretage anmeldelser om registreringer på egne konti direkte i den pågældende central.

Stk. 3. En værdipapircentral kan efter at have indhentet Finanstilsynets tilladelse indgå en tilslutningsaftale med et kreditinstitut eller et investeringsselskab som nævnt i § 62, stk. 3, der ikke udøver værdipapirhandel enten gennem en filial eller ved at yde tjenesteydelser her i landet, jf. lov om finansiel virksomhed § 1, stk. 3, henholdsvis § 33.

Stk. 4. I tilfælde af konkurs, rekonstruktionsbehandling eller lignende i en virksomhed omfattet af stk. 1 og 3 ophører den i de samme stykker nævnte tilslutningsaftale med omgående virkning

og dermed retten til at foretage indrapportering til registrering i en værdipapircentral. Medmindre andet aftales, overtager værdipapircentralen herefter indrapporteringen til registrering på berørte konti i en periode på højst 4 måneder, hvorefter kontohaverens registreringer overføres til konto hos den enkelte udsteder. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden i forbindelse med ophøret af en tilslutningsaftale som nævnt i 1. pkt. samt i forbindelse med overførsel af en kontohavers registreringer til konto hos udsteder som nævnt i 2. pkt.

§ 65. Finanstilsynet fastsætter regler om grundlaget for og fremgangsmåden ved registrering og om godkendelse af personer, der som ansatte i en værdipapircentral eller et kontoførende institut kan udføre de med registreringen forbundne opgaver.

§ 66. Rettigheder over fondsaktiver skal registreres i en værdipapircentral for at opnå beskyttelse mod retsforfølgning og aftaleerhververe.

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Et kontoførende institut har pligt til uden ophold at indrapportere modtagne anmeldelser til registrering i en værdipapircentral.

§ 67. Såfremt det kontoførende institut er i tvivl med hensyn til faktiske eller retlige forhold af betydning for registreringen eller nogen over for dette gør gældende, at den påtænkte registrering vil krænke den pågældendes rettigheder, skal instituttet foretage indrapportering til foreløbig registrering. Den pågældende værdipapircentral træffer herefter beslutning om, hvorledes den endelige registrering kan ske.

§ 69. Når registreringen af en aftale om rettigheder over fondsaktiver er endeligt gennemført i en værdipapircentral, kan en godtroende erhverver ifølge registreret aftale ikke mødes med nogen indsigelse mod gyldigheden af aftalen. Dog bevarer den indsigelse, at aftalen er ugyldig som følge af falsk eller voldelig tvang.

§ 70. §§ 15-18 i lov om gældsbreve finder tilsvarende anvendelse over for skyldneren ifølge fonds-

aktiver, som svarer til omsætningsgældsbreve, således at endelig registrering i en værdipapircentral træder i stedet for ihændehavelse af gælds brevet.

§ 71. En værdipapircentral skal fastsætte regler om udbetaling.

Stk. 2. Betaler en værdipapircentral på udsteders vegne i god tro til den, som ifølge registeret er berettiget til at modtage betalingen, frigøres værdipapircentralen, selv om den pågældende manglede ret til at modtage betalingen eller var umyndig. Dette gælder dog ikke, såfremt den efter registeret berettigede støtter sin ret på en aftale, som er ugyldig som følge af falsk eller voldelig tvang.

§ 74. Såfremt det kontoførende institut bliver opmærksom på fejl i det registrerede, anmoder det den pågældende værdipapircentral om at ændre registreringen. Forinden ændringen foretages, skal den eller de efter registeret berettigede have lejlighed til at udtale sig.

§ 75. En værdipapircentral kan udslette rettigheder, der åbenbart er ophørt.

Stk. 2. Såfremt der på en konto i en værdipapircentral er registreret rettigheder, der må antages at have mistet deres betydning, eller rettigheder, som er over 20 år gamle, og som sandsynligvis er ophørt, eller hvortil der efter al sandsynlighed ikke findes nogen berettiget, kan den pågældende værdipapircentral ved bekendtgørelse i Statstidende med et varsel af tre måneder indkalde mulige indehavere af de pågældende rettigheder. Endvidere skal den eller de, der i registeret er angivet som berettiget, særskilt underrettes ved anbefalet brev. Melder der sig ingen inden fristens udløb, skal værdipapircentralen udslette rettigheden.

§ 77. Klage over en afgørelse om registrering, ændring eller udslettelse af rettigheder i en værdipapircentral kan indbringes for Klagenævnet for Værdipapircentraler. Dette gælder dog ikke erstatningskrav.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Klage i henhold til stk. 1 indgives til Klagenævnet senest 6 uger efter, at registreringen i den pågældende værdipapircentral er sket. Klagen-

ævnet har til brug for klagens behandling adgang til alle oplysninger vedrørende sagen i værdipapircentralen og i det kontoførende institut. Klagenævnet træffer en begrundet afgørelse, som tilstilles parterne.

§ 78. Klage efter § 77 kan indgives af

1-2) ---

3) en værdipapircentral, såfremt den ønsker at anfægte et kontoførende instituts indrapportering til registrering.

§ 80. En værdipapircentral er erstatningspligtig for tab som følge af fejl i forbindelse med registrering, ændring eller udslettelse af rettigheder på konti i den pågældende værdipapircentral eller udbetalinger herfra, selv om fejlen er hændelig. Kan fejlen henføres til et kontoførende institut, påhviler erstatningspligten dog dette, jf. § 81.

Stk. 2. Den rettighedshaver, der som følge af bestemmelsen i § 69, 2. pkt., ikke erhverver eller mister sin ret over fondsaktiver, kan kræve det lidte tab erstattet af den pågældende værdipapircentral.

§ 81. Et kontoførende institut er erstatningspligtig for tab som følge af egne fejl i forbindelse med indrapportering til registrering, ændring eller udslettelse af rettigheder på konti i en værdipapircentral eller udbetalinger herfra, selv om fejlen er hændelig.

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Er et dansk kontoførende institut ikke i stand til at udrede en erstatning efter stk. 1, hæfter de øvrige danske kontoførende institutter, som har indgået tilslutningsaftale med den pågældende værdipapircentral, for det manglende beløb op til 500 mio. kr. pr. fejl.

§ 82. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. De nærmere regler om hæftelsen over for en værdipapircentral fastsættes i dennes vedtægter.

§ 59. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Ved registrering forstås udstedelse af fondsaktiver gennem en værdipapircentral og ind-

47. I § 59, *stk. 3*, der bliver *stk. 2*, indsættes efter »værdipapircentralen«: »(CSD'en)«.

skrivning af rettigheder over disse i et register i værdipapircentralen. En enkelt fondskode kan kun udstedes gennem én værdipapircentral.

Kapitel 20

48. *kapitel 20* ophæves.

Registreringsvirksomhed

§ 60. En værdipapircentralens bestyrelse er ansvarlig for, at centralens virksomhed foregår på en betryggende og hensigtsmæssig måde. Det påhviler den enkelte værdipapircentral at fastsætte regler om registrering af værdipapirer som fondsaktiver og om, hvilke værdipapirer der kan optages til registrering i centralen som fondsaktiver. Disse regler skal sikre alle berørte en ligelig behandling og skal godkendes af Finanstilsynet.

Stk. 2. En værdipapircentral må ikke afgive oplysninger vedrørende det registrerede til andre end Finanstilsynet eller de efter kapitel 21 tilsluttede virksomheder.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan bestemme, at en værdipapircentral i et nærmere bestemt omfang skal afgive oplysninger om det registrerede til en offentlig myndighed, herunder Danmarks Nationalbank.

Stk. 4. En værdipapircentralens bestyrelse, revisorer samt direktører og øvrige ansatte må ikke uretligt røbe, hvad de under udøvelsen af deres stilling eller hverv har fået kundskab om.

§ 61. En værdipapircentral kan drive anden virksomhed, der er accessorisk til virksomheden som værdipapircentral, herunder drift af et reguleret marked eller som clearingcentral.

Stk. 2. Hvis en værdipapircentral driver et reguleret marked som accessorisk virksomhed, kan værdipapircentralen tillige drive en multilateral handelsfacilitet. Finanstilsynet kan beslutte, at den accessoriske virksomhed skal udøves i et andet selskab. Hvis værdipapircentralen driver et reguleret marked som accessorisk virksomhed, kan en multilateral handelsfacilitet dog altid drives i samme selskab som det regulerede marked.

Stk. 3. Hvis en værdipapircentral driver en clearingcentral, et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet som accessorisk virksomhed,

finder kravene om tilladelse og drift af disse typer af virksomheder i denne lov anvendelse. Ved accessorisk drift af en multilateral handelsfacilitet finder kravene om tilladelse og drift af denne type virksomhed i lov om finansiel virksomhed endvidere anvendelse.

Kapitel 21

Tilslutning til en værdipapircentral

§ 62. Ret til at foretage indrapportering til registrering i en værdipapircentral på dennes vegne og med retsvirkning i henhold til §§ 66-75 (kontoførende institutter) tilkommer ud over den pågældende værdipapircentral

1-5) ---

6) clearingcentraler,

7-8) ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Udenlandske clearingcentraler eller lignende institutioner, som er under offentligt tilsyn, har efter Finanstilsynets godkendelse ret til at foretage indrapportering til registrering, jf. stk. 1.

Stk. 5. Ret til at indhente oplysninger om egne konti direkte i en værdipapircentral og overføre meddelelser om salg gennem værdipapircentralen til de kontoførende institutter eller en clearingcentral samt foretage anmeldelser om registrering på egne konti direkte til en værdipapircentral tilkommer storkunder.

§ 63. Udenlandske værdipapircentraler og depotsteder, som er under offentligt tilsyn (udlandscentraler), og danske værdipapircentraler kan efter Finanstilsynets godkendelse foretage indrapportering til registrering i en værdipapircentral på dennes vegne og med retsvirkning i henhold til §§ 66-75.

Stk. 2. En værdipapircentral kan efter Finanstilsynets godkendelse foretage registreringer i udlandscentraler og i danske værdipapircentraler.

§ 64. Kontoførende institutter, jf. § 62, stk. 1-4, skal indgå en tilslutningsaftale med en værdipapircentral som betingelse for, at de kan opnå adgang

49. I *kapitel 21* indsættes i *overskriften* efter »værdipapircentral«: »(CSD)«.

50. I § 62, *stk. 1, nr. 6*, og § 62, *stk. 4*, ændres »clearingcentraler« til: »centrale modparter (CCP'er) og værdipapircentraler (CSD'er)«.

51. I § 62, *stk. 5*, ændres »clearingcentral« til: »central modpart (CCP)«.

52. § 63 ophæves.

53. I § 64, *stk. 1*, ændres »central« til: »værdipapircentral (CSD)«.

til at indrapportere til registrering i den pågældende central.

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. I tilfælde af konkurs, rekonstruktionsbehandling eller lignende i en virksomhed omfattet af stk. 1 og 3 ophører den i de samme stykker nævnte tilslutningsaftale med omgående virkning og dermed retten til at foretage indrapportering til registrering i en værdipapircentral. Medmindre andet aftales, overtager værdipapircentralen herefter indrapporteringen til registrering på berørte konti i en periode på højst 4 måneder, hvorefter kontohaverens registreringer overføres til konto hos den enkelte udsteder. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden i forbindelse med ophøret af en tilslutningsaftale som nævnt i 1. pkt. samt i forbindelse med overførsel af en kontohavers registreringer til konto hos udsteder som nævnt i 2. pkt.

§ 66. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Registreringens retsvirkninger regnes fra tidspunktet for den endelige prøvelse i værdipapircentralen.

§ 68. ---

Stk. 2. Meddelelse gives af værdipapircentralen eller på dennes vegne af det kontoførende institut efter aftale med værdipapircentralen.

§ 71. ---

Stk. 2. Meddelelse gives af værdipapircentralen eller på dennes vegne af det kontoførende institut efter aftale med værdipapircentralen.

§ 75.

Stk. 1. ---

Stk. 2. Såfremt der på en konto i en værdipapircentral er registreret rettigheder, der må antages at have mistet deres betydning, eller rettigheder, som er over 20 år gamle, og som sandsynligvis er ophørt, eller hvortil der efter al sandsynlighed ikke findes nogen berettiget, kan den pågældende værdipapircentral ved bekendtgørelse i Statstidende

54. I § 64, stk. 4, 2. pkt., § 66, stk. 3, to steder i § 68, stk. 2, § 71, stk. 2, § 75, stk. 2, 3. pkt., og § 77, stk. 3, 2. pkt., indsættes efter »værdipapircentralen«: »(CSD'en)«.

med et varsel af tre måneder indkalde mulige indehavere af de pågældende rettigheder. Endvidere skal den eller de, der i registeret er angivet som berettiget, særskilt underrettes ved anbefalet brev. Melder der sig ingen inden fristens udløb, skal værdipapircentralen udslette rettigheden.

Stk. 3. ---

§ 77. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3.

Klage i henhold til stk. 1 indgives til Klagenævnet senest 6 uger efter, at registreringen i den pågældende værdipapircentral er sket. Klagenævnet har til brug for klagens behandling adgang til alle oplysninger vedrørende sagen i værdipapircentralen og i det kontoførende institut. Klagenævnet træffer en begrundet afgørelse, som tilstilles parterne.

Stk. 4-7. ---

§ 65. ---

Stk. 2. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om registrering af begrænsede rettigheder over fondsaktiver samt regler om værdipapircentralers eller kontoførende institutters adgang til at opkræve gebyrer for forvaltning af fondsaktiver og for registreringer vedrørende disse

§ 68. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. De efter registeret berettigede og anmeldere kan i overensstemmelse med værdipapircentralens regler, der skal godkendes af Finanstilsynet, vælge, at meddelelser om udtrækning eller ændring skal gives periodisk, og kan ligeledes fravælge meddelelser herom helt eller delvis. Det samme gælder meddelelser om udslettelse, medmindre udslettelsen er en følge af konkurs, likvidation, fusion, spaltning eller lignende på investeringstidspunktet uforudsete begivenheder. Valg og fravalg registreres på den enkelte konto.

Stk. 4. ---

55. I § 65, *stk. 2*, indsættes efter »værdipapircentralers«: »(CSD'ers)«.

56. I § 68, *stk. 3*, indsættes efter »værdipapircentralens«: »(CSD'ens)«.

Stk. 5. Afgivelse af meddelelse efter stk. 1-4 skal ske i overensstemmelse med en værdipapircentrals regler herom. Disse regler skal godkendes af Finanstilsynet.

§ 76. ---

Stk. 2. På enhver konto skal registreres det kontoførende institut. Det kontoførende institut har adgang til på den pågældende værdipapircentrals vegne at udfærdige udskrift af kontoen. Udskrifter skal udfærdiges til en efter registeret berettiget, såfremt denne anmoder herom.

§ 78. Klage efter § 77 kan indgives af

1) ---

2) et kontoførende institut, såfremt det vil anfægte en værdipapircentrals afgørelse i henhold til §§ 67, 74 og 75, og

§ 82. En værdipapircentrals samlede kapitalberedskab skal til enhver tid udgøre mindst 1 mia. kr. i form af hæftelser.

Stk. 2. Kontoførende institutter skal ved tilslutningsaftalen forpligte sig til i nærmere bestemt omfang at bidrage til værdipapircentralens samlede kapitalberedskab.

§ 83. Finanstilsynet påser overholdelsen af denne lov og regler, der er udstedt i medfør af loven, undtagen § 11 b og 12 b, stk. 1 og 2. Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af regler udstedt i medfør af § 31, stk. 8, i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder. Finanstilsynet påser overholdelsen af artikel 37-42 i Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO₂-auktionerings-forordningen), Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 236/2012 af 14. marts 2012 (shortsellingforordningen) samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) bortset fra afsnit 6 og 7.

Stk. 2-10. ---

Stk. 11. Regler udstedt i medfør af § 18, stk. 2, nr. 4, § 19, stk. 1, § 21, stk. 1, § 40, stk. 2, nr. 1, 2 og 4, § 52, stk. 1 og 2, § 54, stk. 4, og § 71, stk. 1,

57. I §§ 68, stk. 5, § 76, stk. 2, § 78, nr. 2, § 82, stk. 1, og § 82 a, indsættes efter »værdipapircentrals«: »(CSD's)«.

58. § 82 ophæves.

59. I § 83, stk. 1, 3.pkt., ændres »Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 236/2012 af 14. marts 2012 (shortselling-forordningen) samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) bortset fra afsnit 6 og 7« til: »Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 236/2012 af 14. marts 2012 (shortselling-forordningen) og regler udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) bortset fra afsnit 6 og 7 og regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen), samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014/EU af 23. juli 2014 (CSD-forordningen) og regler udstedt i medfør heraf.«.

60. I § 83, stk. 11, udgår »§ 52, stk. 1 og 2, § 54, stk. 4,«.

samt ændringer heri skal anmeldes til Finanstilsynet.

Stk. 12. En clearingcentral skal meddele Finanstilsynet, hvem der deltager direkte eller indirekte i clearingcentralen, samt eventuelle ændringer heri.

Stk. 13. ---

§ 84. ---

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for sager om efterlevelse af artikel 37-42 i Kommissionens forordning (EU) nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet), Kommissionens forordning nr. 236/2012 af 14. marts 2012 (shortsellingforordningen) samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) bortset fra artikel 17.

§ 84 a. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til:

1-30) ---

§ 84 b. Som part i forhold til Finanstilsynet anses alene selskaber omfattet af § 7, stk. 1, et registreret betalingssystem, værdipapirhandleren, det kontoførende institut eller udstederen af værdipapirer, som en afgørelse, der er eller vil blive truffet af Finanstilsynet, retter sig mod, jf. dog stk. 2 og 3.

§ 84 c. Reaktionen givet i henhold til § 84, stk. 1, nr. 1, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed under tilsyn skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4. Virksomheden skal

61. I § 83, *stk. 12*, ændres »clearingcentral« til: »central modpart (CCP) og en værdipapircentral (CSD)«, og »clearingcentralen« ændres til: »den centrale modpart (CCP'en) eller værdipapircentralen (CSD'en)«.

62. I § 84, *stk. 2*, ændres »Kommissionens forordning nr. 236/2012 af 14. marts 2012 (shortsellingforordningen) samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) bortset fra artikel 17« til: »Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2012 af 14. marts 2012 (shortsellingforordningen), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) bortset fra artikel 17 samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014/EU af 23. juli 2014 (CSD-forordningen), og forordninger og regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014/EU af 23. juli 2014 (CSD-forordningen)«.

63. I § 84 a, *stk. 6*, indsættes efter nr. 30 som nyt nummer:

»31) Myndigheder, der varetager opgaver i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014/EU af 23. juli 2014 (CSD-forordningen).«

64. I § 84 b, *stk. 1*, indsættes efter »et registreret betalingssystem«: »en central modpart (CCP), en værdipapircentral (CSD)«,.

65. I § 84 c, *stk. 1*, indsættes som *10. pkt.*:

»Tilsynsreaktioner givet for overtrædelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014/EU af 23. juli 2014 (CSD-forordningen) skal offentliggøres i medfør af § 84 k.«

offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 3 hverdage efter at virksomheden har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter denne lovs øvrige bestemmelser. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til reaktionen, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en reaktion fra Finanstilsynet. Hvis virksomheden kommenterer reaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra reaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside gælder kun for juridiske personer. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Reaktionen givet i henhold til § 84, stk. 1, nr. 2, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 3. Reaktionen givet for overtrædelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) skal offentliggøres i medfør af § 84 g.

Stk. 2-5. ---

§ 84 j ---

66. Efter § 84 j indsættes:

»§ 84 k. Finanstilsynet offentliggør på sin hjemmeside i de sager, der er nævnt i stk. 2, påtaler, påbud eller tvangsbøder meddelt i henhold til § 83, stk. 1, § 93, stk. 3 og stk. 5, og § 95 for overtrædelse af afsnit III, IV og V i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) og afsnit III og IV i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014/EU af 23. juli 2014 (CSD-forordningen) og navnet på virksomheden eller personen. 1 pkt.

gælder tilsvarende for påtaler, påbud og tvangsbøder truffet af Finanstilsynets bestyrelse i de sager, der er nævnt i stk. 2.

Stk. 2. Offentliggørelse, jf. stk. 1, skal ske i sager om overtrædelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) for så vidt angår afsnit III, IV og V og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014/EU af 23. juli 2014 (CSD-forordningen for så vidt angår afsnit III og IV og retsakter, som vedtages af Europa-Kommissionen i medfør heraf.

Stk. 3. Offentliggørelse efter stk. 1 skal ske i anonymiseret form, hvis offentliggørelsen vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller personen, hvis efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse, hvis offentliggørelse vil true den finansielle stabilitet, eller hvis samfundsmæssige hensyn til offentliggørelse af en persons navn må vurderes ikke at være proportionale med hensynet til personen.

Stk. 4. Indbringes en påtale, et påbud eller en tvangsbøde som nævnt i stk. 1, jf. stk. 2, for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Status samt det efterfølgende resultat af Erhvervsankenævnets eller domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.

Stk. 5. Offentliggørelse efter stk. 1-4 skal ske hurtigst muligt efter, at personen eller virksomheden er underrettet om påtalen, påbuddet eller tvangsbøden og skal fremgå af Finanstilsynets hjemmeside i mindst 5 år fra offentliggørelsen. Offentliggørelse, som vedrører personer, skal dog kun fremgå af Finanstilsynets hjemmeside, så længe oplysningerne anses for nødvendige i forhold til de samfundsmæssige hensyn bag offentliggørelsen.«

§ 86. Finanstilsynet fører tilsyn med, at værdipapirhandlere, operatører af regulerede markeder, registrerede betalingssystemer, clearingcentraler, værdipapircentraler og kontoførende institutters virksomhed, herunder at deres regler, organisationsplaner, forretningsgange og kontrol- og sikkerhedsforanstaltninger, herunder på it-området, er betryggende og i overensstemmelse med denne lov og bestemmelser fastsat i medfør heraf. Tilsva-

67. I § 86, stk. 1, 1 pkt., og § 87, stk. 1, udgår:
»clearingcentraler, værdipapircentraler«.

rende fører Finanstilsynet tilsyn med, at selskaber, der driver multilaterale handelsfaciliteter, overholder deres pligter efter denne lov. Tilsyn føres dog ikke med registrerede betalingssystemer, der er omfattet af Danmarks Nationalbanks overvågning efter stk. 2.

§ 87. Finanstilsynet kan pålægge bestyrelse, direktion og revision for værdipapirhandlere, operatører af regulerede markeder, clearingcentraler, værdipapircentraler, kontoførende institutter, selskaber, der driver multilaterale handelsfaciliteter, registrerede betalingssystemer, udstedere, leverandører og underleverandører at give de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed.

§ 87. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Finanstilsynet kan til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse aflægge kontrolbesøg på forretningsstedet for en værdipapirhandler, en operatør af et reguleret marked, et selskab, der driver en multilateral handelsfacilitet, en clearingcentral, en værdipapircentral, et kontoførende institut og et registreret betalingssystem.

§ 88. Afgørelser truffet af Finanstilsynet i henhold til denne lov eller efter regler udstedt i medfør af loven kan indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Tilsvarende gælder for afgørelser truffet af Finanstilsynet i henhold til artikel 37-42 i Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO₂-auktionerings-forordningen), Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 236/2012 af 14. marts 2012 (shortsellingforordningen) samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) med de begrænsninger, der følger af forordningen, og bortset fra artikel 14 og 15. Bestemmelsen i 1. pkt. omfatter ikke afgørelser efter stk. 3 eller § 87. Bestemmelserne i dette stykke finder tillige anvendelse på afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen på Finanstilsynets vegne, jf. § 83, stk. 2 og 3, og § 83 b, stk. 2-4, samt på afgørelser truffet af Danmarks Nationalbank efter § 57 a, stk. 7.

Stk. 2. ---

68. I § 87, stk. 5, udgår »en clearingcentral, en værdipapircentral«.

69. I § 88 stk. 1, 2. pkt., ændres: »Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 236/2012 af 14. marts 2012 (shortselling-forordningen) samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 648/2012 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) med de begrænsninger, der følger af forordningen, og bortset fra artikel 14 og 15« til: »Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2012 af 14. marts 2012 (shortselling-forordningen) og regler udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) med de begrænsninger, der følger af forordningen, og bortset fra artikel 14 og 15, samt forordninger og regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen), samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014/EU af 23. juli 2014 (CSD-forordningen) samt forordninger og regler udstedt i medfør heraf«.

Stk. 3. Afgørelser truffet af operatører af regulerede markeder, selskaber, der driver multilaterale handelsfaciliteter, clearingcentraler eller værdipapircentraler i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør af loven kan af den, som afgørelsen retter sig til, indbringes for Finanstilsynet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Indbringelsen kan tillægges opsættende virkning.

Stk. 4-5. ---

§ 92. Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen efter § 8 for en operatør af et reguleret marked, en clearingcentral og en værdipapircentral, hvis

- 1) virksomheden ikke påbegyndes inden 12 måneder efter, at tilladelsen er givet,
- 2) virksomheden ikke udøves i en periode på over 6 måneder,
- 3) selskabet udtrykkeligt giver afkald på at gøre brug af tilladelsen,
- 4) selskabet groft eller gentagne gange tilsidesætter sine pligter efter denne lov eller påbud i henhold til § 93, stk. 3, eller bestemmelser udstedt i medfør af loven,
- 5) et medlem af selskabets bestyrelse eller direktion ikke opfylder de i § 9, stk. 1 og 2, nævnte krav eller
- 6) selskabet i øvrigt ikke længere opfylder de betingelser, hvorpå tilladelsen blev meddelt.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Opfylder en operatør af et reguleret marked, en clearingcentral eller en værdipapircentral ikke kapitalkravet i § 8, stk. 2, nr. 2, eller det individuelt fastsatte kapitalkrav efter § 15, stk. 3, 4. pkt., kan Finanstilsynet enten fastsætte en frist til at bringe kapitalen op på det fastsatte krav eller straks inddrage tilladelsen. 1. pkt. finder tilsvaren-

70. I § 88, *stk. 3, 1. pkt.*, udgår: »clearingcentraler eller værdipapircentraler«.

71. Efter § 88 indsættes:

»**§ 88 a.** Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler, som er nødvendige for at anvende eller gennemføre de afgørelser eller retsakter, som vedtages af Europa-Kommissionen i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014/EU af 23. juli 2014 (CSD-forordningen)«.

72. I § 92, *stk. 1*, udgår »en clearingcentral og en værdipapircentral,«.

73. I § 92, *stk. 1, nr. 5*, ændres »stk. 1 og 2,« til: »stk. 1-3,«.

74. I § 92, *stk. 3, 1. pkt.*, udgår », en clearingcentral eller en værdipapircentral«.

75. § 92, *stk. 3, 2. pkt.*, ophæves.

de anvendelse i de tilfælde, hvor en værdipapircentrals samlede kapitalberedskab ikke opfylder kravet i § 82, stk. 1.

§ 93. Overtrædelse af § 8, stk. 1, § 9, stk. 4, § 10, stk. 1, §§ 10 b og 10 c, § 11, § 11 a, stk. 1, § 12 a, § 12 b, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., stk. 3-6 og 10, § 12 c, § 12 d, stk. 1, § 12 f, stk. 1, nr. 1, § 14, stk. 1, 1. pkt., § 15, stk. 3, § 16, stk. 2, 3. pkt., og stk. 3, § 18, § 18 a, stk. 1 og 2, § 18 b, stk. 1 og 2 og stk. 3, 2. og 3. pkt., § 19, § 20, stk. 4, 2. pkt., stk. 5 og stk. 6, 1. pkt., § 21, stk. 1 og 2 og stk. 3, 2. pkt., § 23, stk. 1 og 3, § 24, stk. 1, § 25, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, § 27, stk. 1, stk. 2, 1.-3. pkt., og stk. 7 og 8, § 27 a, stk. 1-3, § 28, § 28 a, stk. 1, 1. og 2. pkt., stk. 3, 3. pkt., og stk. 6, § 28 b, stk. 1, § 29, stk. 1 og 2, § 31, stk. 1, § 32, stk. 1-3, § 33, stk. 2 og 4, § 33 a, stk. 1 og stk. 2, 2. pkt., § 33 b, stk. 1 og 2, § 37, stk. 1-5, stk. 6, 1. pkt., stk. 7, 1. pkt., og stk. 8 og 9, § 40, stk. 2, § 41, stk. 1, 2. pkt., § 42, stk. 1 og stk. 2, 2. og 3. pkt., § 42 a, § 42 b, stk. 1, § 42 c, § 42 d, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, § 42 e, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, 2. pkt., § 44, stk. 1 og 3, § 45, stk. 1, § 46, stk. 1, § 51, § 52, stk. 1, 2. pkt., § 60, stk. 1, 2. pkt., § 75, stk. 2, 2. pkt., § 76, stk. 2, og § 84 c, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 3.-7. pkt., samt artikel 42 i Kommissionens forordning (EU) nr. 1031/2010 af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet straffes med bøde. På samme måde straffes grov eller gentagen overtrædelse af § 23, stk. 6, § 52, stk. 1, 1. pkt., og § 60, stk. 1, 1. pkt.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Hvis en fysisk eller juridisk person ikke opfylder sine forpligtelser efter denne lov eller bestemmelser fastsat i medfør heraf, kan Finanstilsynet give den pågældende påbud om ændring af forholdet. Finanstilsynet kan også give en fysisk eller juridisk person påbud om ændring af forholdet, hvis denne ikke opfylder sine forpligtelser efter Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO₂-auktionerings-forordning)

76. I § 93, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »§ 9, stk. 4,« til: »§ 9, stk. 5,«, og efter »§ 12 f, stk. 1, nr. 1,« indsættes: »§ 12 g,«.

77. I § 93 *stk. 3, 2. pkt.*, ændres »(shortselling-forordningen) eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen)« til: »(shortselling-forordningen), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014/EU af 23. juli 2014 (CSD-forordningen)«.

gen), Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 236/2012 af 14. marts 2012 (shortsellingforordningen) eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen). Påbud kan ligeledes gives til sammenslutninger af juridiske personer. Beføjelser efter 1. og 3. pkt. udøves af Danmarks Nationalbank, når der er tale om et registreret betalingssystem omfattet af § 57 a, stk. 7. Hvis det skønnes hensigtsmæssigt, kan Finanstilsynet suspendere eller slette de berørte værdipapirer fra handel på det regulerede marked eller den multilaterale handelsfacilitet. Tilsvarende kan Finanstilsynet suspendere eller slette de berørte værdipapirer fra handel, hvis det pågældende værdipapir slettes eller suspenderes på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Den, der ikke efterlever et påbud fra Finanstilsynet henholdsvis Danmarks Nationalbank eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til Finanstilsynet henholdsvis Danmarks Nationalbank, straffes med bøde, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter anden lovgivning.

§ 95. Undlader en direktion, bestyrelse eller revisor hos en værdipapirhandler, en operatør af et reguleret marked, en clearingcentral, en værdipapircentral, et kontoførende institut, et selskab, der driver en multilateral handelsfacilitet, et registreret betalingssystem eller en udsteder at efterkomme de pligter, der efter loven eller efter bestemmelser udstedt i medfør heraf påhviler dem eller pålægges dem af Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen eller, når der er tale om et registreret betalingssystem omfattet af § 57 a, stk. 7, Danmarks Nationalbank, kan Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen eller Danmarks Nationalbank som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder.

78. I § 95, stk. 1, ændres »Undlader en direktion, bestyrelse eller revisor hos en værdipapirhandler, en operatør af et reguleret marked, en clearingcentral, en værdipapircentral,« til: »Undlader en direktion, bestyrelse eller revisor hos en værdipapirhandler, en operatør af et reguleret marked, en central modpart, (CCP), en værdipapircentral (CSD),« og efter »i medfør heraf« indsættes: »samt efter afsnit III, IV og V i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) eller afsnit III og IV i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014/EU af 23. juli 2014 (CSD-forordningen)«.

§ 3

I lov om betalingstjenester og elektroniske penge, jf. lovbekendtgørelse nr. 365 af 26. april 2011, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1369 af 28. december 2011, § 6 i lov nr. 383 af 23. december 2012, § 2 i lov nr. 1460 af 17. december 2013, § 11 i lov nr.

268 af 25. marts 2014 og senest ved § 8 i lov nr. 403 af 28. april 2014, foretages følgende ændringer:

§ 2. Betalingstjenester må kun udbydes her i landet af følgende udbydere, der er meddelt tilladelse her i landet, i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område:

1-2) ---

3) Udstedere af elektroniske penge, jf. kapitel 3 a.

4-5) ---

Stk. 2. ---

§ 4. Loven finder ikke anvendelse på:

1-9)---

10) Tjenester leveret af udbydere af tekniske tjenester, der understøtter udbuddet af betalingstjenester, uden at de på noget tidspunkt kommer i besiddelse af de midler, som skal overføres.

11-14) ---

§ 7. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. En ansøgning om tilladelse som betalingsinstitut skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i stk. 2 er opfyldt, herunder

1) oplysninger om virksomhedens retlige form med kopi af stiftelsesoverenskomst, stiftelsesdokument og vedtægter,

2-11) ---

Stk. 4-5. ---

1. I § 2, *stk. 1, nr. 3*, ændres »Udstedere af elektroniske penge« til: »E-penge-institutter«.

2. I § 4, *nr. 10*, indsættes efter »overføres«: », jf. dog § 79«.

3. I § 4 indsættes som *nr. 15-17*:

»15) Vederlagsfrie betalingsurrogater.

16) Betalingsurrogater, hvor beløbet ikke kan overstige 3.000 kr., og hvor der ikke kan ske automatisk genopladning, jf. dog § 39 s.

17) Elektroniske penge på op til 3.000 kr. med begrænset anvendelse, hvor der ikke kan ske automatisk genopladning, og hvor udstederens samlede forpligtelser hidrørende fra udestående elektroniske penge på intet tidspunkt overstiger et beløb, der modsvarer værdien af 5 mio. euro, jf. dog § 39 s.«

4. I § 7, *stk. 3, nr. 1*, udgår: »stiftelsesoverenskomst,«.

§ 18. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et betalingsinstitut og, hvor det er relevant, ledelsesansvarlige for virksomhedens betalingstjenestevirksomhed skal have fyldestgørende erfaring til at udøve sit hverv eller varetage sin stilling i den pågældende virksomhed.

Stk. 2. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen og, hvor det er relevant, ledelsesansvarlige for virksomhedens betalingstjenestevirksomhed skal opfylde følgende:

1) Må ikke være pålagt eller blive pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde.

2) Må ikke have indgivet begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering eller være under rekonstruktionsbehandling, konkursbehandling eller gældssanering.

3) Må ikke på grund af sin økonomiske situation eller via et selskab, som vedkommende ejer, deltager i driften af eller har en væsentlig indflydelse på, have påført eller påføre den finansielle virksomhed tab eller risiko for tab.

4) Må ikke have udvist eller udvise en adfærd, hvor der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde. Ved vurderingen af, om et medlem af bestyrelsen eller direktionen udviser eller har udvist en uforsvarlig adfærd, skal der lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.

Stk. 3. Medlemmer af bestyrelsen eller direktionen i et betalingsinstitut og, hvor det er relevant, ledelsesansvarlige for virksomhedens betalingstjenestevirksomhed meddeler Finanstilsynet oplysninger om forhold nævnt i stk. 2 i forbindelse med deres indtræden i virksomhedens ledelse, og hvis forholdene efterfølgende ændres.

5. § 18, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et betalingsinstitut og, hvor det er relevant, ledelsesansvarlige for virksomhedens betalingstjenestevirksomhed skal til enhver tid have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at udøve sit hverv eller varetage sin stilling i den pågældende virksomhed.

Stk. 2. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et betalingsinstitut og, hvor det er relevant, ledelsesansvarlige for virksomhedens betalingstjenestevirksomhed, skal til enhver tid have et tilstrækkelig godt omdømme og udvise hæderlighed, integritet og uafhængighed for effektivt at kunne vurdere og anfægte afgørelser truffet af den daglige ledelse.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

6. I § 18, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »stk. 2« til: »stk. 2 og stk. 3«.

7. I § 18, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »og 2« til: »og 3«, og »stk. 2« ændres til: »stk. 2 og stk. 3«.

8. Efter § 18 b indsættes:

»**§ 18 c.** Bestyrelsen i et betalingsinstitut skal fastlægge en politik for mangfoldighed i bestyrelsen, der fremmer tilstrækkelig diversitet i kvalifika-

§ 20. ---

Stk. 2-6. ---

Stk. 7. Hvis betalingsinstituttet udøver andre aktiviteter som omhandlet i § 11, skal betalingsinstituttets reviderede årsrapport yderligere omfatte et særskilt regnskab for henholdsvis betalingstjenester og andre aktiviteter. Finanstilsynet kan

Stk. 8. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om revisionens gennemførelse i betalingsinstitutter.

§ 37. Finanstilsynet kan give en begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester her i landet til en virksomhed, når

1) virksomheden har hovedkontor og hjemsted i Danmark. Finanstilsynet kan endvidere give en begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester omfattet af § 38, nr. 1, til virksomheder, der har hovedkontor og hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, jf. dog stk. 5,

2) virksomheden har forretningsgange på alle væsentlige aktivitetsområder,

3) medlemmerne af virksomhedens bestyrelse og direktion og, hvor det er relevant, ledelsesansvarlige for virksomhedens betalingstjenesteaktiviteter opfylder kravene i § 18. Hvis virksomheden drives som interessentskab eller enkeltmandsvirksomhed, finder § 18 tilsvarende anvendelse på den eller de for virksomheden personligt ansvarlige enkeltpersoner, og

4) betingelserne i § 38 er opfyldt.

Stk. 2. En ansøgning om begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester skal indeholde de op-

tioner og kompetencer blandt bestyrelsens medlemmer.«

9. I § 20, stk. 7, 1. pkt., ændres »skal betalingsinstituttets reviderede årsrapport yderligere omfatte et særskilt regnskab for henholdsvis betalingstjenester og andre aktiviteter« til: »skal betalingsinstituttet samtidig med årsrapporten indsende særskilte regnskabsoplysninger for henholdsvis betalingstjenester og andre aktiviteter.«

10. § 20, stk. 7, 2. pkt., affattes således: »Regnskabsoplysningerne skal være ledsaget af en revisionserklæring udarbejdet af betalingsinstituttets revisorer.«

11. I § 20, stk. 8, indsættes efter »betalingsinstitutter«: »og om udarbejdelse af særskilte regnskabsoplysninger og revisionserklæring, jf. stk. 7«.

12. §§ 37-39 affattes således:

»§ 37. Finanstilsynet kan give en begrænset tilladelse til her i landet at udbyde:

1) betalingstjenester baseret på betalingsinstrumenter med begrænset anvendelse til brug for erhvervelse af varer eller tjenesteydelser, eller

2) betalingstjenester, hvis gennemsnittet af de samlede betalingstransaktioner for de foregående 12 måneder, der er gennemført af den pågældende virksomhed, ikke overstiger et beløb, der modsvarer værdien af 3 mio. euro pr. måned.

Stk. 2. En tilladelse til at udbyde betalingstjenester omfattet af stk. 1, nr. 2, bortfalder, hvis gennemsnittet af virksomhedens betalingstransaktioner for de foregående 12 måneder, der er gennemført af den pågældende virksomhed, overstiger et beløb, der modsvarer værdien af 3 mio. euro pr. måned. Hvis virksomheden senest 30 dage efter, at tilladelsen er bortfaldet, jf. 1. pkt., indsender en fyldestgørende ansøgning om tilladelse som betalingsinstitut efter § 7, stk. 3, kan virksomheden fortsætte sin aktivitet i henhold til stk. 1, nr. 2, mens ansøgningen behandles.

lysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i stk. 1 er opfyldt, herunder

1) oplysninger om direktører og ledelsesansvarlige for virksomheden og, hvor det er relevant, ledelsesansvarlige for forvaltningen af betalingsinstituttets betalingstjenesteaktiviteter, der dokumenterer, at kravene i henhold til § 18 er opfyldt,

2) oplysning om, hvilke af de aktiviteter, der er nævnt i § 38, virksomheden har til hensigt at udføre,

3) hvis ansøgeren har til hensigt at udføre aktiviteter omfattet af § 38, nr. 1: en beskrivelse af anvendelsesområdet for betalingsinstrumentet og begrundelse for, at tjenesten er omfattet af § 38, nr. 1, og

4) hvis ansøgeren har til hensigt at udføre aktiviteter omfattet af § 38, nr. 2: en forretningsplan med budgetprognose for det første regnskabsår og det senest reviderede årsregnskab, såfremt et sådant er udarbejdet.

Stk. 3. En tilladelse til at yde aktiviteter omfattet af § 38, nr. 2, bortfalder, første gang gennemsnittet af virksomhedens betalingstransaktioner for de foregående 12 måneder, der er gennemført af den pågældende virksomhed, herunder også af agenter, for hvilke virksomheden har det fulde ansvar, overstiger 3 mio. euro pr. måned. Hvis virksomheden senest 30 dage efter søger om tilladelse efter § 7, kan virksomheden uanset 1. pkt. fortsætte sin aktivitet i henhold til stk. 1, mens ansøgningen behandles.

Stk. 4. Finanstilsynet kan fastsætte regler om sikring af midler modtaget fra brugerne for virksomheder med begrænset tilladelse til udbud af betalingstjenester, der udfører aktiviteter omfattet af § 38.

Stk. 5. Finanstilsynet kan dispensere fra kravet om tilladelse til at udbyde betalingstjenester omfattet af § 38, nr. 1, til virksomheder, der har en lignende tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Disse virksomheder skal dog anmeldes til Finanstilsynet og registreres, inden virksomheden må påbegyndes.

§ 38. Finanstilsynet giver tilladelse efter § 37, stk. 1, når

1) virksomheden har hovedkontor og hjemsted i Danmark,

2) virksomhedens ledelse opfylder kravene i § 18,

3) ejere af kvalificerede andele, jf. § 7 stk. 1, nr. 6, ikke skønnes at ville modvirke en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden, og

4) virksomheden har tilstrækkelige forretningsgange på alle væsentlige områder.

Stk. 2. En ansøgning om begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i stk. 1 er opfyldt, herunder

1) beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel og forretningsomfang, herunder nuværende og planlagte aktiviteter, samt et budget for det kommende regnskabsår med oplysning om de forventede samlede betalingstransaktioner opgjort pr. måned med en gennemsnitsberegning, jf. § 37, stk. 1, nr. 2,

2) oplysninger om virksomhedens ledelse, der dokumenterer, at kravene i henhold til § 18 er opfyldt,

3) oplysninger om ejere af en kvalificeret ejerandel i virksomheden, størrelsen af disse andele og dokumentation for ejernes egnethed til at sikre en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden, og

4) virksomhedens væsentligste forretningsgange, jf. stk. 1, nr. 4.

Stk. 3. §§ 18 a og b finder tilsvarende anvendelse for virksomheder med begrænset tilladelse, jf. § 37, stk. 1.

Stk. 4. Virksomheder med begrænset tilladelse kan ikke anvende agenter ved udbud af betalingstjenester.

Stk. 5. Finanstilsynet fastsætter regler om sikring af midler modtaget fra brugerne.

§ 39. Virksomheder med begrænset tilladelse skal snarest muligt underrette Finanstilsynet, hvis der indtræder væsentlige ændringer i forhold til de oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse.

§ 38. En begrænset tilladelse til udbud af betalingstjenester her i landet kan omfatte følgende aktiviteter:

1) Betalingstjenester baseret på betalingsinstrumenter med begrænset anvendelse til brug for erhvervelse af varer eller tjenesteydelser eller

2) betalingstjenester omfattet af bilag 1, hvis gennemsnittet af de samlede betalingstransaktioner for de foregående 12 måneder, der er gennemført af den pågældende virksomhed, herunder også agenter for hvilke virksomheden har det fulde ansvar, ikke overstiger 3 mio. euro pr. måned.

§ 39. En virksomhed med begrænset tilladelse, jf. § 38, er forpligtet til snarest muligt at underrette Finanstilsynet, hvis der indtræder ændringer i forhold til de oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse.

Stk. 2. En virksomhed, der har begrænset tilladelse, jf. § 38, nr. 2, skal underrette Finanstilsynet, når gennemsnittet af betalingstransaktioner for de foregående 12 måneder overstiger 3 mio. euro pr. måned.

Stk. 3. En virksomhed, der har begrænset tilladelse, skal én gang om året indsende en erklæring til Finanstilsynet om, at virksomheden opfylder betingelserne for at få tilladelse efter § 37, samt oplysning om gennemsnittet af de samlede betalingstransaktioner for de foregående 12 måneder opgjort pr. måned, hvis virksomheden har tilladelse til at udbyde aktiviteter i medfør af § 38, nr. 2. Erklæringen skal være underskrevet af virksomhedens bestyrelse og direktion. Hvis virksomheden ikke drives i selskabsform, skal erklæringen underskrives af den daglige ledelse.

Stk. 4. §§ 18 a og 18 b finder tilsvarende anvendelse for virksomheder med begrænset tilladelse.«

Stk. 5. Finanstilsynet kan fastsætte regler om, hvilke ændringer der skal underrettes om efter stk. 1.

§ 39 j. ---

Stk. 2. Hvis e-penge-instituttet udøver andre aktiviteter som omhandlet i § 39 e, stk. 1, nr. 4, skal

Stk. 2. Virksomheder med begrænset tilladelse, jf. § 37, stk. 1, nr. 2, skal underrette Finanstilsynet, når gennemsnittet af de samlede betalingstransaktioner for de foregående 12 måneder overstiger et beløb, der modsvarer værdien af 3 mio. euro pr. måned.

Stk. 3. Virksomheder med begrænset tilladelse skal senest den 1. april hvert år indsende

1) en erklæring til Finanstilsynet om, at virksomheden opfylder betingelserne for at opnå tilladelse efter §§ 37- 38,

2) oplysning om gennemsnittet af de samlede betalingstransaktioner for de foregående 12 måneder opgjort pr. måned, og

3) en oversigt over virksomhedens ledelse og ejere af kvalificerede andele.«

13. § 39 j, stk. 2, affattes således:

e-penge-instituttets reviderede årsrapport yderligere omfatte et særskilt regnskab for henholdsvis udstedelse af elektroniske penge og andre aktiviteter.

§ 39 l. E-penge-institutter, der udøver aktiviteter som nævnt i § 39 e, stk. 1, nr. 2-4, skal sikre de midler, der er modtaget fra brugere med henblik på veksling til elektroniske penge. Hvis midlerne ved afslutningen af den arbejdsdag, der følger efter den dag, hvor midlerne er modtaget, endnu ikke er vekslet til elektroniske penge og stillet til disposition for indehaveren, skal midlerne senest på dette tidspunkt indsættes på en særskilt konto i et kreditinstitut eller investeres i sikre, likvide aktiver med lav risiko. Midlerne må ikke herved kunne gøres til genstand for retsforfølgning fra e-penge-instituttets øvrige kreditorer.

Stk. 2-3. ---

§§ 39 p-39 r.

§ 39 p.

Stk. 1. En begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge her i landet kan omfatte

1) elektroniske penge lagret på instrumenter med begrænset anvendelse til brug for erhvervelse af varer eller tjenesteydelser eller

2) elektroniske penge, hvor udstederens samlede forpligtelser i forbindelse med uindfriede elektroniske beløb på intet tidspunkt overstiger et beløb, der modsvarer værdien af 5 mio. euro.

Stk. 2. Finanstilsynet kan give en virksomhed en begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge til anvendelse her i landet, når

1) virksomheden har hovedkontor og hjemsted i Danmark eller i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, jf. dog stk. 4,

2) betingelserne i § 37, stk. 1, nr. 2 og 3, er opfyldt og

3) en af betingelserne i stk. 1 er opfyldt.

»Hvis e-penge-instituttet udøver andre aktiviteter, som nævnt i § 39 e, stk. 1, skal e-penge-instituttet samtidig med årsrapporten indsende særskilte regnskabsoplysninger for henholdsvis udstedelse af elektroniske penge og andre aktiviteter. Regnskabsoplysningerne skal være ledsaget af en revisionserklæring udarbejdet af e-pengeinstituttets revisorer.«

14. I § 39 l, *stk. 1*, affattes således:

»E-penge-institutter, der udøver aktiviteter som nævnt i § 39 e, stk. 1, nr. 4, skal sikre de midler, der er modtaget fra brugere. Midlerne skal senest ved afslutningen af den arbejdsdag, hvor midlerne er modtaget, indsættes på et særskilt konto i et kreditinstitut eller investeres i sikre, likvide aktiver med lav risiko. Midlerne må ikke kunne gøres til genstand for retsforfølgning fra e-penge-instituttets øvrige kreditorer.«

15. §§ 39 p-39 r affattes således:

»§ 39 p. Finanstilsynet kan give en begrænset tilladelse til her i landet at udstede:

1) elektroniske penge lagret på instrumenter med begrænset anvendelse til brug for erhvervelse af varer eller tjenesteydelser, eller

2) elektroniske penge, hvor udstederens samlede forpligtelser hidrørende fra udestående elektroniske penge på intet tidspunkt overstiger et beløb, der modsvarer værdien af 5 mio. euro.

Stk. 2. Udstedere med tilladelse i henhold til stk. 1, kan udbyde driftsmæssige og nært tilknyttede accessoriske betalingstjenester, der har tilknytning til udstedelse af elektroniske penge.

Stk. 3. En tilladelse til at udstede elektroniske penge, jf. stk. 1, nr. 2, bortfalder, hvis udstederens samlede forpligtelser hidrørende fra udestående elektroniske penge overstiger et beløb, der modsvarer værdien af 5 mio. euro. Hvis virksomheden senest 30 dage efter, at tilladelsen er bortfaldet, jf. 1. pkt., indsender en fyldestgørende ansøgning om tilladelse som e-penge-institut, jf. § 39 a, stk. 3, kan virksomheden uanset 1. pkt. fortsætte sin aktivitet i

Stk. 3. En ansøgning om begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om kravene i stk. 1 er opfyldt, herunder

1) oplysninger om direktører og ledelsesansvarlige for virksomheden som nævnt i § 18,

2) oplysning om, hvilke af de aktiviteter, der er nævnt i stk. 1, virksomheden har til hensigt at udføre,

3) hvis ansøgeren søger om tilladelse efter stk. 1, nr. 1, en beskrivelse af anvendelsesområdet for elektroniske penge og begrundelse for, at udstedelsen er omfattet af stk. 1, nr. 1, og

4) hvis ansøgeren søger om tilladelse efter stk. 1, nr. 2, en forretningsplan med budgetprognose for det første regnskabsår samt det senest reviderede årsregnskab, såfremt et sådant er udarbejdet.

Stk. 4. Finanstilsynet kan dispensere fra kravet om begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge omfattet af stk. 1, nr. 1, for så vidt angår virksomheder, der har en lignende tilladelse inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Disse virksomheder skal dog anmeldes til Finanstilsynet og registreres, inden virksomheden må påbegynde udstedelse af elektroniske penge.

§ 39 q. En begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge i henhold til § 39 p, stk. 1, nr. 2, bortfalder, hvis udstederens samlede forpligtelser i forbindelse med uindfriede elektroniske beløb overstiger et beløb, der modsvarer værdien af 5 mio. euro. Hvis virksomheden senest 30 dage senere søger om tilladelse efter § 39 a, kan virksomheden uanset 1. pkt. fortsætte sin aktivitet i henhold til § 39 p, stk. 1.

Stk. 2. Finanstilsynet kan for udstedere med begrænset tilladelse fastsætte nærmere regler om sikring af midler modtaget fra brugere.

§ 39 r.

En virksomhed med begrænset tilladelse, jf. § 39 p, stk. 1, er forpligtet til snarest muligt at underrette Finanstilsynet, hvis der indtræder ændringer i

henhold til § 39 p, stk. 1, nr. 2, mens ansøgningen behandles.

§ 39 q. Finanstilsynet giver tilladelse, jf. § 39 p, stk. 1, når

1) virksomheden har hovedkontor og hjemsted i Danmark,

2) virksomhedens ledelse opfylder kravene i § 18,

3) ejere af kvalificerede andele, jf. § 7 stk. 1, nr. 6, ikke skønnes at ville modvirke en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden, og

4) virksomheden har tilstrækkelige forretningsgange på alle væsentlige områder.

Stk. 2. En ansøgning om begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i stk. 1 er opfyldt, herunder

1) en beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel og forretningsomfang, herunder nuværende og planlagte aktiviteter, samt et budget for det kommende regnskabsår med oplysning om de forventede samlede forpligtelser hidrørende fra udestående elektroniske penge opgjort pr. måned,

2) oplysninger om virksomhedens ledelse, der dokumenterer, at kravene i henhold til § 18 er opfyldt,

3) oplysninger om ejere af en kvalificeret ejerandel i virksomheden, størrelsen af disse andele og dokumentation for ejernes egnethed til at sikre en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden, og

4) virksomhedens væsentligste forretningsgange, jf. stk. 1, litra 4.

Stk. 3. §§ 18 a og b finder tilsvarende anvendelse for virksomheder med begrænset tilladelse, jf. § 39 p, stk. 1.

Stk. 4. Virksomheder med begrænset tilladelse, jf. § 39 p, stk. 1, kan ikke anvende agenter ved udstedelse af elektroniske penge.

Stk. 5. Finanstilsynet fastsætter regler om sikring af midler modtaget fra brugerne.«

§ 39 r. Virksomheder med begrænset tilladelse skal snarest muligt underrette Finanstilsynet, hvis

forhold til de oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse.

Stk. 2. En virksomhed med begrænset tilladelse, jf. § 39 p, stk. 1, nr. 2, skal underrette Finanstilsynet, når virksomhedens samlede forpligtelser i forbindelse med uindfriede elektroniske beløb overstiger et beløb, der modsvarer værdien af 5 mio. euro.

Stk. 3. En virksomhed med begrænset tilladelse skal en gang om året indsende en erklæring til Finanstilsynet om, at virksomheden opfylder betingelserne for at få tilladelse efter § 39 p, og oplysning om de gennemsnitlige udestående elektroniske penge. Erklæringen skal være underskrevet af virksomhedens bestyrelse og direktion. Hvis virksomheden ikke drives i selskabsform, skal erklæringen underskrives af den daglige ledelse. Erklæringen skal være Finanstilsynet i hænde senest den 1. april hvert år.

Stk. 4. §§ 18 a og 18 b finder anvendelse for virksomheder med begrænset tilladelse.

Stk. 5. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om, hvilke ændringer der skal underrettes om efter stk. 1.

§ 52. ---

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse ved mikrobetalingsmidler, jf. § 6, nr. 11.

§ 87. ---

Stk. 2-4. ---

§ 89 a. Finanstilsynet kan påbyde et betalingsinstitut eller en virksomhed med begrænset tilladelse til udbud af betalingstjenester at afsætte en direktør i instituttet eller virksomheden inden for en frist fastsat af Finanstilsynet, hvis denne efter § 18, stk. 2, ikke kan bestride stillingen.

Stk. 2. Finanstilsynet kan påbyde et medlem af bestyrelsen i et betalingsinstitut eller en virksomhed med begrænset tilladelse til udbud af betalingstjenester at nedlægge sit hverv inden for en

der indtræder væsentlige ændringer i forhold til de oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse.

Stk. 2. Virksomheder med begrænset tilladelse, jf. § 39 p, stk. 1, nr. 2, skal underrette Finanstilsynet, hvis virksomhedens samlede forpligtelser hidrørende fra udestående elektroniske penge overstiger et beløb, der modsvarer værdien af 5 mio. euro.

Stk. 3. Virksomheder med begrænset tilladelse skal senest den 1. april hvert år indsende

erklæring til Finanstilsynet om, at virksomheden opfylder betingelserne for at få tilladelse efter § 39 q,

1) oplysning om højeste beløb af samlede udestående elektroniske penge i det forrige regnskabsår, og

2) oversigt over virksomhedens ledelse og kvalificerede ejere. «

16. I § 52, *stk. 2*, ændres »mikrobetalingsmidler« til: »mikrobetalingsinstrumenter«.

17. I § 87 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* § 347 b i lov om finansiel virksomhed finder anvendelse med de fornødne tilpasninger.«

18. I § 89 a, *stk. 1* og *2*, ændres »stk. 2,« til: »stk. 2 og 3,«.

frist fastsat af Finanstilsynet, hvis vedkommende efter § 18, stk. 2, ikke kan bestride hvervet.

Stk. 3. Finanstilsynet kan påbyde et betalingsinstitut eller en virksomhed med begrænset tilladelse til udbud af betalingstjenester at afsætte en direktør, når der er rejst tiltale mod direktøren i en straffesag om overtrædelse af straffeloven eller den finansielle lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i § 18, stk. 2, nr. 1. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet. Finanstilsynet kan under samme betingelser som i 1. pkt. påbyde et medlem af bestyrelsen i et betalingsinstitut eller en virksomhed med begrænset tilladelse til udbud af betalingstjenester at nedlægge sit hverv. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet.

Stk. 4. Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 18, stk. 2, nr. 2, 3 eller 4, skal fremgå af påbuddet.

Stk. 5-7. ---

§ 90. Finanstilsynet kan inddrage en virksomheds tilladelse som betalingsinstitut eller en begrænset tilladelse til udbud af betalingstjenester, hvis virksomheden

1-4)---

5) ikke overholder lov om forebyggende foranstaltninger med hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme

Stk. 2-4. - - -

§ 107. ---

Stk. 2. Overtrædelse af § 18, stk. 3, § 19 a, stk. 1, nr. 1, § 21, stk. 2, nr. 1 og 2, § 23, stk. 1, § 24, 3. pkt., § 25, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 26, § 27, 1. pkt., § 28, stk. 1, 1. og 2. pkt., § 30, stk. 1, § 31, stk. 1, stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, § 32, stk. 1, stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, § 39 h, § 39 k, stk. 1, 3 og 4, § 39 m, § 40, stk. 1, § 42, stk. 1, § 43, § 44, stk. 1 og 2, §§ 45-47, § 48, stk. 1, § 49, § 51, stk. 3, § 52, stk. 1, § 53, stk. 1 og 3, § 54, stk. 1, §§ 55 og 56, § 60, stk. 2, § 72, stk. 1, § 78, stk. 2, § 80, stk. 2, 4 og 5, §§ 81-83, § 85, stk. 2-4, § 93, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 2, 1.-7. pkt., og § 105 samt artikel 3, stk. 1, artikel 4, stk. 1, 3 og 4, artikel 6 og 7 samt artikel 8, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning

19. I § 89 a, stk. 4, ændres »§ 18, stk. 2,« til: »§ 18, stk. 3,«.

20. I § 90, stk. 1, nr. 5, ændres »med« til: »mod«.

21. I § 107, stk. 2, ændres »§ 18, stk. 4,« til: »§ 18, stk. 5,«, og efter »§ 18 a, stk. 1,« indsættes: »§ 18 c,«.

nr. 924/2009 om grænseoverskridende betalinger i Unionen og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001 samt artikel 3-6 og 8-9 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 260/2012/EU af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning nr. 924/2009/EF om grænseoverskridende betalinger i euro (SEPA-forordningen) straffes med bøde.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Undlader en udbyder at efterkomme påbud udstedt efter § 89, § 89 a, stk. 2 og stk. 3, 2. pkt., § 97, stk. 3, 1. pkt., eller § 98, stk. 1, 2. pkt., eller at meddele oplysninger efter § 87, stk. 1, § 97, stk. 2, eller § 98, stk. 2, straffes vedkommende med bøde.

Stk. 5. En udbyder, der i forhold, som er omfattet af § 98, stk. 1, afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til Konkurrencestyrelsen eller Konkurrenceankenævnet eller fortier forhold af betydning for den pågældende sag, eller i forhold, der i øvrigt er omfattet af loven, meddeler Finanstilsynet urigtige eller vildledende oplysninger, straffes med bøde.

Stk. 6-8. ---

§ 51. Bestyrelsen for en investeringsforening skal

1-4) ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4-6. ---

22. I § 107, stk. 4, ændres »Undlader en udbyder« til: »Den, der undlader«, og »vedkommende« udgår.

23. I § 107, stk. 5, ændres »En udbyder« til: »Den«.

§ 4

I lov nr. 597 af 12. juni 2013 om investeringsforeninger m.v., som ændret ved § 7 i lov nr. 268 af 25. marts 2014, og § 9 i lov nr. 403 af 28. april 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 51, stk. 1, indsættes som *nr. 5*:

»5) fastlægge en politik for mangfoldighed i bestyrelsen, der fremmer tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt bestyrelsens medlemmer.«

2. I § 51 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Bestyrelsen skal sikre, at dens medlemmer har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå investeringsforeningens aktiviteter og de hermed forbundne risici.«

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 5-7.

§ 52. Bestyrelsen for en SIKAV skal

1-5. ---

Stk. 2-6. ---

§ 57. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en investeringsforening eller af bestyrelsen i en SIKAV skal have fyldestgørende erfaring til at udøve sit hverv eller varetage sin stilling.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Ved vurderingen af, om et medlem af bestyrelsen eller direktionen lever op til kravene i stk. 2, nr. 1, 3 og 4, skal der lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.

Stk. 4. Medlemmer af bestyrelsen eller direktionen i en investeringsforening eller medlemmer af bestyrelsen i en SIKAV skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold nævnt i stk. 2 både i forbindelse med deres indtræden i foreningens eller SIKAV'ens ledelse, og hvis forholdene efterfølgende ændres.

§ 112. ---

§ 115. ---

Stk. 2. Ansøgningen skal være vedlagt

1) en plan for, hvordan den danske UCITS ønsker at afvikle, og

3. I § 52, *stk. 1*, indsættes som *nr. 6*:

»6) fastlægge en politik for mangfoldighed i bestyrelsen, der fremmer tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt bestyrelsens medlemmer.«

4. I § 52 indsættes efter *stk. 3* som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Bestyrelsen skal sikre, at dens medlemmer har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå SIKAV'ens aktiviteter og de hermed forbundne risici.«

Stk. 4-6 bliver herefter *stk. 5-7*.

5. § 57, *stk. 1*, ophæves, og i stedet indsættes:

»Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en investeringsforening eller af bestyrelsen i en SIKAV skal til enhver tid have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne udøve sit hverv eller varetage sin stilling i den pågældende investeringsforening eller SIKAV.

Stk. 2. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en investeringsforening eller af bestyrelsen i en SIKAV, skal til enhver tid have et tilstrækkelig godt omdømme og udvise hæderlighed, integritet og uafhængighed for effektivt at kunne vurdere og anfægte afgørelser truffet af den daglige ledelse.«

Stk. 2-4 bliver herefter *stk. 3-5*.

6. I § 57, *stk. 3*, der bliver *stk. 4*, ændres »*stk. 2*, nr. 1, 3 og 4,« til: »*stk. 2* og *stk. 3*, nr. 1, 3 og 4,«.

7. I § 57, *stk. 4*, der bliver *stk. 5*, ændres »*stk. 1* og *2*« til: »*stk. 1* og *3*«, og »*stk. 2*« ændres til: »*stk. 2* og *3*«.

8. I § 112 indsættes som *stk. 7*:

»*Stk. 7.* Reglerne i *stk. 1-6* finder ikke anvendelse for afvikling efter § 119, *stk. 7*, § 125, *stk. 7*, og § 130, *stk. 4*.

9. I § 115, *stk. 2*, nr. 1, udgår »og«.

10. I § 115, *stk. 2*, nr. 2, ændres »gæld.« til: »gæld, og«.

2) en erklæring fra den danske UCITS' depotselskab eller et andet pengeinstitut om, at instituttet vil hæfte for forfalden, uforfalden og omtvistet gæld.

Stk. 3. Når Finanstilsynet har givet tilladelse til forenklet afvikling, skal foreningen eller afdelingen tilføje »under afvikling« til sit navn.

Stk. 4-6. ---

§ 119. ---

Stk. 2-6. ---

§ 125. ---

Stk. 2-6. ---

Stk. 7. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om grænseoverskridende fusion.

§ 130. ---

Stk. 2-3. ---

§ 139 ---

Stk. 2. ---

11. I § 115, *stk. 2*, indsættes som *nr. 3*:

»3) foreningens vedtægter, hvor foreningen har tilføjet »under afvikling« til foreningens eller afdelingens navn.«

12. I § 115, *stk. 3*, ændres »skal foreningen eller afdelingen tilføje »under afvikling« til sit navn« til: »kan foreningen påbegynde afviklingen«.

13. I § 119 indsættes som *stk. 7*:

»*Stk. 7.* En beslutning om fusion af den eneste eller sidste afdeling i en dansk UCITS, hvor denne er ophørende, anses samtidig for at være en beslutning om afvikling af den danske UCITS. En ansøgning til Finanstilsynet om godkendelse af en sådan fusion skal være vedlagt en erklæring fra den danske UCITS' ledelse om, at al gæld til kreditorerne, som ikke overtages af den fortsættende enhed som en del af fusionen, er betalt.«

14. I § 125 indsættes efter *stk. 6* som nyt stykke:

»*Stk. 7.* En beslutning om fusion af den eneste eller sidste afdeling i en dansk UCITS, hvor denne er ophørende, anses samtidig for at være en beslutning om afvikling af UCITS'en. En ansøgning til Finanstilsynet om godkendelse af en sådan fusion skal være vedlagt en erklæring fra UCITS'ens ledelse om, at al gæld til kreditorerne, som ikke overtages af den fortsættende enhed som en del af fusionen, er betalt.«

Stk. 7 bliver herefter *stk. 8*.

15. I § 130 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* En beslutning om overflytning af den eneste eller sidste afdeling i en UCITS, anses samtidig for at være en beslutning om afvikling af UCITS'en. En ansøgning til Finanstilsynet om godkendelse af en sådan overflytning skal være vedlagt en erklæring fra UCITS'ens ledelse om, at al gæld til kreditorerne, som afdelingen efter overflytningen ikke hæfter for, er betalt.«

16. I § 139, *stk. 3*, indsættes efter »*stk. 1, nr.*«: »2 og«.

Stk. 3. Når bestyrelsen for en investeringsforening eller en SIKAV eller bestyrelsen i et investeringsforvaltningsselskab, der administrerer en værdipapirfond, har truffet beslutning om, at en afdeling af en dansk UCITS kan investere på et af de i stk. 1, nr. 3, nævnte markeder, skal den danske UCITS underrette Finanstilsynet herom med en erklæring om, at markedet opfylder betingelserne om, at det skal være reguleret, regelmæssigt arbejdende, anerkendt og offentligt.

Stk. 4. ---

§ 146 ---

§ 157. En dansk UCITS eller en afdeling af en dansk UCITS må ikke i et enkelt aktieselskab erhverve aktier med stemmeret, som giver den danske UCITS mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på aktieselskabet.

Stk. 2. ---

Stk. 3. En dansk UCITS og en afdeling af en dansk UCITS må ikke erhverve mere end

- 1) 10 pct. af aktierne uden stemmeret fra en og samme emittent,
- 2) 10 pct. af obligationerne fra en og samme emittent,
- 3) 10 pct. af pengemarkedsinstrumenterne fra en og samme emittent eller
- 4) 25 pct. af andelene fra en og samme afdeling af en dansk UCITS eller et og samme udenlandske investeringsinstitut som nævnt i § 143, stk. 1, nr. 2 og 3.

Stk. 4. ---

§ 161. Finanstilsynet påser overholdelsen af loven og af de regler, der er udstedt i medfør af loven, undtagen § 60, stk. 1 og 2 og § 63 b. Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af danske

17. Efter § 146 indsættes i *kapitel 14*:

»Indberetninger om formue, anbringelse af midlerne, likviditet m.v.

§ 146 a. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om indberetning af oplysninger om en dansk UCITS' formue, anbringelse af midlerne, likviditet, m.v.«

18. § 157, *stk. 1*, affattes således:

»En dansk UCITS må ikke i et enkelt aktieselskab erhverve aktier med stemmeret, som giver den danske UCITS mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på aktieselskabet.«

19. § 157, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* En dansk UCITS må ikke erhverve mere end

- 1) 10 pct. af aktierne uden stemmeret fra en og samme emittent,
- 2) 10 pct. af obligationerne fra en og samme emittent,
- 3) 10 pct. af pengemarkedsinstrumenterne fra en og samme emittent eller
- 4) 25 pct. af andelene fra en og samme forening, afdeling eller investeringsinstitut som nævnt i § 143, stk. 1, nr. 2 og 3.«

20. I § 161, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »overholdelsen af«: »regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative be-

UCITS' vedtægter eller fondsbestemmelser, når Finanstilsynet har godkendt vedtægterne eller fondsbestemmelserne. Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af regler udstedt i medfør af § 31, stk. 8, i revisorloven. Erhvervsstyrelsen påser dog overholdelsen af § 14, stk. 1 og 3. Finanstilsynet kontrollerer, at reglerne for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 82-92 og i regler udstedt i medfør af § 95 er overholdt for danske UCITS, som har udstedt værdipapirer, der handles på et reguleret marked, jf. § 83, stk. 2-5, og § 83 b i lov om værdipapirhandel m.v.

Stk. 2. ---

Stk. 3. ---

§ 172. Finanstilsynet kan påbyde en investeringsforenings bestyrelse at afsætte en direktør inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 57, stk. 2, ikke kan bestride stillingen.

Stk. 2. Finanstilsynet kan påbyde et medlem af bestyrelsen i en investeringsforening eller SIKAV at nedlægge sit hverv inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 57, stk. 2, ikke kan bestride hvervet.

Stk. 3. Finanstilsynet kan påbyde en investeringsforenings bestyrelse at afsætte en direktør, når der er rejst tiltale mod denne i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, denne lov eller anden finansiel lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis en domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i § 57, stk. 2, nr. 1. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet. Finanstilsynet kan under samme betingelser som i 1. pkt. påbyde et medlem af bestyrelsen i en investeringsforening eller SIKAV at nedlægge sit hverv. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet.

Stk. 4. Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 57, stk. 2, nr. 2, 3 eller 4, skal fremgå af påbuddet.

§ 190. Overtrædelse af § 3, stk. 1-9, § 4, stk. 1-4, § 5, § 9, stk. 3, § 10, stk. 3, § 11, stk. 3, § 12, stk.

stemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (UCITS-direktivet), og af«.

21. I § 161 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3* Finanstilsynet kan i særlige tilfælde anvende fremmed bistand.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4

22. I § 172, *stk. 1* og 2, ændres »stk. 2,« til: »stk. 2 og 3,«.

23. I § 172, *stk. 3, 1. pkt.*, ændres »stk. 2, nr. 1« til: »stk. 3, nr. 1«.

24. I § 172, *stk. 4*, ændres »§ 57, stk. 2,« til: »§ 57, stk. 3,«.

25. I § 190, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »§ 51, stk. 1-5,« til: »§ 51, stk. 1-6,«, »§ 52, stk. 1-5,« ændres til: »§

4 og 5, § 18, stk. 3 og 5, § 28, stk. 1 og 3, § 37, stk. 1, 1. pkt., § 47, stk. 1-3, § 48, stk. 1, 6 og 7, § 49, § 50, stk. 1 og 2, § 51, stk. 1-5, § 52, stk. 1-5, § 53, stk. 1-5, § 54, stk. 1, 1. pkt., og stk. 3, § 55, § 56, stk. 2, § 57, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 1 og 2, § 58, stk. 1, nr. 1, § 62, stk. 1 og 2, § 64, stk. 1, 2 og 4, § 65, § 66, stk. 1, § 67, stk. 1, § 68, stk. 1, § 69, § 73, stk. 1, § 74, stk. 1-4, § 75, stk. 1, §§ 76-78, § 82, stk. 1, 1. pkt., § 83, stk. 1, § 84, stk. 1 og 2, og stk. 3, 1. pkt., § 85, § 86, stk. 1 og 2, § 87, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., §§ 88-90, § 91, 1. pkt., § 92, 1. pkt., § 93, § 94, stk. 1 og 5, § 97, stk. 1, 1. pkt., § 98, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2 og 4, §§ 99 og 100, § 102, stk. 1, 3 og 4, § 103, stk. 1, § 104, stk. 1, § 105, stk. 1, §§ 107 og 108, § 109, stk. 3 og 6, § 114, stk. 1, 5 og 6, § 116, stk. 2, § 132, stk. 1, §§ 139-141, § 142, stk. 1, 2 og 4, § 143, § 144, stk. 1 og stk. 2, 2. pkt., §§ 145, 147 og 148, § 149, stk. 1, 4 og 5, § 150, § 151, stk. 1 og 3, §§ 152, 154 og 156, § 157, stk. 1-3, § 159, stk. 2, 1. pkt., og § 160, stk. 1, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Overtrædelse af §§ 38 og 46, § 59, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 60, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 1. og 2. pkt., § 61, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., stk. 3, 1. og 2. pkt., og stk. 4 og 6, § 63, stk. 1 og 2, § 166, stk. 3, § 176, stk. 1, 1.-5. pkt., stk. 2, 1.-7. pkt., og stk. 4, og § 199, stk. 1, straffes med bøde.

Stk. 2-6. ---

52, stk. 1-6,« og »§ 57, stk. 4, jf. stk. 2,« ændres til: »§ 57, stk. 5, jf. stk. 3,«.

26. I § 190, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »§§ 38 og 46,«: »§ 51, stk. 1, nr. 5, § 52, stk. 1, nr. 6,«.

§ 5

I lov nr. 598 af 12. juni 2013 om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., som ændret ved § 4 i lov nr. 268 af 25. marts 2014 og § 4 i lov nr. 403 af 28. april 2014, foretages følgende ændringer:

§ 3. I denne lov forstås ved:

1-23)---

24) Startkapital: Forvalterens kapitalgrundlag opgjort på det tidspunkt, hvor forvalteren opnår tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde, jf. § 11, stk. 3.

25-33)---

1. § 3, stk. 1, nr. 24, affattes således:

»24) Minimumskapital: Forvalterens minimumskapital, som består af midler omhandlet i artikel 26, stk. 1, litra a-e, i forordning (EU) 575/2013.«

34) Kapitalgrundlag: Forvalterens kapitalgrundlag som omhandlet i artikel 25-88 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

35-47)---

Stk. 2-9. ---

§ 8. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Såfremt en forvalter har tilladelse til at udføre de i bilag 1, nr. 3, nævnte aktiviteter, finder § 10, stk. 4, og §§ 43, 72 og 126 a i lov om finansiel virksomhed tilsvarende anvendelse på forvalterens udførelse af disse tjenesteydelser.

§ 11. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3.

Finanstilsynet giver en virksomhed tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde, når virksomheden er i stand til at opfylde betingelserne i denne lov, og når

1) virksomheden har tilstrækkelig startkapital og tilstrækkeligt kapitalgrundlag i overensstemmelse med kravene i § 16,

2-9. ---

Stk. 4-7. ---

§ 13. Et medlem af ledelsen i en forvalter med tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde skal have fyldestgørende erfaring til at udøve sit hverv eller varetage sin stilling.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Ved vurderingen af, om et medlem af ledelsen lever op til kravene i stk. 2, nr. 1, 3 og 4, skal der lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.

Stk. 4. Medlemmerne af ledelsen i en forvalter med tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde skal meddele Finanstilsynet oplysnin-

2. I § 3, *stk. 1, nr. 34*, indsættes efter »investerings-selskaber«: »og i regler udstedt i medfør af artikel 25-88«.

3. § 8, *stk. 5*, affattes således:

»*Stk. 5.* Såfremt en forvalter har tilladelse til at udføre de i bilag 1, nr. 3, nævnte aktiviteter, finder §§ 43 og 72 i lov om finansiel virksomhed tilsvarende anvendelse på forvalterens udførelse af disse tjenesteydelser. Hvis forvalteren har tilladelse til at udføre aktiviteter omfattet af i bilag 1, nr. 3, litra b, punkt. ii, finder § 16, stk. 1, 3. pkt., tillige anvendelse«.

4. I § 11, *stk. 3, nr. 1*, ændres »startkapital« til: »minimumskapital«.

5. § 13, *stk. 1*, ophæves og i stedet indsættes:

»Et medlem af ledelsen i en forvalter med tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde skal til enhver tid have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne udøve sit hverv eller varetage sin stilling i den pågældende forvalter.

Stk. 2. Et medlem af ledelsen i en forvalter med tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde skal til enhver tid have et tilstrækkelig godt omdømme og udvise hæderlighed, integritet og uaf-

ger om forhold som nævnt i stk. 1 og 2 i forbindelse med deres indtræden i forvalterens virksomhed og forhold som nævnt i stk. 2, hvis forholdene efterfølgende ændres.

§ 15. En forvalter af alternative investeringsfonde skal underrette Finanstilsynet om planlagte ændringer af væsentlige forhold, før ændringerne gennemføres, når forholdene vedrører oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget i forbindelse med meddelelse af tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde. Uforudsete ændringer skal meddeles Finanstilsynet, straks efter at ændringen er sket.

Stk. 2-3. ---

§ 16. En forvalter af alternative investeringsfonde skal have en startkapital, der mindst udgør et beløb svarende til værdien af 125.000 euro. Selvforvaltende alternative investeringsfonde skal have en startkapital, der mindst udgør et beløb svarende til værdien af 300.000 euro.

Stk. 2-6. ---

hængighed for effektivt at kunne vurdere og anfægte afgørelser truffet af den daglige ledelse.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

6. I § 13, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »stk. 2« til: »stk. 2 og stk. 3«.

7. I § 13, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1 og 3«, og »i stk. 2« ændres til: »i stk. 2 og 3«.

8. § 15, stk. 1, affattes således:

»En forvalter af alternative investeringsfonde skal underrette Finanstilsynet om planlagte, væsentlige ændringer i forhold, der er lagt til grund for meddelelsen af tilladelsen til at forvalte alternative investeringsfonde, herunder væsentlige ændringer af oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget i forbindelse ansøgningen. Underretningen skal ske, før ændringerne gennemføres. Uforudsete ændringer skal meddeles Finanstilsynet straks efter, at ændringen er sket.«

9. I § 15, indsættes som nyt stk. 4:

»Stk. 4. Ved afvikling eller oprettelse af alternative investeringsfonde eller afdelinger heraf, som har investeringsstrategier, der er omfattet af den tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde, som forvalteren er meddelt efter § 11, skal forvalteren orientere Finanstilsynet inden for 5 arbejdsdage. Oprettelse af alternative investeringsfonde eller afdelinger heraf, der har investeringsstrategier, som ikke er omfattet af forvalterens tilladelse, vil anses for en væsentlig ændring, jf. stk. 1.«

10. I § 16, stk. 1, 1. pkt., ændres »startkapital« til: »minimumskapital«.

11. I § 16, stk. 1, 2. pkt., ændres »startkapital« til: »minimumskapital«.

12. I § 16, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Såfremt en forvalter har tilladelse til at udføre de aktiver der er nævnt i bilag 1, nr. 3, litra b, punkt ii, skal forvalteren have en minimumskapital, svarende til værdien af mindst 730.000 euro.«

Stk. 7. En forvalter kan placere sit kapitalgrundlag, herunder ekstra kapitalgrundlag som omhandlet i stk. 4, i kapitalandele og obligationer, som er optaget til handel på et reguleret marked, eller i andele i UCITS og kapitalforeninger, der opfylder betingelserne i § 162, stk. 1, nr. 8, i lov om finansiel virksomhed. De aktiver, som kapitalgrundlaget investeres i, skal være likvide og let omsættelige og må ikke omfatte spekulative positioner.

Stk. 8-10. ---

Stk. 11. Såfremt en forvalter tillige har tilladelse som investeringsforvaltningsselskab, jf. § 10 i lov om finansiel virksomhed, finder alene kravene i stk. 5 og 7 og regler udstedt med hjemmel i stk. 8-10 anvendelse.

Kønsmæssig sammensætning i det øverste ledelsesorgan m.v.

§ 28. ---

§ 130. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Finanstilsynet skal have indgået passende samarbejdsaftaler, der lever op til internationale standarder, og som sætter Finanstilsynet i stand til at føre tilsyn med forvalteren i henhold til denne lov, herunder overvåge de systemiske risici, med følgende:

1) De kompetente myndigheder i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som

13. I § 16, stk. 7, 1. pkt., ændres »stk. 4« til: »stk. 5, nr. 1,«

14. § 16, stk. 11, affattes således:

»Såfremt en forvalter tillige har tilladelse som investeringsforvaltningsselskab, jf., § 10 i lov om finansiel virksomhed, finder udover § 126 a i lov om finansiel virksomhed alene kravene i stk. 5 og 7 samt regler udstedt med hjemmel i stk. 8-10 anvendelse. Hvis en forvalter, der tillige har tilladelse som investeringsforvaltningsselskab, jf. § 10 i lov om finansiel virksomhed, har tilladelse til opbevaring og forvaltning i forbindelse med aktier eller andele i institutter for kollektiv investering i medfør af bilag 1, nr. 3, litra b, pkt. ii, skal forvalteren opfylde minimumskapitalkravet i § 126 a, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed.«

15. Overskriften før § 28 affattes således: »Sammensætning af det øverste ledelsesorgan m.v.«

16. Efter § 28 indsættes i *kapitel 5*:

»§ 28 a. Det øverste ledelsesorgan i en forvalter med tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde skal fastlægge en politik for mangfoldighed i ledelsesorganet, der fremmer tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt ledelsesorganets medlemmer.«

17. § 130, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Der skal være indgået passende samarbejdsaftaler, der lever op til internationale standarder, og som gør det muligt at føre tilsyn med forvalteren, herunder overvåge de systemiske risici, mellem Finanstilsynet og de relevante tilsynsmyndigheder i forvalterens hjemland, samt Finanstilsynet og de relevante myndigheder i den alternative investeringsfonds hjemland, hvis fonden er etable-

Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvis fonden er etableret der.

2) De relevante tilsynsmyndigheder i forvalterens hjemland.

3) De relevante myndigheder i den alternative investeringsfonds hjemland, hvis fonden er etableret i et tredjeland.

Stk. 4. Det tredjeland, hvor den alternative investeringsfond er etableret, må ikke være registreret som et ikkesamarbejdsvilligt land og territorium af Financial Action Task Force.

Stk. 5. ---

§ 153. ---

Stk. 2. ---

§ 155. Finanstilsynet påser overholdelsen af denne lov og de regler, der er udstedt i medfør af loven. Finanstilsynet kontrollerer, at reglerne for finansiell information i årsrapporter og delårsrapporter udstedt i medfør af § 131 er overholdt for forvaltere af alternative investeringsfonde, som har udstedt værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, jf. § 83, stk. 2 og 3, og § 83 b i lov om værdipapirhandel m.v. Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af regler udstedt i medfør af § 31, stk. 8, i revisorloven. Erhvervsstyrelsen påser dog overholdelsen af § 136.

Stk. 3-6. ---

§ 168. Finanstilsynet kan påbyde en forvalter af alternative investeringsfonde at afsætte et medlem af direktionen i en forvalter inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 13, stk. 2, ikke kan bestride stillingen.

Stk. 2. Finanstilsynet kan påbyde et medlem af det øverste ledelsesorgan i en forvalter af alternative investeringsfonde at nedlægge sit hverv inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 13, stk. 2, ikke kan bestride hvervet.

Stk. 3. Finanstilsynet kan påbyde en forvalter af alternative investeringsfonde at afsætte et medlem af direktionen, når der er rejst tiltale mod medlemmet af direktionen i en straffesag om overtrædelse

ret i et tredjeland. Såfremt fonden er etableret i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal der være indgået passende samarbejdsaftaler, som i 1. pkt., mellem de kompetente myndigheder i fondes hjemland og de relevante tilsynsmyndigheder i forvalterens hjemland.«

18. I § 130, stk. 4, indsættes efter »hvor«: »enten forvalteren eller«.

19. I § 153 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* En afdeling i en kapitalforening kan overflyttes til en dansk UCITS efter reglerne i §§130-134 i lov om investeringsforeninger m.v.«

20. I § 155, 1. pkt., indsættes efter »overholdelsen af«: »regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde, og af«.

21. I § 168, stk. 1 og 2, ændres »stk. 2,« til: »stk. 2 og 3,«.

22. I § 168, stk. 3, 1. pkt., ændres »stk. 2,« til: »stk. 3,«.

af straffeloven, denne lov eller anden finansiel lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i § 13, stk. 2, nr. 1. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet. Finanstilsynet kan under samme betingelser som i 1. pkt. påbyde et medlem af det øverste ledelsesorgan i en forvalter af alternative investeringsfonde at nedlægge sit hverv. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet.

Stk. 4. Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 13, stk. 2, nr. 2-4, skal fremgå af påbuddet.

Stk. 5-7. ---

§ 168 a. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Finanstilsynet kan påbyde en depositar, der er meddelt tilladelse efter § 46, stk. 3, at afsætte et medlem af direktionen, når der er rejst tiltale mod medlemmet af direktionen i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, denne lov eller anden finansiel lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i § 13, stk. 2, nr. 1. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet. Finanstilsynet kan under samme betingelser som i 1. pkt. påbyde et medlem af det øverste ledelsesorgan hos en depositar, der er meddelt tilladelse efter § 46, stk. 3, at nedlægge sit hverv. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet.

Stk. 4. Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 13, stk. 2, nr. 2-4, skal fremgå af påbuddet.

Stk. 5-7. ---

§ 170. ---

Stk. 1-10. ---

Stk. 11. Videregivelse efter stk. 7, nr. 6, 7, 11, 13, 14, 21-23 og 24-27, af fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan endvidere alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og må udelukkende benyttes til det formål,

23. I § 168, stk. 4, ændres »stk. 2,« til: »stk. 3,«.

24. I § 168 a, stk. 3, ændres »stk. 2,« til: »stk. 3,«.

25. I § 168 a, stk. 4, ændres »stk. 2,« til: »stk. 3,«.

26. I § 170, stk. 11, 2. pkt., ændres »stk. 6,« til: »stk. 7,«.

som tilladelsen vedrører. Ved videregivelse af oplysninger efter stk. 6, nr. 14, 23 og 27, meddeler Finanstilsynet de myndigheder eller organer, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige oplysningerne vil blive videresendt til, med angivelse af de sagkyndiges beføjelser.

§ 173. ---

Stk. 2. I nedennævnte tilfælde anses en anden end forvalteren tillige som part i Finanstilsynets afgørelse, for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende:

1-3) ---

4) En person, som Finanstilsynet modtager oplysninger om i forbindelse med godkendelse i medfør af § 13, stk. 1 og 2.

5-12) ---

Stk. 3-4. ---

§ 190. Overtrædelse af § 4, stk. 2, 1. pkt., § 5, stk. 1-3, stk. 4, 1. pkt., og stk. 5, § 6, stk. 1, § 8, stk. 1 og 4, § 9, stk. 1-3, § 10, stk. 1, § 11, stk. 1, § 13, stk. 3, § 15, stk. 1, § 16, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., stk. 4, 1. og 3. pkt., og stk. 5 og 7, § 18, stk. 1 og 2, § 19, § 23, stk. 1-5, § 24, stk. 1-6, § 25, stk. 1-3, § 27, stk. 1 og 2, §§ 29 og 30, § 31, stk. 3 og 4, § 32, stk. 1, § 33, § 34, stk. 1, § 36, stk. 1 og 2, §§ 38-41, § 42, stk. 2, §§ 43, 45 og 50-53, § 54, stk. 1, 4 og 5, § 59, § 61, stk. 1-5, § 62, stk. 1 og 2, §§ 64 og 65, § 67, stk. 1-5, § 68, stk. 1-3, §§ 72-74, § 75, stk. 1, § 77, § 79, stk. 1, § 81, § 86, stk. 1, § 88, stk. 1, § 93, stk. 1, § 95, § 96, stk. 1, §§ 98 og 99, § 101, stk. 1, § 106, stk. 1, § 108, stk. 1, § 109, nr. 2, 2. pkt., § 111, § 118, stk. 1 og 4, § 121, stk. 1-3, § 123, stk. 1, § 127, § 128, stk. 1 og 10, § 129, stk. 1, § 134, stk. 6, 1. og 2. pkt., § 135, stk. 1, § 136, stk. 4, § 137, stk. 4, § 138, § 139, stk. 2, 1. pkt., § 141, stk. 1-5, § 146, stk. 1, 2. pkt., og § 149, stk. 1, 2. pkt., straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Stk. 2. Overtrædelse af § 20, stk. 1-9, § 21, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3-5, § 22, stk. 1-3, § 27 a, stk. 1, § 28, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, nr. 1, § 163, stk. 3, 5 og 6, og § 171, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 1.-7. pkt., straffes med bøde.

27. I § 173, stk. 2, nr. 4, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-3«

28. I § 190 stk., 1, ændres »§ 13, stk. 4,« til: »§ 13, stk. 5,«, og efter »og § 149, stk. 1, 2. pkt.,« indsættes: »samt artikel 4, artikel 5, stk. 1, 1. pkt., artikel 5, stk. 2 og 3, artikel 6, stk. 1, artikel 7, artikel 8, stk. 1, 2. pkt., artikel 9, stk. 1, 3 og 4, artikel 10, artikel 11, stk. 1, artikel 12, stk. 1 og 2, artikel 13, stk. 1 og 2, og artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde og artikel 4, artikel 5, stk. 1, 1. pkt., artikel 5, stk. 2 og 3, artikel 6, stk. 1, artikel 7, artikel 8, stk. 1, 2. pkt., artikel 9, stk. 1, 3 og 4, artikel 10, stk. 1, artikel 11, artikel 12, stk. 1, artikel 13, stk. 1-3, artikel 14, stk. 1 og 2, og artikel 16 i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske sociale iværksætterfonde«.

29. I 190, stk. 2, ændres »§ 20, stk. 1-9,« til: »§ 15, stk. 4, § 20, stk. 1-9,« og efter »§ 28, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, nr. 1, « indsættes: »§ 28 a,«

Stk. 3. Med bøde straffes en forvalter af alternative investeringsfonde, der ikke efterkommer et påbud eller forbud, der er givet i medfør af § 4, stk. 2, 2. pkt., § 34, stk. 2, § 69, stk. 4, § 79, stk. 2 og 3, § 86, stk. 2 og 3, § 93, stk. 2 og 3, § 101, stk. 2 og 3, § 106, stk. 2 og 3, § 122, stk. 1, § 126, stk. 9 og 10, § 128, stk. 11 og 12, § 164, stk. 2, 1. pkt., § 167, § 174, stk. 4, og § 175, stk. 3. Med bøde straffes endvidere den, som ikke efterkommer et påbud, som er givet i medfør af § 163, stk. 1, 1. pkt., og § 168, stk. 2, og stk. 3, 3. pkt.

Stk. 4. I forskrifter udstedt i medfør af § 3, stk. 8, § 5, stk. 7 og 8, § 6, stk. 5 og 6, § 9, stk. 4, § 10, stk. 3, § 11, stk. 7, § 16, stk. 8 og 10, § 18, stk. 2, § 20, stk. 11 og 12, § 22, stk. 4, § 23, stk. 6, § 24, stk. 7, § 25, stk. 4, § 26, § 27, stk. 3, § 32, stk. 3, §§ 37, 44 og 60, § 61, stk. 7, § 62, stk. 3, § 66, § 67, stk. 6, § 68, stk. 4, § 69, stk. 8, §§ 80 og 87, § 88, stk. 2, § 94, § 96, stk. 2, § 107, § 108, stk. 2, § 110, § 119, stk. 3, § 120, stk. 5, § 123, stk. 2, § 126, stk. 12, § 128, stk. 14, § 129, stk. 2, § 130, stk. 5, § 131, stk. 6, § 132, § 148, stk. 5, § 152, stk. 4, § 160, stk. 5, § 185, stk. 2, § 186, § 187, stk. 2, og § 188 kan der fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i reglerne.

Stk. 5-9. ---

§ 23 a. Bestyrelsesmedlemmer eller direktører skal have fyldestgørende erfaring til at udøve hvervet eller stillingen som henholdsvis bestyrelsesmedlem og direktør i pensionskassen.

Stk. 2-3. ---

Stk. 4.

Medlemmer af bestyrelsen eller direktionen i en pensionskasse meddeler Finanstilsynet oplysninger om forhold nævnt i stk. 3 i forbindelse med de-

30. § 190, stk. 3, 2. pkt., ændres »§ 163, stk. 1, 1. pkt.,« til: »§ 163, stk. 1, 1. pkt.,«

31. I § 190, stk. 4, ændres »§ 18, stk. 2,« til: »§ 18, stk. 3,«.

§ 6

I lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lov-bekendtgørelse nr. 1561 af 19. december 2007, som ændret bl.a. ved § 8 i lov nr. 579 af 1. juni 2010, § 2 i lov nr. 615 af 12. juni 2013, § 5 i lov nr. 268 af 25. marts 2014 og senest ved § 10 i lov nr. 403 af 28. april 2014, foretages følgende ændringer:

1. § 23 a, stk. 1, affattes således:

»Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en pensionskasse skal til enhver tid have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne udøve sit hverv eller varetage sin stilling i den pågældende pensionskasse.«

2. I § 23 a indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en pensionskasse skal til enhver tid have et til-

res indtræden i pensionskassens ledelse, og hvis forholdene efterfølgende ændres.

§ 24 a. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 5. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de forpligtelser, der påhviler bestyrelsen for en pensionskasse i medfør af stk. 1-4.

§ 44 e. ---

Stk. 2-3

Stk. 4. Finanstilsynet videresender det ene af de eksemplarer, der er nævnt i stk. 1, til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, hvor årsrapporten er offentligt tilgængelig i overensstemmelse med de regler, styrelsen fastsætter herfor.

§ 46 h. En kapitalforening eller et udenlandsk investeringsinstitut omfattet af § 46 d, stk. 1, nr. 7, skal i sine vedtægter for hver afdeling fastsætte, at formuen enten

1) kan placeres i overensstemmelse med reglerne i kapitel 14 i lov om investeringsforeninger m.v.,

2) kan investeres således, at højst 10 pct. af formuen investeres i finansielle instrumenter udstedt af samme emittent eller emittenter i samme koncern,

3) fuldt ud kan investeres i obligationer udstedt af et land eller en international institution af offentlig karakter, som et land i Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, deltager i,

4) kan investeres i

strækkelig godt omdømme og udvise hæderlighed, integritet og uafhængighed for effektivt at kunne vurdere og anfægte afgørelser truffet af den daglige ledelse.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

3. I § 23 a, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 3« til: »stk. 1 og 4«, og »hvis forholdene efterfølgende ændres« ændres til: »om forhold nævnt i stk. 3 og 4, hvis forholdene efterfølgende ændres«.

4. I § 24 a indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Bestyrelsen skal sikre, at dens medlemmer har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå pensionskassens aktiviteter og de hermed forbundne risici.«

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 5 og 6.

5. I § 24 a, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »stk. 1-4« til: »stk. 1-5«.

6. § 44 e, stk. 4, ophæves.

7. § 46 h affattes således:

»§ 46 h. En kapitalforening eller et udenlandsk investeringsinstitut omfattet af § 46 d, stk. 1, nr. 7, skal i sine vedtægter for hver afdeling fastsætte, at formuen kan investeres i overensstemmelse med reglerne i stk. 2, 3, 4 eller 5.

Stk. 2. Formuen kan investeres i overensstemmelse med i kapitel 14 i lov om investeringsforeninger m.v.

Stk. 3. Formuen kan investeres i likvide midler, herunder valuta eller de instrumenter der er nævnt i bilag 5 i lov om finansiell virksomhed. Højst 10 pct. af formuen må investeres i finansielle instrumenter, som er udstedt af samme emittent eller emittenter i samme koncern. 2. pkt. finder ikke anvendelse i følgende tilfælde:

a) obligationer udstedt af Danmarks Skibskredit A/S, realkreditobligationer udstedt af danske realkreditinstitutter og lignende realkreditobligationer udstedt af kreditinstitutter godkendt af et land inden for Den Europæiske Union eller af et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når en kompetent myndighed har meddelt obligationsudstedelserne og udstederne til Europa-Kommissionen, dog kan højst 30 pct. af formuen anbringes i obligationer udstedt af en enkelt emittent eller emittenter i samme koncern, eller

b) særligt dækkede realkreditobligationer (SDRO) og særligt dækkede obligationer (SDO) udstedt af danske pengeinstitutter eller realkreditinstitutter eller Danmarks Skibskredit A/S eller tilsvarende særligt dækkede obligationer udstedt af lignende kreditinstitutter godkendt af et land inden for Den Europæiske Union eller af et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når en kompetent myndighed har meddelt obligationsudstedelserne og udstederne til Europa-Kommissionen, dog kan højst 30 pct. af formuen anbringes i obligationer udstedt af en enkelt emittent eller emittenter i samme koncern,

5) udelukkende kan investeres i pengemarkedsinstrumenter, idet højst 30 pct. af formuen kan anbringes i pengemarkedsinstrumenter udstedt af den samme emittent eller emittenter i samme koncern, dog således, at formuen fuldt ud kan investeres i pengemarkedsinstrumenter, som er udstedt af et land eller en international institution af offentlig karakter, som et eller flere medlemslande deltager i, og som er godkendt af Finanstilsynet, jf. § 147, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v., eller

6) kan investeres i andele i afdelinger i UCITS, kapitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter, hvis vedtægter indeholder de i § 46 g anførte begrænsninger, dog således, at højst 75 pct. af formuen må anbringes i andele udstedt af en enkelt afdeling af disse UCITS, kapitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter

1) Hvor afdelingen investerer i obligationer, der er udstedt af et land eller en international institution af offentlig karakter, som et eller flere lande i Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, deltager i, og som er godkendt af Finanstilsynet, jf. § 147, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.

2) Hvor afdelingen investerer i følgende typer af obligationer, dog således, at højst 30 pct. af formuen anbringes i obligationer, som er udstedt af en enkelt emittent eller emittenter i samme koncern:

a) Kasse- og skibskreditobligationer udstedt af Danmarks Skibskredit A/S, realkreditobligationer udstedt af danske realkreditinstitutter og lignende realkreditobligationer udstedt af kreditinstitutter, som er godkendt af et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når en kompetent myndighed har meddelt obligationsudstedelserne og udstederne til Kommissionen.

b) Særligt dækkede realkreditobligationer (SDRO) og særligt dækkede obligationer (SDO) udstedt af danske pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller Danmarks Skibskredit A/S eller tilsvarende særligt dækkede obligationer udstedt af lignende kreditinstitutter, som er godkendt af et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når en kompetent myndighed har meddelt obligationsudstedelserne og udstederne til Kommissionen.

Stk. 4. Formuen kan udelukkende investeres i pengemarkedsinstrumenter, idet højst 30 pct. af formuen kan anbringes i pengemarkedsinstrumenter, som er udstedt af den samme emittent eller emittenter i samme koncern, dog således at formuen fuldt ud kan investeres i pengemarkedsinstrumenter, der er udstedt af et land eller en international institution af offentlig karakter, som et eller flere medlemslande deltager i, og som er godkendt af Finanstilsynet, jf. § 147, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.

Stk. 5. Formuen kan investeres i andele i afdelinger i UCITS, kapitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter, hvis vedtægter indeholder de begrænsninger, der er anført i § 46 g, dog således at

§ 62. Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen til at drive virksomhed som pensionskasse, hvis

1-6) ---

7) et bestyrelsesmedlem ikke længere opfylder betingelserne i § 23 a, stk. 3, eller

8) ---

§ 65 b. Finanstilsynet kan påbyde en firmapensionskasse at afsætte en direktør i firmapensionskassen inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 23 a, stk. 3, ikke kan bestride stillingen.

Stk. 2. Finanstilsynet kan påbyde et medlem af bestyrelsen i en firmapensionskasse at nedlægge sit hverv inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 23 a, stk. 3, ikke kan bestride hvervet.

Stk. 3. Finanstilsynet kan påbyde en firmapensionskasse at afsætte en direktør, når der er rejst tiltale mod denne i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, lov om tilsyn med firmapensionskasser eller anden finansiel lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis en domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i § 23 a, stk. 3, nr. 1. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet. Finanstilsynet kan under samme betingelser som i 1. pkt. påbyde et medlem af bestyrelsen i en firmapensionskasse at nedlægge sit hverv. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet.

Stk. 4. Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 23 a, stk. 3, nr. 2 eller 3, skal fremgå af påbuddet.

Stk. 5-6. ---

§ 65 d. ---

højst 75 pct. af formuen må anbringes i andele, som er udstedt af en enkelt afdeling af disse UCITS, kapitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter.«

8. I § 62, nr. 7, ændres »stk. 3,« til: »stk. 3 og 4,«.

9. I § 65 b, stk. 1 og 2, ændres »stk. 3,« til: »stk. 3 og 4,«.

10. I § 65 b, stk. 3, 1. pkt., ændres »stk. 3, nr. 1« til: »stk. stk. 4, nr. 1«.

11. I § 65 b, stk. 4, ændres »stk. 3, nr. 2 eller 3,« til: »stk. 3 og § 23 a, stk. 4, nr. 2 eller 3,«.

12. Efter § 65 d indsættes:

»§ 65 e. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om firmapensionskassers pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af firmapensionskassen og om, at Finanstilsynet kan offentliggøre oplysningerne før firmapensionskassen.«

§ 71. Overtrædelse af bestemmelserne i § 1, stk. 1, § 4, § 9 a, § 10, stk. 1, § 15, § 16, stk. 1, § 20, § 21 a, stk. 1, § 23 a, stk. 4, jf. stk. 3, nr. 1 og 2, § 24, § 24 a, stk. 1-4, § 24 b, stk. 1, § 26, § 27, stk. 3, § 29, § 32, stk. 1, 2. pkt., § 37, stk. 1, 1. pkt., § 38, stk. 1, § 39, stk. 1 og 2 og stk. 3, 1. pkt., § 40, § 41, § 42, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., § 43, § 44, § 44 a, stk. 1 og 3, § 44 b, 1. pkt., § 44 c, 1. pkt., § 44 d, § 44 e, stk. 1 og 3, § 45, § 45 a, § 46, § 46 a, § 49, stk. 4, 1. pkt., og stk. 6, § 54, stk. 1 og 2, § 57, stk. 1, 2. pkt., og stk. 4, § 57 a, 1. og 3. pkt., og § 58, stk. 1, 2. pkt., og § 66 c, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 1.-7. pkt., 361) straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Endvidere straffes overtrædelse af de i § 52, stk. 1, nævnte bestemmelser, i det omfang en sådan overtrædelse kan straffes efter § 373 i lov om finansiel virksomhed.

Stk. 2-5. ---

§ 6 j. En kapitalforening eller et udenlandsk investeringsinstitut omfattet af § 6 b, stk. 1, nr. 7, skal i sine vedtægter for hver afdeling fastsætte, at formuen enten

1) kan placeres i overensstemmelse med reglerne i kapitel 14 i lov om investeringsforeninger m.v.,

2) kan investeres således, at højst 10 pct. af formuen investeres i finansielle instrumenter udstedt af samme emittent eller emittenter i samme koncern,

3) fuldt ud kan investeres i obligationer udstedt af et land eller en international institution af offentlig karakter, som et land i Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, deltager i,

4) kan investeres i

a) obligationer udstedt af Danmarks Skibskredit A/S, realkreditobligationer udstedt af danske realkreditinstitutter og lignende realkreditobligationer

13. I § 71, stk. 1, ændres »§ 23 a, stk. 4« til: »§ 23 a, stk. 5, jf. stk. 4, nr. 1 og 2« og »§ 24 a, stk. 1-4« ændres til: »§ 24 a, stk. 1-5«.

§ 7

I lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond, jf. lovbekendtgørelse nr. 1109 af 9. oktober 2014, foretages følgende ændringer:

1. § 6 j affattes således:

»§ 6 j. En kapitalforening eller et udenlandsk investeringsinstitut omfattet af § 6 b, stk. 1, nr. 7, skal i sine vedtægter for hver afdeling fastsætte, at formuen kan investeres i overensstemmelse med reglerne i stk. 2, stk. 3, stk. 4 eller stk. 5.

Stk. 2. Formuen kan investeres i overensstemmelse med i kapitel 14 i lov om investeringsforeninger m.v.

Stk. 3. Formuen kan investeres i likvide midler, herunder valuta eller de instrumenter, der er nævnt i bilag 5 i lov om finansiel virksomhed. Højst 10 pct. af formuen må investeres i finansielle instrumenter, som er udstedt af samme emittent eller emittenter i samme koncern. 2. pkt. finder ikke anvendelse i følgende tilfælde:

1) Hvor afdelingen investerer i obligationer, der er udstedt af et land eller en international institution af offentlig karakter, som et eller flere lande i Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har

udstedt af kreditinstitutter godkendt af et land inden for Den Europæiske Union eller af et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når en kompetent myndighed har meddelt obligationsudstedelserne og udstederne til Europa-Kommissionen, dog kan højst 30 pct. af formuen anbringes i obligationer udstedt af en enkelt emittent eller emittenter i samme koncern, eller

b) særligt dækkede realkreditobligationer (SDRO) og særligt dækkede obligationer (SDO) udstedt af danske pengeinstitutter eller realkreditinstitutter eller Danmarks Skibskredit A/S eller tilsvarende særligt dækkede obligationer udstedt af lignende kreditinstitutter godkendt af et land inden for Den Europæiske Union eller af et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når en kompetent myndighed har meddelt obligationsudstedelserne og udstederne til Europa-Kommissionen, dog kan højst 30 pct. af formuen anbringes i obligationer udstedt af en enkelt emittent eller emittenter i samme koncern,

5) udelukkende kan investeres i pengemarkedsinstrumenter, idet højst 30 pct. af formuen kan anbringes i pengemarkedsinstrumenter udstedt af den samme emittent eller emittenter i samme koncern, dog således, at formuen fuldt ud kan investeres i pengemarkedsinstrumenter, som er udstedt af et land eller en international institution af offentlig karakter, som et eller flere medlemslande deltager i, og som er godkendt af Finanstilsynet, jf. § 147, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v., eller

6) kan investeres i andele i afdelinger i UCITS, kapitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter, hvis vedtægter indeholder de i § 6 i, stk. 1, anførte begrænsninger, dog således, at højst 75 pct. af formuen må anbringes i andele udstedt af en enkelt afdeling af disse UCITS, kapitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter.

Stk. 2. Finanstilsynet kan for en tidsbegrænset periode dispensere fra bestemmelsen i stk. 1.

indgået aftale med på det finansielle område, deltager i, og som er godkendt af Finanstilsynet, jf. § 147, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v..

2) Hvor afdelingen investerer i følgende typer af obligationer, dog således, at højst 30 pct. af formuen anbringes i obligationer, som er udstedt af en enkelt emittent eller emittenter i samme koncern:

a) Kasse- og skibskreditobligationer udstedt af Danmarks Skibskredit A/S, realkreditobligationer udstedt af danske realkreditinstitutter og lignende realkreditobligationer udstedt af kreditinstitutter, som er godkendt af et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når en kompetent myndighed har meddelt obligationsudstedelserne og udstederne til Kommissionen.

b) Særligt dækkede realkreditobligationer (SDRO) og særligt dækkede obligationer (SDO) udstedt af danske pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller Danmarks Skibskredit A/S eller tilsvarende særligt dækkede obligationer udstedt af lignende kreditinstitutter, som er godkendt af et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når en kompetent myndighed har meddelt obligationsudstedelserne og udstederne til Kommissionen.

Stk. 4. Formuen kan udelukkende investeres i pengemarkedsinstrumenter, idet højst 30 pct. af formuen kan anbringes i pengemarkedsinstrumenter, som er udstedt af den samme emittent eller emittenter i samme koncern, dog således at formuen fuldt ud kan investeres i pengemarkedsinstrumenter, der er udstedt af et land eller en international institution af offentlig karakter, som et eller flere lande i Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, deltager i, og som er godkendt af Finanstilsynet, jf. § 147, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.

Stk. 5. Formuen kan investeres i andele i afdelinger i UCITS, kapitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter, hvis vedtægter indeholder de begrænsninger, der er anført i § 6, dog således at højst 75 pct. af formuen må anbringes i andele, som er udstedt af en enkelt afdeling af disse UCITS, ka-

§ 10. Finanstilsynet påser overholdelsen af §§ 4 b-4 d og 5, § 5 a, stk. 3-10, §§ 5 b, 5 c og 5 g samt kapitlerne 4 og 5.

Stk. 2-9. ---

§ 10 k. ---

§ 70 e. En kapitalforening eller et udenlandsk investeringsinstitut omfattet af § 69, stk. 1, nr. 7, skal i sine vedtægter for hver afdeling fastsætte, at formuen enten

1) kan placeres i overensstemmelse med reglerne i kapitel 14 i lov om investeringsforeninger m.v.,

2) kan investeres således, at højst 10 pct. af formuen investeres i finansielle instrumenter udstedt af samme emittent eller emittenter i samme koncern,

3) fuldt ud kan investeres i obligationer udstedt af et land eller en international institution af offentlig karakter, som et land i Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, deltager i,

4) kan investeres i

a) obligationer udstedt af Danmarks Skibskredit A/S, realkreditobligationer udstedt af danske real-

pitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter.

Stk. 6. Finanstilsynet kan for en tidsbegrænset periode dispensere fra bestemmelserne i stk. 1-5.«

2. I § 10, *stk. 1*, ændres »§§ 5 b, 5 c og 5 g« til: »§§ 5 b og 5 c, regler udstedt i medfør af §§ 5 e og § 5 f«.

3. Efter § 10 k indsættes i *kapitel 5*:

»**§ 10 l.** Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om Lønmodtagernes Dyrtidsfonds pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af Lønmodtagernes Dyrtidsfond og om, at Finanstilsynet kan offentliggøre oplysningerne før Lønmodtagernes Dyrtidsfond.«

§ 8

I lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 278 af 14. marts 2013, som ændret ved § 6 i lov nr. 472 af 13. maj 2013, § 8 i lov nr. 615 af 12. juni 2013, § 5 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, § 16 i lov nr. 268 af 25. marts 2014 og ved § 17 i lov nr. 403 af 28. april 2014, foretages følgende ændringer:

1. § 70 e affattes således:

»**§ 70 e.** En kapitalforening eller et udenlandsk investeringsinstitut omfattet af § 69, stk. 1, nr. 7, skal i sine vedtægter for hver afdeling fastsætte, at formuen kan investeres i overensstemmelse med reglerne i stk. 2, stk. 3, stk. 4 eller stk. 5.

Stk. 2. Formuen kan investeres i overensstemmelse med i kapitel 14 i lov om investeringsforeninger m.v.

Stk. 3. Formuen kan investeres i likvide midler, herunder valuta eller de instrumenter der er nævnt i bilag 5 i lov om finansiell virksomhed. Højst 10 pct. af formuen må investeres i finansielle instrumenter, som er udstedt af samme emittent eller emittenter i samme koncern. 2. pkt. finder ikke anvendelse i følgende tilfælde:

1) Hvor afdelingen investerer i obligationer, der er udstedt af et land eller en international institution

kreditinstitutter og lignende realkreditobligationer udstedt af kreditinstitutter godkendt af et land inden for Den Europæiske Union eller af et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når en kompetent myndighed har meddelt obligationsudstedelserne og udstederne til Europa-Kommissionen, dog kan højst 30 pct. af formuen anbringes i obligationer udstedt af en enkelt emittent eller emittenter i samme koncern, eller

b) særligt dækkede realkreditobligationer (SDRO) og særligt dækkede obligationer (SDO) udstedt af danske pengeinstitutter eller realkreditinstitutter eller Danmarks Skibskredit A/S eller tilsvarende særligt dækkede obligationer udstedt af lignende kreditinstitutter godkendt af et land inden for Den Europæiske Union eller af et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når en kompetent myndighed har meddelt obligationsudstedelserne og udstederne til Europa-Kommissionen, dog kan højst 30 pct. af formuen anbringes i obligationer udstedt af en enkelt emittent eller emittenter i samme koncern,

5) udelukkende kan investeres i pengemarkedsinstrumenter, idet højst 30 pct. af formuen kan anbringes i pengemarkedsinstrumenter udstedt af den samme emittent eller emittenter i samme koncern, dog således, at formuen fuldt ud kan investeres i pengemarkedsinstrumenter, som er udstedt af et land eller en international institution af offentlig karakter, som et eller flere medlemslande deltager i, og som er godkendt af Finanstilsynet, jf. § 147, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v., eller

6) kan investeres i andele i afdelinger i UCITS, kapitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter, hvis vedtægter indeholder de i § 70 d, stk. 1, anførte begrænsninger, dog således, at højst 75 pct. af formuen må anbringes i andele udstedt af en enkelt afdeling af disse UCITS, kapitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter.

Stk. 2. Finanstilsynet kan for en tidsbegrænset periode dispensere fra bestemmelsen i stk. 1.

af offentlig karakter, som et eller flere lande i Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, deltager i, og som er godkendt af Finanstilsynet, jf. § 147, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.

2) Hvor afdelingen investerer i følgende typer af obligationer, dog således, at højst 30 pct. af formuen anbringes i obligationer, som er udstedt af en enkelt emittent eller emittenter i samme koncern:

a) Kasse- og skibskreditobligationer udstedt af Danmarks Skibskredit A/S, realkreditobligationer udstedt af danske realkreditinstitutter og lignende realkreditobligationer udstedt af kreditinstitutter, som er godkendt af et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når en kompetent myndighed har meddelt obligationsudstedelserne og udstederne til Kommissionen.

b) Særligt dækkede realkreditobligationer (SDRO) og særligt dækkede obligationer (SDO) udstedt af danske pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller Danmarks Skibskredit A/S eller tilsvarende særligt dækkede obligationer udstedt af lignende kreditinstitutter, som er godkendt af et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når en kompetent myndighed har meddelt obligationsudstedelserne og udstederne til Kommissionen.

Stk. 4. Formuen kan udelukkende investeres i pengemarkedsinstrumenter, idet højst 30 pct. af formuen kan anbringes i pengemarkedsinstrumenter, som er udstedt af den samme emittent eller emittenter i samme koncern, dog således at formuen fuldt ud kan investeres i pengemarkedsinstrumenter, der er udstedt af et land eller en international institution af offentlig karakter, som et eller flere lande i Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, deltager i, og som er godkendt af Finanstilsynet, jf. § 147, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.

Stk. 5. Formuen kan investeres i andele i afdelinger i UCITS, kapitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter, hvis vedtægter indeholder de begrænsninger, der er anført i § 70 e, dog således

§ 73. ---

§ 26 i. En kapitalforening eller et udenlandsk investeringsinstitut omfattet af § 26 b, stk. 1, nr. 7, skal i sine vedtægter for hver afdeling fastsætte, at formuen enten

1) kan placeres i overensstemmelse med reglerne i kapitel 14 i lov om investeringsforeninger m.v.,

2) kan investeres således, at højst 10 pct. af formuen investeres i finansielle instrumenter udstedt af samme emittent eller emittenter i samme koncern,

3) fuldt ud kan investeres i obligationer udstedt af et land eller en international institution af offentlig karakter, som et land i Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, deltager i,

4) kan investeres i

a) obligationer udstedt af Danmarks Skibskredit A/S, realkreditobligationer udstedt af danske realkreditinstitutter og lignende realkreditobligationer udstedt af kreditinstitutter godkendt af et land inden for Den Europæiske Union eller af et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når en kompetent myndighed har meddelt obligationsudstedelserne og udstederne til

at højst 75 pct. af formuen må anbringes i andele, som er udstedt af en enkelt afdeling af disse UCITS, kapitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter.

Stk. 6. Finanstilsynet kan for en tidsbegrænset periode dispensere fra bestemmelserne i stk. 1-5.«

2. Efter § 73 indsættes:

»§ 73 a. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om Arbejdsmarkedets Erhvervssygdøms sikrings pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdøms sikring og om, at Finanstilsynet kan offentliggøre oplysningerne før Arbejdsmarkedets Erhvervssygdøms sikring.«

§ 9

I lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1110 af 10. oktober 2014, foretages følgende ændringer:

1. § 26 i affattes således:

»§ 26 i. En kapitalforening eller et udenlandsk investeringsinstitut omfattet af § 26 b, stk. 1, nr. 7, skal i sine vedtægter for hver afdeling fastsætte, at formuen kan investeres i overensstemmelse med reglerne i stk. 2, stk. 3, stk. 4 eller stk. 5.

Stk. 2. Formuen kan investeres i overensstemmelse med i kapitel 14 i lov om investeringsforeninger m.v.

Stk. 3. Formuen kan investeres i likvide midler, herunder valuta eller de instrumenter der er nævnt i bilag 5 i lov om finansiell virksomhed. Højst 10 pct. af formuen må investeres i finansielle instrumenter, som er udstedt af samme emittent eller emittenter i samme koncern. 2. pkt. finder ikke anvendelse i følgende tilfælde:

1) Hvor afdelingen investerer i obligationer, der er udstedt af et land eller en international institution af offentlig karakter, som et eller flere lande i Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, deltager i, og som er godkendt af Finanstilsynet, jf. § 147, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v..

Europa-Kommissionen, dog kan højst 30 pct. af formuen anbringes i obligationer udstedt af en enkelt emittent eller emittenter i samme koncern, eller

b) særligt dækkede realkreditobligationer (SDRO) og særligt dækkede obligationer (SDO) udstedt af danske pengeinstitutter eller realkreditinstitutter eller Danmarks Skibskredit A/S eller tilsvarende særligt dækkede obligationer udstedt af lignende kreditinstitutter godkendt af et land inden for Den Europæiske Union eller af et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når en kompetent myndighed har meddelt obligationsudstedelserne og udstederne til Europa-Kommissionen, dog kan højst 30 pct. af formuen anbringes i obligationer udstedt af en enkelt emittent eller emittenter i samme koncern,

5) udelukkende kan investeres i pengemarkedsinstrumenter, idet højst 30 pct. af formuen kan anbringes i pengemarkedsinstrumenter udstedt af den samme emittent eller emittenter i samme koncern, dog således, at formuen fuldt ud kan investeres i pengemarkedsinstrumenter, som er udstedt af et land eller en international institution af offentlig karakter, som et eller flere medlemslande deltager i, og som er godkendt af Finanstilsynet, jf. § 147, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v., eller

6) kan investeres i andele i afdelinger i UCITS, kapitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter, hvis vedtægter indeholder de i § 26 h, stk. 1, anførte begrænsninger, dog således, at højst 75 pct. af formuen må anbringes i andele udstedt af en enkelt afdeling af disse UCITS, kapitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter.

Stk. 2. Finanstilsynet kan for en tidsbegrænset periode dispensere fra bestemmelsen i stk. 1.

2) Hvor afdelingen investerer i følgende typer af obligationer, dog således, at højst 30 pct. af formuen anbringes i obligationer, som er udstedt af en enkelt emittent eller emittenter i samme koncern:

a) Kasse- og skibskreditobligationer udstedt af Danmarks Skibskredit A/S, realkreditobligationer udstedt af danske realkreditinstitutter og lignende realkreditobligationer udstedt af kreditinstitutter, som er godkendt af et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når en kompetent myndighed har meddelt obligationsudstedelserne og udstederne til Kommissionen.

b) Særligt dækkede realkreditobligationer (SDRO) og særligt dækkede obligationer (SDO) udstedt af danske pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller Danmarks Skibskredit A/S eller tilsvarende særligt dækkede obligationer udstedt af lignende kreditinstitutter, som er godkendt af et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når en kompetent myndighed har meddelt obligationsudstedelserne og udstederne til Kommissionen.

Stk. 4. Formuen kan udelukkende investeres i pengemarkedsinstrumenter, idet højst 30 pct. af formuen kan anbringes i pengemarkedsinstrumenter, som er udstedt af den samme emittent eller emittenter i samme koncern, dog således at formuen fuldt ud kan investeres i pengemarkedsinstrumenter, der er udstedt af et land eller en international institution af offentlig karakter, som et eller flere lande i Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, deltager i, og som er godkendt af Finanstilsynet, jf. § 147, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.

Stk. 5. Formuen kan investeres i andele i afdelinger i UCITS, kapitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter, hvis vedtægter indeholder de begrænsninger, der er anført i § 26 h, dog således at højst 75 pct. af formuen må anbringes i andele, som er udstedt af en enkelt afdeling af disse UCITS, kapitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter.

Stk. 6. Finanstilsynet kan for en tidsbegrænset periode dispensere fra bestemmelserne i stk. 1-5.«

§ 27 k. ---

2. Efter § 27 k indsættes i *kapitel 9*:

»§ 27 l. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om Arbejdsmarkedets Tillægspensions pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af Arbejdsmarkedets Tillægspension og om, at Finanstilsynet kan offentliggøre oplysningerne før Arbejdsmarkedets Tillægspension.«

§ 10

I revisorloven, jf. lov nr. 468 af 17. juni 2008 godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 516 af 12. juni 2009, § 2 i lov nr. 1232 af 18. december 2012, § 11 i lov nr. 634 af 12. juni 2013 og senest ved § 20 i lov nr. 403 af 28. april 2014, foretages følgende ændring:

§ 21. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3

1-3)---

4) virksomheder, der er underlagt tilsyn af Finanstilsynet, bortset fra virksomheder, der er omfattet af lov om forsikringsformidling, og virksomheder, der er omfattet af kapitel 20 a (investeringsrådgivere) i lov om finansiel virksomhed, og

5)---

1. § 21, *stk. 3, nr. 4*, affattes således:

»4) virksomheder og foreninger, der er omfattet af regnskabsregler fastsat ved eller i henhold til lovgivningen for finansielle virksomheder eller foreninger samt ATP koncernen, og«.

§ 11

I lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 850 af 25. juni 2014, som ændret ved § 1 i lov nr. 244 af 19. marts 2014, foretages følgende ændringer:

§ 6. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Renten på obligationer, der er forlænget efter stk. 1 eller 2, fastsættes til den effektive rente på obligationen fastlagt i forbindelse med den seneste refinansiering tillagt 5 procentpoint. Renten fastsættes, første gang løbetiden på obligationerne forlænges. Ved yderligere forlængelser af løbetiden i medfør af stk. 2 finder renten fastsat efter 1. pkt. fortsat anvendelse.

1. I § 6, *stk. 3, 1. pkt.*, ændres »løbetid« til: »restløbetid«, og »ved refinansiering af lånet« ændres til: »første gang de bliver anvendt til at finansiere realkreditlån

Stk. 4. Hvis løbetiden på et realkreditlån er længere end løbetiden på de bagvedliggende realkreditobligationer, særligt dækkede realkreditobligationer eller særligt dækkede obligationer og de bagvedliggende obligationer er fast forrentet og har en løbetid på op til og med 12 måneder ved refinansieringen af lånet, skal renten, som låntager skal betale i de situationer, hvor løbetiden på obligationerne er forlænget efter stk. 1 eller 2, være baseret på renten efter stk. 3.

Stk. 5-7. ---

§ 15 a. ---

133. § 344 affattes således:

»§ 344. Finanstilsynet påser overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, forordninger og regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, for-

2. I § 6, *stk. 4*, indsættes som 2. og 3. *pkt.*:

»Ved de pågældende obligationers udløb efter de 12 måneders forlængelse skal der udstedes nye obligationer til erstatning herfor. Ved denne udstedelse finder stk. 1 og 2, og stk. 3, 2. *pkt.*, ikke anvendelse.«

§ 12

I lov pantebrevsselskaber, jf. lov nr. 697 af 25. juni 2010, som senere ændret ved § 42 i lov nr. 1231 af 18. december 2012, § 13 i lov nr. 1287 af 19. december 2012, § 28 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, § 13 i lov nr. 268 af 25. marts 2014 og § 12 i lov nr. 403 af 28. april 2014, foretages følgende ændring:

1. Efter § 15 a indsættes:

»§ 15 b. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om pantebrevsselskabers pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af pantebrevsselskaber og om, at Finanstilsynet kan offentliggøre oplysningerne før pantebrevsselskabet.«

§ 13

I lov nr. 268 af 25. marts 2014 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love) (Gennemførelse af kreditinstitut- og kapitalkravsdirektiv (CRD IV) og ændringer som følge af den tilhørende forordning (CRR) samt lovgivning vedrørende SIFI'er m.v.) foretages følgende ændring:

1. § 1, *nr. 133*, ophæves.

ordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber og denne lov og af de regler, der er udstedt i medfør af loven, undtagen § 75 b og § 77, stk. 1 og 2. Dog påser Erhvervsstyrelsen overholdelsen af § 15, stk. 1, 2 og 4, og §§ 83, 87, 91 og 112. Finanstilsynet kontrollerer, at reglerne for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 183-193 og i regler udstedt i medfør af § 196 er overholdt for finansielle virksomheder, som har udstedt værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, jf. § 83, stk. 2 og 3, og § 83 b i lov om værdipapirhandel m.v. Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af regler udstedt i medfør af § 31, stk. 8, i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder.

Stk. 2. Finanstilsynet skal tilrettelægge den sædvanlige tilsynsvirksomhed med henblik på at fremme den finansielle stabilitet og tilliden til de finansielle virksomheder og markeder. Finanstilsynet skal i sin tilsynsvirksomhed lægge vægt på holdbarheden af den enkelte finansielle virksomheds forretningsmodel. Tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden skal ske ud fra et væsentlighedshensyn, hvor den tilsynsmæssige indsats står i forhold til de potentielle risici eller skadevirkninger. Finanstilsynet gennemgår hvert år solvensbehovet hos de penge- og realkreditinstitutter, der har en arbejdende kapital på mere end 250 mio. kr. Væsentlighedstilsynet medfører, at Finanstilsynet fører et intensiveret tilsyn med de systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og de globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI). Finanstilsynets direktion har ansvaret for tilsynsvirksomhedens tilrettelæggelse.

Stk. 3. Finanstilsynet skal i tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden overveje de potentielle konsekvenser for den finansielle stabilitet i andre lande inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Det gælder navnlig i forbindelse med krisesituationer. For filialer beliggende her i landet af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et land inden for Den Europæiske

Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal Finanstilsynet overvåge filialerne og bistå de kompetente tilsynsmyndigheder i tilsynet med filialerne. Finanstilsynet skal for væsentlige filialer og datterselskaber af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, deltage i eventuelle samarbejdsfora om tilsynet med den samlede koncern.

Stk. 4. Finanstilsynet kan indgå aftaler om at udføre visse typer af opgaver, eventuelt mod betaling, for offentlige myndigheder, statslige institutioner m.v., såfremt Finanstilsynet vurderer, at udførelsen af opgaven kan bidrage til at sikre den finansielle stabilitet.

Stk. 5. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde anvende fremmed bistand.

Stk. 6. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler for Finanstilsynets procedurer i overensstemmelse med bestemmelser herom fastsat i EU-retlige regler.

Stk. 7. Finanstilsynet kan i visse tilfælde, hvor en modervirksomhed i en koncern er en finansiel holdingvirksomhed eller en finansiel virksomhed, fravige bestemmelser for koncerner fastsat i denne lov eller i regler udstedt i medfør af loven under hensyntagen til formålet med de pågældende bestemmelser og aktiviteterne i koncernen.

Stk. 8. Erhvervs- og Vækstministeriet kan fastsætte nærmere regler om samordning af tilsynspraksis.«

§ 14

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2015 jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 6, 17, 23 og 24.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 2, nr. 2, 3, § 7 a, stk. 4, i denne lovs § 2, nr. 4, § 2, nr. 5-7, 13, 14, 18, 20, 23-42, 48-58, 60, 61, 64, 67, 68, 70, 72, 74

og 75. Erhvervs- og vækstministeren kan herunder fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 4. §§ 48 og 53 a træder i kraft den 1. juli 2015.

Stk. 5. § 48, stk. 1, 2 og 10 i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 4, finder ikke anvendelse på kautionsaftaler og aftaler om tredjemandspant, der er indgået før lovens ikrafttræden, jf. stk. 4.

Stk. 6. § 48, stk. 6-8, i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 4, finder kun anvendelse på aftaler om tredjemandspant, hvis de pågældende ydelser forfalder efter lovens ikrafttræden, jf. stk. 4.

Stk. 7. § 48, stk. 3, 4 og 9, i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 4, finder ikke anvendelse på aftaler om tredjemandspant, der er indgået før lovens ikrafttræden, jf. stk. 4.

Stk. 8. § 1, nr. 5, finder ikke anvendelse på kautionsaftaler og aftaler om tredjemandspant, der er indgået før lovens ikrafttræden jf. stk. 4, § 48. Stk. 6-8, i lov om finansiel virksomhed finder anvendelse på kaution for lån ydet af realkreditinstitutter og på aftaler om tredjemandspant for realkreditlån, hvis de pågældende ydelser forfalder efter lovens ikrafttræden, jf. stk. 4.

Stk. 9. For kautionsaftaler og aftaler om tredjemandspant, som er indgået før lovens ikrafttræden, jf. stk. 4, eller som er omfattet af overgangsbestemmelserne i stk. 5-8, finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 10. § 1, nr. 6, finder ikke anvendelse på medlemmer der på ikrafttrædelsestidspunktet, jf. stk. 2 er valgt til bestyrelsen i pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber.

Stk. 11. For obligationer udstedt til finansiering af fast ejendom beliggende uden for Danmark, gælder denne lovs § 11 kun for obligationer til finansiering af lån optaget efter lovens ikrafttræden.

§ 15

Stk. 1. Der kan søges om tilladelse til værdipapir-clearingvirksomhed og registreringsvirksomhed, jf.

§ 8 i lov om værdipapirhandel m.v. frem til et af erhvervs- og vækstministeren fastsat tidspunkt.

Stk. 2. En tilladelse til værdipapirclearingvirksomhed og registreringsvirksomhed givet i henhold til § 8 i lov om værdipapirhandel m.v. bortfalder, når en clearingcentral og en værdipapircentral får en tilladelse i henhold til Europa-Parlaments og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014/EU af 23. juli 2014 (CSD-forordningen).

Stk. 3. For eksisterende lån finder § 11 først anvendelse ved først kommende refinansiering efter lovens ikrafttræden.

Stk. 4. Tilladelser, der ikke er bortfaldet i henhold til stk. 2, bortfalder på det tidspunkt, der fastsættes af erhvervs- og vækstministeren i henhold til lovforslagets § 14, stk. 3, fastsætter tidspunktet for, hvornår der ikke længere er adgang til at søge om tilladelse til værdipapirclearingvirksomhed og registreringsvirksomhed, jf. § 8 i lov om værdipapirhandel m.v.

§ 16

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. §§ 1-5, 12 og 13 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. §§ 6, 10 og 11 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.